

แนวทางการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด
ในการแข่งขันกีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ
พฤษภาคม 2559

แนวทางการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด
ในการแข่งขันกีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ

พฤษภาคม 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แนวทางการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด
ในการแข่งขันกีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ
พฤษภาคม 2559

กิตติศักดิ์ คลังดิษฐ์. (2559). แนวทางการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ. ปริญญาโท ศศ.ม.(การจัดการกีฬาและนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: ดร.สราวุธ ชัยวิจิต.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ 2) เพื่อศึกษากระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ และ 4) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในวิจัยเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการการกีฬา จำนวน 20 คน, คณะกรรมการจัดการแข่งขัน (ส่วนกลางของกรมพลศึกษา) จำนวน 20 คน, คณะกรรมการบริหารสมาคม จำนวน 20 คน, ผู้ตัดสิน (ส่วนกลางของกรมพลศึกษา) จำนวน 20 คน, ผู้ฝึกสอน จำนวน 92 คน และนักกีฬา จำนวน 230 คน ที่ปฏิบัติหน้าที่และเข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ณ จังหวัดนครราชสีมา และผู้ชม ผู้เชียร์การแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดฯ จำนวน 316 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 4 ชุด แบบสอบถามชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการการกีฬา เพื่อศึกษาเกี่ยวกับระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดฯ มีค่า IOC ระหว่าง 0.60-1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .926 แบบสอบถามชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับคณะกรรมการจัดการแข่งขัน, คณะกรรมการบริหารสมาคม และผู้ตัดสินมีค่า IOC ระหว่าง 0.80-1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .930, แบบสอบถามชุดที่ 3 แบบสอบถามสำหรับผู้ฝึกสอน และนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดฯ มีค่า IOC ระหว่าง 0.80-1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .970 และแบบสอบถามชุดที่ 4 แบบสอบถามสำหรับผู้ชม ผู้เชียร์ที่เข้าร่วมชม เชียร์การแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดฯ มีค่า IOC ระหว่าง 0.60-1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .963 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยผ่านการตรวจสอบและได้การรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ผลการวิจัยพบว่า

1) ผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารจัดการการกีฬา มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดฯ โดยรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายด้านพบว่ามีความคิดเห็นในระดับดีมาก คือ ด้านนโยบายในการจัดการแข่งขันกีฬา ส่วนด้านที่มีความคิดเห็นในระดับดี คือ ด้านผู้ตัดสินและเจ้าหน้าที่จัดการแข่งขัน, ด้านวิธีการจัดการแข่งขัน, ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก, ด้านนักกีฬา และด้านผู้ฝึกสอน ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นในระดับพอใช้ คือ ด้านรูปแบบการเล่น และด้านการประชาสัมพันธ์

2) คณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย และผู้ตัดสิน มีความคิดเห็นต่อกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดฯ โดยรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีความคิดเห็นในระดับดีมาก คือ ด้านการควบคุม ส่วนด้านที่มีความคิดเห็นในระดับดี คือ ด้านการจัดองค์กร ด้านการนำ และด้านการวางแผน

3) ผู้ฝึกสอนและนักกีฬา มีความคิดเห็นต่อกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดฯ โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีความคิดเห็นในระดับดีมาก ทุกด้าน คือ ด้านการนำ ด้านการวางแผน ด้านการควบคุม และด้านการจัดองค์กร

4) ผู้ชมและผู้เชี่ยวชาญการแข่งขัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดฯ โดยรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีความคิดเห็นในระดับดีทุกด้าน คือ ด้านบุคลากร, ด้านการดำเนินการจัดการแข่งขัน, ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการประชาสัมพันธ์

5) แนวทางการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดฯ เกิดจากผลการวิจัยในการศึกษากระบวนการจัดการแข่งขันกีฬา โดยนำผลที่ได้ใช้ในการประกอบการตัดสินใจ วางแนวทางการดำเนินงาน และควบคุมการปฏิบัติงาน มากำหนดกลยุทธ์ทั้ง 3 ระดับ ประกอบด้วย กลยุทธ์ระดับองค์กร กลยุทธ์ระดับธุรกิจ และกลยุทธ์ระดับหน้าที่

THE DEVELOPMENT GUIDELINES FOR BEACH HANDBALL MANANGEMENT
IN THE NATIONAL STUDENT GAMES OF THAILAND

AN ABSTRACT
BY
KITISAK KHLANGDIT

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Program in Sport and Leisure Management
at Srinakharinwirot University

May 2016

KitisakKhlangdit. (2016). *The Development Guidelines for Beach Handball Management in The National Student Games of Thailand*. Master thesis, M.A.(Sport and Leisure Management). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Dr.SaravudhChaivichit.

The study of this research was to a literature review of approved to sport system to Beach Handball Competition, to study the sport functions management of the Beach Handball Competition in the National Student Games of Thailand, to study the opinion of the management of the competition, and to develop guidelines for National Student Games of Thailand Beach Handball Management.

20 sport management experts, 322 Sports Subcommittee, Thailand Handball Association Committee, Referees, Coaches, and Athletes in the 37th National Student Games. and 316 spectators in the Beach Handball Competition in the 37th National Student Games. The research instruments included: a questionnaire for sport management experts (IOC=0.60-1.00, and reliability=.926), a questionnaire for Sports Committee, Thailand Handball Association Committee, and referees (IOC=0.80-1.00, and reliability=.930), a questionnaire for Coaches and Athletes (IOC=0.80-1.00, and reliability=.970), and a questionnaire for spectator (IOC=0.60-1.00, and reliability=.963). The data was rating scale, analyzed by using percentage, mean, and standard deviation. audited and approved by the Ethics Committee in human research.

The results :

1) The overall opinion of the sport system by sport management experts were good and for each item the policy of sport management was especially good, referees and competition personnel, competition management, materials, coaches and athletes were good and model of the competition and public relations were fair.

2) The overall opinion of the sport functions management by the Sports Committee, Thailand Handball Association Committee, and referees were good and for each item controlling was especially good and organizing, leading, and planning were good.

3) The overall opinion of the sport functions management by the coaches and athletes were especially good and for each item leading, planning, controlling, and organizing were especially good.

4) The overall opinion of the management the Beach Handball Competition by spectators were good and for each item man, management, materials and public relations were good.

5) The Development Guidelines for Beach Handball Management from researches method of sport functions management of the Beach Handball Competition and the result use for determined the strategic of 3 levels including corporate strategic, business strategic, and function strategic.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

แนวทางการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด

ในการแข่งขันกีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ

ของ

กิตติศักดิ์ คลังดิษฐ์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปรินทร์ ชัยวิสุทธิทางกูร)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2559

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ๕๕๑.๕ ๕๔๘๖

(อาจารย์ ดร.สรารัฐ ชัยวิจิต)

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ถนอมศักดิ์ เสนาคำ)

..... ๕๕๑.๕ ๕๔๘๖

(อาจารย์ ดร.สรารัฐ ชัยวิจิต)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.อุษากกร พันธุ์วานิช)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.วณัฐพงศ์ เบญจพงศ์)

..... กรรมการ

(ว่าที่ ร.ต. ดร.ศักดิ์ภัทร์ เณลิมพุมิพงศ์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก อาจารย์ ดร.สราวุธ ชัยวิจิต ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่เสียสละเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษา แนะนำ และข้อเสนอแนะแก้ไขข้อบกพร่องในการจัดทำงานวิจัยทุกขั้นตอน ผู้วิจัยขอกราบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบพระคุณ คณะกรรมการสอบปากเปล่าทุกท่าน ที่ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง ปริญญานิพนธ์สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี อันเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยอย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณท่านผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่ให้ความกรุณาตรวจให้คำแนะนำและให้ ข้อเสนอแนะปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ กีฬาและนันทนาการทุกท่านที่ให้ความเอื้อเฟื้อช่วยเหลือในการศึกษา อาจารย์ผู้สอนที่ได้ประสิทธิ์ ประสาทวิชาความรู้ตลอดจนให้คำแนะนำต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำไปประยุกต์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว อาจารย์ ดร. วณัฐพงศ์ เบญจพงศ์ และนางสาวรัชราวัลโล สว่างอรุณ รวมถึงเพื่อน ๆ ร่วมรุ่นการจัดการกีฬาและนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา แนะนำ ให้กำลังใจ และอยู่เคียง ข้างกันเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารจัดการกีฬา, คณะกรรมการจัดการแข่งขัน, คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย, ผู้ตัดสิน, ผู้ฝึกสอน, นักกีฬา และผู้ชม และผู้เชียร์ ในการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด การแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งชาติที่ให้การสนับสนุน ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลวิจัย ทำให้ ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อชาญ คลังดิษฐ์ และคุณภริยา อ่วมกลิ่น ที่ได้อบรมสั่งสอน ขำพเจ้ามาตลอด ขอกราบขอบพระคุณคุณตาเชื่อน อ่วมกลิ่น และคุณน้าวารีย์ อ่วมกลิ่น ที่คอย ช่วยเหลือ และสนับสนุนทุนการศึกษาผู้วิจัยมาโดยตลอด คอยส่งเสริมการเรียน ขอขอบคุณนางรัฐพร คลังดิษฐ์ และเด็กหญิงอรวิ คลังดิษฐ์ ที่คอยเป็นกำลังใจให้มาตลอด รวมทั้งขอบพระคุณทุกท่านที่มี ส่วนเกี่ยวข้องในการช่วยเหลือวิจัยในครั้งนี้ในความกรุณาของทุกท่านที่กล่าวมาแล้ว และผู้ที่มิได้ กล่าวมาในที่นี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

สุดท้ายนี้คุณประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย ผู้วิจัยขอมอบให้แก่บิดา มารดาผู้ให้กำเนิด ครูบาอาจารย์ ที่ให้ความรู้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ให้ความรู้และทำให้เกิดการศึกษาวิจัยนี้ขึ้น

กิตติศักดิ์ คลังดิษฐ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
คำถามในการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับกีฬา.....	10
ความหมายของการเล่นกีฬา.....	10
ความสำคัญของการกีฬาและการแข่งขันกีฬา.....	12
การจัดการแข่งขันกีฬา.....	14
การพัฒนาการเล่นกีฬา.....	17
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการทางการกีฬา.....	24
ความหมายของการจัดการ.....	24
ความหมายของการจัดการทางการกีฬา.....	27
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการทางการกีฬา.....	28
แนวคิดและทฤษฎีระบบ.....	44
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเชิงกลยุทธ์ทางการกีฬา.....	50
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น.....	59
ความหมายของความคิดเห็น.....	59
คุณสมบัติของความคิดเห็น.....	62
การวัดความคิดเห็น.....	62
ความรู้เกี่ยวกับกีฬาแฮนด์บอลชายหาด.....	64
ประวัติความเป็นมาของกีฬาแฮนด์บอลชายหาด.....	64
ประโยชน์และคุณค่าของการเล่นกีฬาแฮนด์บอลชายหาด.....	65
กติกาและรูปแบบการเล่นกีฬาแฮนด์บอลชายหาด.....	66

สารบัญ (ต่อ)

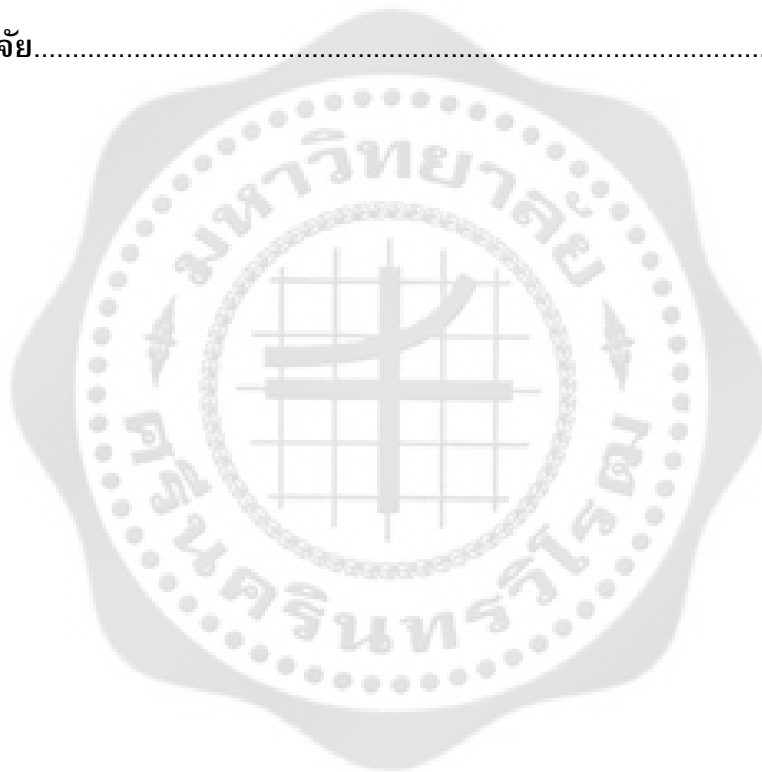
บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
ความเป็นมาของการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ.....	69
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	76
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	76
งานวิจัยในประเทศ.....	78
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	84
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	84
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	85
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	91
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	92
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	92
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	94
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	94
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	94
ส่วนที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการการกีฬา เพื่อศึกษาเกี่ยวกับระบบ การจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ.....	96
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	96
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระบบการจัดการแข่งขันกีฬา แฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ.....	98
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ.....	107
ส่วนที่ 2 คณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคม และ ผู้ตัดสิน เพื่อศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอล ชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37.....	109
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	109
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬา แฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37	112
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ.....	116

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
4	(ต่อ)	
	ส่วนที่ 3 ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 เพื่อศึกษา เกี่ยวกับกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขัน กีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ.....	118
	ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	118
	ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬา แฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37	121
	ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ.....	125
	ส่วนที่ 4 ผู้ชม ผู้เชียร์ที่เข้าร่วมชม เชียร์การแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 เพื่อศึกษา เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37.....	126
	ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	126
	ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขัน กีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37.....	129
	ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ.....	133
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	135
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	135
	คำถามในการวิจัย.....	135
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	136
	วิธีดำเนินการวิจัย.....	137
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	139
	สรุปผลการวิจัย.....	140
	อภิปรายผลการวิจัย.....	144
	ข้อเสนอแนะ.....	159
	ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	159
	ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	160

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	161
ภาคผนวก.....	170
ภาคผนวก ก	171
ภาคผนวก ข	195
ภาคผนวก ค	197
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	200

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
2 ความสัมพันธ์ของระบบต่างๆ.....	45
3 ทฤษฎีระบบ (System Theory).....	49
4 ระบบการบริหารโดยรวมและความสัมพันธ์ของกระบวนการบริหารจัดการทั้ง 4 ด้าน	49
5 เป้าหมายของการจัดการเชิงกลยุทธ์.....	54
6 ความสำคัญของการจัดการเชิงกลยุทธ์.....	56
7 กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์.....	57

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (n=20).....	96
2	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งชาติของผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารจัดการกีฬา ด้านนโยบายการจัดการแข่งขัน (n = 20).....	98
3	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งชาติของผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารจัดการกีฬา ด้านวิธีการจัดการแข่งขัน (n = 20)	99
4	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งชาติของผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารจัดการกีฬา ด้านนักกีฬา (n = 20).....	100
5	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งชาติของผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารจัดการกีฬา ด้านผู้ฝึกสอน (n = 20).....	101
6	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งชาติของผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารจัดการกีฬา ด้านผู้ตัดสินและเจ้าหน้าที่จัดการแข่งขัน (n = 20).....	102
7	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งชาติของผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารจัดการกีฬา ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (n = 20).....	103
8	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งชาติของผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารจัดการกีฬา ด้านการประชาสัมพันธ์ (n = 20).....	104
9	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งชาติของผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารจัดการกีฬา ด้านรูปแบบการเล่น (n = 20)....	105

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของระบบการจัด การแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งชาติของผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารจัดการกีฬา โดยรวม (n = 20).....	106
11 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (n=60).....	109
12 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของกระบวนการจัด การแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งชาติ ครั้งที่ 37 ของคณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหาร สมาคมกีฬาแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย และผู้ตัดสิน ด้านการวางแผน (n =60)....	112
13 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของกระบวนการจัด การแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งชาติ ครั้งที่ 37 ของคณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหาร สมาคมกีฬาแฮนด์บอลแห่งประเทศไทยและผู้ตัดสิน ด้านการจัดองค์กร (n =60)...	113
14 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของกระบวนการจัด การแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งชาติ ครั้งที่ 37 ของคณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหาร สมาคมกีฬาแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย และผู้ตัดสิน ด้านการนำ (n =60).....	114
15 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของกระบวนการจัด การแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งชาติ ครั้งที่ 37 ของคณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหาร สมาคมกีฬาแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย และผู้ตัดสิน ด้านการควบคุม (n =60)....	115
16 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของกระบวนการจัด การแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งชาติ ครั้งที่ 37 ของคณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหาร สมาคมกีฬาแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย และผู้ตัดสิน โดยรวม (n =60).....	116
17 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (N=322).....	118
18 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของกระบวนการจัด การแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งชาติ ครั้งที่ 37 ของผู้ฝึกสอนและนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันฯ ด้านการวางแผน (N = 322).....	121

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
19 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ของผู้ฝึกสอนและนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันฯ ด้านการจัดองค์กร (N = 322).....	122
20 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ของผู้ฝึกสอนและนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันฯ ด้านการนำ (N = 322).....	123
21 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ของผู้ฝึกสอนและนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันฯ ด้านการควบคุม (N = 322).....	124
22 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ของผู้ฝึกสอนและนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันฯ โดยรวม (N = 322).....	125
23 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (n=316).....	126
24 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ของผู้ชมและผู้เชียร์การแข่งขันฯ ด้านการดำเนินการจัดการแข่งขัน (n = 316).....	129
25 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ของผู้ชมและผู้เชียร์การแข่งขันฯ ด้านบุคลากร (n = 316).....	130
26 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ของผู้ชมและผู้เชียร์การแข่งขันฯ ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (n = 316).....	131

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
27	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ของผู้ชมและผู้เชี่ยวชาญการแข่งขันฯ ด้านการประชาสัมพันธ์ (n = 316).....	132
28	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ของผู้ชมและผู้เชี่ยวชาญการแข่งขันฯ โดยรวม (n=316)...	133

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

รัฐบาลไทยได้เล็งเห็นความสำคัญของการกีฬาที่มีต่อการพัฒนาคุณภาพของทรัพยากรบุคคลของประเทศทั้งในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตการสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพที่ดี ปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้เป็นค่านิยมเกิดความสมานฉันท์ของคนในชาติ การสร้างความภาคภูมิใจ สร้างแรงบันดาลใจ สร้างรายได้ อาชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2555: ก)

กีฬาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนากำลังคนให้เป็นผู้ที่มีสุขภาพ พลานามัยสมบูรณ์ ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา มีระเบียบวินัย และที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้นก็คือการกีฬาเป็นสื่อกลางในการแสดงออกซึ่งความมีน้ำใจนักกีฬา ความเป็นมิตร และความสมัครสมานสามัคคี รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ถอย ซึ่งคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการกีฬา จะทำให้บุคคลมีความพร้อมที่จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาสังคมประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น ด้วยเหตุดังกล่าวในทุกรัฐบาลที่ผ่านมาจึงถือเป็นนโยบายสำคัญในการส่งเสริมให้คนในชาติออกกำลังกายและเล่นกีฬา เพื่อที่จะได้บุคลากรที่มีสุขภาพและสมรรถภาพดี มีระเบียบวินัย รู้จักเคารพกฎ กติกา มีความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงาน เพื่อจะได้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ (พีรศักดิ์ วิสัยรัตน์. 2559: ออนไลน์)

นักเรียน นักศึกษา เยาวชนและประชาชน เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าและสำคัญยิ่งของประเทศชาติ การพัฒนาทรัพยากรของชาติให้ได้ผลดีจะต้องพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคมไปพร้อมๆ กันในด้านร่างกายจะพัฒนาให้ได้ดีนั้น จะต้องอาศัยกิจกรรมทางด้านการพลศึกษาและทางการกีฬาเป็นสื่อตามที่รัฐบาลได้กำหนดนโยบายด้านการกีฬาไว้อย่างชัดเจน ตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559) โดยมุ่งหวังให้คนไทยได้รับ การส่งเสริมการออกกำลังกายและ เล่นกีฬาอย่างถูกต้องจนเป็นวิถีชีวิต มีสุขภาพและสมรรถภาพที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีน้ำใจนักกีฬา เพื่อหลอมรวมเป็นหนึ่งเดียวสู่ความสามัคคีและสมานฉันท์ มีการบริหารจัดการกีฬาทุกมิติอย่างเป็นระบบ โดยใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาพัฒนาศักยภาพนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศอย่างมีมาตรฐานระดับสากล รวมทั้งการสร้างรายได้ สร้างอาชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

การแข่งขันกีฬาเป็นกิจกรรมสำคัญยิ่งประการหนึ่ง ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้บุคคลมีสุขภาพที่แข็งแรง มีจิตใจเข้มแข็ง อดทน อดกลั้น และพัฒนาค้นหาวิธีระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬา ฝึกให้มีการวางแผนและการตัดสินใจที่ถูกต้อง สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดี มีความสุขุมรอบคอบ มั่นคง ไม่หวั่นไหวง่าย มีความเสียสละ เห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน มีวุฒิภาวะทางอารมณ์เหมาะสมกับวัย มีเหตุมีผล และฝึกความเป็นประชาธิปไตย คือ รู้จักเคารพ

สิทธิหน้าที่ของตนเองและบุคคลอื่น ยอมรับความคิดเห็นของตนเองและหมู่คณะ ด้วยคุณค่าและประโยชน์ดังกล่าวหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐบาลและเอกชนจึงจัดให้มีการแข่งขันกีฬาในรูปแบบต่างๆ ขึ้น เป็นประจำทั้งในหน่วยงานของตนเองและระหว่างหน่วยงาน (การกีฬาแห่งประเทศไทย. 2533: 1)

กรมพลศึกษาเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการแข่งขันกีฬาระดับพื้นฐานที่จัดการแข่งขันกีฬาสำหรับเด็กและเยาวชนของชาติ ซึ่งการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ จึงเป็นการแข่งขันกีฬาที่สำคัญสูงสุดที่ได้จัดขึ้นอย่างต่อเนื่องมานานกว่า 30 ปี รับผิดชอบในการจัดการแข่งขันกีฬาระดับพื้นฐานที่จัดการแข่งขันกีฬาสำหรับเด็กและเยาวชนของชาติ สำหรับการจัดการแข่งขันกีฬา นักศึกษาแห่งชาติแต่ละปีนั้น การจัดการแข่งขันแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของปัจจัยต่างๆ ได้แก่ จำนวนทีมที่เข้าร่วมการแข่งขัน สนามที่ใช้สำหรับการแข่งขัน อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ระยะเวลาสำหรับการจัดการแข่งขัน การประชาสัมพันธ์ การบริหารจัดการ การเตรียมความพร้อม และเรื่องของงบประมาณในการจัดการแข่งขัน เป็นต้น

กีฬาแฮนด์บอลชายหาด เป็นกีฬาหนึ่งที่บรรจุในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ จัดเป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่มีความเร็วและแข็งแกร่งมาก เนื่องจากผู้เล่นต้องเคลื่อนไหวไปมาอย่างรวดเร็วตลอดเวลา ผู้เล่นจะต้องมีร่างกายที่แข็งแรง คล่องแคล่วว่องไว มีความอดทน มีการทำงานสัมพันธ์กันของร่างกาย มีความเร็ว มีความแม่นยำ มีปฏิริยาการตอบสนองที่ดี มีความอ่อนตัวสูง และมีความทนทานเกี่ยวกับระบบการไหลเวียนโลหิตที่ดี ดังนั้นผู้ที่เล่นกีฬานี้จะต้องเป็นผู้ที่มีสมรรถภาพทางกายที่ดี นอกจากนี้การเล่นกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ยังมุ่งส่งเสริมให้ผู้เล่นมีการพัฒนาการทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านทักษะ เป็นกีฬาประเภททีมที่สร้างคุณประโยชน์ทางการกีฬาอย่างครบถ้วนและมีความสมบูรณ์มากที่สุด และมีรูปแบบการเล่นที่สนุกสนาน ตื่นเต้น เร้าใจ ตลอดการแข่งขัน สร้างความสนุกสนานให้กับผู้ชมได้เป็นอย่างดี อีกทั้งมีความเหมาะสมในการเล่นทุกเพศทุกวัย และทุกสถานที่ที่มีการจัดการแข่งขัน ทั้งสมัครเล่นและอาชีพ โดยจัดการแข่งขันทุกระดับชั้น ทั้งระดับโรงเรียน ระดับภูมิภาค ระดับชาติ ระดับนานาชาติ และระดับโลก เป็นกีฬายอดนิยมในทุกภูมิภาค ซึ่งมีการจัดการแข่งขันในกีฬาเอเชียนบีชเกมส์ กีฬาชิงแชมป์โลก และโอลิมปิกเกมส์ (กรมพลศึกษา. 2533: 8)

การจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดยังไม่ได้ความสนใจจากนักกีฬาและผู้ชมเท่าที่ควร ทั้งที่มีรูปแบบการเล่นที่สนุกสนาน ตื่นเต้น เร้าใจ เนื่องจากยังไม่เป็นที่รู้จัก ไม่แพร่หลายและครอบคลุมเท่าที่ควร เห็นได้จากจำนวนทีมที่เข้าร่วมการแข่งขัน ส่วนใหญ่เป็นทีมที่อยู่ในแถบภาคกลาง อาทิเช่น กรุงเทพมหานคร ชลบุรี เพชรบุรี สมุทรปราการ สมุทรสาคร เป็นต้น อีกทั้งยังขาดความเข้าใจในกติกา รูปแบบการจัดการแข่งขัน สนามและอุปกรณ์มีข้อจำกัด เนื่องจากสนามแฮนด์บอลชายหาดมีขนาดใหญ่กว่าสนามวอลเลย์บอลชายหาด และอุปกรณ์ในการแข่งขัน เช่น ลูกแฮนด์บอล มีลักษณะเฉพาะและต้องนำเข้าจากต่างประเทศ มีราคาสูง ซึ่งการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในระดับนักเรียน นักศึกษา จัดขึ้นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2555 การแข่งขันกีฬา

นักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 33 ณ จังหวัดอุบลราชธานี และมีการจัดการแข่งขันต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

การจัดการแข่งขัน (Event Management) เป็นเพียงส่วนหนึ่งของการจัดการกีฬา (Sport Management) หน้าที่ของการจัดการกีฬา คือ การดำเนินงานหรือกิจกรรมทางการกีฬา อย่างมีกระบวนการ และการวางแผน ภายใต้เงื่อนไขของปัจจัย ข้อจำกัด และทรัพยากรที่มีอยู่โดยใช้ประโยชน์จากทรัพยากรเหล่านั้นให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและมีขอบข่ายในการบริหารการกีฬา โดยใช้หลักการจัดการ 4 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการนำ และด้านการควบคุม (Lussier; & Kimball. 2008: 10-11) ทั้งนี้การจัดการจำเป็นต้องมีทรัพยากรอันเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการจัดการเพราะถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ขาดไม่ได้ปัจจัยที่เป็นทรัพยากรพื้นฐานสำคัญในการจัดการมีอยู่ 4 ประการ หรือ 4M's ได้แก่ บุคลากร (Man) การเงินและงบประมาณ (Money) 3. วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก (Material) และ 4. การจัดการ (Management) ดังนั้น กระบวนการบริหารจัดการ ถือเป็นกลไกและตัวประสานที่สำคัญที่สุดในการประมวล ผลักดัน และกำกับให้ปัจจัยต่างๆ ที่เป็นทรัพยากรการจัดการประเภทต่างๆ สามารถดำเนินไปได้โดยมีประสิทธิภาพ จนบรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ

จากความสำคัญของการกีฬา การจัดการแข่งขัน และปัญหาการจัดการแข่งขันแฮนด์บอลชายหาดที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ เพื่อศึกษาระบบการจัดการแข่งขัน กระบวนการจัดการแข่งขัน ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดจากผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการการกีฬา คณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคม ผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน นักกีฬา และผู้ชม ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้น ตลอดจนแนวทางในการพัฒนาการจัดการแข่งขันให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล และสามารถนำผลที่ได้ไปศึกษาและพัฒนาต่อเนื่องเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ
2. เพื่อศึกษากระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ
4. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ

คำถามในการวิจัย

1. การจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ มีระบบการจัดการแข่งขันอย่างไร
2. การจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ มีกระบวนการจัดการแข่งขันอย่างไร
3. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติอย่างไร
4. การจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ มีแนวทางพัฒนาการจัดการแข่งขันอย่างไร

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบถึงระบบการจัดการแข่งขัน กระบวนการจัดการแข่งขัน ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขัน รวมทั้งแนวทางการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ เป็นประโยชน์ต่อกรมพลศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการแข่งขัน อีกทั้งเป็นแนวทางการพัฒนาการจัดการแข่งขันให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดการแข่งขันต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ โดยศึกษากับผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการการกีฬา คณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคม ผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน นักกีฬา และผู้ชม ผู้เชียร์ ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ณ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการการกีฬา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการการกีฬา ประกอบด้วย คณะกรรมการอนุกรรมการจัดการแข่งขัน จำนวน 20 คน คณะกรรมการบริหารสมาคม จำนวน 20 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 40 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการการกีฬา ประกอบด้วย คณะกรรมการอนุกรรมการจัดการแข่งขัน ได้แก่ คณะอนุกรรมการจัดการแข่งขัน, คณะอนุกรรมการฝ่ายเทคนิคของการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ (ส่วนกลาง) จำนวน 10 คน และคณะกรรมการบริหารสมาคม ได้แก่ นายกสมาคมแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย เลขาธิการสมาคม

แฮนด์บอลแห่งประเทศไทย ประธานฝ่ายเทคนิค ประธานฝ่ายผู้ฝึกสอน และประธานฝ่ายผู้ตัดสิน จำนวน 10 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 20 คน

2. คณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคม ผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน และ นักกีฬา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ คณะกรรมการจัดการแข่งขัน (ส่วนกลางของกรมพลศึกษา) จำนวน 20 คน คณะกรรมการบริหารสมาคม จำนวน 20 คน ผู้ตัดสิน (ส่วนกลางของกรมพลศึกษา) จำนวน 20 คน ผู้ฝึกสอน จำนวน 92 คน และนักกีฬา จำนวน 230 คน ที่ปฏิบัติหน้าและเข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ณ จังหวัด นครศรีธรรมราช โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3. ผู้ชม ผู้เชียร์ที่เข้าร่วมชม เชียร์การแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ณ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ชม ผู้เชียร์ที่เข้าร่วมชม เชียร์การแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ณ จังหวัด นครศรีธรรมราช จำนวน 1,500 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ชม ผู้เชียร์ที่เข้าร่วมชม เชียร์การแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ณ จังหวัด นครศรีธรรมราช โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Yamane (ยามาเน. 1973) ที่ระดับค่าความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 316 คน และสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ประกอบด้วย 8 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านนโยบายในการจัดการแข่งขันกีฬา 2. ด้านวิธีจัดการแข่งขันกีฬา 3. ด้านนักกีฬา 4. ด้านผู้ฝึกสอน 5. ด้านผู้ตัดสิน และเจ้าหน้าที่จัดการแข่งขัน 6. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก 7. ด้านการประชาสัมพันธ์ และความพร้อมในการจัดการแข่งขัน และ 8. ด้านรูปแบบการเล่น

2. กระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านการวางแผน (Planning) 2. ด้านการจัดองค์กร (Organizing) 3. ด้านการนำ (Leading) และ 4. ด้านการควบคุม (Controlling)

3. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการดำเนินการจัดการแข่งขัน ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการประชาสัมพันธ์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แนวทางการพัฒนาการจัดการแข่งขัน หมายถึง ความต้องการที่จะพัฒนาการจัดการแข่งขัน ซึ่งเน้นแนวทางในการแก้ไขปัญหาตามสภาพที่เป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบัน ในองค์กรประกอบต่างๆ เพื่อให้การแข่งขันประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขัน และเป็นแนวทางปฏิบัติในการแข่งขันครั้งต่อไป

2. ระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด หมายถึง กลุ่มขององค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันและทำงานร่วมกันเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในด้านนโยบายในการจัดการแข่งขันกีฬา ด้านวิธีจัดการแข่งขันกีฬา ด้านนักกีฬา ด้านผู้ฝึกสอน ด้านผู้ตัดสิน และเจ้าหน้าที่จัดการแข่งขัน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการประชาสัมพันธ์ และความพร้อมในการจัดการแข่งขัน และด้านรูปแบบการเล่น

3. กระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด หมายถึง กลไกและตัวแปรที่สำคัญที่สุดในการประมวล ผลักดัน และกำกับให้ปัจจัยต่างๆ ที่เป็นทรัพยากรการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด สามารถดำเนินไปได้โดยมีประสิทธิภาพ จนบรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ ประกอบด้วย

3.1 ด้านการวางแผน (Planning) หมายถึง กระบวนการในการกำหนดเป้าหมาย และมีอิทธิพลต่อความต้องการพัฒนาให้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างถูกต้อง

3.2 ด้านการจัดองค์กร (Organizing) หมายถึง กระบวนการกระจายและประสานงานให้ตรงกับบทบาทหน้าที่และจัดทรัพยากรต่างๆ ให้ตรงกับแผนงานที่วางไว้ การมอบหมายงานให้ตรงกับความสามารถและเหมาะสมตามบทบาทและภาระหน้าที่ของแต่ละบุคคล

3.3 ด้านการนำ (Leading) หมายถึง กระบวนการที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานให้สำเร็จตามแผนงานที่วางไว้ โดยการใช้ภาวะผู้นำในการจูงใจให้คนปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิผล ซึ่งผู้นำที่ดีต้องมีทักษะด้านการทำงานและทักษะในการสื่อสารที่ดี

3.4 ด้านการควบคุม (Controlling) เป็นกระบวนการสร้างและการดำเนินกลไกต่างๆ เพื่อให้เกิดความแน่ใจว่าเป็นไปตามแผนงานที่วางไว้ ประสิทธิภาพสำเร็จ การประเมินความคืบหน้า และการแก้ไขการปฏิบัติงานเมื่อมีความจำเป็น

4. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่ตอบสนองไปในทิศทางที่ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสถานการณ์โดยมีพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ สภาพแวดล้อมและอารมณ์เป็นตัวประกอบ

5. กีฬาแฮนด์บอลชายหาด หมายถึง เกมการเล่นโดยมีผู้เล่น 2 ฝ่าย ฝ่ายละ 4 คน เล่นบนพื้นทรายที่มีความหนา 40 เซนติเมตร โดยเล่นกันอย่างยุติธรรมตามกติกา และด้วยความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา โดยการยิงลูกบอลเข้าประตูฝ่ายตรงข้ามให้ได้คะแนนมากที่สุดเป็นฝ่ายชนะ แต่กีฬาแฮนด์บอลชายหาดจะทำการแข่งขันโดยแบ่งเป็นครึ่ง ครึ่งละ 10 นาที ทีม A ชนะในครั้งแรก

จะได้ 1 คะแนน และในครั้งหลัง ทีม A ชนะอีกครั้ง จะได้ 1 คะแนน รวมเป็น 2 ต่อ 0 คะแนน แต่ถ้าทีม B ชนะในครั้งหลัง ผลคะแนนจะเป็น 1 ต่อ 1 จะต้องทำการแข่งขัน Shoot Out เป็นการตัดสิน

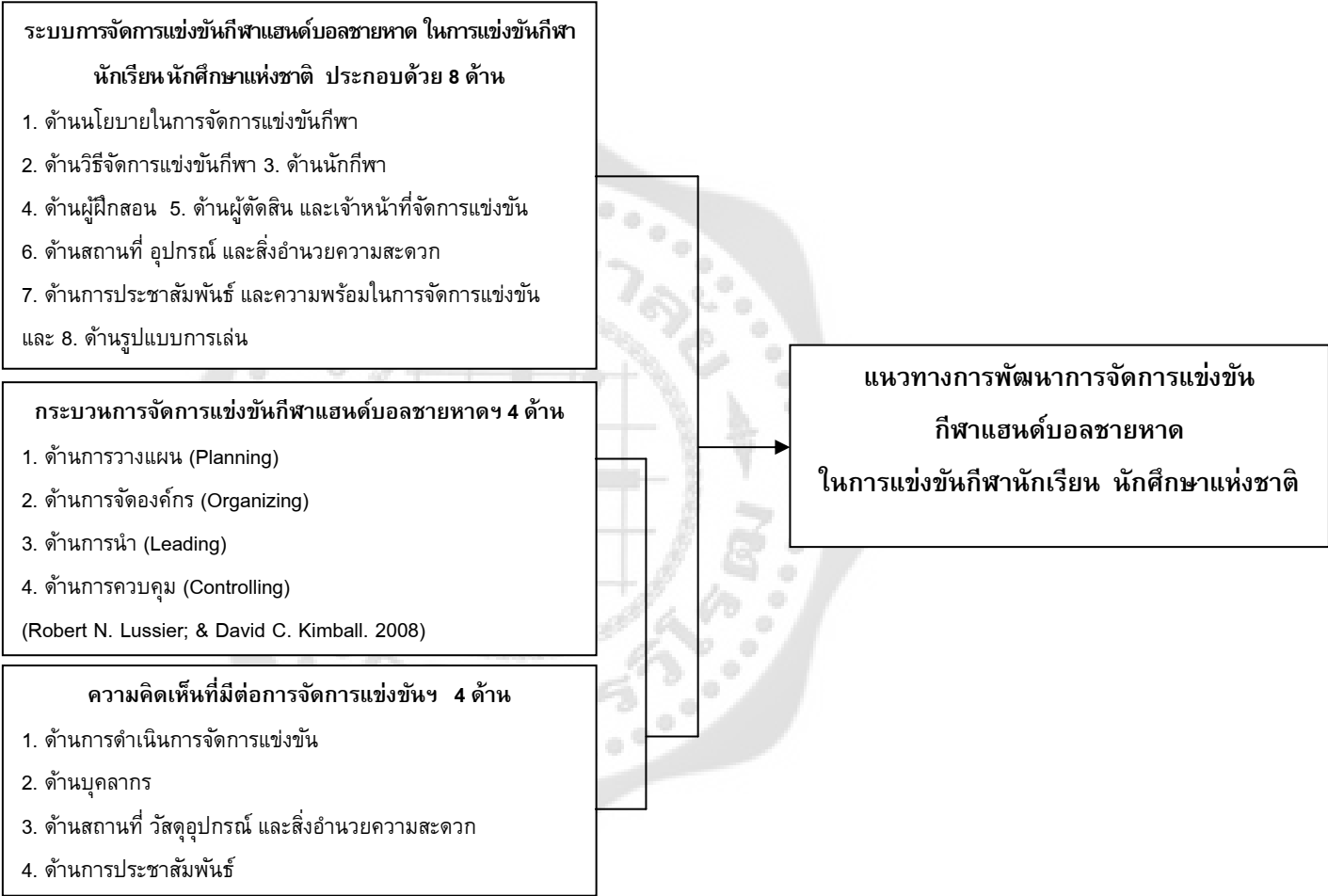
6. กีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ หมายถึง การแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ระหว่างวันที่ 23-31 มกราคม พ.ศ. 2559 ณ จังหวัดนครราชสีมา

7. ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการการกีฬา หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการการกีฬา ประกอบด้วย คณะกรรมการจัดการแข่งขัน ได้แก่ คณะอนุกรรมการจัดการแข่งขัน, คณะอนุกรรมการฝ่ายเทคนิคของการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติของกรมพลศึกษา และคณะกรรมการบริหารสมาคม ได้แก่ นายกสมาคมแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย เลขาธิการสมาคมแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย ประธานฝ่ายเทคนิค ประธานฝ่ายผู้ฝึกสอน และประธานฝ่ายผู้ตัดสิน ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ณ จังหวัดนครราชสีมา

8. คณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคม ผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา หมายถึง คณะกรรมการจัดการแข่งขัน (ส่วนกลางของกรมพลศึกษา), คณะกรรมการบริหารสมาคมแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย, ผู้ตัดสิน (ส่วนกลางของกรมพลศึกษา), ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ณ จังหวัดนครราชสีมา

9. ผู้ชม ผู้เชียร์ หมายถึง ประชาชนทั่วไปที่ให้ความสนใจที่เข้าร่วมชม เชียร์การแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ณ จังหวัดนครราชสีมา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการกีฬา
 - 1.1 ความหมายของการกีฬา
 - 1.2 ความสำคัญของการกีฬาและการแข่งขันกีฬา
 - 1.3 การจัดการแข่งขันกีฬา
 - 1.4 การพัฒนาการกีฬา
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการทางการกีฬา
 - 2.1 ความหมายของการจัดการ
 - 2.2 ความหมายของการจัดการทางการกีฬา
 - 2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการทางการกีฬา
 - 2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับระบบ
 - 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเชิงกลยุทธ์ทางการกีฬา
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น
 - 3.1 ความหมายของความคิดเห็น
 - 3.2 คุณสมบัติของความคิดเห็น
 - 3.3 การวัดความคิดเห็น
4. ความรู้เกี่ยวกับกีฬาแฮนด์บอลชายหาด
 - 4.1 ประวัติความเป็นมาของกีฬาแฮนด์บอลชายหาด
 - 4.2 ประโยชน์และคุณค่าของการเล่นกีฬาแฮนด์บอลชายหาด
 - 4.3 กติกาและรูปแบบการเล่นกีฬาแฮนด์บอลชายหาด
5. ความเป็นมาของการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยในประเทศ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการกีฬา

การกีฬามีความสำคัญต่อการพัฒนาบุคคลหลายประการ กีฬาเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งที่จะพัฒนาคนในชาติให้เป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ มีจิตใจสดชื่น แจ่มใสร่าเริง ซึ่งเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ กีฬาเป็นสิ่งที่ส่งเสริม สร้างสรรค์ให้เกิดคุณธรรม สามัคคีธรรมของประชากรทั่วโลกได้เป็นอย่างดี (ประนัย จันทรประดิษฐ์. 2524: 11)

ความหมายของการกีฬา

กีฬา คือ สิ่งที่ต้องการความสวยงามและความสง่างามออกมาจากการเคลื่อนไหวของมนุษย์ (Paulich. 1966: 9-10)

สลัสเซอร์ (Slusher. 1967: 8) กล่าวว่า กีฬาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตที่จะทำให้คนมีความสนุกสนานและความเศร้าเสียใจ

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2525: 4) กล่าวว่า กีฬาเป็นกิจกรรมที่เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเล่นเพื่อความสนุกสนาน และเพื่อแสดงออกซึ่งความสามารถและสวยงามด้วยการเคลื่อนไหวของร่างกายในเวลาว่างให้เป็นไปตามกฎระเบียบที่วางไว้ ทั้งนี้โดยไม่หวังผลตอบแทนอย่างอื่น

ประเภทของกีฬา

จิรินทร์ ธานีรัตน์ (2525: 3) กล่าวถึงการจำแนกประเภทของกีฬานั้น มีแนวคิดหลายทางด้วยกัน เช่น จำแนกประเภทของกีฬาตามลักษณะของผู้เล่น ตามลักษณะของผู้จัด ตามลักษณะของการเล่น ดังนี้

ประเภทของกีฬาที่ยึดหลักการจำแนกตามลักษณะของผู้เล่น ได้แก่

1. กีฬาสมัครเล่น (Amateur Sport) ได้แก่ กีฬาประเภทที่ผู้เล่นมีเจตนาหรือตั้งใจเล่นเพื่อมุ่งหวังให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน โดยมีได้มุ่งหวังเงินรางวัลหรือค่าตอบแทนใดๆ จากการเล่นนั้นๆ

2. กีฬาอาชีพ (Professional Sport) ได้แก่ กีฬาประเภทที่ผู้เล่นมีเจตนาหรือมุ่งหวังจะหารายได้เพื่อการเลี้ยงชีพ

ประเภทของกีฬาที่ยึดหลักการจำแนกตามลักษณะของผู้จัด ได้แก่

1. กีฬาแข่งขันเพื่อความชนะเลิศ (Top Sport) ได้แก่ กีฬาที่จัดขึ้นเพื่อแข่งขันโดยมุ่งหวังผลทางประสิทธิภาพสูงสุดทางการกีฬาหรือความเป็นเลิศในการกีฬา

2. กีฬามวลชน (Mass Sport) ได้แก่ กีฬาที่จัดขึ้นเพื่อให้ประชาชนส่วนใหญ่ได้มีโอกาสเล่นได้อย่างทั่วถึง เป็นการให้โอกาสและเสรีภาพอย่างเท่าเทียมกัน โดยมุ่งหวังที่จะส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชนส่วนใหญ่เป็นหลัก

ประเภทกีฬาที่ยึดหลักการจำแนกตามลักษณะของการเล่น ได้แก่

1. กีฬาประเภทเดี่ยว (Individual Sport) ได้แก่ กีฬาที่เล่นคนเดียว สามารถแสดงความสามารถได้เฉพาะรายบุคคล

2. กีฬาประเภทคนต่อคน (Dual Sport) ได้แก่ กีฬาที่มีการต่อสู้หรือแข่งขันระหว่างคนต่อคน

3. กีฬาประเภทคู่ (Double Sport) ได้แก่ กีฬาที่เล่นสองคนเป็นคู่จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์กัน

4. กีฬาประเภททีม (Team Sport) ได้แก่ กีฬาที่เล่นเป็นชุด อาจจะเป็นชุดละ 5 คน 11 คน หรือ 15 คน แล้วแต่ชนิดของกีฬา ซึ่งต้องยึดหลักความสัมพันธ์ในการเล่นเป็นทีม

จำแนกประเภทกีฬาตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2531-2539) ได้จำแนกประเภทของกีฬาตามจุดมุ่งหมายของการส่งเสริมไว้ 3 ประเภท คือ

1. กีฬาขั้นพื้นฐาน หมายถึง ทักษะที่เป็นพื้นฐานถูกต้องตามแบบฉบับชนิดกีฬาแต่ละชนิด ซึ่งผู้เล่นจะต้องเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะและความสามารถเพื่อนำไปใช้ในขั้นสูงต่อไปภายหน้า

2. การกีฬาเพื่อสุขภาพ หมายถึง การใช้หลักทางการกีฬาและการออกกำลังกายที่ถูกวิธีในการส่งเสริมพัฒนาสุขภาพของแต่ละบุคคล เพื่อให้มีชีวิตอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความสุข เช่น สวนสุขภาพ การออกกำลังกายประกอบดนตรี การเดิน-วิ่งเพื่อสุขภาพ การเดินแอโรบิค เป็นต้น

3. การกีฬาเพื่อการแข่งขัน หมายถึง การพัฒนาคุณภาพของนักเรียน หรือผู้ที่มีความสามารถดีเด่นทางการกีฬา ให้ได้รับโอกาสในความเป็นเลิศทางการกีฬา

ลักษณะที่สำคัญของกีฬา

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2525: 7-10) ได้กล่าวถึงลักษณะที่สำคัญของกีฬา ไว้ดังต่อไปนี้

1. กีฬามักจะมีพิธีหรือสิ่งที่เป็นสัญลักษณ์สำหรับการแข่งขันที่มีการปฏิบัติเป็นประจำ เช่น มีการร้องเพลงชาติก่อนหรือหลังการแข่งขัน หัวหน้าชุด ผู้ฝึก หรือผู้เล่นของแต่ละฝ่ายมีการทักทายหรือจับมือก่อนและหลังการเล่นหรือแข่งขัน

2. กีฬาเป็นกิจกรรมที่มีสถานที่เล่นซึ่งจัดไว้โดยเฉพาะสำหรับกีฬาในแต่ละประเภทนั้นๆ เช่น สนามฟุตบอล สนามบาสเกตบอล สระว่ายน้ำ สนามกรีฑา เป็นต้น และตามปกติแล้วกีฬาแต่ละประเภทจะมีกฎกติกาการเล่นที่แน่นอน รวมทั้งมีการกำหนดระยะเวลาของการเล่นไว้อย่างชัดเจนด้วย ซึ่งอาจจะเป็นในเรื่องระยะเวลาหรือจำนวนเกมของการเล่นก็ได้

3. กีฬามีมาตรการ กฎระเบียบที่เป็นพิธีรีตองเป็นจำนวนมากและค่อนข้างจะเป็นระบบสถาบัน คือ มีหน่วยงานที่เป็นผู้รักษามาตรการต่างๆ ให้เป็นไปตามกฎและระเบียบที่ได้วางไว้ เช่น มีองค์การระหว่างชาติเพื่อรับผิดชอบดูแลเพื่อให้การกีฬาทั้งประเภทสมัครเล่น และอาชีพให้เป็นไปตามกฎระเบียบที่ได้วางไว้

4. กีฬามีลักษณะเป็นสถาบันสังคมอย่างหนึ่ง สถาบันสังคมนี้ประกอบไปด้วยองค์การของสังคมซึ่งจัดดำเนินการ ควบคุมกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับการกีฬา เช่น ชมรมการกีฬา ชุดแข่งขัน องค์การบริหารการกีฬาทั้งในระดับชาติและระหว่างชาติ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ถือเป็นส่วนหนึ่งของสถาบันสังคมทั้งสิ้น

5. กีฬาต้องอาศัยหลักการทางด้านวิชาการ ความรู้ ทักษะและอุปกรณ์ที่มากกว่าในระดับที่สูงกว่าเกม หลักวิชาการเหล่านี้อาจจะแบ่งเป็น 2 พวกใหญ่ๆ คือ หลักวิชาการของการกีฬาโดยตรงและหลักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา หลักวิชาการของกีฬาโดยตรงนั้น ได้แก่ (ก) ความรู้

ที่จำเป็นและสำคัญในการกีฬา เช่น กฎกติกา กลวิธีการเล่น (ข) ทักษะที่จำเป็นและสำคัญของการกีฬา เช่น การรับ การส่ง การยิงประตู การป้องกันในกีฬาแฮนด์บอล (ค) ลักษณะของสถานที่และอุปกรณ์ที่เป็นในการเล่น เช่น ลูกบอล เครื่องแต่งกาย สนามเล่น

6. กีฬาจะมีขอบข่ายหรือระดับของการศึกษา ทั้งนี้เพราะว่าในกีฬานั้นมีความจำเป็นจะต้องมีความรู้ ทักษะ ตลอดจนกลวิธีในการเล่นต่างๆในระดับสูง การที่จะได้มาซึ่งสิ่งเหล่านี้ผู้เล่นจะต้องได้รับการสอนและการเรียนรู้ที่เป็นพิธีรีตองจากผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และใช้เวลาในการเรียนและฝึกฝนที่นานพอสมควร จึงจะสามารถเล่นได้ดี

7. กีฬามีหลักและวิธีการปฏิบัติอย่างเป็นพิธีรีตอง และเขียนไว้ทั้งที่เป็นลายลักษณ์อักษรและที่เป็นที่เข้าใจกันมากกว่าในเกมโดยทั่วไป และในกีฬามีระเบียบและข้อบังคับที่มีความเข้มงวดมากกว่าในเกม

8. ลักษณะที่สำคัญยิ่งกว่ากีฬา คือ ผู้เล่นจะต้องมีทักษะและความสามารถทางด้านร่างกายสูง ซึ่งเป็นลักษณะที่มีความแตกต่างจากเกมโดยทั่วไป เมื่อเป็นเช่นนั้นในกีฬาจึงต้องมีการเรียนรู้และฝึกซ้อมโดยอาศัยหลักการและวิธีการทางวิทยาศาสตร์เพื่อให้ได้มาซึ่งทักษะและความสามารถทางด้านร่างกายที่สูงที่สุดตามความต้องการในการกีฬาแต่ละประเภทนั้นๆ

9. ผลของการเล่นกีฬาตามปกติแล้ว จะไม่สามารถบอกล่วงหน้าได้ จะบอกได้ก็ในเมื่อการแข่งขันได้สิ้นสุดลงแล้วเท่านั้น

จากแนวคิดและทฤษฎีสามารถสรุปได้ว่า การกีฬา หมายถึงกิจกรรมทางกายภาพทุกรูปแบบ ที่มุ่งหวังสนับสนุน หรือเพิ่มพูนสุขภาพพลานามัยของร่างกายและจิตใจ ก่อให้เกิดการรวมตัวกันทางสังคม หรือก่อให้เกิดผลลัพธ์จากการแข่งขันในทุกระดับ

ความสำคัญของการกีฬาและการแข่งขันกีฬา

การแข่งขันกีฬามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาบุคลากร เพราะเป็นการสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตให้ผู้เข้าร่วมแข่งขันได้เผชิญปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้า เป็นการทดสอบความรู้ความสามารถ อารมณ์ จิตใจของผู้เข้าร่วมการแข่งขัน เนื่องจาก “กีฬา” เป็นกิจกรรมการเล่น การแข่งขันที่มีระเบียบแบบแผน มีรูปแบบการเล่นและขบวนการเล่นเป็นลักษณะเฉพาะมีกฎ กติกา ซึ่งเป็นการบังคับให้ผู้เข้าร่วมแข่งขันต้องดำเนินกิจกรรมภายใต้เงื่อนไขอันเดียวกัน ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าให้กับชีวิตหลายประการ คือ

1. ประสบการณ์ของความสำเร็จ อันเป็นการกระตุ้นส่งเสริมให้บุคคลกระทำในทุกสิ่งด้วยความปิติยินดีและความผิตหวัง ทำให้เพิ่มความพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้นในโอกาสต่อไป การปรับสภาพทางด้านจิตใจต่อผลสำเร็จ และความผิตหวังในการเล่นกีฬานั้นเป็นการฝึกที่ดีเลิศซึ่งเป็นประสบการณ์ที่คล้ายคลึงกับสภาพการณ์ของชีวิตจริง

2. สมรรถภาพทางกาย การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาช่วยให้เกิดพัฒนาการทางด้านความแข็งแรง และความอดทน รวมทั้งการทำงานประสานกันของระบบประสาทและกล้ามเนื้อ ส่งเสริม

ให้เกิดความคล่องแคล่ว กระฉับกระเฉง และมีความเชื่อมั่น สามารถบังคับการเคลื่อนไหวได้เป็นอย่างดี การแข่งขันกีฬาก็จะพัฒนาความสง่างามของบุคลิกภาพและประสิทธิภาพของผู้เข้าร่วมแข่งขัน

3. สุขภาพจิตและอารมณ์ การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ นั้น เป็นการให้ความสนใจที่มีจุดหมาย เป็นการดึงดูดสนใจของแต่ละคนมารวมในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นการนำภาวะจิตใจของเขาออกจากตัวไปสู่จุดสนใจข้างนอกได้ การแข่งขันกีฬาเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียดจากการทำงานและการเรียน

4. ประสิทธิภาพทางสังคม การเข้าร่วมการแข่งขันทำให้บุคคลมีโอกาสดำเนินกิจกรรมสัมพันธ์กับบุคคลอื่นอย่างกว้างขวาง ช่วยทำให้เรียนรู้และเข้าใจชีวิตมากขึ้น อันจะทำให้เราปรับตัวเข้ากับสังคมได้ง่าย ไม่ว่าอยู่ภายใต้สถานการณ์ใด เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมต่อไป

5. การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา เป็นวิธีการที่ใช้เวลาว่างอย่างชาญฉลาดและเต็มไปด้วยสนุกสนาน

6. ความรักหมุ่คณะ การแข่งขันกีฬาส่งเสริมให้มีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความสามัคคีที่ได้รับจากการแข่งขันเป็นสิ่งที่ค่าอย่างยิ่ง

นภาพร ทวีสิน (2541) ได้กล่าวไว้ว่า การกีฬามีความสำคัญต่อการพัฒนาบุคคลหลายประการ กีฬาเป็นกระบวนการหนึ่งที่จะพัฒนาคนในชาติให้เป็นผู้มีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ มีจิตใจสดชื่นแจ่มใสร่าเริง ซึ่งเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ กีฬาเป็นสิ่งที่ส่งเสริมสร้างสรรค์ให้เกิดคุณธรรม สามัคคีธรรมของประชากรทั่วโลกได้อย่างดี

สุพจน์ วัฒนประดิษฐ์ (2532) ได้กล่าวไว้ว่า การแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา เป็นวิธีการหนึ่งในการประเมินผลการจัดการศึกษาด้านพลศึกษา และจุดมุ่งหมายของการแข่งขันเพื่อให้ให้นักเรียนและนักศึกษาได้แสดงออกถึงการพัฒนาขีดความสามารถด้านกีฬามากกว่าการมุ่งแพ้และชนะ

สำออง พ่วงบุตร (2523: 1) ได้กล่าวว่า การจัดการแข่งขันกีฬานั้น นับว่ามีบทบาทสำคัญยิ่ง นอกจากจะเป็นสื่อในการพัฒนาสุขภาพพลานามัยที่ดีแล้ว ยังช่วยส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาการด้านต่างๆ ได้อย่างดี กล่าวคือ ช่วยฝึกให้คนมีน้ำใจนักกีฬา มีความกล้า มีความคิดริเริ่ม มีความเคารพต่อหน้าที่และสิทธิของผู้อื่น มีระเบียบวินัย มีความเชื่อมั่นในตนเอง อีกทั้งยังทำให้มีความสามัคคีกลมเกลียวกันอีกด้วย นอกจากนี้ ยังได้กล่าวถึงการจัดการแข่งขันกีฬา ดังนี้

1. เพื่อกระตุ้นให้ผู้สนใจกีฬามากขึ้น
2. เพื่อเปิดโอกาสให้นักกีฬาได้แสดงความสามารถของตนเอง
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในเชิงกีฬาของนักกีฬาแต่ละคน
4. เพื่อให้ประชาชนโดยทั่วไปได้ชมกีฬาเพื่อเป็นสันทนาการ
5. เพื่อกระตุ้นให้นักกีฬาได้พัฒนาตนเองให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป
6. เพื่อยกระดับมาตรฐานของการกีฬา
7. เพื่อเสริมสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ

8. เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

9. เพื่อเป็นการปูพื้นฐานความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาแก่คนทั่วไป

ซึ่งเห็นได้ว่า รัฐบาลไทยได้เล็งเห็นประโยชน์ของการกีฬา และตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของการเล่นกีฬา จึงได้ทำการส่งเสริมทางด้านกีฬาไทยด้วยดีเสมอมา เพราะนอกจากจะเป็นการออกกำลังกายแล้ว ยังทำให้ร่างกายสดชื่นแข็งแรง การกีฬายังเป็นเครื่องช่วยผ่อนคลายความเครียด ช่วยปรับปรุงในด้านความคิดและอุปนิสัยให้ประชาชนในชาติเป็นผู้ที่เสียสละ รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย และมีความสามัคคีต่อกัน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ความสำคัญของการกีฬาและการจัดการแข่งขันกีฬานั้น นับว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะเป็นการเปิดโอกาสให้ทุกคนได้เข้าร่วมการแข่งขัน เพื่อพิสูจน์ถึงความสามารถของตนเองกับความสามารถของบุคคลอื่น ทั้งในคนที่มีความแข็งแรงปกติเท่านั้น และคนที่มีความพิการก็สามารถเล่นกีฬาและแข่งขันได้ สิ่งที่ดีตามมาอีกเนื่องจากการมีสุขภาพที่ดีแล้ว ยังเป็นผู้มีระเบียบวินัย มีน้ำใจเป็นนักกีฬา และมีส่วนในการเสริมสร้างให้เป็นพลเมืองที่ดีด้วย

การจัดการแข่งขันกีฬา

การแข่งขันกีฬาเป็นการจำลองสถานการณ์ให้แก่บุคคลที่มาจากหลายสถานภาพ ได้เข้ามาร่วมดำเนินกิจกรรมเดียวกัน และสิ่งที่จะทำให้การแข่งขันเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ คือ “การจัดดำเนินการแข่งขัน” คณะกรรมการจัดการแข่งขันจึงควรจะมีวิธีดำเนินการที่ดี และหากคณะกรรมการจัดการแข่งขันมีวิธีดำเนินการดีมากเท่าใด ความสำเร็จของโครงการแข่งขันกีฬาก็จะมีมากขึ้นเท่านั้น ในการจัดดำเนินการควรประกอบไปด้วยขั้นตอนต่างๆ เพื่อให้การแข่งขันกีฬาดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีระเบียบแบบแผน กล่าวคือ เป็นไปด้วยความรวดเร็ว เรียบร้อย ประหยัดกำลังงาน และกำลังทรัพย์

ในการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬา ให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้นั้น จำเป็นที่จะต้องมีความรู้ หลักการ และกระบวนการในการบริหาร เพื่อเป็นแนวทางในการเตรียมการและดำเนินการแข่งขัน

น้อม สังข์ทอง (2542: 74-88) ได้กล่าวว่า หลักการดำเนินการแข่งขันกีฬา ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการวางแผนการจัดการแข่งขัน
2. ขั้นตอนดำเนินการจัดการแข่งขัน
3. ขั้นสรุปประเมินผล

หลักการจัดดำเนินการแข่งขัน

กิจกรรมการแข่งขันกีฬามีประโยชน์ต่อมวลมนุษยชาติทุกระดับ ทุกเชื้อชาติ ทุกศาสนา โดยไม่มีการจำกัดอาณาเขต นอกจากนั้นยังเชื่อว่า กิจกรรมการแข่งขันกีฬา เป็นกิจกรรมที่บุคคลต้องการแสดงความสามารถของตนเองและเป็นการเปรียบเทียบความสามารถของตนเองกับผู้อื่นในสถานการณ์การแข่งขันที่มีระเบียบ กฎ กติกา เป็นตัวกำหนดให้พฤติกรรมของผู้เข้าแข่งขันเป็นไป

ในทางสร้างสรรค์ ยิ่งกว่านั้นกิจกรรมการแข่งขันกีฬายังสร้างความตื่นเต้นให้กับผู้ชม ซึ่งไม่ได้เป็นนักกีฬาได้อีกด้วย จึงเป็นหน้าที่ขององค์กรที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬาในทุกกระดับ (ระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ) จัดการแข่งขันเพื่อตอบสนองแนวความเชื่อพื้นฐานที่เป็นจริงในเชิงของปรัชญาการแข่งขันกีฬาดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพและมีความบริสุทธิ์ ยุติธรรมกับผู้เข้าแข่งขันทุกคน ทุกฝ่าย ทุกเชื้อชาติ ทุกศาสนา โดยไม่มีการจำกัดอาณาเขตหรือพรมแดน แม้ว่าในโลกของความเป็นจริง โลกถูกแบ่งแยกเป็นคนต่างเผ่าพันธุ์ เชื้อชาติ ศาสนา แต่ในโลกของกีฬาทุกคนเหมือนกันและเท่าเทียมกันหมด ดังจะเห็นได้จากมหกรรมการแข่งขันกีฬาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของชาวโลก คือ โอลิมปิกเกมส์ ที่พยายามเน้นเรื่องสันติภาพ เสรีภาพ และความทัดเทียมกันของมนุษย์เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข โดยใช้กิจกรรมการแข่งขันกีฬาเป็นสื่อ

น้อม สังข์ทอง (2543: 107-123) กล่าวถึง หลักการจัดการแข่งขันกีฬา ไว้ว่า การแข่งขันกีฬาเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่ช่วยพัฒนามาตรฐานการกีฬาของชาติ ตลอดจนการเสริมสร้างและพัฒนาคนให้เป็นผู้ที่มีสุขภาพที่สมบูรณ์ และมีจิตใจที่เปี่ยมไปด้วยความมีน้ำใจนักกีฬา มีวินัย เสียสละ อดทน รู้แพ้รู้ชนะ เพื่อที่จะเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ อันจะอำนวยประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไป เพื่อให้การแข่งขันกีฬาเป็นตามสิ่งที่กล่าวนั้น จำเป็นต้องมีการเตรียมการในการดำเนินการที่ดี มีผู้รับผิดชอบต่อการจัดดำเนินการที่มีคุณภาพ กล่าวคือ ต้องมีความรู้ความสามารถในวิธีการจัดการแข่งขันที่ดี และทราบถึงปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการจัดการแข่งขันกีฬา มีความยุติธรรมกับทุกฝ่าย จะทำให้การจัดเตรียมการแข่งขันกีฬาเป็นไปอย่างมีระบบ และมีประสิทธิภาพ ซึ่งการจัดการดำเนินการแข่งขันจำแนกได้เป็น 2 ลักษณะ ดังนี้ (จารุณี เล็กอุทัย. 2546: 7)

1. การจัดดำเนินการแข่งขันทั่วไป หรือการจัดการแข่งขันมหกรรมกีฬา เป็นการจัดการแข่งขันกีฬาหลายประเภทในเวลาเดียวกัน เช่น กีฬาโอลิมปิก เอเชียนเกมส์ ซีเกมส์ กีฬาแห่งชาติ กีฬามหาวิทยาลัย เป็นต้น

2. การจัดดำเนินการแข่งขันเฉพาะอย่าง เป็นการแข่งขันในแต่ละชนิด จัดในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งเพียงเฉพาะอย่างเท่านั้น เช่น การแข่งขันมวยสากลสมัครเล่นชิงชนะเลิศประเทศไทย การแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ เป็นต้น

การจัดดำเนินการแข่งขันกีฬาทั้ง 2 ลักษณะ คณะกรรมการจัดการแข่งขันต้องคำนึงถึงปรัชญาและอุดมการณ์ของการแข่งขัน โดยมีหลักการจัดดำเนินการ ดังนี้

1. หลักความบริสุทธิ์ยุติธรรม เป็นหลักเบื้องต้นที่คณะกรรมการจัดการแข่งขันต้องคำนึงถึงจำเป็นต้องให้ความยุติธรรมกับผู้เข้าร่วมทุกคนทุกฝ่ายอย่างเท่าเทียมกันเพื่อไม่ให้เกิดความขัดแย้งที่นำมาซึ่งการทำลายปรัชญาและอุดมการณ์ของการแข่งขันกีฬา

2. หลักประสิทธิภาพ การจัดการแข่งขันต้องประหยัดงบประมาณและบุคลากร ได้รับการสนับสนุนจากสื่อมวลชนและประชาชน มีการประชาสัมพันธ์ที่มีคุณภาพ อาศัยเทคโนโลยีช่วยในการจัดการแข่งขันสมบูรณ์ บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายสูงสุดของการแข่งขันกีฬา อาศัยขั้นตอน

การดำเนินงาน 3 ขั้นตอน คือ วางแผนเตรียมการจัดการแข่งขัน ดำเนินการจัดการแข่งขัน สรุปและประเมินผล

วิธีการจัดการแข่งขันกีฬา

วิธีการจัดการแข่งขัน หมายถึง แบบแผนที่คิดขึ้นเพื่อหาผู้ชนะเลิศ หรือผู้ชนะตำแหน่งอื่นๆ ซึ่งมีอยู่หลายวิธี อาจใช้หลายรูปแบบผสมกันได้ การใช้วิธีการจัดการแข่งขันที่ดีและเหมาะสมเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้การจัดการแข่งขันกีฬาประสบความสำเร็จ ซึ่งบางครั้งวิธีการจัดการแข่งขันเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยดึงดูดให้บุคคลเกิดความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬามากยิ่งขึ้น (จารุณี เล็กอุทัย. 2546: 14)

องค์ประกอบที่ควรนำมาพิจารณาตัดสินใจเลือกใช้วิธีการจัดการแข่งขันมีดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของการแข่งขัน มีความต้องการผู้ชนะเลิศที่แท้จริงหรือต้องการให้ทุกทีมมีโอกาสเข้าแข่งขันเท่าเทียมกันหรือไม่
2. ระยะเวลาที่ใช้ในการแข่งขันนานเท่าใด
3. สถานที่ อุปกรณ์มีเพียงพอหรือไม่
4. กรรมการผู้ตัดสินและบุคลากรอื่นๆ ที่จัดดำเนินการแข่งขันมีเพียงพอหรือไม่
5. งบประมาณมีเพียงพอหรือไม่
6. ผู้เข้าแข่งขัน ชนิดกีฬา และรุ่นที่จัดมีจำนวนมากน้อยเพียงใด
7. คำนึงถึงวัย อายุ ความสนใจ และความสามารถของผู้เข้าแข่งขัน
8. สอดคล้องกับระเบียบและข้อบังคับว่าด้วยการแข่งขันกีฬารายการนั้นๆ หรือไม่

วิธีจัดการดำเนินการแข่งขันกีฬา

วิธีจัดดำเนินการแข่งขันกีฬาแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ (น้อม สังข์ทอง. 2543)

1. ขั้นเตรียมการ เป็นการตั้งจุดมุ่งหมายของโครงการว่าจะทำอะไร เมื่อไรด้วยวิธีการอย่างไร และใครให้ทำรวมทั้งใช้งบประมาณจำนวนเท่าไร การเตรียมควรประกอบไปด้วย

- 1.1 การเสนอโครงการจัดการแข่งขัน
- 1.2 การกำหนดงาน และคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ
- 1.3 การกำหนดประเภทกีฬา
- 1.4 การกำหนดข้อบังคับ และระเบียบการแข่งขันกีฬาแต่ละประเภท
- 1.5 การกำหนดระยะเวลาของการแข่งขัน
- 1.6 การกำหนดการแข่งขัน

2. ขั้นดำเนินการ ควรประกอบด้วย

2.1 การประสานงาน เป็นการรวมความพยายาม เป็นการกระทำต่างๆ จากหลายหน่วยงาน ผู้ที่เกี่ยวข้องที่ทำงานคนละด้านให้มีความเข้าใจอันหนึ่งอันเดียวกัน ในการทำงานมีความช่วยเหลือและรับผิดชอบซึ่งกันและกัน

2.2 การสั่งงาน ต้องมีวิธีการที่ทำให้เกิดความสนใจที่จะทำงานและสื่อความหมายเด่นชัด จึงทำให้เกิดงานได้ การสั่งงานควรใช้วิธีการที่เหมาะสมจะทำให้ได้ทั้งผลงานและผลทางด้านจิตใจของผู้ร่วมงานควบคู่กันไป

2.3 การควบคุมงาน หมายถึง การตรวจสอบและแก้ไขการปฏิบัติงานให้ได้เป็นไปตามจุดประสงค์ที่ได้วางไว้ เป็นการตรวจสอบว่า สิ่งที่ได้สั่งการไปแล้วว่ามีการปฏิบัติที่ถูกต้องเรียบร้อย และทันตามกำหนดเวลาหรือไม่ การควบคุมงานควรใช้วิธีที่แสดงว่าเป็นการคอยให้ช่วยเหลือ เอาใจใส่ ซึ่งจะเป็นผลดีแก่การทำงาน และเป็นการกระตุ้นให้คนรู้สึกอยากทำงานมากขึ้น การควบคุมงานจะต้องไม่เป็นไปในทางสร้างความหวาดกลัวหรือก่อให้เกิดความท้อถอยแก่ผู้ร่วมงานเป็นอันขาด

3. ขั้นสรุปประเมินผล หมายถึง การเอาผลที่ได้รับมาจากการงานในหน่วยงานต่าง ๆ มาประมวลเข้าด้วยกัน เพื่อดูว่าผลงานที่ได้กระทำไปแล้วได้ผลตามความมุ่งหมายหรือไม่เพียงใด

อุดมการณ์การแข่งขันกีฬา (ปัญหาของการจัดการแข่งขันกีฬา) อยู่ที่ว่าอย่างไรให้ผู้เล่น ผู้ชม และผู้สนับสนุน บรรลุเป้าหมายที่ผู้จัดการแข่งขันต้องการ และที่สำคัญต้องบรรลุถึงอุดมการณ์ที่แท้จริงของการแข่งขันกีฬาด้วย คือ สุขภาพและมิตรภาพ คำตอบก็คือ ฝ่ายที่มีหน้าที่รับผิดชอบไม่ว่าจะเป็นองค์กรภายในประเทศหรือต่างประเทศก็ตามที่ได้รับมอบหมายให้เป็นเจ้าภาพการจัดการแข่งขัน จะต้องจัดกระบวนการจัดการแข่งขันที่ดี มีประสิทธิภาพ บริสุทธิ์และยุติธรรม จะช่วยให้อุดมการณ์ของผู้เข้าร่วมการแข่งขันบรรลุตามเป้าหมายได้ และจะนำมาซึ่งมิตรภาพ สันติภาพ และส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างผู้เข้าร่วมการแข่งขัน ทั้งนี้ เพราะมิตรภาพ สันติภาพ และความเข้าใจอันดีระหว่างผู้เข้าร่วมการแข่งขันจะเกิดมาจากการบวนการจัดการที่ดี มีประสิทธิภาพ และบริสุทธิ์ยุติธรรม

จากการศึกษาสรุปได้ว่า การจัดการแข่งขัน เป็นการจำลองสถานการณ์ให้แก่บุคคลที่มาจากหลายสถานภาพ ได้เข้ามามีส่วนดำเนินการเดียวกัน และสิ่งที่จะทำให้การแข่งขันเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ โดยการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้นั้น จำเป็นที่จะต้องมีการจัดการและกระบวนการในการบริหาร เพื่อเป็นแนวทางในการเตรียมการและดำเนินการแข่งขัน

การพัฒนาการศึกษา

แผนยุทธศาสตร์ 5 ปี (พ.ศ. 2554-2558) กรมพลศึกษา

กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้ทบทวนแผนปฏิรูปราชการแผ่นดินสี่ปี และจัดทำแผนยุทธศาสตร์ 5 ปี (พ.ศ. 2554-2558) เพื่อจะเป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนปฏิรูปราชการประจำปี เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนการพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตของประชาชน เพื่อให้บรรลุซึ่งวิสัยทัศน์ที่จะเป็นองค์กรนำด้านการพลศึกษา สร้างความสุขเพื่อมวลชน และสอดคล้องกับค่านิยมองค์กรในการสร้างความสุขให้ประชาชน สร้างเยาวชนให้กับชาติ และสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศ อีกทั้งบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล ประกอบด้วยยุทธศาสตร์กรมพลศึกษา 3 ประเด็น คือ (กรมพลศึกษา. 2554: 5-8)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมและพัฒนากีฬา สุขภาพ กีฬา นันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬา

เป้าประสงค์

- เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมายได้เล่นกีฬา ออกกำลังกาย ประกอบกิจกรรม นันทนาการจนเป็นวิถีชีวิต

- ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อการพัฒนาการกีฬาของชาติ และสุขภาพของประชาชน

- มีบุคลากรที่เป็นผู้นำด้านพลศึกษา สุขภาพ กีฬา นันทนาการและวิทยาศาสตร์การกีฬา ที่มีคุณภาพ มาตรฐานและเพียงพอ

กลยุทธ์

1. สร้างกระแส เผยแพร่ และรณรงค์ให้ความรู้เพื่อให้เด็ก เยาวชนและประชาชน เห็นความสำคัญและตื่นตัวในการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย

2. สร้างโอกาสให้เด็ก เยาวชน และประชาชนได้เล่นกีฬา ออกกำลังกาย

3. สร้างและพัฒนาเครือข่ายด้านพลศึกษา กีฬา นันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬา ให้เข้มแข็ง

4. จัดและสนับสนุนให้องค์กรเครือข่าย มีผู้นำด้านพลศึกษา กีฬา นันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬา

5. สร้างและพัฒนาผู้นำให้มีความรู้ความสามารถด้านพลศึกษา กีฬา นันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬา

6. ดำเนินการและประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วน ในการส่งเสริม สนับสนุน และจัด กิจกรรมกีฬา นันทนาการ การออกกำลังกาย และวิทยาศาสตร์การกีฬาอย่างทั่วถึง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาองค์ความรู้ด้านการพลศึกษา กีฬา นันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬา

เป้าประสงค์

- พัฒนาง่องค์ความรู้ด้านการพลศึกษา กีฬา นันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬา มีอย่างเพียงพอ

- มาตรฐานทางการพลศึกษา กีฬา นันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬา ได้รับการพัฒนาและนำไปใช้ประโยชน์

กลยุทธ์

1. ศึกษา ค้นคว้า วิจัย สร้าง พัฒนา และเผยแพร่ องค์ความรู้ด้านการพลศึกษา กีฬา นันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬา

2. กำหนดและพัฒนามาตรฐานทางการพลศึกษา กีฬา นันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬา

3. บูรณาการกับองค์กรที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาและเผยแพร่งานวิชาการด้านการพลศึกษา กีฬา นันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาระบบบริหารจัดการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ

เป้าประสงค์

- เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการปฏิบัติงาน
- การบริหารจัดการและการปฏิบัติงานมีคุณภาพผ่านเกณฑ์มาตรฐาน

กลยุทธ์

1. พัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการปฏิบัติงาน
2. สร้างและพัฒนาระบบการตรวจสอบในองค์กรให้เข้มแข็ง
3. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลให้เกิดประสิทธิภาพและ

ประสิทธิผลสูงสุด

4. เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และหลักธรรมาภิบาลในองค์กร
5. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ นวัตกรรม และข้อมูลข่าวสาร

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559) ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาไว้ 6 ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐาน ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนทุกกลุ่มให้มีความรู้ความเข้าใจ มีเจตคติและทักษะในการออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐานให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาได้อย่างเหมาะสม สำหรับสร้างเสริมสุขภาพและสมรรถภาพทางกายอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย และน้ำใจนักกีฬาด้วยกิจกรรมการออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อการดำเนินชีวิตในสังคมอย่างมีความสุขตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดจนการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนที่มีทักษะและความสามารถทางการกีฬาขั้นพื้นฐานได้รับพัฒนาสู่ความเป็นเลิศทางด้านกีฬาตามความถนัดและศักยภาพอย่างต่อเนื่อง

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อมวลชน ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่มได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตอย่างเหมาะสมและสม่ำเสมอ รวมถึงการส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนทุกกลุ่มได้มีโอกาสเข้าถึงการบริการด้านการออกกำลังกายและกีฬาอย่างทั่วถึง เพื่อส่งเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ จริยธรรม ความสมัครใจ และความมีวินัยของคนในชาติ

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนานักกีฬาทุกกลุ่มทุกระดับให้มีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันและพัฒนาความสามารถโดยมุ่งเน้นความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬาทั้งระดับชาติ และนานาชาติ โดยพัฒนาระบบและกลไกให้บุคลากรทางการกีฬาได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและเพียงพอต่อความต้องการในการพัฒนากีฬาทุกระดับ รวมถึงการสร้างและพัฒนาสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการฝึกซ้อมและการแข่งขันกีฬาทุกระดับ ตลอดจนการสร้างระบบและกลไกการพัฒนา

เครือข่ายองค์กรกีฬาในแต่ละระดับให้เชื่อมโยงและมีการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาระบบการจัดและส่งนักกีฬาแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศทั้งระดับชาติและนานาชาติ

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ ให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมและพัฒนา นักกีฬาและบุคลากรกีฬาอย่างครบวงจร พัฒนาระบบและกลไกการจัดการแข่งขันให้มีมาตรฐานสากล มีกฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพทางการกีฬาที่เหมาะสมและทันสมัย รวมถึงการสนับสนุนการจัดตั้งสถาบันผลิตบุคลากรกีฬาอาชีพ ส่งเสริมการรวมกลุ่มสมาชิกองค์กร สโมสรกีฬาอาชีพ พัฒนาระบบบริหาร สนับสนุนการจัดสรรทุนและสวัสดิการกีฬาอาชีพ ค้ำครองและรักษาสิทธิหรือผลประโยชน์ รวมทั้งสร้างแรงจูงใจให้องค์กรเอกชนร่วมส่งเสริมกีฬาอาชีพ ตลอดจนส่งเสริมและพัฒนากีฬาสากลที่มีศักยภาพและกีฬาไทยบางชนิดให้เป็นกีฬาอาชีพอย่างยั่งยืน

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาวินยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ให้ความสำคัญกับการสร้างงานวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาให้มีการนำไปใช้ในการพัฒนาศักยภาพนักกีฬา รวมถึงการจัดตั้งองค์กรด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาระดับชาติ ระดับภาค ระดับจังหวัด และเครือข่ายวิทยาศาสตร์การกีฬาระดับอำเภอ และจัดหาอัตรากำลังบุคลากร เครื่องมือ และอุปกรณ์ที่มีมาตรฐานสำหรับให้บริการนักกีฬาและประชาชนทุกกลุ่ม

6. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาการบริหารการกีฬาและการออกกำลังกาย ให้ความสำคัญกับการบริหารงานแบบบูรณาการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการกีฬาและการออกกำลังกายทุกระดับ ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาให้ทันสมัยเพื่อบูรณาการและประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ

กรอบแนวคิดการพัฒนากีฬา

การพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้า ขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาคน และสังคมให้มีคุณภาพการพัฒนาให้ประชาชนมีสุขภาพ พลานามัย ที่สมบูรณ์แข็งแรง ทั้งร่างกาย และจิตใจ ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ สามารถเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ โดยการเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชนอย่างครบวงจรและมีคุณภาพมาตรฐาน และมีกลยุทธ์ที่ส่งเสริมการกีฬาเพื่อสร้างโอกาสให้เด็กและเยาวชนพัฒนาทักษะด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศ สร้างนิสัยรักกีฬา และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มุ่งเน้นการใช้กีฬาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในสังคม ดังนั้น แนวคิดการพัฒนากีฬาให้มีความเจริญก้าวหน้าเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะนอกจากจะทำให้ประชาชนได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อส่งเสริมสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจแล้ว ความเจริญด้านการกีฬายังเป็นสิ่งที่แสดงถึงความเจริญก้าวหน้าของประเทศด้วย ทั้งด้านคุณภาพของคนในสังคม และความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ การพัฒนาด้านการกีฬาเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบในด้านบุคลากร ด้านการกีฬา รวมทั้งเกี่ยวข้องกับประชาชนทั่วไปในการเข้าชมกีฬา หรือใช้บริการเพื่อการออกกำลังกายและเล่นกีฬา โครงสร้างพื้นฐานรองรับการแข่งขันและอุปกรณ์ด้านการกีฬา

รวมทั้งองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา จึงจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการองค์กรแบบบูรณาการให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมและมีความเข้าใจในทุกมิติ ดังนี้

มิติด้านการกีฬา

กีฬา (Sport) สามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือ หรือสื่อ (Media) ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้ในหลายๆ มิติ ดังนี้ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2555: 7-8)

1. มิติกีฬาเพื่อสุขภาพ

เป็นมิติของการส่งเสริมกีฬา เพื่อการออกกำลังกายและก่อให้เกิดสุขภาวะที่ดีของประชาชน เป็นมิติที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ และคุณภาพของประชาชนทั้งประเทศ จึงเป็นมิติที่ควรได้รับการพัฒนาและการสนับสนุนจากภาครัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน และทุกระดับ เพื่อส่งเสริมและผลักดันให้ประชาชนเล่นกีฬาเพื่อการออกกำลังกายจนเป็นวิถีชีวิต

2. มิติกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

เป็นมิติกีฬาที่มีพื้นฐานเพื่อสร้างความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความสามัคคี รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ให้แก่เด็กและเยาวชน เพื่อเป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งกายและจิตใจ และเป็นมิติที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความภาคภูมิใจในความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา ทั้งของตนเองและของคนทั้งชาติ ในทุกระดับ ความสำเร็จของนักกีฬาจะนำไปสู่ความมีชื่อเสียงและความเจริญในด้านต่างๆ ของประเทศ รัฐบาลมีนโยบายที่จะพัฒนากีฬาอาชีพของประเทศไทยให้มีศักยภาพเทียบเท่าระดับสากล โดยมุ่งเน้นให้มีการบริหารจัดการด้านการกีฬา ส่งเสริมให้มีการลงทุนและการพัฒนาด้านกีฬา โดยสร้างแรงจูงใจ เพื่อกระตุ้นให้ภาคเอกชนเห็นประโยชน์ในการพัฒนาและการลงทุนในการกีฬา เช่น นโยบายด้านภาษีเพื่อการพัฒนากีฬา เป็นต้น รวมทั้งการสนับสนุนคุณภาพชีวิตของบุคลากร และองค์กรที่เกี่ยวข้องด้านการกีฬาของประเทศ นอกจากนี้ สิ่งที่สำคัญต่อการพัฒนากีฬาอาชีพอีกเรื่องหนึ่ง คือ นักกีฬาอาชีพจะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถและมีคุณภาพในระดับมาตรฐานสากล จึงจะได้รับความนิยมจากผู้ชมและได้รับการสนับสนุนจากผู้ให้การสนับสนุน (Sponsor) หน่วยงาน และสถาบันกีฬาอาชีพจะต้องนำหลักการตลาด (Marketing Mixed) เข้ามาบริหารจัดการด้านต่างๆ ด้วย ได้แก่ ผลิตภัณฑ์หรือผลผลิต สนามแข่งขัน ราคาเข้าชม และการส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ เป็นต้น

3. มิติกีฬาเพื่อการอาชีพ

เป็นมิติกีฬาที่มุ่งเน้นการแพ้ชนะจากการแข่งขัน เป็นมิติที่มุ่งพัฒนาให้คนมีความอดทน มุ่งมั่น และรับผิดชอบ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทั้งจากการแข่งขัน ความมีชื่อเสียงและผลตอบแทนที่ได้จากการแข่งขันกีฬา

มิติด้านการกีฬาทั้ง 3 มิตินี้ เกี่ยวข้องกับประชาชนโดยตรง แตกต่างกันที่จำนวนประชากรที่เข้ามาเกี่ยวข้อง ในการพัฒนาการกีฬาของชาติ จะต้องพิจารณาให้ความสำคัญของกีฬาแต่ละมิติอย่างเหมาะสม มิติกีฬาเพื่อสุขภาพจะเกี่ยวข้องกับประชาชนทุกกลุ่มทั่วประเทศ มิติกีฬาเพื่อความเป็นเลิศเกี่ยวข้องกับเยาวชนและประชาชนส่วนหนึ่ง ส่วนมิติกีฬาเพื่อการอาชีพจะเกี่ยวข้องกับประชาชนเพียงเล็กน้อย แต่ทั้งสามมิติมีความสำคัญซึ่งกันและกันต่อการพัฒนาการกีฬาของประเทศ

4. มิติกีฬาเพื่อความมั่นคง

เป็นมิติกีฬาที่มีเป้าหมายนำการกีฬามาใช้เป็นเครื่องมือแก้ไขปัญหความมั่นคงของประเทศ แก้ไขปัญหความขัดแย้ง ก่อให้เกิดความรักสามัคคี และความเข้าใจระหว่างประชาชนทุกกลุ่ม ตัวอย่างที่ผ่านมาได้เคยมีการใช้กีฬาเพื่อลดปัญหาสิ่งเสพติดให้แก่เยาวชน ดังนั้น ประเด็นมิติกีฬาเพื่อความมั่นคง สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหความไม่สงบในเขตพื้นที่ชายแดน 3 จังหวัดภาคใต้ หรือเขตพื้นที่อื่นๆ ที่เกิดปัญหาในลักษณะเดียวกันได้

5. มิติกีฬาด้านเศรษฐกิจ

ความสำเร็จด้านการกีฬาของประเทศ เป็นดัชนีบ่งชี้ถึงความสำเร็จ และความเจริญทางเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวม ซึ่งสามารถพิจารณาได้จากการจัดการแข่งขัน มีผู้ชมกีฬาเป็นวิถีชีวิต มีรายได้จากการแข่งขัน มีการลงทุนด้านสื่อและประชาสัมพันธ์ด้านการกีฬา มีการท่องเที่ยวและมีอุตสาหกรรมเครื่องมือและอุปกรณ์กีฬา และประการสุดท้าย ประชาชนมีทัศนคติการเล่นกีฬาเป็น ดูกีฬาเป็น และใช้กีฬาเพื่อการออกกำลังกาย ประชาชนมีความสุข มีสุขภาพแข็งแรง ปลอดภัยจากโรคที่รักษาได้ และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลลดลง สามารถนำงบประมาณไปพัฒนาและสร้างความเจริญในด้านอื่นของประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น ในการพัฒนาด้านการกีฬา จึงควรให้ความสำคัญต่อการพัฒนาทั้งมิติด้านสังคมและมิติด้านเศรษฐกิจ โดยมิติด้านสังคมให้ความสำคัญในการรณรงค์ให้เด็ก เยาวชน และประชาชนเห็นความสำคัญและตื่นตัวในการเล่นกีฬา ออกกำลังกาย และประกอบกิจกรรมนันทนาการ และสนับสนุนให้มีกิจกรรมการกีฬา การออกกำลังกาย และกิจกรรมนันทนาการ การจัดสร้างสถานกีฬา ส่งเสริมการใช้และบริหารจัดการสถานกีฬา สนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน นอกจากนี้ แนวโน้มของการใช้ความสำเร็จด้านการกีฬามาสร้างความโดดเด่นของชาติ จึงควรให้ความสำคัญต่อการพัฒนาและสนับสนุนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา เพื่อให้เป็นกลไกสำคัญในความสำเร็จของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬา การเตรียมความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานสนามกีฬาและนักกีฬาให้มีศักยภาพในการแข่งขันกับนานาชาติ สำหรับมิติด้านเศรษฐกิจ มุ่งเน้นพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ ส่งเสริมและพัฒนาระบบการบริหารจัดการธุรกิจกีฬา ส่งเสริมและพัฒนากีฬาให้เป็นกีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐาน สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

แนวคิดการพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน

การกีฬาระดับพื้นฐาน หมายถึง กีฬาขั้นพื้นฐานที่มีวัตถุประสงค์เพื่อปลูกฝังและเตรียมความพร้อมด้านร่างกายและจิตใจ โดยการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย เพื่อเสริมสร้างทัศนคติที่ดี มีความสามัคคี และเป็นผู้นำใจเป็นนักกีฬาให้แก่เด็กและเยาวชนในโรงเรียน และรวมถึงนอกระบบโรงเรียน การพัฒนาคุณภาพประชากรด้วยการพัฒนาสุขภาพและพลานามัย มีความสำคัญต่อการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ ประชากรที่มีสุขภาพแข็งแรงย่อมก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน ผลผลิตรายได้ประชากรสูงขึ้น ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลลดลง ทั้งส่วนบุคคลและประเทศ ปัจจุบันการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษามุ่งพัฒนาความเจริญของทางสติปัญญาและ

ความคิด เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ เพื่อพัฒนาประเทศ จึงขาดกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมของผู้เรียนด้วย เยาวชนนักศึกษาส่วนใหญ่จึงขาดการออกกำลังกายและเล่นกีฬาขั้นพื้นฐาน ขาดเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกาย เล่นกีฬาเพื่อสุขภาพและเพื่อการแข่งขัน

องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ กล่าวไว้ว่า รัฐควรให้ความสนใจในการส่งเสริมความสำคัญของการพลศึกษาและการกีฬาเพื่อปวงชน โดยจัดให้เป็นการศึกษาตลอดชีวิตมนุษย์ทุกคน และได้ประกาศกฎบัตรระหว่างประเทศเกี่ยวกับการพลศึกษาไว้ 10 ประการ คือ

1. การพลศึกษาและการกีฬา เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่พึงมีหรือได้รับของมนุษย์ทุกคน
2. การพลศึกษาและการกีฬา เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตลอดชีวิตที่มีความสำคัญในกระบวนการศึกษา
3. การจัดโครงการการพลศึกษาและการกีฬา ควรคำนึงถึงความเหมาะสมกับบุคคลและสังคมของประเทศนั้น
4. การสอน การฝึก และการบริหารงานการพลศึกษาและการกีฬา ควรกระทำโดยบุคลากรหรือผู้เชี่ยวชาญในวิชาชีพ
5. การพลศึกษาและการกีฬา จะสัมฤทธิ์ผลได้ต้องมีอุปกรณ์อย่างเพียงพอ
6. การวิจัยและการประเมินผลต้องเป็นสิ่งจำเป็นยิ่งในการพัฒนาการพลศึกษาและการกีฬา
7. การเผยแพร่และเก็บข้อมูลข่าวสารต่างๆ ย่อมช่วยส่งเสริมการพลศึกษาและการกีฬา
8. การพลศึกษาและการกีฬาจะก้าวหน้าไปได้ด้วยดี เมื่อมีการร่วมมือกับสื่อมวลชน
9. สถาบันต่างๆ ของรัฐเป็นกำลังสำคัญในการทำให้การพลศึกษาและการกีฬาเจริญก้าวหน้า
10. ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ถือว่าเป็นการส่งเสริมการพลศึกษาและการกีฬาเช่นกัน

จากการศึกษาสรุปได้ว่า การพัฒนาการกีฬา มีส่วนเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบในด้านบุคลากรด้านการกีฬา รวมทั้งเกี่ยวข้องกับประชาชนทั่วไปในการเข้าชมกีฬาหรือใช้บริการเพื่อการออกกำลังกายและเล่นกีฬา โครงสร้างพื้นฐานรองรับการแข่งขันและอุปกรณ์ด้านการกีฬารวมทั้งองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา จึงจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการองค์ระบบบูรณาการให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมและมีความเข้าใจในทุกมิติ เพื่อให้เป็นกลไกสำคัญในความสำเร็จของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬา การเตรียมความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานสนามกีฬาและนักกีฬาให้มีศักยภาพในการแข่งขันกับนานาชาติ โดยเฉพาะการกีฬาขั้นพื้นฐานที่มีวัตถุประสงค์เพื่อปลูกฝังและเตรียมความพร้อมด้านร่างกายและจิตใจ โดยการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย เพื่อเสริมสร้างทัศนคติที่ดี มีความสามัคคี และเป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬาให้แก่เด็ก และเยาวชนในโรงเรียน และรวมถึงนอกระบบโรงเรียน

ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการทางการกีฬา

ความหมายของการจัดการ

การจัดการ (Management) ตามพจนานุกรมฉบับพระราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. 2542 ให้ความหมาย การจัดการ หมายถึง การสั่งงาน ควบคุมงาน ดำเนินงาน

ฟาโยล (Fayol. 1949) ได้กล่าวว่า การจัดการ เป็นกระบวนการที่ประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 5 ขั้นตอน คือ การวางแผน การจัดองค์กร การบังคับบัญชา การประสานงาน และการควบคุม

บราวน์ (Brown. 1980) ให้ความหมาย การบริหาร คือ งานของผู้หน้าที่ใช้ทรัพยากรบริหาร ทั้งปวงที่มีอยู่ในหน่วยงาน เพื่อให้เป้าหมายที่กำหนดไว้บรรลุผล

เฟรนช์ และ สวาร์ด (French; & Saward. 1975) ได้ให้ความหมาย การจัดการ หมายถึง กระบวนการ กิจกรรม หรือการศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในอันที่จะเชื่อมั่นได้ว่า กิจกรรมต่างๆ ดำเนินไปในแนวทางที่จะบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

เวียร์ริช และ คูนท์ซ (Wehrich; & Koontz. 1993) ได้ให้ความหมาย การจัดการ คือ การดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้โดยอาศัยปัจจัยทั้งหลาย ได้แก่ คน เงิน วัสดุ สิ่งของที่เป็นอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานนั้น

روبินส์ และ คูลเตอร์ (Robbins; & Coulter. 2002) ได้ให้ความหมาย การจัดการ ไว้ว่าเป็นกระบวนการของความร่วมมือ เพื่อให้เกิดการร่วมกันดำเนินกิจกรรมการทำงานให้ประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อตนเองและผู้อื่น

โจนส์ และ จอร์จ (Jones; & George. 2004) กล่าวว่า การจัดการ เป็นการวางแผน การจัดองค์กร การนำ และการควบคุมคนและทรัพยากรอื่นๆ เพื่อให้องค์กรสามารถบรรลุผลได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

พะยอม วงศ์สารศรี (2538: 31) ได้ให้คำจำกัดความ การจัดการ เป็นศิลปะของการใช้บุคคลอื่นทำงานให้แก่องค์กร โดยการตอบสนองความต้องการ ความคาดหวัง และจัดโอกาสให้เขาเหล่านั้นมีความเจริญก้าวหน้าในการทำงาน

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2542) กล่าวว่า การจัดการ หมายถึง กระบวนการที่ผู้จัดการ ใช้ศิลปะและกลยุทธ์ต่างๆ ดำเนินกิจกรรมตามขั้นตอน โดยอาศัยความร่วมมือร่วมใจของสมาชิกในองค์กร การตระหนักถึงความสามารถ ความถนัด ความต้องการ และความมุ่งหวังในด้านความเจริญก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของสมาชิกในองค์กรควบคู่ไปด้วย องค์กรจึงจะสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่กำหนด

วาทน์ ฐาปนวงศ์ตานติ (2543) กล่าวถึง การบริหาร ว่าเป็นระบบการดำเนินงานให้เกิดประสิทธิภาพ ประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ร่วมประสานสัมพันธ์ประกอบกิจกรรมอย่างมีระบบระเบียบกฎเกณฑ์และมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน ด้วยการใช้ทรัพยากรและเทคนิคต่างๆ อย่างเหมาะสมให้เกิดประโยชน์สูงสุด การบริหารงานจะมีเป้าหมายพื้นฐาน 4 ประการ หรือเรียกว่า 4 ป หรือ 4E's

ธงชัย สันติวงษ์ (2543) ได้ให้ความหมายว่า การจัดการ หมายถึง ภารกิจของบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือหลายคน (ที่เรียกว่าผู้บริหาร) ที่เข้ามาทำหน้าที่ประสานให้การทำงานของบุคคลที่ต่างฝ่ายต่างทำ และไม่อาจประสบผลสำเร็จจากการแยกกันทำให้สามารถบรรลุผลสำเร็จได้ด้วยดี

พิมลจรรย์ นามวัฒน์ (2544) ได้ให้ความหมาย การบริหาร หมายถึง การประสมประสานทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ศิริอร ชันรหัตต์ (2545) ได้ให้ความหมายของ การจัดการ ว่า การจัดการ (Management) หมายถึง กิจกรรมที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้

จากความหมายดังกล่าวจะเห็นว่าการจัดการมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. การจัดการเป็นศิลปะในการใช้คนทำงาน
2. การจัดการต้องอาศัยปัจจัยพื้นฐาน คือ คน เงิน และวัสดุอุปกรณ์
3. การจัดการเป็นการดำเนินงานของกลุ่มบุคคล

การจัดการ จำเป็นต้องมีทรัพยากรอันเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการจัดการ เพราะถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ขาดไม่ได้ ปัจจัยที่เป็นทรัพยากรพื้นฐานสำคัญในการจัดการมีอยู่ 4 ประการ หรือ 4M's ได้แก่

1. บุคลากร (Man)
2. การเงินและงบประมาณ (Money)
3. วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (Material)
4. การจัดการ (Management)

ความสำคัญของการจัดการ

1. การจัดการเป็นสมองขององค์กร การที่องค์กรจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้นั้น จำเป็นต้องมีกระบวนการจัดการที่ดี มีการวางแผนและตัดสินใจโดยผ่านการกลั่นกรองจากฝ่ายจัดการที่ได้พิจารณาข้อมูลอย่างใช้ดุลพินิจ ใช้สติปัญญาพิจารณาผลกระทบต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นต่อองค์กรนั้น

2. การจัดการเป็นเทคนิควิธีการที่ทำให้สมาชิกในองค์กรเกิดจิตสำนึกร่วมกันในการปฏิบัติงาน มีความตั้งใจ เต็มใจช่วยเหลือองค์กรประสบความสำเร็จ ทั้งนี้เพราะมีกระบวนการสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานนำทางให้องค์การไปสู่ความสำเร็จ

3. การจัดการเป็นการกำหนดขอบเขตในการทำงานของสมาชิกในองค์กรไม่ให้ซ้ำซ้อนกัน ทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปด้วยความราบรื่น รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

4. การจัดการเป็นการแสวงหาวิธีการที่ดีที่สุดในการปฏิบัติงานให้องค์การเกิดประโยชน์และประสิทธิภาพสูงสุด (พะยอม วงศ์สารศรี. 2538: 31)

หลักการจัดการ

การจัดองค์การ เป็นกระบวนการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างหน้าที่การงาน บุคลากร และปัจจัยทางกายภาพต่างๆ ขององค์การ ในที่นี้จะเสนอระบบการจัดการแบบราชการ เพราะเป็น การจัดการองค์การที่ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง และมีการนำมาใช้ทุกวงการ โดยหลักที่สำคัญ ของการจัดองค์การมีดังต่อไปนี้

การกำหนดหน้าที่การงาน หมายถึง การกำหนดหน้าที่ของงานนั้นขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ ขององค์การ หน้าที่การงานและภารกิจ หมายถึง กลุ่มของกิจกรรมที่ต้องปฏิบัติเพื่อให้งานบรรลุตาม วัตถุประสงค์ขององค์การ ลักษณะขององค์การ และขนาดขององค์การด้วย

การแบ่งงาน หมายถึง การแยกงานหรือการรวมหน้าที่การงานที่มีลักษณะเดียวกันหรือ ใกล้เคียงกันไว้ด้วยกัน หรือแบ่งงานตามลักษณะของงานแล้วมอบหมายงานนั้นๆ ให้แก่บุคคลหรือ กลุ่มคนที่มีความสามารถหรือความถนัดในการทำงานนั้นๆ โดยการตั้งเป็นหน่วยย่อยในการทำงาน หน่วยงานสำคัญขององค์การ ได้แก่

1. หน่วยงานหลัก หมายถึง หน่วยงานที่ทำหน้าที่โดยตรงกับวัตถุประสงค์ขององค์การ และบุคคลที่ปฏิบัติงานที่ขึ้นตรงต่อสายงานบังคับบัญชา องค์การทุกแห่งจะต้องประกอบด้วย หน่วยงานหลักซึ่งเป็นหน่วยงานเพื่อผลประโยชน์โดยตรงต่อความสำเร็จขององค์การ

2. หน่วยงานที่ปรึกษา หมายถึง หน่วยงานที่ช่วยให้หน่วยงานหลักปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น ส่วนใหญ่จะเป็นลักษณะของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะงาน หรือเป็นรูปคณะกรรมการที่ปรึกษาในบริษัทต่างๆ ได้แก่ คณะกรรมการบริหารงาน ฝ่ายวิจัยวางแผน ฝ่ายบุคคล เป็นต้น

3. หน่วยงานอเนกกร หมายถึง หน่วยงานที่ช่วยบริการแก่หน่วยงานหลักและหน่วยงานที่ ปรึกษา หน่วยงานอเนกกรมักเป็นหน่วยงานด้านงานธุรการและงานอำนวยความสะดวกเป็นส่วนใหญ่ โดยไม่มีหน้าที่บริการลูกค้าขององค์การโดยตรงหรือไม่ปฏิบัติงานอันเป็นงานหลักขององค์การ ได้แก่ งานการเงิน ฝ่ายบุคคล เป็นต้น (สมคิด บางโม. 2544: 127)

จากที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ดังนี้ การจัดการ หมายถึง กระบวนการ กิจกรรม หรือ การศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในอันที่จะเชื่อมั่นได้ว่า กิจกรรมต่างๆ ดำเนินไปในแนวทางที่จะ บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน้าที่อื่นที่จะสร้างและรักษาไว้ซึ่ง สภาวะที่จะเอื้ออำนวยต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ ด้วยความพยายามร่วมกันของกลุ่มบุคคล ซึ่งมีความสำคัญต่อการวางแผนและตัดสินใจ ทำให้สมาชิกในองค์การเกิดจิตสำนึกร่วมกัน เป็นการ กำหนดขอบเขตในการทำงานของสมาชิกในองค์การไม่ให้ซ้ำซ้อนกัน ทำให้การปฏิบัติงานเป็นไป ด้วยความราบรื่น รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และเป็นการแสวงหาวิธีการที่ดีที่สุดในการปฏิบัติงานให้ องค์การเกิดประโยชน์และประสิทธิภาพสูงสุด โดยมีหลักการจัดการเป็นกระบวนการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างหน้าที่การงาน บุคลากร และปัจจัยทางกายภาพต่างๆ ขององค์การ

ความหมายของการจัดการทางการกีฬา

การจัดการทางการกีฬา หรือ การบริหารทางการกีฬา ได้มีการให้ความหมายหรือคำจำกัดความไว้ในลักษณะต่าง ๆ โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

การจัดการทางการกีฬา คือ การดำเนินงานหรือกิจกรรมทางการกีฬาอย่างมีกระบวนการและการวางแผน ภายใต้เงื่อนไขของปัจจัย ข้อจำกัด และทรัพยากรที่มีอยู่ โดยใช้ประโยชน์จากทรัพยากรเหล่านั้นให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ประกอบกับความร่วมมือจากบุคลากรในองค์กรที่มีการจัดแบ่งหน้าที่รับผิดชอบตามความรู้ ความสามารถ และความเหมาะสมของบุคลากรกับงานนั้นๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมหรือกีฬาที่ตั้งไว้

วิลเลียมส์ (วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2540: 654 อ้างถึงจาก Williams. 1971) กล่าวว่า การบริหารงานทางการพลศึกษาหรือการกีฬา มีความเกี่ยวข้องกับงาน 3 ด้านต่อไปนี้ คือ งานด้านการบริหาร โปรแกรม ด้านการบริหารสถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวก และด้านการบริหารงานบุคคล งานด้านต่างๆ ที่กล่าวมานี้ มีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกันเป็นอย่างมาก โปรแกรมทางพลศึกษาที่มีอยู่นั้น จะขึ้นอยู่กับสถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกที่มีอยู่ และในทำนองเดียวกันโปรแกรมที่มีอยู่นี้จะสามารถทำหน้าที่ของมันได้ด้วยการมีบุคลากรที่มีประสิทธิภาพมาเป็นผู้รับผิดชอบและดำเนินการเท่านั้น การที่มีสถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกนั้นจะได้รับการใช้ประโยชน์ขึ้นมาและท้ายสุดตัวบุคลากรจึงเป็นปัจจัยสุดท้ายที่จะทำให้ปัจจัยทางด้านโปรแกรมและสถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวกเกิดเป็นผลตามมา

ลูซซีเออร์ และ คิมบอล (Lussier; & Kimball. 2008) กล่าวว่า การจัดการกีฬา คือ สหวิชาชีพที่เกิดจากการบูรณาการในเรื่องของอุตสาหกรรมทางการกีฬาและการจัดการ โดยการจัดการอย่างมีกระบวนการให้การบรรลุวัตถุประสงค์ ก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

มาสเตอร์อเล็กซิส, บาร์ และฮัมส์ (Masteralaxis; Barr; & Hums 2009) กล่าวว่า การจัดการกีฬา หมายถึง การศึกษาแบบครอบคลุมอย่างกว้าง ในหลายๆบริบทที่เกี่ยวกับทฤษฎีและพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับขบวนการการจัดการกีฬาทั่วไป เช่น การโฆษณา การตลาด กฎหมาย การเงิน การหาผู้สนับสนุน และอื่นๆ เป็นต้น

ฮอย และคณะ (Hoye; et.al. 2006) กล่าวว่า การจัดการกีฬา หมายถึง การนำศาสตร์และศิลป์ทางด้านการบริหารและการจัดการมาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการในองค์กรกีฬา การจัดการแข่งขันกีฬา รวมทั้งการทำธุรกิจด้านกีฬา ฯลฯ โดยเรียนรู้ถึง วิธีการบริหารและการจัดการกีฬา ในเรื่องของการแก้ปัญหาต่างที่เกิดขึ้นในองค์กรกีฬา (องค์กรกีฬาต่างๆ เช่น การแข่งขันโอลิมปิก เอเชียนเกมส์ ซีเกมส์ กีฬาแห่งชาติ กีฬาสโมสรอาชีพ ฯลฯ) โดยต้องรู้จักและใช้ประสบการณ์ ความคิดสร้างสรรค์ จินตนาการในการคาดการณ์เหตุการณ์ ความคิดอย่างมีเหตุผล และมีการใช้ลำดับขั้นในการตัดสินใจ

จากที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ดังนี้ การจัดการทางการกีฬา หมายถึง การดำเนินงานหรือกิจกรรมทางการกีฬาอย่างมีกระบวนการและการวางแผน ภายใต้เงื่อนไขของปัจจัย ข้อจำกัด

และทรัพยากรที่มีอยู่ โดยใช้ประโยชน์จากทรัพยากรเหล่านั้นให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และมีขอบข่ายในการบริหารการกีฬา อาทิ งานด้านการบริหารโปรแกรม ด้านการบริหารสถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวก และด้านการบริหารงานบุคคล

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการทางการกีฬา

การจัดการ มีหน้าที่ในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง โดยต้องคำนึงถึงความเหมาะสม ความคุ้มค่า และทรัพยากรให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ และผลที่ได้ควรอธิบายให้เห็นได้อย่างเป็นรูปธรรม หน้าที่ในการดำเนินงานหรือหน้าที่ในการจัดการเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการ

การจัดการการแข่งขัน (Event Management) เป็นเพียงส่วนหนึ่งของการจัดการการกีฬา (Sport Management) หน้าที่ของการจัดการการกีฬามีความหลากหลายและกว้างขวางมาก แต่เป้าหมายคือ การคิดให้ถูก ทำให้เป็นด้วยความรู้ ประสบการณ์ ความเชี่ยวชาญ ตลอดจนความสามัคคี ร่วมมือกันทำงานเป็นทีม ตั้งแต่ระดับนานาชาติจนถึงระดับท้องถิ่น การจัดการการกีฬามีขอบข่าย 3 ระดับใหญ่ๆ ได้แก่

1. การจัดการองค์กร (Organization Management)
2. การจัดการแข่งขัน (Event Management)
3. กระบวนการจัดการ (Process Management)

การบริหารและการจัดการนั้น ขึ้นอยู่กับองค์กรที่มีผู้นำที่ดี มีวิสัยทัศน์กว้างไกล และเข้าถึงการทำงานในทุกระดับ มีระบบการจัดการที่เป็นระบบโดยมีกลยุทธ์เป็นตัวขับเคลื่อน

การมีวิสัยทัศน์ (Vision) คือ การคาดถึงอนาคตที่ทุกสิ่งเป็นไปได้ การมองอนาคตที่สามารถติดต่อสื่อสารกับคนอื่น ๆ สามารถเข้าถึงทรัพยากรที่มีและข้อมูลต่างๆ

พันธกิจ (Mission) คือ ภาระหน้าที่การสนับสนุนและเพิ่มมูลค่าขององค์กร การทำให้องค์กรมีการบริการเป็นที่หนึ่ง มีคุณภาพ และเป็นทางเลือกของผู้บริโภคเป็นอันดับหนึ่งอยู่เสมอ

เป้าหมาย (Goals) คือ ผลที่ต้องการได้รับอันเกิดจากพันธกิจ นโยบาย และกลยุทธ์ การดำเนินการ การวางแผนนโยบายระดับนานาชาติ การจัดทำนโยบายพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายพัฒนากีฬาชาติ ตลอดจนถึงนโยบายของการกีฬาแห่งประเทศไทย รวมถึงทิศทางของหลักสูตรการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษาที่มีความละเอียดอ่อนที่ต้องสอดคล้องและเหมาะสม เป็นเสมือนเข็มทิศที่สำคัญยิ่ง ควรต้องเป็นการสร้าง (Build) การคิดค้น (Create) สามารถนำไปดำเนินการให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในทุกๆระดับ ยังเป็นปัจจัยที่สร้างโอกาสและเป็นสิ่งเกื้อกูลให้เกิดผลทางธุรกิจที่สำคัญ การบริหารและการจัดการมีความสำคัญต่อความสำเร็จขององค์กรทุกประเภท การบริหารและการจัดการกีฬาจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับองค์กรกีฬาที่ต้องการความสำเร็จในการบริหารงานเช่นกัน

ในกระบวนการบริหารพื้นฐาน (4M's) นั้น สามารถที่จะประยุกต์ เพื่อใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬาได้ ดังมีวิธีการดังนี้

1. ด้านบุคลากร (Man)

ธงชัย สันติวงษ์ (2545) ได้กล่าวว่า คนเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญ แม้ว่าองค์กรจะมีเครื่องจักรอุปกรณ์ที่ทันสมัยและมีราคาแพงเพียงใดก็ตาม ถ้าหากขาดบุคคลที่มีความรู้ความสามารถแล้ว เครื่องจักรอุปกรณ์เหล่านั้นก็จะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อันใด และถึงแม้จะใช้ดำเนินงานได้บ้างประสิทธิภาพเครื่องจักรก็คงอยู่ในระดับต่ำ ด้วยเหตุผลข้างต้นการจัดคนเข้ามาทำงานหรือการบริหารงานบุคคลจึงถือได้ว่าเป็นงานที่มีความสำคัญยิ่ง ซึ่งจะมีผลทำให้การบริหารงานและการเพิ่มผลผลิตทำได้ดีขึ้น

การรู้จักสร้างความร่วมมือและสามารถเอาชนะใจคน ทั้งโดยการจูงใจและประสานความเข้าใจกัน บทบาทหน้าที่ของนักบริหารที่ดี

1. การเป็นนักคิดวิเคราะห์ที่สามารถคิดโดยมีวิสัยมองกว้างและไกล โดยสามารถวิเคราะห์สถานการณ์ต่าง ๆ ได้ชัดเจน จนเห็นถึงสาระส่วนประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์ถึงกัน ทั้งนี้ หมายความว่ามีความสามารถในการคิดหาหนทางที่ใช้แก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

2. การเป็นนักการทูตที่รู้ว่าอะไรควรพูด ควรทำ หรือควรหลีกเลี่ยงในสถานการณ์ที่ต่างกัน ที่อาจกำลังมีข้อขัดแย้งและความเข้าใจผิดเกิดขึ้น

3. การเป็นนักการเมือง หรือนักการปกครอง

สำเนา ขจรศิลป์ (2542) ได้กล่าวว่า บุคลากรที่ใช้ดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา มี 2 ประเภท คือ บุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษา ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในงานกิจกรรมนักศึกษา งานกีฬาหรือกองกีฬา และบุคลากรภายนอกฝ่ายกิจการนักศึกษา ซึ่งส่วนมากเป็นอาจารย์จากภาควิชาต่าง ๆ หน้าที่ประการหนึ่งที่จะต้องถือว่ามีความสำคัญที่สุดในบรรดาหน้าที่ต่าง ๆ ที่ผู้บริหารงานจะต้องรับผิดชอบก็คือ หน้าที่ในการจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) ทั้งนี้ เพราะภายหลังจากที่ได้มีการจัดองค์กรจนเสร็จสิ้นแล้ว โครงสร้างในส่วนต่าง ๆ ก็จะต้องถูกบรรจุด้วยตัวบุคคลที่จะเข้ามาปฏิบัติหน้าที่หนึ่งในองค์กร และในการที่จะให้ผลการปฏิบัติงานต่าง ๆ ดังกล่าวได้ประสิทธิภาพที่สุดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถหรือความพร้อมเพียงของตัวบุคคลดังกล่าวด้วย ผู้บริหารจะต้องมีภาระหน้าที่ในการเลือกเฟ้นตัวบุคคลที่มีคุณสมบัติที่ดีเท่านั้น จึงจะทำให้องค์กรสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและสมรรถภาพ (Effective & Efficiency) และสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้ ด้วยเหตุผลต่าง ๆ ดังกล่าว จึงควรที่จะได้มีการให้ความสนใจศึกษาถึงกระบวนการในการเสาะหาและพัฒนาตัวบุคคลดังกล่าวให้มีความสามารถสูงขึ้น กระบวนการดังกล่าวนี้ก็คือกระบวนการทางด้านการบริหารงานบุคคล (Personal Management) นั่นเอง

หลัก 4 ประการของการใช้ประโยชน์บุคลากรที่มีประสิทธิภาพ

1. จัดหาคนที่มีความสามารถและเต็มใจทำงาน
2. บรรจุให้เข้าทำงานที่สัมพันธ์กับความสามารถและความสนใจ

3. พัฒนาเขาโดยการให้การศึกษาและอบรม เพื่อให้เขาทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

4. พยายามทำให้คนมีความพึงพอใจในงาน

ขั้นตอนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ (เนตร์พัฒนา ยาวีราช. 2546) ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ 4 ขั้นตอน คือ

1. การสรรหา (Recruitment) คือ การได้มาซึ่งทรัพยากรมนุษย์ เพื่อบรรจุลงในตำแหน่งที่ว่างโดยการจ้างงาน การสรรหาที่มีประสิทธิภาพมีข้อควรพิจารณาคือ การพิจารณางานที่ต้องการพนักงานมาปฏิบัติหน้าที่ แหล่งทรัพยากรมนุษย์ที่จะทำการสรรหาที่จะให้ได้ทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ

2. การคัดเลือก (Selection) หลักการในการคัดเลือกพนักงาน คือ การได้บุคคลที่ดีที่สุดเหมาะสมที่สุดกับงานนั้น

3. การพัฒนาและฝึกอบรม (Training) การฝึกอบรมเป็นกระบวนการในการพัฒนาคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรเพื่อมีผลการทำงานที่ดีขึ้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมมีผลต่อความสำเร็จขององค์กรและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของพนักงาน ขั้นตอนของการฝึกอบรมมีผลต่อความสำเร็จขององค์กรและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของพนักงาน

4. การประเมินผลการปฏิบัติงาน (Performance Appraisal) เพื่อให้ทราบถึงผลการทำงานของพนักงาน บรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ การประเมินผลการปฏิบัติงานทำให้ทราบผลสะท้อนกลับที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กร เป็นการตัดสินใจเพื่อพิจารณาการเพิ่มขึ้นของเงินเดือน การส่งเสริมให้มีการก้าวหน้า การโอนย้ายหรือการเลิกจ้าง การประเมินผลยังทำให้สามารถบอกได้ถึงพฤติกรรมของพนักงาน ทักษะและความรู้ในการทำงาน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารในการสอนการให้คำปรึกษาแก่พนักงาน

2. ด้านการเงิน และงบประมาณ (Money)

ธงชัย สันติวงษ์ (2534) กล่าวว่า เงินนับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญในการให้การสนับสนุนในการจัดหาทรัพยากรเพื่อหล่อเลี้ยงและอำนวยให้กิจกรรมขององค์กรดำเนินไปโดยไม่ติดขัด ซึ่งเงินทุนในระยะสั้นและระยะยาว รวมถึงราคาต้นทุนของเงินเดือน คือ ดอกเบี้ยอีกด้วย

งบประมาณและการเงินเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งสำหรับการบริหารงาน ฝ่ายบริหารมีหน้าที่จัดทำงบประมาณและขอเงินทุนให้กับหน่วยต่างๆ และบุคลากรควบคุมดูแลว่าเงินที่ขอมานั้นใช้อย่างถูกต้องหรือไม่ งานดังกล่าวนี้ต้องอาศัยความซื่อสัตย์ ความเฉลียวฉลาดรอบรู้ และความหนักแน่น การจัดงบประมาณ ผู้บริหารต้องคำนึงถึงสิ่งต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์ของการจัดการในเรื่องการเงิน ผู้บริหารจะต้องทราบเพื่อป้องกันการใช้จ่ายเงินในทางที่ผิดและสูญเสีย

2. ผู้บริหารมีหน้าที่รับผิดชอบ การจัดเตรียมงบประมาณเป็นงานที่ต้องประสานกันหลายๆ อย่างต้องมีแผนงาน โครงการ ตลอดจนค่าใช้จ่ายและเงินทุนที่ได้รับมาจากสายงานต่างๆ ผู้บริหารจะต้องทราบหรือพิจารณาเตรียมจัดงบประมาณ

การจัดทำงบประมาณต้องการจัดแผนงานทางการเงินอันเกี่ยวกับงานเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย ผู้บริหารมีหน้าที่จะต้องจัดทำงบประมาณเตรียมไว้สำหรับแผนระยะเวลา 1 ปี, 3 ปี, 5 ปี หรือ 7 ปี โครงการสำคัญแต่ละโครงการจะต้องกำหนดไว้ล่วงหน้าหลายๆ ปี ฉะนั้นการจัดทำงบประมาณการเงินต้องจัดไว้สำหรับโครงการระยะยาวด้วย

ปรางทิพย์ ยูวานนท์ (2552) กล่าวถึงทรัพยากรทางการเงินจากเอกชนว่า สาธารณชนในท้องถิ่นที่สนับสนุนมีส่วนสำคัญยิ่ง เช่น ผู้ที่มีชื่อเสียงทำธุรกิจ นักการเมือง บุคคลสำคัญ บริษัทห้างร้านต่างๆ ซึ่งให้ทุนในการสนับสนุนการจัดการแข่งขัน ให้ทุนงบประมาณในการเก็บตัวฝึกซ้อมของนักกีฬา ให้การสนับสนุนเป็นประจำหรือเฉพาะกิจล้วนมีความสำคัญต่อสมาคมกีฬา องค์กรกีฬาทั้งสิ้น

3. ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (Materials)

ธงชัย สันติวงษ์ (2531) กล่าวว่า วัสดุอุปกรณ์เป็นปัจจัยที่มีปริมาณและมูลค่าสูงไม่ต่างไปจากปัจจัยอื่นๆ เพราะวัตถุดิบและสิ่งเหล่านั้นจะต้องมีการจัดหาใช้ในการดำเนินการผลิตหรือพัฒนาตลอดเวลา เพื่อใช้ปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดและคุ้มค่า ส่วนการจัดการด้านสถานที่เน้นถึงกระบวนการและวิธีในการปฏิบัติงานในด้านความสะดวกสบาย เพื่อเอื้ออำนวยในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีการจัดสถานที่ให้สะอาดเรียบร้อย ตลอดจนการถ่ายเทของอากาศที่เหมาะสม เหมาะแก่การทำงาน วัสดุอุปกรณ์ซึ่งนับรวมถึงอาคารที่เป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะทำให้การบริหารประสบผลสำเร็จได้ผลสมบูรณ์ เป็นการบริหารอย่างแท้จริงและให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ควรยึดหลักการดังต่อไปนี้

1. ใช้วัสดุตามความเหมาะสม
2. ใช้ให้ได้ผลคุ้มค่า
3. ใช้อย่างประหยัดทั้งแรงงานเงินและเวลา

4. ก่อนใช้อุปกรณ์ทุกครั้งต้องทดลองเสียก่อนว่าใช้ได้ดี สะดวก และพอเหมาะกับเวลา ระมัดระวังให้การใช้อุปกรณ์ต้องติดขัดระหว่างใช้

สำหรับการจัดซื้อจัดหาวัสดุอุปกรณ์ควรปฏิบัติ ดังต่อไปนี้คือ

1. ก่อนการซื้อวัสดุอุปกรณ์ทุกครั้ง ควรสำรวจหรือทำบัญชีอุปกรณ์ก่อนว่ามีอยู่แล้วมากน้อยเพียงใด และอยู่ในสภาพที่ใช้ได้หรือต้องซ่อมแซม และต้องการเพิ่มอีกจำนวนเท่าไร
2. ควรซื้ออุปกรณ์ในร้านที่มีชื่อเสียงไว้ใจได้ เพราะจะได้ของที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ ให้บริการในการแลกเปลี่ยนซ่อมแซมอุปกรณ์ต่างๆ ได้ดีกว่า

3. ควรซื้ออุปกรณ์ที่มีคุณภาพ เพราะตามปกติของที่มีคุณภาพสามารถใช้ได้นานกว่า ปลอดภัยกว่า บางครั้งดีกว่าอุปกรณ์ที่มีราคาสูงกว่า การซื้อไม่ควรเอาราคาเป็นหลักอย่างเดียว ของราคาแพงคุณภาพอาจจะไม่ดีก็ได้

4. ถ้าเป็นไปได้ควรจัดตารางในการซื้อให้มีการกระจาย ทั้งนี้ เพื่อที่จะได้ไม่เป็นภาระ ต้องใช้เงินจำนวนมากๆ ในครั้งหนึ่ง

5. พยายามใช้วิธีการซื้อที่ช่วยให้สามารถลดราคาให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้

6. ควรซื้อตามที่กฎ ระเบียบ ข้อบังคับในการใช้วัสดุอุปกรณ์ชนิดนั้นๆ ตามกำหนด

7. ควรจัดซื้อในร้านที่มีอยู่ในท้องถิ่นที่สามารถให้ราคาของและคุณภาพเดียวกัน เพราะร้านในท้องถิ่นจะสามารถติดต่อได้ง่ายและสะดวกกว่า

8. ควรเตรียมการซื้อวัสดุอุปกรณ์ไว้แต่เนิ่น

9. ในการซื้อแต่ละครั้งจะต้องไม่มีการรับสิ่งตอบแทนจากร้านค้า

4. ด้านการจัดการ (Management)

การจัดการ มีความหมายแตกต่างกันออกไปในความนึกคิดของบุคคล การทำความเข้าใจความหมายของการจัดการ จะเกิดประโยชน์ต่อการนำความรู้ไปใช้ในการบริหารและจัดองค์กร นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการจัดการไว้ดังนี้

ธงชัย สันติวงษ์ (2543) กล่าวว่า การจัดการ หมายถึง ภารกิจของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือหลายคน เข้ามาทำหน้าที่ประสานให้การทำงานของบุคคลที่ต่างฝ่ายต่างทำ และไม่อาจประสบผลสำเร็จจากการแยกกัน ทำให้สามารถบรรลุผลสำเร็จด้วยดี

ไฮแมน และ สก็อตต์ (Haiman; & Scott. 1970) ได้ให้ความหมายว่า การจัดการ คือ กระบวนการทางสังคม และเทคนิคในการใช้ทรัพยากรทางการบริหารในการดำเนินงานขององค์กร และทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงให้เกิดความสำเร็จหรือบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

ลองเกนเนคเคอร์ และ พริงเกิล (Longenecker; & Pringle. 1981) กล่าวว่า การจัดการ หมายถึง กระบวนการรวบรวมและประสานการใช้ทรัพยากรการบริหาร เพื่อดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรที่ตั้งไว้

สรุปความหมาย “การจัดการ” คือ กระบวนการทางสังคม และเทคนิคในการใช้ทรัพยากรการบริหารในการดำเนินงานขององค์กร และทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้ประสบผลสำเร็จหรือบรรลุจุดประสงค์ขององค์กร”

กระบวนการจัดการ (Function management)

กระบวนการบริหารจัดการ เป็นกลไกและตัวประสานที่สำคัญที่สุดในการประมวล ผลักดัน และกำกับให้ปัจจัยต่างๆ ที่เป็นทรัพยากรการจัดการประเภทต่างๆ สามารถดำเนินไปได้ โดยมีประสิทธิภาพ จนบรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ การเข้าใจถึงกระบวนการบริหารจัดการและการฝึกฝนให้มีทักษะสูงขึ้น จะช่วยให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพมากขึ้นได้ กิจกรรมพื้นฐาน 4 ประการที่ทำให้เกิดกระบวนการบริหารจัดการ มีดังนี้ (ธงชัย สันติวงษ์. 2541)

1. การวางแผน (Planning) หมายถึง กระบวนการในการกำหนดเป้าหมาย แผนงาน และตัดสินใจหาวิธีการที่ดีที่สุดที่ทำให้เป้าหมายนั้นบรรลุผลสำเร็จ

2. การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง กระบวนการในการจัดตั้งและจัดวางทรัพยากรบุคคล และทรัพยากรที่ไม่ใช่บุคคล โดยวางแผนให้สามารถบรรลุผลสำเร็จขององค์การ

3. การนำและสั่งการ (Leading and Directing) หมายถึง กระบวนการของการมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่นในการที่จะให้บุคคลอื่นมีพฤติกรรมในการทำงานที่ต้องการ และทำให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ

4. การควบคุม (Controlling) หมายถึง กระบวนการในการกำหนดกิจกรรมต่างๆ ขององค์การให้เป็นไปตามมาตรฐานและเป้าหมายที่องค์การคาดหวังและกำหนดไว้

เนตร์พัฒนา ยาวีราช (2546: 2-3) ได้กล่าวถึง หน้าที่การจัดการ ประกอบด้วย

1. การวางแผน (Planning) หมายถึง การเลือกวิธีการทำงานเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายขององค์การ และกำหนดว่าจะทำงานนั้นอย่างไร

2. การจัดองค์การ (Organization) หมายถึง การนำเอาแผนงานที่กำหนดไว้มากำหนดหน้าที่สำหรับบุคลากรหรือกลุ่มบุคคลที่จะปฏิบัติภายในองค์การ เป็นการเริ่มต้นของกลไกในการนำเอาแผนงานไปสู่การปฏิบัติ

3. การนำ (Leading) เกี่ยวข้องกับการจูงใจ ภาวะผู้นำ และการสื่อสารระหว่างบุคคลในองค์การเพื่อช่วยให้องค์การบรรลุวัตถุประสงค์ตามต้องการ

4. การควบคุม (Controlling) หมายถึง หน้าที่ทางการจัดการสำหรับผู้บริหารในการรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้เป็นมาตรฐานวัดผลการทำงานในองค์การ รวมทั้งการวัดผลการทำงานในปัจจุบันเพื่อกำหนดมาตรฐานขึ้น และเปรียบเทียบกับผลงานที่ทำได้เพื่อปรับปรุงแก้ไขผลการทำงานให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่กำหนดขึ้น

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2545: 22) กล่าวถึง หน้าที่ของการบริหาร ประกอบด้วย กิจกรรมพื้นฐาน 4 ประการ หรืออาจแบ่งในลักษณะที่เป็นขั้นตอน ดังนี้

1. การวางแผน (Planning) เป็นสิ่งที่องค์การต้องการเปลี่ยนแปลงในอนาคต การวางแผนเป็นสะพานเชื่อมระหว่างเหตุการณ์ปัจจุบันและอนาคต ซึ่งทำได้โดยการให้บรรลุเป้าหมายผลลัพธ์ที่ต้องการ การวางแผนจึงต้องอาศัยการกำหนดกลยุทธ์ที่ให้ประสบความสำเร็จและการประเมินกลยุทธ์ เพราะว่า การจัดการองค์การ การจูงใจ การจัดบุคคลเข้าทำงาน และกิจกรรมควบคุม การวางแผนจะช่วยให้องค์การกำหนดข้อดีจากโอกาสภายนอก และทำให้เกิดผลกระทบจากอุปสรรคภายนอกต่ำสุด โดยต้องมองเหตุการณ์ในอดีตและปัจจุบันเพื่อคาดคะเนเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต การวางแผน ประกอบด้วย การพัฒนาภารกิจ (Mission) การคาดคะเนเหตุการณ์ปัจจุบัน เหตุการณ์อนาคตและแนวโน้ม การกำหนดวัตถุประสงค์และการเลือกกลยุทธ์นั้น ต้องการให้องค์กรติดตามในลักษณะเชิงรุก (Proactive) มากกว่าที่จะเป็นเชิงรับ (Reactive) องค์การที่ประสบความสำเร็จจะต้องควบคุมอนาคตขององค์กรมากกว่าที่จะรอรับผลจากอิทธิพลสภาพแวดล้อมภายนอกและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นการตัดสินใจ (Decision Making) ถือเป็นส่วนหนึ่งของการวางแผน

การปรับตัวเป็นสิ่งจำเป็นเพราะว่ามีการเปลี่ยนแปลงของตลาด เศรษฐกิจและคู่แข่งทั่วโลก จุดเริ่มต้นของความสำเร็จที่ดีของธุรกิจคือการวางแผนที่เหมาะสม เห็นผลได้จริง ยืดหยุ่น มีประสิทธิผล และทรงประสิทธิภาพ

2. การจัดการองค์กร (Organizing) จุดมุ่งหมายของการจัดการองค์กร คือ การใช้ความพยายามทุกกรณีโดยการกำหนดงานและความสำคัญของอำนาจหน้าที่ การจัดการองค์กร หมายถึง การพิจารณาถึงสิ่งที่ต้องการทำและผู้ที่จะทำรายงานมีตัวอย่างในประวัติศาสตร์ของธุรกิจที่มีการจัดองค์กรที่ดี สามารถประสบความสำเร็จในการแข่งขันและสามารถเอาชนะคู่แข่งได้ ธุรกิจที่มีการจัดองค์กรที่ดีสามารถจูงใจผู้บริหารและพนักงานให้มองเห็นความสำคัญของความสำเร็จขององค์กร การกำหนดลักษณะเฉพาะของงาน (Work Specialization) โดยการแบ่งงาน ประกอบด้วยงานที่กำหนดออกมาเป็นแผนก การจัดแผนก และการมอบอำนาจหน้าที่ (Delegating Authority) การแยกงานออกเป็นงานย่อยตามการพัฒนารายละเอียดของงาน (Job Description) และคุณสมบัติของงาน (Job Specification) เครื่องมือเหล่านี้มีความชัดเจนสำหรับผู้บริหารและพนักงาน ซึ่งต้องการทราบลักษณะของงาน การกำหนดแผนกในโครงสร้างขององค์กร (Organization Structure) ขนาดของการควบคุม (Span of Control) และสายการบังคับบัญชา (Chain of Command) การเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์ต้องการการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้าง เพราะตำแหน่งใหม่ๆ ที่สร้างขึ้นหรือลดลงหรือรวมกัน โครงสร้างองค์กรจะต้องระบุถึงวิธีการใช้ทรัพยากรและวิธีการซึ่งวัตถุประสงค์ มีการกำหนดขึ้นในธุรกิจ การสนับสนุนทรัพยากรและกำหนดวัตถุประสงค์ตามสภาพทางภูมิศาสตร์จะแตกต่างจากโครงสร้างด้านผลิตภัณฑ์หรือลูกค้ารูปแบบทั่วไปของการจัดแผนก คือ ตามหน้าที่ (Functional) ตามฝ่าย (Divisional) ตามหน่วยธุรกิจเชิงกลยุทธ์ (Strategic Business Unit) และด้านเมทริกซ์ (Matrix)

3. การนำหรือการสั่งการ (Leading / Directing) เป็นการใช้อิทธิพลเพื่อจูงใจพนักงานให้ปฏิบัติงานและนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่ระบุไว้ หรือเป็นกระบวนการจัดการให้สมาชิกในองค์กรทำงานร่วมกันได้ด้วยวิธีการต่างๆ เพราะทรัพยากรมนุษย์เป็นสิ่งที่ซับซ้อนและเข้าใจองแท้ได้ยาก การนำหรือการสั่งการจึงต้องใช้ความสามารถหลายเรื่องควบคู่กันไป อาทิ ภาวะความเป็นผู้นำของผู้บริหาร การจูงใจ การติดต่อสื่อสารในองค์กร และการทำงานเป็นทีม เป็นต้น หน้าที่ในการนำหรือสั่งการนี้ มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าหน้าที่อื่น เพราะผู้บริหารต้องแสดงบทบาทของผู้สั่งการอย่างมีคุณภาพ ถ้าไม่เช่นนั้น แผนงานที่วางไว้ตลอดจนทรัพยากรที่จัดเตรียมไว้อาจจะไม่เกิดประสิทธิผล ถ้าผู้บริหารดำเนินกิจกรรมด้านการสั่งการไม่ดีพอ ดังนั้น การสั่งการจึงเป็นเรื่องของความรู้ความชำนาญ ประสบการณ์ และความสามารถที่จะชักจูงให้พนักงานร่วมกันปฏิบัติงานไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ให้องค์กรประสบความสำเร็จตามต้องการ

4. การควบคุม (Controlling) การใช้ทรัพยากรต่างๆ ขององค์กร ถือว่าเป็นกระบวนการตรวจสอบหรือติดตามผลและประเมินการปฏิบัติงานในกิจกรรมต่างๆ ของพนักงาน เพื่อรักษาให้องค์กรดำเนินไปในทิศทางสู่เป้าหมายอย่างถูกต้องตามวัตถุประสงค์หลักขององค์กรในเวลาที่กำหนดไว้ องค์กรหรือธุรกิจที่ประสบความสำเร็จมักจะเกิดจากการขาดการควบคุมหรือมีการควบคุมที่ไร้ประสิทธิภาพ และหลายแห่งเกิดจากความไม่ใส่ใจในเรื่องของการควบคุม ละเลย

เพิกเฉย หรือในทางกลับกันคือ มีการควบคุมมากจนเกิดความผิดพลาดขององค์กรเอง การควบคุมจึงเป็นหน้าที่หลักทางการบริหารที่มีความสำคัญ ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบกระบวนการทางการบริหาร

ดริคเกอร์ (Drucker. 1954) กล่าวว่า หน้าที่ในการจัดการ คือ งานที่ผู้บริหาร ผู้จัดการ หรือผู้น้ององค์กรจะต้องทำเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร มี 4 ประการคือ

1. การวางแผน (Planning) คือ การกำหนดเป้าหมายแนวทางในการดำเนินการขององค์กร การกำหนดรูปแบบในการวางแผน จะมีลักษณะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการจัดทำแผน ได้แก่ แผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติการ แผนพัฒนาระยะสั้น แผนระยะยาว หรือแผนเฉพาะกิจ เป็นต้น

2. การจัดองค์กร (Organizing) คือ การนำแผนงานที่ได้จากการวางแผนมาสู่การปฏิบัติ เป็นการออกแบบโครงสร้าง เป็นการจัดระบบการทำงาน กำหนดขอบข่ายหน้าที่ความรับผิดชอบ การจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน การวางกฎระเบียบ การจัดสรรทรัพยากร (Resource Allocation) การสรรหาบุคลากรฝึกอบรม เพื่อให้องค์กรสามารถปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ขององค์กร

3. การอำนวยการหรือการนำไปปฏิบัติ (Implementing) คือ กระบวนการแปลงแผนงานเพื่อให้เป็นงานที่มอบหมายให้ปฏิบัติ (Action Assignment) เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่างานที่มอบหมายนั้น สามารถนำไปปฏิบัติสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้โดยใช้การนำ (Leading) การสั่งการ การจูงใจกับผู้ปฏิบัติทุกระดับ (Staffing)

4. การควบคุม (Controlling) เป็นหน้าที่ในการดูแลการดำเนินงานขององค์กร และการติดตาม ตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรให้มีความสอดคล้องในทุกๆระดับเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การประเมินผลบุคลากรปฏิบัติงาน และปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพ มีระบบการรายงานผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กรที่ดี เพื่อการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

เวียร์ริช และ คูนท์ซ (Wehrich; & Koontz. 1993: 4) กล่าวว่า หน้าที่ของการจัดการที่จะทำงานบรรลุจุดมุ่งหมายขององค์กร ต้องใช้การวางแผน (Planning) การจัดองค์กร (Organizing) การนำ (Leading) และการควบคุม (Controlling) ให้บุคคลปฏิบัติในสภาพแวดล้อมทางกายภาพ การเงิน ทรัพยากรข้อมูลขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

โบวี และคณะ (Bovee; & et al. 1993: 5) กล่าวว่า หน้าที่ของการจัดการมี 4 ประการ คือ

1. การวางแผน (Planning) ประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมาย (Goals) การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy) และการพัฒนาแผนย่อยเพื่อให้เกิดการประสานงานกิจกรรมต่างๆ

2. การจัดองค์กร (Organizing) เป็นการกำหนดว่าจะทำงานอะไร บุคคลใดที่มีความเหมาะสมที่จะทำงานนั้น วิธีการที่จะจัดกลุ่มงาน ใครรายงานขึ้นตรงต่อใคร และจุดใดที่จะต้องมีการตัดสินใจเกิดขึ้น การจัดองค์กรจะต้องมีการจัดบุคคลเข้าทำงาน (Staffing) ซึ่งเป็นกระบวนการที่เป็นทางการ เพื่อให้มั่นใจว่าองค์กรมีพนักงานที่มีความสามารถในงานทุกระดับ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

3. การนำ (Leading) ประกอบด้วย การจูงใจผู้ใต้บังคับบัญชา การสั่งการ การคัดเลือก ช่องทางการสื่อสารที่มีประสิทธิผลที่สุด ตลอดจนการแก้ปัญหาด้วยความขัดแย้ง

4. การควบคุม (Controlling) เป็นกิจกรรมการติดตามผลและการแก้ไขปรับปรุงสิ่งที่จำเป็น เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นว่างานบรรลุผลตามที่ได้วางแผนไว้

ลูซซีเออร์ และ คิมบอล (Lussier; & Kimball. 2008) กล่าวว่า การจัดการ คือ การทำให้ งานสำเร็จตามเป้าหมายที่องค์กรกำหนดไว้ โดยใช้หลักการจัดการ 4 ด้าน คือ

1. ด้านการวางแผน (Planning) เป็นกระบวนการในการกำหนดเป้าหมายและมี อิทธิพลต่อความต้องการพัฒนาให้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างถูกต้อง ผู้จัดการ จะกำหนดตารางการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามแผนการทำงาน

2. ด้านการจัดองค์กร (Organizing) เป็นกระบวนการกระจายและประสานงานให้ตรงกับ บทบาทหน้าที่และจัดทรัพยากรต่าง ๆ ให้ตรงกับแผนงานที่วางไว้ ส่วนที่สำคัญ คือ การบริหาร ทรัพยากรมนุษย์ การมอบหมายงานให้ตรงกับความสามารถและเหมาะสมตามบทบาทและ ภาระหน้าที่ของแต่ละบุคคล

3. ด้านการนำ (Leading) เป็นกระบวนการที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานให้สำเร็จตาม แผนงานที่วางไว้ โดยการใช้ภาวะผู้นำในการจูงใจให้คนปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิผล ซึ่งผู้นำที่ดีต้อง มีทักษะด้านการทำงานและทักษะในการสื่อสารที่ดี

4. ด้านการควบคุม (Controlling) เป็นกระบวนการสร้างและการดำเนินกลไกต่างๆเพื่อให้ เกิดความแน่ใจว่าเป็นไปตามแผนงานที่วางไว้ ประสพความสำเร็จ ซึ่งในส่วนนี้ การควบคุม คือ การ ประเมินความคืบหน้า และการแก้ไขการปฏิบัติงานเมื่อมีความจำเป็น

จากแนวคิดของนักวิชาการเกี่ยวกับทฤษฎีการจัดการและการจัดการทางการศึกษา ศึกษากิจกรรมพื้นฐานของการบริหารในการศึกษากระบวนการจัดการศึกษา 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการ วางแผน (Planning) ด้านการจัดองค์กร (Organizing) ด้านการนำ (Leading) และด้านการควบคุม (Controlling) ดังนี้

1. การวางแผน (Planning)

มีนักวิชาการหลายท่าน ได้ให้ความหมายของการวางแผนไว้ ดังนี้

คุนทซ์ และคณะ (Koontz; & et al. 1968: 226) กล่าวว่า การวางแผน คือ การตัดสินใจล่วงหน้าว่าจะทำอะไร เมื่อไร และใครเป็นผู้ทำ โดยกำหนดวัตถุประสงค์นโยบาย โครงการและวิธีการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์

ศิริอร ชันหัตถ์ (2539: 45) กล่าวว่า การวางแผน หมายถึง การตกลงใจไว้ล่วงหน้าว่าจะทำอะไร (What) ทำเท่าไร (How Many) ทำทำไม (Why) ทำเมื่อใด (When) ทำที่ไหน (Where) ทำกับใคร (Whom) ใครเป็นผู้ทำ (Who) และทำอย่างไร (How) โดยใช้ปัจจัยต่างๆ ได้แก่ คน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ เวลา และการจัดการ มาประสานสัมพันธ์และจัดเป็นระบบขึ้น

วิโรจน์ สารรัตน์ (2542: 35) กล่าวว่า การวางแผน (Planning) เป็นกระบวนการของการกำหนดองค์ประกอบต่างๆ ที่สำคัญ เริ่มจากภารกิจ (Mission) ตามด้วยจุดหมาย (Goals) และแผน (Plans) ที่จะให้บรรลุจุดหมาย (Goals Attainment)

ธงชัย สันติวงษ์ (2541: 37) กล่าวว่า การวางแผน คือ การกำหนดวิธีการกระทำ (แผนงาน) ไว้เป็นการล่วงหน้าเพื่อผลสำเร็จที่ต้องการ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2534: 96-97) กล่าวว่า การวางแผนเป็นสิ่งจำเป็นเนื่องมาจากเหตุผลสำคัญ 5 ประการ คือ

1. การวางแผนเป็นเรื่องของการคาดการณ์อนาคตเพื่อรับกับสภาวะการเปลี่ยนแปลง
2. การวางแผนเป็นการดำเนินการเพื่อบรรลุสู่เป้าหมายขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการให้แนวทางและแนวปฏิบัติในการตัดสินใจและการปฏิบัติงานแก่ทั้งผู้บริหารและพนักงาน
3. การวางแผนทำให้การใช้ทรัพยากรขององค์การเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยกำหนดวัตถุประสงค์และมาตรฐานที่ทำให้การควบคุมสามารถทำได้โดยง่าย
4. การวางแผนก่อให้เกิดการประหยัดค่าใช้จ่าย

เทอร์รี่ (Terry. 1977) กล่าวถึง ความสำคัญของการวางแผน 6 ประการ คือ

1. การวางแผนช่วยให้ผู้บริหารพ้นจากการลุ่มหลงได้ เนื่องจากผู้บริหารสามารถมองเห็นสิ่งที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตไว้เป็นการล่วงหน้า มิใช่มองเหตุการณ์ในปัจจุบันเท่านั้น
2. การวางแผนทำให้เกิดการเชื่อมโยงในด้านการใช้ทรัพยากร การกำหนดเวลา สถานที่ และการร่วมมือประสานงานกับหน่วยงานอื่นทั้งของรัฐและเอกชน
3. การวางแผนช่วยให้ผู้บริหารมีความหวังว่า จะได้ผลงานที่ถูกต้องและใกล้เคียงกับสิ่งที่ผู้บริหารต้องการ
4. การวางแผนไม่เพียงแต่เป็นการหาคำตอบให้แก่ปัญหาแต่ละปัญหาเท่านั้น แต่ยังเป็นวิธีการหรือแนวทางใหม่สำหรับการดำเนินการด้วย
5. การวางแผนช่วยให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เพราะการวางแผนเป็นการค้นหาความจริง กำหนดสิ่งที่ควรกระทำและวิธีปฏิบัติ พร้อมทั้งประมาณเวลา แรงงานและวัสดุที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงาน
6. การวางแผนช่วยลดความสูญเสียในการปฏิบัติงาน เช่น ทรัพยากรการบริหาร ไม่ว่าจะเป็นบุคลากร เงิน วัสดุ และเวลา เป็นต้น

ข้อดีของการวางแผน

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2534: 18) มีความเห็นว่า ผลดีของการวางแผนซึ่งเป็นผลมาจากกิจกรรมหรือหน้าที่การวางแผน มีดังต่อไปนี้

1. ช่วยลดความไม่แน่นอนและการเสี่ยงภัย
2. ทำให้องค์กรสามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ทำให้การพยากรณ์และการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงเป็นไปได้โดยง่าย เป็นพื้นฐานสำคัญของการควบคุม

4. ช่วยฝึกฝนให้ผู้วางแผนรู้จักมองออกไปในอนาคต
5. ช่วยในการจัดและประเมินผลงานของบุคลากร
6. ช่วยให้การดำเนินการขององค์การเป็นไปในลักษณะที่เน้นองค์การโดยส่วนรวม
7. ช่วยให้ผู้บริหารรู้สึกเชื่อมั่นในการเป็นผู้นำของตนเอง

ขั้นตอนในการวางแผน

ขั้นตอนในการวางแผนที่ สมคิด บางโม (2540: 199) ได้สรุปไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมการก่อนการวางแผน ได้แก่

- (1) จัดตั้งหน่วยงานหรือกลุ่มบุคคลขึ้นเพื่อรับผิดชอบในการวางแผน
- (2) กำหนดวิธีการวางแผนว่ามีขั้นตอนอย่างไร จะต้องทำอะไรบ้าง
- (3) การรวบรวมข้อมูลต่างๆ ได้แก่ ทรัพยากรบริหารและสถิติต่างๆ

ขั้นที่ 2 การศึกษาข้อมูลและวิเคราะห์ปัญหา รวบรวมข้อมูลและศึกษางานที่ปฏิบัติมาแล้วว่ามีปัญหาอะไร ด้านใดที่จะต้องแก้ไขให้อยู่ในสภาพที่พึงประสงค์ และต้องการให้เกิดสิ่งใหม่ อะไรบ้าง

ขั้นที่ 3 การกำหนดแผนงานและโครงการ นั่นคือ การเขียนแผน ประกอบด้วย แผนงานและโครงการ

แผนงาน (Program) คือ แผนซึ่งแบ่งงานออกเป็นกลุ่มใหญ่ๆ เพื่อสะดวกในการวางแผน

โครงการ (Project) คือ แผนซึ่งกำหนดรายละเอียดของการปฏิบัติว่าจะทำอะไร ที่ไหน ใครเป็นผู้รับผิดชอบ ค่าใช้จ่ายเท่าไร อาจกล่าวได้ว่าโครงการคือกลุ่มของกิจกรรมหรือในโครงการหนึ่งๆ อาจมีหลายกิจกรรมก็ได้

ขั้นที่ 4 การปฏิบัติตามแผน คือ การนำแผนออกมาปฏิบัติ ซึ่งต้องใช้กระบวนการบริหารต่างๆ

ขั้นที่ 5 การประเมินผล เมื่อได้ดำเนินการตามแผนไประยะหนึ่ง ควรมีการตรวจสอบ ประเมินผลงาน การประเมินผลที่นิยมกันคือ การประเมินในระยะเวลาของแผน และในเวลาสิ้นสุดของแผน เพื่อให้รู้จุดอ่อน ข้อบกพร่อง อุปสรรคต่างๆ จะได้แก้ไขปรับปรุงแผนให้ดีขึ้นต่อไป

วิโรจน์ สารรัตนะ (2542: 57) มีความเห็นว่า องค์ประกอบของกระบวนการวางแผนขององค์การหนึ่งๆ ประกอบด้วย ภารกิจ จุดหมาย และแผน โดยภารกิจเป็นการประกาศอย่างกว้างๆ เกี่ยวกับจุดหมายหรือเหตุผลพื้นฐานในการดำรงอยู่ขององค์การ และขอบข่ายงานเฉพาะขององค์การหรือที่ทำให้องค์การแตกต่างจากองค์การอื่น สำหรับจุดหมายเป็นเป้าหมายแห่งอนาคตหรือผลลัพธ์สุดท้ายที่องค์การต้องการให้บรรลุ ขณะเดียวกัน แผน หมายถึง วิธีทางที่จะก่อให้เกิดการกระทำเพื่อให้บรรลุผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับองค์การ

จากที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การวางแผน หมายถึง การพิจารณาและกำหนดแนวทางปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมาย การคาดการณ์หรือคาดคะเนสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้นอย่างใช้ดุลยพินิจความพยายามที่เป็นระบบ เพื่อการตัดสินใจเลือกแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับอนาคต เพื่อให้องค์กรบรรลุผลที่ปรารถนา

2. การจัดองค์การ (Organizing)

มีนักวิชาหลายท่านได้ให้ความหมายของ การจัดองค์การ ไว้ดังนี้

สมคิด บางโม (2540: 202) กล่าวว่า การจัดองค์การ คือ การกำหนดโครงสร้างขององค์การอย่างเป็นทางการ โดยการจัดแบ่งออกเป็นหน่วยงานย่อยต่างๆ กำหนดอำนาจ หน้าที่ ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานเพื่อให้เอื้อต่อการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพ

ชาลิต ประภาวนนท์ (2542: 261) กล่าวว่า การจัดองค์การ หมายถึง กระบวนการที่กำหนดกฎ ระเบียบ แบบแผน ในการปฏิบัติงานขององค์การ ซึ่งรวมถึงวิธีการการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม

วรรัตน์ เขียวไพรี (2542: 89) กล่าวว่า การจัดองค์การ หมายถึง กระบวนการในการจัดรายละเอียดของงานทุกอย่างที่ต้องกระทำและทรัพยากรที่ต้องใช้เพื่อแบ่งงานและทรัพยากรให้กับสมาชิกในองค์การดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ

พงษ์ศักดิ์ ปัญจพรผล (2542: 106) กล่าวว่า การจัดองค์การ หมายถึง การกำหนด ระเบียบ แบบแผน โครงสร้าง หน้าที่การทำการกิจกรรม รวมทั้งการประสานความสัมพันธ์ของทุกฝ่ายภายในองค์การให้สามารถบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดองค์การ หมายถึง การกำหนดโครงสร้างขององค์การของผู้บริหาร หรือความพยายามในการมอบหมายงานและหน้าที่ความรับผิดชอบให้กับบุคลากร ตลอดจนการประสานงานให้บุคลากรสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์สูงสุดขององค์การ

หลักพื้นฐานของการจัดองค์การ

ฟาโยล (Fayol. 1949) ได้กล่าวถึง หลัก OSCAR ว่า การจัดองค์การต้องมีหลักพื้นฐาน 5 ประการ คือ

1. Objective หรือ วัตถุประสงค์ กล่าวคือ การจัดองค์การต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ขององค์การและเมื่อแบ่งงานออกไปแล้ว องค์การหรือหน่วยงานย่อยจะต้องปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ขององค์การนั้นๆ

2. Specialization คือ ความชำนาญเฉพาะอย่าง ต้องคำนึงอย่างมาก เพราะหากบุคคลหรือพนักงานทำงานด้วยความเชี่ยวชาญหรือชำนาญ งานนั้นจะออกมาดีตามที่ต้องการ

3. Coordination หรือ หลักการประสานงาน การจัดองค์การต้องคำนึงถึงการประสานงานกันด้วยเพื่อให้ได้วัตถุประสงค์ร่วมกัน

4. **Authority** หรือ หลักของอำนาจหน้าที่ คือ อำนาจหน้าที่นั้นต้องสอดคล้องกับการแบ่งงานด้วย โดยลดลงไปทุกๆ ระดับขององค์การ ตามสายงานบังคับบัญชา โดยมีชื่อว่า **Seale Principle** (หลักแห่งความลดหลั่นของอำนาจ)

5. **Responsibility** คือ หลักของความรับผิดชอบ กล่าวคือ ควรจะแบ่งอำนาจหน้าที่เป็นสัดส่วน คือบุคคลใดได้รับมอบหมายความรับผิดชอบแล้ว ควรมอบหมายอำนาจให้เพียงพอด้วย **องค์ประกอบของการจัดองค์การ**

ธงชัย สันติวงษ์ (2541: 64) ได้สรุปเกี่ยวกับ กระบวนการจัดองค์การ ไว้ 3 ขั้นตอน คือ

1. การจัดโครงสร้างงาน คือ การแยกประเภท จัดหมวดหมู่ของงาน และการจัดตำแหน่งงานต่างๆ

2. การจัดโครงสร้างอำนาจหน้าที่ คือ การพิจารณามอบหมายอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบให้กับตำแหน่งงานต่างๆ ในโครงสร้าง โดยใช้วิธีการมอบหมายงานจากระดับสูงสุดลงมาตามโครงสร้างที่กำหนดไว้

3. การจัดโครงสร้างองค์การ คือ ขั้นตอนของการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างงานและโครงสร้างอำนาจหน้าที่ที่ให้รวมกลุ่มเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยอาศัยสายการบังคับบัญชาเป็นเส้นเชื่อมโยง

หลักการจัดองค์การ

สมคิด บางโม (2540: 206) ได้กล่าวถึง หลักการจัดองค์การ ไว้ว่า

1. องค์การต้องมีเป้าหมาย นโยบาย และแผนงานในการดำเนินงานอย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้ร่วมงานหรือสมาชิกขององค์การทราบ ซึ่งจะทำให้การบริหารองค์การดำเนินไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ

2. องค์การต้องจัดให้มีศูนย์กลางในการอำนวยความสะดวก มีความรับผิดชอบ และอำนาจการโดยตรง

3. องค์การต้องระบุหน้าที่การงานและความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคนให้ชัดเจน มีการแบ่งแยกหน้าที่การงานตามความเหมาะสมตรงกับความรู้ ความสามารถ

4. องค์การต้องจัดระบบการทำงานที่เหมาะสม มีเทคนิค การควบคุมงานและการประสานงานภายในองค์การ

5. องค์การต้องมีระบบติดต่อสื่อสารที่ดี มีหลักในการอำนวยความสะดวกและการวินิจฉัยสั่งการที่ดี

6. องค์การต้องสามารถปรับตัวให้ได้เหมาะสมกับสภาวะการณ์ และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป การปรับตัวหรือการพัฒนาองค์การจะต้องมีสม่ำเสมอตลอดไป

3. การนำ (Leading)

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การนำ ในหลายทัศนะดังนี้

บาร์โธล และ มาร์ติน (Bartol; & Martin. 1994: 7) กล่าวว่าไว้ว่า การนำ หมายถึงกระบวนการของอิทธิพลที่มีต่อผู้อื่น เพื่อให้มีพฤติกรรมการทำงานที่ต้องการให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ นอกจากนี้ การนำยังรวมถึงการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น การกำหนดทิศทาง และจูงใจสมาชิกขององค์การให้ใช้ความพยายามในการทำงานเพิ่มขึ้น

บรยงค์ โตจินดา (2545: 173) กล่าวว่าไว้ว่า การนำ หมายถึง การที่ผู้บริหารดำเนินการให้บุคคลผู้ปฏิบัติงานได้ปฏิบัติงานให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

วิโรจน์ สารรัตนะ (2542: 127) กล่าวว่าไว้ว่า การนำ (Leading) เป็นภาวะที่ผู้นำใช้ความพยายามที่จะให้มีอิทธิพลต่อผู้อื่น เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุจุดหมายขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การที่จะเป็นผู้นำที่มีศักยภาพดังกล่าวดำเนินการได้พึงทำความเข้าใจทฤษฎีการจูงใจ (Motivation) ภาวะผู้นำ (Leadership) การติดต่อสื่อสาร (Communication) และการบริหารกลุ่ม (Group) เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม

วรรัตน์ เขียวไพร (2542: 152) กล่าวว่าไว้ว่า การนำ คือ การนำให้บุคคลที่อยู่ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่ง และตรวจสอบว่าเขาเหล่านั้นปฏิบัติงานอย่างดีที่สุดเท่าที่จะทำได้หรือไม่ การนำเป็นหน้าที่หลักของผู้บังคับบัญชาทุกคนในการใช้ภาวะผู้นำ วินิจฉัย สั่งการ ตรวจสอบ และจูงใจให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้องค์การบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมาย

บรยงค์ โตจินดา (2545: 173) การอำนวยการ (Direction or Leading) หมายถึง การที่ผู้บริหารหรือผู้จัดการดำเนินการให้บุคคลผู้ปฏิบัติงานได้ปฏิบัติงานให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งการดำเนินการจะเกี่ยวกับภาวะผู้นำ (Leadership) การมอบหมายงานและอำนาจหน้าที่กับความรับผิดชอบ (Delegation of Work, Authority and Responsibility) การวินิจฉัยสั่งการ (Decision-Making) การออกคำสั่ง การติดต่อสื่อสาร และการประสานงาน การจูงใจ (Communication and Coordination)

จากพื้นฐานที่แตกต่างกัน ความต้องการ ความสนใจ และเป้าหมายการหลอมรวมพนักงานกับองค์การให้มีการทำงานร่วมกันเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งผู้บริหารจะต้องใช้หน้าที่การสั่งการ การมอบหมายงาน การมีส่วนร่วม การติดต่อสื่อสารทั่วทั้งองค์การ การกระตุ้นให้พนักงานมีจิตสำนึก บรรณาธิที่จะปฏิบัติงานให้ได้ผลดีที่สุด

จากที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การนำ หมายถึง การที่ผู้บริหารสามารถสั่งการหรือโน้มน้าวให้บุคลากรปฏิบัติตามคำสั่งด้วยความเต็มใจ รวมถึงการปฏิบัติงานร่วมกับบุคคลอื่นๆ ด้วยความร่วมมือร่วมใจ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพ

สมคิด บางโม (2540: 216 – 218) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการนำองค์การ ไว้ดังนี้

1. การนำ คือ การที่ผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้างานมอบหมายให้พนักงานปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยการสั่งด้วยวาจาหรือแบบลายลักษณ์อักษร การสั่งงานที่ดีต้องเป็นคำสั่งที่ผู้รับคำสั่งสามารถปฏิบัติได้ ผู้รับคำสั่งจะต้องมีอำนาจ เวลา และอุปกรณ์ในการดำเนินงานเพียงพอที่จะปฏิบัติตามคำสั่งนั้น และคำสั่งที่ดี คือ ต้องเป็นเรื่องที่ผู้รับคำสั่งสนใจ เป็นคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงาน เป็นคำสั่งที่เหมาะสม ชัดเจน เข้าใจง่าย ปฏิบัติได้ และเป็นคำสั่งที่เป็นลายลักษณ์อักษร กระบวนการของการออกคำสั่งควรมีขั้นตอน คือ การกำหนดงานที่จะสั่งให้ปฏิบัติ การเลือกคนที่จะรับคำสั่ง การสั่งงานควรสั่งเป็นลายลักษณ์อักษร การให้การสนับสนุนแก่ผู้รับคำสั่ง การตรวจสอบความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน การวัดความสำเร็จของงานเพื่อกระตุ้นการทำงาน ทำให้ผู้ปฏิบัติงานมองเห็นความสำคัญของงาน

2. การตัดสินใจ คือ การเลือกทางปฏิบัติซึ่งมีอยู่หลายทางเป็นแนวปฏิบัติไปสู่เป้าหมายที่วางไว้อย่างดีที่สุด และบังเกิดผลประโยชน์สูงสุดแก่หน่วยงานนั้น

4. การควบคุม (Controlling)

การควบคุมงาน เป็นหน้าที่ของผู้บริหารและเป็นขั้นตอนสำคัญของกระบวนการบริหารงาน ซึ่งได้มีผู้ให้ความหมายของคำว่า การควบคุมงาน ไว้ดังนี้

คุนทซ์ และ ไฮน์ซ (Koontz; & Heinz. 1988: 490) กล่าวว่า ีว่าการควบคุมเป็นหลักประกันอย่างดีเยี่ยมในการประสพผลสำเร็จตามเป้าหมายขององค์การ โดยใช้ทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

ตุลา มหาพสุธานนท์ (2545: 248) กล่าวว่า ีว่าการควบคุม หมายถึง มาตรการที่ใช้เป็นตัวเฝ้าติดตามและบังคับให้กิจกรรมต่างๆ ดำเนินไปภายใต้แผนงบหรือยุทธศาสตร์ที่วางไว้อย่างถูกต้องตามทิศทางที่องค์การกำหนดไว้ รวมทั้งการแก้ไข การดำเนินการที่คลาดเคลื่อนหรือเบี่ยงเบนจากมาตรฐานหรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ การควบคุมที่ดีต้องเป็นหลักประกันอย่างดีเยี่ยมให้องค์การประสพผลสำเร็จหรือบรรลุเป้าหมายขององค์การ โดยใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

พงษ์ศักดิ์ ปัญจพรผล (2542: 181) กล่าวว่า ีว่าการควบคุม หมายถึง กระบวนการในการกำกับติดตามให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้ การควบคุมนั้นไม่ใช่การจับผิดกัน แต่ว่าจะเป็นการประคองซึ่งกันและกัน ช่วยปรับแต่งให้ถึงเป้าหมาย การใช้หลักมนุษยสัมพันธ์ในการควบคุมเป็นหน้าที่ที่สำคัญอย่างหนึ่งในการจัดการ

วรรัตน์ เขียวไพร (2542: 65) กล่าวว่า ีว่าการควบคุม หมายถึง การติดตามตรวจสอบกิจกรรมงานและการปฏิบัติงานของพนักงาน มีการดำเนินตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ มีการจัดโครงสร้างที่ดี ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ มีการคัดเลือกคน โยกย้าย ประเมินผลที่ดีหรือไม่ หากมีข้อบกพร่องจะต้องดำเนินการแก้ไขตามวงจรของการควบคุม คือ การกำหนดมาตรฐาน การวัดผลปฏิบัติงาน เปรียบเทียบผลงานกับมาตรฐาน หากผลการ

เปรียบเทียบต่ำกว่ามาตรฐานจะต้องแก้ไขการปฏิบัติงาน ต้องมีการตั้งมาตรฐานใหม่ วางแผนใหม่ การจัดองค์การใหม่และการสั่งการใหม่

จากที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การควบคุม หมายถึง กระบวนการติดตามการทำงาน การให้เป็นไปตามแผนหรือจุดมุ่งหมายที่วางไว้ รวมไปถึงการแก้ไขเมื่อการดำเนินงานมีความคลาดเคลื่อนไปจากเดิม เพื่อให้องค์การประสบผลสำเร็จหรือบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ

วิโรจน์ สารรัตนะ (2542: 146) ได้กล่าวถึง กระบวนการควบคุมองค์การ ไว้ว่า กระบวนการควบคุมประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ

1. กำหนดระบบย่อยที่จะควบคุม (Define Subsystem) ซึ่งควรพิจารณาให้ครอบคลุมทั้งปัจจัยป้อนเข้า (Input) กระบวนการเปลี่ยนแปลง (Transformation Process) และปัจจัยป้อนออก (Output)

2. ระบุสิ่งที่วัด (Identify Characteristics to be Measured) โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับจุดหมายขององค์การ ตามหลักการบริหารงานแบบเน้นวัตถุประสงค์

3. กำหนดมาตรฐาน (Set Standards) เพื่อเป็นมาตรฐานในการประเมิน เป็นมาตรฐานของสิ่งที่วัดแต่ละตัวที่กำหนดได้ในขั้นตอนที่ 2

4. รวบรวมข้อมูล (Collect Information) ในสิ่งที่วัดแต่ละตัว

5. ทำการเปรียบเทียบ (Make Comparisons) ระหว่างสิ่งที่ได้ทำกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ หากพบว่า สิ่งที่ทำนั้นได้ผลตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ ก็แสดงว่าบุคคล กลุ่มบุคคล หรือองค์การจะดำเนินงานนั้นต่อไปโดยไม่จำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขอะไร แต่หากพบว่าสิ่งที่ได้ทำยังไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด จำเป็นต้องดำเนินการในขั้นตอนที่ 6

6. วิเคราะห์เพื่อการปรับปรุงแก้ไข

สมคิด บางโม (2540: 222) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญที่ต้องควบคุมเพื่อให้การควบคุมก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารงาน องค์ประกอบสำคัญที่จะต้องควบคุมมีดังนี้

1. ปริมาณงาน ใช้เปรียบเทียบงานว่าได้ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้หรือไม่

2. คุณภาพของงาน ผลผลิตมีคุณภาพเพียงใด เป็นไปตามที่กำหนดหรือไม่ เมื่อนำไปเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน

3. เวลา งานเสร็จทันตามกำหนดเวลาหรือไม่

4. ค่าใช้จ่าย ใช้ระบบงบประมาณเป็นเครื่องควบคุม

บรรยงค์ โตจินดา (2545: 205) ได้กล่าวถึง กระบวนการควบคุมงาน ไว้ 5 ขั้นตอน คือ

1. การพิจารณาวัตถุประสงค์ โดยพิจารณาจากวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนงานหรือเป้าหมายที่หน่วยงานกำหนดไว้

2. การกำหนดมาตรฐานงาน โดยพิจารณามาตรฐานสำหรับที่จะวัดผลการปฏิบัติงานตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้

3. การวัดผลงาน โดยการกำหนดวิธีการวัดผลงานตามมาตรฐานงานและกำหนดการวัดผลงานตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ หรือเปรียบเทียบกับกิจกรรมที่กำหนดไว้ตามแผนงาน

4. การเปรียบเทียบผลงานกับมาตรฐานที่กำหนดไว้หรือการประเมินผลงาน โดยนำผลงานที่วัดได้มาเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ หรือเปรียบเทียบกิจกรรมที่กำหนดไว้ตามแผนงาน

5. การดำเนินการแก้ไข โดยการพิจารณาปัญหาที่เกิดขึ้น ในกรณีที่ปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามมาตรฐานหรือตามแผนที่กำหนดไว้ แล้วหาวิธีการแก้ปัญหาเพื่อให้งานดำเนินไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ว่ามาตรฐาน

วรารัตน์ เขียวไพร (2542: 195) ได้กล่าวถึง รูปแบบของการควบคุม ว่าแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ คือ

1. การควบคุมข้างหน้า เป็นการควบคุมเพื่อป้องกันปัญหาซึ่งอาจเกิดขึ้นในอนาคต การควบคุมจะมีประสิทธิภาพได้นั้น ผู้บริหารจะต้องได้รับข้อมูลที่ถูกต้อง ทันเวลา และการคาดการณ์ที่เหมาะสม

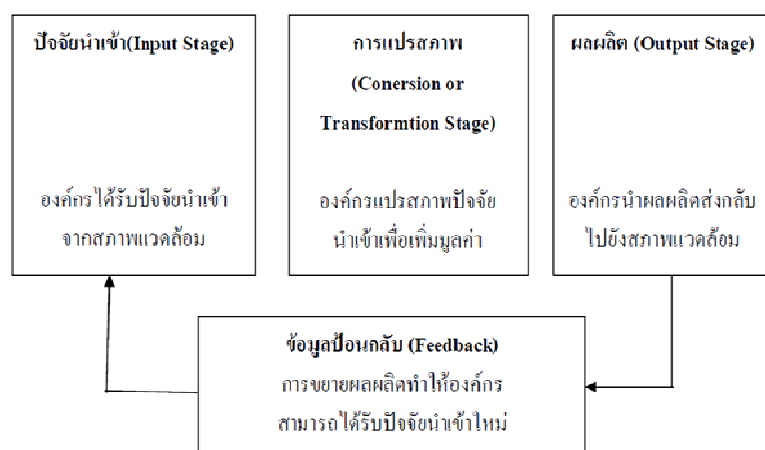
2. การควบคุมขณะปฏิบัติงาน เป็นการติดตามควบคุมกิจกรรมต่างๆ ระหว่างที่บุคลากรกำลังปฏิบัติงาน การควบคุมจะเป็นการประเมินงานที่ทำให้เป็นไปตามมาตรฐานการปฏิบัติงาน รวมทั้งแนวทางกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่ผู้บริหารมอบหมาย

3. การควบคุมจากข้อมูลย้อนกลับ เป็นการควบคุมภายหลังจากการปฏิบัติงานแล้ว เน้นคุณภาพของผลผลิตหรือบริการขององค์การเมื่องานสิ้นสุดแล้ว ซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์ คือ ช่วยให้ผู้บริหารรู้ข้อมูลว่างานใดมีแนวโน้มที่จะบรรลุเป้าหมายตามแผนที่วางไว้ จะต้องปรับปรุงแก้ไขสิ่งใดบ้าง และเพิ่มแรงจูงใจพนักงาน พนักงานรู้ข้อมูลการได้รับรางวัล หากผลการปฏิบัติงานเกิน

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับระบบ

ทฤษฎีระบบ (System Theory) เมื่อประมาณปี ค.ศ. 1950 เริ่มจากนักชีววิทยาชาวออสเตรีย นำมาใช้อธิบายความหมายของระบบต่างๆ ในระบบกายภาพ ชีวภาพ และระบบสังคม มีความเห็นว่า องค์การเปลี่ยนแปลงได้ เป็นระบบมีความเกี่ยวพันกันหลายด้าน มีหลายระดับ และได้ให้ทัศนะถึงระบบไว้ว่า ระบบ คือ กลุ่มขององค์ประกอบต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ และคุณลักษณะที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น ระบบ หมายถึง ส่วนต่างๆ ที่ต้องพึ่งพาอาศัยต่อกัน กลุ่มหนึ่งซึ่งเมื่อรวมกันแล้วจะกระทำหน้าที่บางประการเพื่อให้ภารกิจนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ (วิเชียร วิทยาอุดม. 2548: 66-67)

ทฤษฎีเชิงระบบ (System Theory) จึงเป็นวิธีการจัดการที่ผสมผสานหน้าที่การจัดการ กิจกรรมการจัดการ และการวางแผนเชิงกลยุทธ์เข้าด้วยกัน โดยพิจารณาถึงสภาพแวดล้อมภายนอก ดังภาพประกอบ 2 แสดงถึง ระบบหนึ่งๆ ประกอบด้วยปัจจัยนำเข้า (Input Stage) ขั้นตอนการแปรสภาพ (Conversion or Transformation Stage) และขั้นตอนผลผลิต (Output Stage) และมีข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) (อำนาจ วีระวิช. 2553: 93-94)

ภาพประกอบ 2 ความสัมพันธ์ของระบบต่างๆ

ที่มา: Kathryn; & David. (1998) .*Management*. p.52.

ความหมายของวิธีการเชิงระบบ

วิธีการเชิงระบบหรือเทคนิคเชิงระบบ (System Approach) หมายถึง วิธีการนำเอาความรู้เรื่องระบบเข้ามาเป็นกรอบช่วยในการค้นหาปัญหา กำหนดวิธีการแก้ปัญหา และใช้แนวทางการคิดเชิงระบบช่วยในการตัดสินใจแก้ปัญหา

ฮิกส์, เซมพรีโว และคินเดรท (Hicks. 1972: 461; Semprevivo. 1976: 1; & Kindred. 1980: 6) กล่าวว่า ระบบ คือ การรวมตัวของสิ่งหลายสิ่งเพื่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยแต่ละสิ่งนั้นมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน หรือขึ้นต่อกันและกัน หรือมีผลกระทบต่อกันและกัน เพื่อให้เกิดผลอย่างใดอย่างหนึ่ง

روبบินส์, เบิร์กแมน, สตั๊ก และคูลเตอร์ (Robbins; Bergman; Stagg; & Coulter. 2006: 54) ให้นิยาม ระบบ คือ สิ่งที่เกี่ยวข้องกันและสัมพันธ์ซึ่งกัน ซึ่งกำหนดวิธีการปฏิบัติให้เป็นเอกภาพหรือบรรลุวัตถุประสงค์

สกอต (Scott. 1967: 122) นำแนวคิดและทฤษฎีระบบเข้ามามีบทบาทกำหนดแนวคิดทฤษฎีหลักการและเทคนิคต่างๆ เกี่ยวกับองค์การและการบริหาร โดยเน้นให้มององค์การในสภาพที่เป็นระบบ

โชเดอร์เบค และ เคฟาลาส (Schoderbek; & Kefalas. 1990: 6-10) เสนอว่า การแก้ปัญหาในปัจจุบันจำเป็นต้องมองที่ระบบมากกว่าพิจารณารายละเอียดของแต่ละปัญหา ดังนั้น จึงมองปัญหาโดยรวมหรือที่เรียกว่า Systems View or Systems Approach และได้ขยายความว่า วิธีการเชิงระบบมีความแตกต่างกับวิธีการเชิงวิเคราะห์ (Analytical Approach) ตรงที่วิธีการเชิงระบบเป็นกระบวนการแยกแยะจากส่วนรวมทั้งหมดออกเป็นส่วนๆ ที่เล็กกว่า เพื่อให้เข้าใจการทำหน้าที่ของ

ส่วนรวม วิธีการเชิงระบบอยู่บนพื้นฐานของทฤษฎีระบบทั่วไปซึ่งสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการรวมเอาแนวทางปฏิบัติต่างๆ มารวมกันเข้าเพื่อการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ

จากความหมายของนักการศึกษาหลายท่านจึงอาจสรุปได้ว่า วิธีการเชิงระบบ (Systems Approach) หมายถึง วิธีการทางความคิดที่เป็นรูปแบบซึ่งแสดงให้เห็นวิธีการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ โดยเน้นการมองปัญหาอย่างองค์รวม ทั้งนี้ รูปแบบของวิธีการหาความรู้เกี่ยวข้องโดยตรงกับการวิเคราะห์สังเคราะห์และวางรูปแบบการดำเนินการ โดยต้องเกี่ยวพันกับรูปแบบปฏิบัติทั้งภายในและภายนอกโดยใช้ระบบมาเป็นพื้นฐานความคิด

ความสำคัญของวิธีการเชิงระบบ

ในการศึกษาพฤติกรรมองค์กร จะศึกษาแนวคิดทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่งเพียงเท่านั้นอาจจะทำให้ไม่ครอบคลุมพฤติกรรมองค์กรทั้งระบบ ทฤษฎีระบบจะเอื้อต่อการอธิบายพฤติกรรมองค์กรทุกระดับ ทั้งบุคคลกลุ่มและองค์การ ดังนั้น การนำเอาทฤษฎีระบบเข้ามาใช้ในการบริหารงานด้วยเหตุผลที่ว่า สิ่งแวดล้อมเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาและรวดเร็ว องค์การมีความซับซ้อนมากขึ้น จึงยากที่จะพิจารณาถึงพฤติกรรมองค์กรได้ทุกแง่มุม เบอร์ตาลันฟี (Bertalanffy, 1969) นำระบบชีววิทยาซึ่งเป็นระบบเปิดมามีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่ช่วยให้แต่ละส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์การสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ ดังนั้น คำว่า “ระบบ” Systems จึงเป็นกลุ่มองค์ประกอบต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กันและมีความเกี่ยวข้องกันในลักษณะที่ทำให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อกระทำการกิจกรรมให้ได้ผลสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กร (ชร สุนทรายุทธ, 2554: 33-134) ทศนะเกี่ยวกับระบบได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ผู้บริหารจะต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไม่แน่นอนและคลุมเครือ ผู้บริหารไม่อาจจะควบคุมปัจจัยการผลิตทุกอย่างได้อย่างเต็มที่ตามข้อเสนอแนะของทฤษฎีสมัยเดิม จึงมีความสำคัญที่จะต้องรับรู้และกำหนดความสัมพันธ์ด้านสภาพแวดล้อมและการออกแบบระบบย่อยภายใน หน้าที่หลักของผู้บริหารอย่างหนึ่งคือการพัฒนาความสอดคล้องระหว่างองค์การและสภาพแวดล้อมขององค์การและการออกแบบระบบย่อยภายในที่ทำให้เป้าหมายประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและให้ความพอใจกับพนักงาน แนวความคิดระบบจะให้พื้นฐานที่สำคัญในการทำความเข้าใจองค์การ จะเป็นรากฐานแนวความคิดในขั้นตอนต่อไป (สมยศ นาวิการ, 2545: 27-28)

ขั้นตอนของวิธีการเชิงระบบ

วิธีการเชิงระบบมีขั้นตอนที่สำคัญเพื่อในการศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับการบริหารและการแก้ปัญหา จึงขอนำขั้นตอนวิธีการเชิงระบบของนักการศึกษา 3 ท่านที่น่าสนใจ คือ โอเบียน อุกัย บุญประเสริฐ และเฮนรี เลห์มัน ซึ่งมีขั้นตอนวิธีการเชิงระบบ กล่าวคือ โอเบียน จากมหาวิทยาลัยอีสต์เทิร์น วอชิงตัน ได้ระบุไว้ในหนังสือ Management Information Systems: A Managerial End-user Perspective ถึงวิธีการเชิงระบบกับการแก้ปัญหา โดยมีกิจกรรมสำคัญ 7 ประการ คือ

วิธีการเชิงระบบการแก้ปัญหาทั่วไป

1. ทำความเข้าใจปัญหา	1. ระบุปัญหา/โอกาสในเชิงบริบทของระบบ
2. พัฒนาทางเลือก	2. รวบรวมข้อมูลเพื่ออธิบายปัญหาและโอกาส
3. ปฏิบัติการแก้ปัญหา	3. ระบุทางแก้/ทางเลือกในการแก้ปัญหา
	4. ประเมินในแต่ละทางเลือก
	5. เลือกทางแก้ที่ดีที่สุด
	6. ปฏิบัติการตามทางแก้ที่เลือกไว้
	7. ประเมินความสำเร็จของการปฏิบัติตามทางเลือก

วิธีการหรือเทคนิคเชิงระบบเป็นการทำงานจากสภาพที่เป็นอยู่ไปสู่สภาพที่ต้องการของงานนั้นทั้งระบบ โดยขั้นตอนที่สำคัญๆ ในเทคนิคเชิงระบบ ได้แก่

1. กำหนดปัญหาที่ต้องการแก้ไขและความต้องการในการพัฒนาของระบบให้ชัดเจน
2. การกำหนดวัตถุประสงค์ย่อยที่สัมพันธ์กับปัญหาและความต้องการในการพัฒนา และสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์รวมของระบบใหญ่ทั้งระบบเพื่อสร้างกรอบหรือขอบเขตในการทำงาน
3. ศึกษาถึงสิ่งแวดล้อมหรือข้อจำกัดในการทำงานของระบบและทรัพยากรที่หามาได้
4. สร้างทางเลือกในการแก้ปัญหาหรือวิธีการในการพัฒนา
5. ตัดสินใจเลือกทางที่เหมาะสมด้วยวิธีการที่มีเหตุผลเป็นระบบเป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่เหมาะสม คำนึงถึงความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ
6. ทดลองปฏิบัติทางเลือกที่ได้ตัดสินใจเลือกไว้
7. ประเมินผลการทดลองหรือผลการทดสอบ
8. เก็บรวบรวมข้อมูลป้อนกลับอย่างเป็นระบบเพื่อปรับปรุงระบบนั้นให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
9. ดำเนินการเป็นส่วนหนึ่งของระบบปกติ

จากแนวคิดการนำเสนอขั้นตอนวิธีการเชิงระบบของนักการศึกษาหลายๆ ท่านที่กล่าวมาข้างต้นนั้น พอจะสรุปเป็นขั้นตอนหลักๆ ได้ 5 ขั้นตอน คือ

1. ระบุปัญหาที่ต้องการแก้ไข
2. ระบุทางแก้หรือทางเลือกเพื่อแก้ไขปัญหา
3. เลือกทางแก้ไข
4. ปฏิบัติตามแนวทางที่ได้เลือกไว้
5. ประเมินความสำเร็จของการปฏิบัติตามทางเลือกและนำไปปรับปรุง

วันทนี แชนักดี, พรทิพย์ วีระสวัสดิ์ และธิดา พาหอม (2553) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนของการจัดระบบงาน ดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์
2. กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากร
3. การรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ

- 3.1 แผนภูมิต่างๆ
- 3.2 แผนผังการจัดองค์การ
- 3.3 คู่มือการปฏิบัติงาน
- 3.4 เอกสารของกิจการ
- 3.5 การสังเกตงาน
- 3.6 จากการสนทนากับผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง
4. การวิเคราะห์จัดระบบและปรับปรุงงาน

การประยุกต์ใช้วิธีการเชิงระบบ

การประยุกต์ใช้วิธีการเชิงระบบในภาพรวมนั้น อุทัย บุญประเสริฐ ได้สรุปขั้นตอนสำคัญๆ ไว้ 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

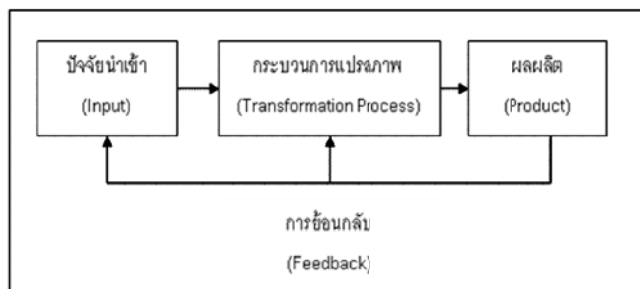
1. จะต้องทราบปัญหาที่จะต้องแก้ไขให้แน่ชัดว่าเป็นปัญหาของระบบนั้นที่แท้จริง (Need Identification and Objective Setting)
2. คิดหาวิธีการหรือแนวทางเลือก (Alternative) ในการแก้ไขอันเป็นผลมาจากการวิเคราะห์ระบบและทำความเข้าใจถึงพฤติกรรมของระบบตลอดจนข้อจำกัดต่างๆที่มีต่อการทำงานของระบบ
3. เลือกวิธีการใดวิธีหนึ่งที่พิจารณาว่าเหมาะสมที่สุดดีที่สุดและนำออกปฏิบัติ (Designing and Implementing)
4. ประเมินผลการปฏิบัติ (Evaluation) เพื่อทราบผลและเพื่อให้ข้อมูลป้อนกลับ
5. รับข้อมูลป้อนกลับและปรับระบบต่อไป (Feedback and Modification)

วิธีการเชิงระบบนั้น หากพิจารณาในด้านประโยชน์ที่นำมาใช้งานด้านต่างๆ แล้วจะพบว่าเหมาะกับปัญหาที่มีความซับซ้อนและลึกซึ้ง เพราะจะทำให้มองเห็นทั้งภาพรวมและส่วนปลีกย่อยอย่างทั่วถึงสัมพันธ์กัน เราสามารถนำแนวคิดของวิธีการเชิงระบบไปประยุกต์กับการบริหารจัดการในองค์กรประเภทต่างๆ ได้เป็นอย่างดี โดยยึดสาระสำคัญและขั้นตอนการดำเนินงานของวิธีการเชิงระบบเป็นสำคัญ

สรุปได้ว่า วิธีการเชิงระบบ เป็นกระบวนการหนึ่งที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการบริหารงานในองค์กรประเภทต่างๆ โดยที่พิจารณาการบริหารในลักษณะองค์รวมที่มีเป้าหมายกระบวนการระบบย่อยและองค์ประกอบต่างๆ ที่มีปฏิสัมพันธ์กัน มีการปฏิบัติงานแลกเปลี่ยนข่าวสารเพื่อบรรลุเป้าหมายทางการบริหาร ประโยชน์จากการใช้วิธีการเชิงระบบ คือ วิธีการนี้จะเป็นการประกันว่าการดำเนินงานจะดำเนินต่อไปตามขั้นตอนที่วางไว้โดยช่วยให้การทำงานตามระบบบรรลุตามเป้าหมายโดยใช้เวลา งบประมาณ และบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่ามากที่สุด แนวคิดวิธีการเชิงระบบเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะมีบทบาทในการสร้างสรรค์งานและแก้ปัญหาในองค์กรได้เป็นอย่างดี

ทฤษฎีระบบ (System Theory) ประกอบด้วย 4 ส่วนที่เกี่ยวข้องกันคือ (วิทยา ด้านธำรงกุล. 2546: 62-63)

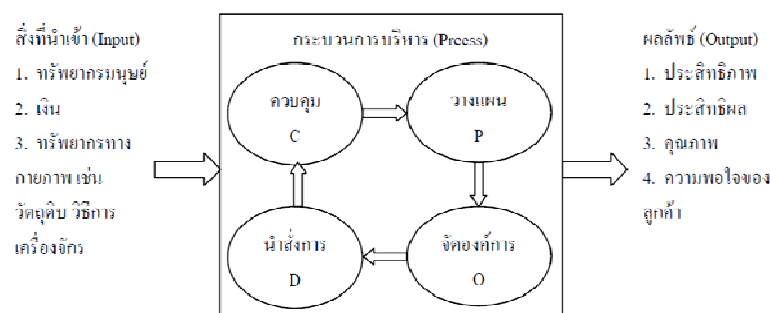
1. ปัจจัยนำเข้า (Input)
2. กระบวนการแปรสภาพในการจัดการ (Transformation Process)
3. ผลผลิต (Product)
4. การป้อนกลับ (Feedback)

ภาพประกอบ 3 ทฤษฎีระบบ (System Theory)

ที่มา: Kathryn; & David. (1998) .*Management*. p.55.

เซอโต้ (Certo. 2006) ได้กล่าวถึง ระบบการบริหารงาน คือ ผู้บริหารทำหน้าที่บริหารจัดการงานและคนซึ่งจัดเป็น “สิ่งนำเข้า” (Input) โดยผ่าน “กระบวนการ” (Process) ในกิจกรรมการวางแผนการจัดองค์การ การนำสั่งการ และการควบคุมให้สามารถประสานทำงานร่วมกันไปเพื่อให้ได้ “ผลลัพธ์” (Output) ซึ่งก็คือการบรรลุถึงเป้าหมายผลสำเร็จต่างๆ ทั้งทางด้านประสิทธิภาพ ประสิทธิผล คุณภาพ และความพึงพอใจของลูกค้า โดยที่กระบวนการบริหารจัดการนี้จะเกี่ยวข้องสัมพันธ์ซึ่งกันและกันตลอดเวลา (พีเพิลอินไซด์. ม.ป.ป.)

ภาพประกอบ 4 ระบบการบริหารโดยรวมและความสัมพันธ์ของกระบวนการบริหารจัดการทั้ง 4 ด้าน

ที่มา: Kathryn; & David. (1998) .*Management*. p.60.

นอร์เบิร์ต วีเนอ์ (Norbert Wiener) เป็นนักวิทยาศาสตร์ผู้มีความเชี่ยวชาญด้านคอมพิวเตอร์ ราว ค.ศ. 1948 ได้ให้แนวคิดในเรื่ององค์การว่า องค์การเป็นระบบหนึ่ง ประกอบด้วยปัจจัย 5 ประการ ดังนี้

1. ปัจจัยนำเข้าเช่นวัตถุดิบแรงงานทุน
2. กระบวนการเป็นกระบวนการผลิตซึ่งเปลี่ยนจากวัตถุดิบเป็นสินค้าและบริการ
3. ผลผลิตได้แก่สินค้าและบริการ
4. ข้อมูลย้อนกลับจากภายในองค์การเช่นข้อมูลพนักงานเกี่ยวกับผู้บริหารเครื่องจักร ล้าสมัยสภาพภายในโรงงานไม่ดี เป็นต้น
5. สิ่งแวดล้อมภายนอกองค์การได้แก่ผู้บริโภครัฐภาพเศรษฐกิจการเมืองกฎหมายสังคม ประเพณีและค่านิยมฯ

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเชิงกลยุทธ์ทางการกีฬา

กลยุทธ์การจัดการการกีฬา (Strategic Management)

การศึกษาการบริหารองค์การทางกลยุทธ์ ผู้บริหารองค์การกีฬาอาจใช้เทคนิคหรือทฤษฎีทางการบริหารเช่นเดียวกับกิจการอื่น เช่น โรงพยาบาล หน่วยงานรัฐบาล ธนาคาร อุตสาหกรรม เหมืองแร่ อุตสาหกรรมผลิตรถยนต์ และองค์กรเพื่อความปลอดภัย เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ธุรกิจองค์การการกีฬาก็มีลักษณะทางการบริหารจัดการโดยเฉพาะ ไม่ว่าจะเป็น กลยุทธ์เพื่อการบริหาร และการจัดการ การจัดองค์กร การบริหารทรัพยากรบุคคล ความเป็นผู้นำ วัฒนธรรมองค์กร ธรรมเนียมปฏิบัติ และการประเมินผลของการบริหารการจัดการ ซึ่งกลยุทธ์เพื่อการบริหารและการจัดการ (Strategic Management) จะเป็นการประเมินจุดยืนขององค์กรกับสถานะของการแข่งขัน การตัดสินใจในทิศทางและวัตถุประสงค์ขององค์กร การใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสม และการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินที่มีอยู่ ซึ่งในธุรกิจการกีฬาแล้วจะสามารถประสบผลสำเร็จได้จากการใช้กลยุทธ์ในการตัดสินใจ ในตลาดที่มีการแข่งขันนี้ ผู้บริหารการกีฬาอาจวางอนาคตทางการบริหารของตนเอง โดยอาศัยข้อมูลทางการตลาด การกำหนดทิศทางที่ชัดเจน และกำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสมกับจังหวะและโอกาส ซึ่งการเข้าใจอย่างลึกซึ้งด้านกลยุทธ์เพื่อการบริหารและการจัดการสำหรับธุรกิจการกีฬานี้ เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้บริหารการกีฬาในอนาคต กระแสของโลกาภิวัตน์ การประสาน และการรวมตัวทางเศรษฐกิจของโลกยิ่งดีขึ้นหรือมากขึ้นเท่าไร ก็ยิ่งเป็นแรงผลักดันที่สำคัญที่ทำให้การผลิตและการบริโภคของธุรกิจการกีฬาได้ประโยชน์อย่างรวดเร็วขึ้นอย่างมากและอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้บริโภคของการแข่งขันการกีฬาระดับแนวหน้า เช่น การแข่งขันโอลิมปิก การแข่งขันรักบี้ World Cups การแข่งขันกีฬาคริกเก็ต (Cricket) การแข่งขันฟุตบอล การแข่งขันพรีเมียร์ลีกของอังกฤษ การแข่งขันบาสเกตบอลของ The National Basketball Association หรือ NBA การแข่งขันเทนนิสของ Grand Slams และการแข่งขันกอล์ฟ ซึ่งสามารถครอบคลุมกลุ่มคนได้อย่างมากขึ้น ซึ่งนอกจากการที่สามารถเข้าชมการแข่งขันจริงที่สนามได้แล้ว

ผู้บริโภคทางการกีฬาก็ยังสามารถชมได้ทางระบบโทรทัศน์ทั้งฟรีทีวีและระบบเคเบิลทีวี หรือฟังทางคลื่นวิทยุ หรือทางอินเทอร์เน็ต อ่านบทความการวิเคราะห์เกมส์การกีฬา ทั้งทีมกีฬา ผู้เล่นกีฬา ไม่ว่าจะเป็นทางหนังสือพิมพ์หรือนิตยสาร การได้รับข่าวสารอย่างทันทั่วทั้งจากระบบโทรศัพท์มือถือ หรือการได้รับข้อมูลผ่านทางสมาชิกของอีเมล ซึ่งจะเห็นว่าตลาดของการกีฬาจะมีการครอบคลุมได้อย่างหลากหลาย ซึ่งทำให้ผู้บริหารหรือผู้จัดการของธุรกิจการกีฬาต้องมีความเข้าใจผู้บริโภคทางการกีฬาที่มีอยู่ทั่วโลกอย่างลึกซึ้ง เพื่อให้สามารถบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด

โดยมุมมองของภาครัฐบาลแล้ว กีฬาจะเป็นสิ่งที่นำมาซึ่งความสามัคคีภายในชาติ และการนำมาซึ่งความเป็นชาตินิยม รวมถึงการพัฒนาทางเศรษฐกิจหรือการพัฒนาทางสังคม ซึ่งเป็นการนำมาซึ่งวัตถุประสงค์หรือนโยบาย และการออกกฎหมายเพื่อสนับสนุน ควบคุม หรือจัดการกับกิจกรรมขององค์กรทางการกีฬา โดยที่รัฐบาลส่วนใหญ่มักจะสนับสนุนการฝึกฝน การอบรมในสถาบันชั้นสูงของการกีฬาเพื่อช่วยพัฒนานักกีฬาในชาติ และเป็นการสนับสนุนเพื่อให้มีการแข่งขันในระดับนานาชาติ จัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนองค์กรการกีฬาแห่งชาติ สนับสนุนการจัดการแข่งขันที่สำคัญๆ และส่งเสริมอำนวยความสะดวกให้มีการก่อสร้างสนามกีฬา ซึ่งสิ่งที่ภาครัฐจะได้รับจากการจัดการนี้คือ การที่สามารถเข้าถึงและให้บริการกับแหล่งชุมชนที่หลากหลาย และใช้สื่อทางการกีฬาเพื่อดำเนินสิ่งเสพติดมีเมามา ยาเสพติด การพนัน และเพื่อเป็นการสร้างเสริมสุขภาพของประชาชนได้อีกด้วย นอกจากนี้ ภาครัฐเองก็ยังออกกฎหมายเพื่อสนับสนุนส่งเสริมการกีฬา เช่น การสร้างสัมพันธ์ในแหล่งอุตสาหกรรม เพื่อต่อต้านอาชญากรรม การภาษี และการธรรมาภิบาล

การบริหารองค์กรทางการกีฬาได้มีการเปลี่ยนแปลงระบบในการบริหารแบบมืออาชีพตลอดระยะเวลา 30 ปีที่ผ่านมา เนื่องมาจากการขยายตัวของอุตสาหกรรมทางการกีฬาในระดับโลก และการจัดกิจกรรมการแข่งขันทางการกีฬาเพื่อการค้า กอปรกับการได้นำระบบการจ่ายจ้างพนักงานแบบสมัครใจ และการเพิ่มขึ้นของผู้ที่ดำรงชีพด้วยอาชีพทางการบริหารองค์กรทางการกีฬา หรือผู้เล่นกีฬาเป็นอาชีพ เป็นสิ่งที่ล้วนแต่ทำให้องค์กรหรือผู้บริหารการกีฬาต้องพัฒนาตนเองเป็นระดับมืออาชีพทั้งสิ้น ซึ่งเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้ในแต่ละมหาวิทยาลัยได้มีการเปิดหลักสูตรการบริหารการกีฬาขึ้นอย่างมากมาย ซึ่งความต้องการบุคคลที่มีทักษะทางธุรกิจที่มีความรู้ซึ่งหรือมีประสบการณ์ในธุรกิจการกีฬา เพื่อจะเป็นผู้บริหารการกีฬาได้ประสบความสำเร็จ การมีเพิ่มมากขึ้นสำหรับมืออาชีพ หรือองค์กรทางการศึกษาเพื่อการพัฒนาการบริหารการกีฬา ความหลากหลายในมืออาชีพและความเป็นผู้เชี่ยวชาญที่ผู้บริหารทางการศึกษาต้องเกี่ยวข้องด้วยเหล่านี้ ล้วนแต่เป็นการสร้างอนาคตในมืออาชีพของผู้บริหารการกีฬา ซึ่งผู้บริหารการกีฬานี้ต้องทำงานเกี่ยวข้องกันไม่ว่า นักบัญชี นักกฎหมาย ผู้เชี่ยวชาญทางภาษีอากร ผู้เชี่ยวชาญด้านการนโยบายของภาครัฐ กลุ่มคนเพื่อการบริหารโครงการ สถาปนิก ผู้วิจัยตลาด และสื่อโฆษณา ทั้งนี้ยังไม่รวมถึงตัวแทนจำหน่ายด้านการกีฬา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา โค้ช เจ้าหน้าที่ และอาสาสมัครอื่นๆ

จากผลการเปลี่ยนแปลงในด้านเทคโนโลยีที่มีผลกระทบต่อการบริหารและการจัดการทางการกีฬา ไม่ว่าจะเป็นด้วยระบบโทรคมนาคมที่ดีขึ้น ซึ่งเห็นได้ชัดเจนว่าการเปลี่ยนแปลงในระบบเทคโนโลยีสื่อสารนั้น จะช่วยให้การต่อต้านยาเสพติดได้ผลดีขึ้น ระบบสารสนเทศ การฝึกหัดด้านการกีฬาด้วยเทคนิคที่มีประสิทธิภาพสูง สถานที่จัดการแข่งขัน และอุปกรณ์การกีฬา สิ่งต่างๆ เหล่านี้ล้วนเป็นตัวเร่งที่ผู้บริหารทางการกีฬาต้องมุ่งพัฒนานโยบายต่างๆ เพื่อที่จะปกป้องลิขสิทธิ์ทางปัญญาด้วยมูลค่าทางการตลาด และโดยทั่วไปแล้วก็จะเป็นการปรับปรุงนโยบายและดำเนินงานเพื่อที่จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร ซึ่งผู้บริหารการกีฬาต้องมีความรู้และความเข้าใจในการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อให้ล่วงรู้ถึงผลกระทบที่จะมีต่อการบริหารองค์กร ซึ่งจะเป็นองค์กรทางการกีฬาในฝัน (Dream Sport Society) ซึ่งเป็นการผสมผสานความเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องอันเนื่องมาจากโลกาภิวัตน์ นโยบายของภาครัฐ การเป็นมืออาชีพ และเทคโนโลยี ที่มีผลกระทบต่อการกีฬา

การจัดการเชิงกลยุทธ์

ในสถานการณ์ปัจจุบันที่การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมในการประกอบธุรกิจเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว รุนแรง และมีทิศทางที่ไม่แน่นอน ทำให้การจัดการเชิงกลยุทธ์ได้ทวีความสำคัญต่อการดำรงอยู่และเจริญเติบโตของธุรกิจ ซึ่งธุรกิจจะสามารถดำรงอยู่ได้ ผู้บริหารจะต้องมีความสามารถและความเข้าใจ ทำการปรับตัวและฉกฉวยโอกาสที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางธุรกิจได้อย่างเหมาะสม ผู้บริหารในฐานะผู้นำจะต้องสามารถกำหนดทิศทางและนำพาองค์กรไปสู่จุดหมายที่ต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การจัดการเชิงกลยุทธ์จึงเป็นงานสำคัญของผู้บริหารในทุกๆ องค์กร โดยคำว่า การจัดการเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management) ได้มีผู้ให้ความหมายอย่างหลากหลาย ดังนี้

เกล็ค (Glueck, 1984) ให้ความหมายของ การจัดการเชิงกลยุทธ์ ว่าหมายถึง แนวทางหรือแผนการดำเนินงานทั้งหมดขององค์กรที่ถูกกำหนดขึ้น โดยมีการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรที่ได้กำหนดไว้

ธงชัย สันติวงษ์ (2539) ให้ความหมายของ การจัดการเชิงกลยุทธ์ ว่า เป็นการปรับปรุงโดยสนใจพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ นโยบาย และแผนงานต่างๆ ที่ได้มีการคิดออกมามีประสิทธิภาพ และได้จัดระเบียบเป็นเป้าหมายและทิศทางการดำเนินงานของทั้งองค์กร ตามกลยุทธ์ของแผนงานทั้งหลายที่ดำเนินการเป็นขั้นๆ เป็นลำดับก่อนหลัง

สมยศ นาวิการ (2538) กล่าวว่า การจัดการเชิงกลยุทธ์จะมุ่งที่การตรวจสอบ และการประเมินจุดแข็งจุดอ่อนภายใน และสภาพแวดล้อมภายในขององค์กร โดยการมุ่งใช้ทรัพยากรขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

เสนาะ ดีเยาว์ (2546) กล่าวว่า การจัดการเชิงกลยุทธ์ หมายถึง การตัดสินใจและดำเนินการเพื่อให้ได้ผลตามที่องค์กรกำหนดไว้ ซึ่งเน้นกระบวนการตั้งแต่การกำหนดกลยุทธ์ การนำเอากลยุทธ์ไปใช้ และประเมินผลกลยุทธ์

พัคตร์ผจง วัฒนสินธุ์ (2541) กล่าวว่า การจัดการเชิงกลยุทธ์ หมายถึง การจัดการที่เน้นถึงความสำคัญของสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการจัดการภายใน ซึ่งต้องเตรียมแผนการดำเนินการให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไป หรือตอบโต้ภาวะการแข่งขันได้อย่างรวดเร็ว และมีการจัดสรรทรัพยากรให้เหมาะสม โดยที่การจัดการเชิงกลยุทธ์จะต้องคำนึงถึงปัจจัยดังต่อไปนี้

1. ลักษณะธุรกิจที่ดำเนินอยู่ (What business are you in?) ปัจจุบันธุรกิจกำลังทำอะไรอยู่ในอุตสาหกรรมใด และมีสถานะโดยรวมอย่างไร

2. ลักษณะธุรกิจในอนาคต (Where do you want to go?) ความต้องการในอนาคตของธุรกิจ โดยพิจารณาทั้งเป้าหมายระยะยาวและระยะกลาง ประกอบกับความเป็นไปได้ในการบรรลุเป้าหมายนั้น

3. สภาพแวดล้อม (Environment) สถานะและคุณสมบัติของสภาพแวดล้อมซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการดำเนินงาน การแข่งขัน และการดำรงอยู่ของธุรกิจ

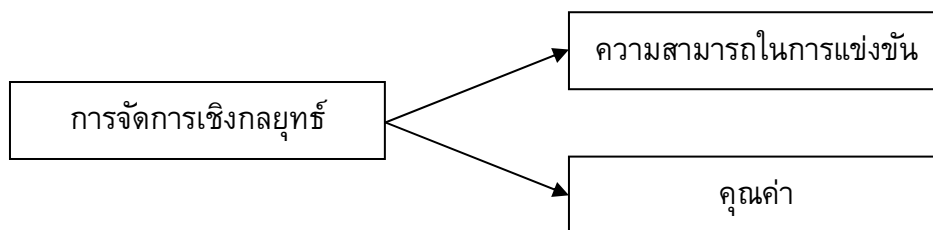
4. การจัดสรรทรัพยากร (Resources Allocation) ปกติทุกองค์การต่างมีทรัพยากรในปริมาณที่จำกัดและแตกต่างกัน จึงต้องมีการกำหนดลำดับความจำเป็นและความสำคัญในการใช้งาน เพื่อให้การใช้ทรัพยากรเกิดประโยชน์สูงสุดแก่องค์การ

5. การปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ (Objective Achievement) การจัดการเชิงกลยุทธ์จะให้ความสำคัญกับเป้าหมายระดับต่างๆ ขององค์การ โดยเฉพาะการบรรลุวัตถุประสงค์สูงสุดขององค์การ

การจัดการเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management) กระบวนการที่ประกอบด้วยวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและข้อมูลสำคัญของธุรกิจที่ใช้ในการประกอบการตัดสินใจ การวางแผนทางการดำเนินงาน และควบคุมการปฏิบัติงานเชิงกลยุทธ์ขององค์การ เพื่อที่จะสร้างความมั่นใจว่า องค์การสามารถที่จะดำเนินการได้อย่างสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ตลอดจนสามารถมีพัฒนาการและสามารถแข่งขันในอุตสาหกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยที่การจัดการเชิงกลยุทธ์มีเป้าหมายสำคัญ 2 ประการ คือ

1. สร้างและดำรงความสามารถในการแข่งขัน (Competitive Capacity) จะเห็นว่า การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทำให้ธุรกิจต้องปรับตัวอยู่เสมอ การกำหนดและการดำเนินกลยุทธ์จะช่วยให้ธุรกิจมีความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลง และสามารถพัฒนาตนเองให้มีศักยภาพในการแข่งขันอย่างต่อเนื่อง

2. สร้างคุณค่า (Create Value) การจัดการเชิงกลยุทธ์ช่วยสร้างคุณค่า (Value) แก่เจ้าของหรือผู้ถือหุ้น (Shareholder) ตลอดจนสร้างความพอใจให้แก่ผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder) ของธุรกิจ เช่น พนักงาน ผู้ขายวัตถุดิบ และลูกค้า เป็นต้น

ภาพประกอบ 5 เป้าหมายของการจัดการเชิงกลยุทธ์

ที่มา: ณัฐพันธุ์ เขจรนันท์. (2552) .*การจัดการเชิงกลยุทธ์*. หน้า 18.

ปัจจุบัน กลยุทธ์ไม่ได้ถูกจำกัดขอบเขตว่าเป็นงานของผู้บริหารระดับสูงเท่านั้น หลายองค์กรได้จัดตั้งหน่วยงานที่ปฏิบัติหน้าที่เชิงกลยุทธ์ของธุรกิจขึ้น โดยมีบุคคลที่มีอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบการปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับฝ่ายบริหาร โดยปกติผู้จัดการด้านกลยุทธ์ (Strategic Manager) ต้องประเมินศักยภาพขององค์กรและเปรียบเทียบกับอิทธิพลของสภาพแวดล้อมภายนอก เพื่อกำหนดอนาคตและแนวทางการดำเนินงานที่เหมาะสม โดยเฉพาะสถานการณ์ปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นได้อย่างมากมายและรวดเร็ว จึงนับได้ว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่องค์กรจะต้องมีการปรับตัวให้สอดคล้องกับกระแสของพลวัตที่เกิดขึ้นอย่างเหมาะสมและไม่หยุดยั้ง เพื่อสร้างและรักษาความได้เปรียบในการดำรงอยู่ขององค์กรต่อไป

ความสำคัญของการจัดการกลยุทธ์

ถ้าสังเกตข่าวสารสำคัญในรายการโทรทัศน์ วิทยุ และวารสารที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ ไม่ว่าจะเป็นภายในหรือต่างประเทศ จะพบว่า เนื้อความในข่าวจะเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นและผลกระทบที่จะพึงมีต่อการดำเนินงานของธุรกิจในอนาคต เช่น การส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมดัชนีทางเศรษฐกิจ หรือการเปิดเสรีทางการค้า เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ได้สะท้อนถึงความสำคัญของการศึกษากลยุทธ์ธุรกิจ โดยเฉพาะการประกอบธุรกิจในโลกปัจจุบันที่เกิดการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยต่างๆ อย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยี ตลอดจนกลุ่มคนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของธุรกิจ เช่น ผู้ขายวัตถุดิบ ลูกค้า และคู่แข่ง เป็นต้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานขององค์กรในด้านต่างๆ เช่น การตลาด การเงิน การผลิต และการบริการ แม้กระทั่งการดำเนินงานภายในองค์กรก็ล้วนแต่ได้รับผลกระทบด้วยกันทั้งสิ้น

การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้สร้างแรงกดดันให้กับองค์กร ทั้งในด้านระยะเวลาของการตอบสนองที่หตุสั่นลง ตลอดจนความสลับซับซ้อนที่เพิ่มขึ้นของกระบวนการทางธุรกิจ ส่งผลให้ผู้บริหารต้องมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล สามารถตัดสินใจในโอกาสหรือปัญหาที่เผชิญอยู่ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นทั้งในระยะสั้นและระยะยาวที่มีต่อองค์กรอย่างเหมาะสม

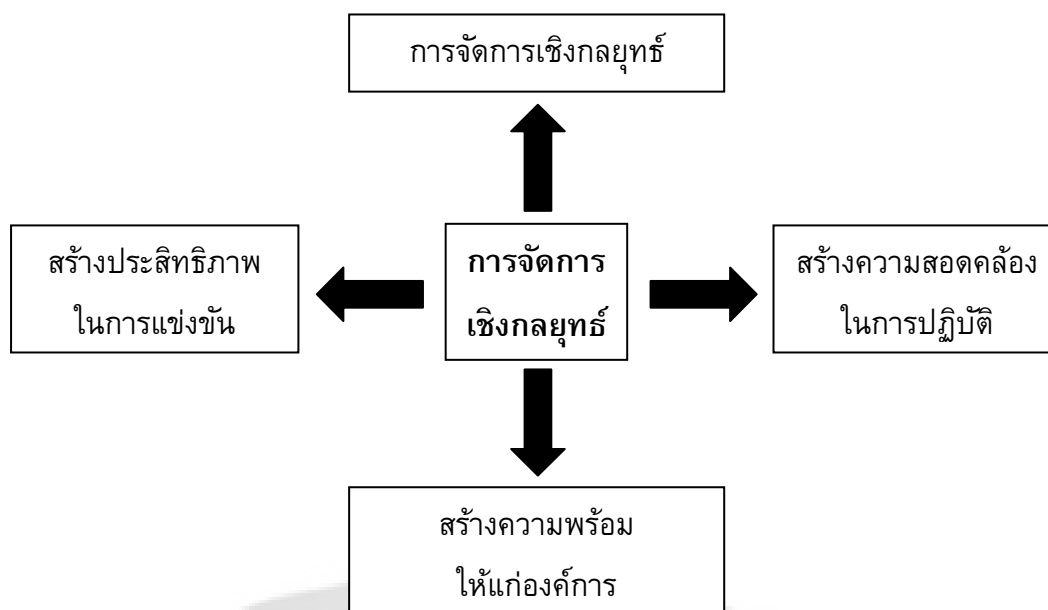
การที่บุคคลโดยเฉพาะผู้ที่สนใจศึกษาในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ สามารถนำความรู้ ทักษะ และความชำนาญในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่เรียนมาไปประยุกต์ใช้ในการทำงานได้อย่างประสบความสำเร็จ จำเป็นจะต้องมีความเข้าใจในกลยุทธ์เป็นอย่างดี โดยที่การจัดการเชิงกลยุทธ์จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถบูรณาการความรู้และประสบการณ์ทางธุรกิจเข้าด้วยกัน เพื่อให้เข้าใจศักยภาพของธุรกิจอย่างเต็มที่ ซึ่งจะช่วยให้บุคคลมีความเป็นนักบริหารที่สมบูรณ์ นอกจากนี้ หลักการของการจัดการเชิงกลยุทธ์ยังช่วยให้ผู้บริหารสามารถประยุกต์ใช้ในการดำเนินธุรกิจให้ดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยที่การจัดการเชิงกลยุทธ์มีประโยชน์ต่อองค์การ 4 ประการ ดังต่อไปนี้

1. กำหนดทิศทางขององค์การ (Set Direction) กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์ช่วยให้ผู้บริหารเกิดความเข้าใจต่อการเปลี่ยนแปลงและมีวิสัยทัศน์ต่ออนาคต ทำให้สามารถกำหนดวัตถุประสงค์และทิศทางการดำเนินงานของธุรกิจได้อย่างเป็นรูปธรรม

2. สร้างความสอดคล้องในการปฏิบัติ (Harmony) การจัดการเชิงกลยุทธ์ให้ความสนใจกับการกำหนด การประยุกต์ การตรวจสอบ และการควบคุมกลยุทธ์ขององค์การในฐานะเป็นระบบที่ประกอบด้วยส่วนประกอบสำคัญต่างๆ รวมเข้าด้วยกัน แนวคิดนี้ก่อให้เกิดวิสัยทัศน์และความเข้าใจร่วมกันในวัตถุประสงค์และแนวทางการดำเนินธุรกิจ ซึ่งจะทำให้การจัดสรรทรัพยากรและการดำเนินงานเป็นเอกภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่องค์การ

3. สร้างความพร้อมให้แก่องค์การ (Provide Readiness) การศึกษา การวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม และการกำหนดกลยุทธ์ ช่วยให้ผู้บริหาร ผู้จัดการในส่วนต่างๆ และสมาชิกขององค์การเกิดความเข้าใจในภาพรวมและศักยภาพของธุรกิจ ตลอดจนอิทธิพลของปัจจัยแวดล้อมที่มีต่อองค์การ ทำให้องค์การมีความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงหรือความท้าทายของสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้น

4. สร้างประสิทธิภาพในการแข่งขัน (Improve Competitive Efficiency) การจัดการเชิงกลยุทธ์ช่วยสร้างประสิทธิภาพและศักยภาพในการแข่งขันให้แก่ธุรกิจ เนื่องจากการดำเนินงานเชิงกลยุทธ์ช่วยพัฒนาความสามารถของผู้บริหาร

ภาพประกอบ 6 ความสำคัญของการจัดการเชิงกลยุทธ์

ที่มา: ญัณฐพันธ์ เขจรนันท์. (2552) .การจัดการเชิงกลยุทธ์. หน้า 22.

ปัจจุบัน การจัดการเชิงกลยุทธ์ได้ทวีความสำคัญต่อการดำรงอยู่และการเจริญเติบโตของธุรกิจ ซึ่งธุรกิจที่จะสามารถดำรงอยู่ได้ ผู้บริหารจะต้องมีความสามารถในการทำความเข้าใจ ทำการปรับตัว และฉกฉวยโอกาสที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางธุรกิจได้อย่างเหมาะสม ดังคำกล่าวของ สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์ (2540) ในหนังสือเรื่อง “กลยุทธ์การแข่งขันทางธุรกิจ” ที่ว่า “ในโลกแห่งการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม อาจกล่าวได้ว่า การบริหารเชิงกลยุทธ์กลายเป็นหัวใจสำคัญต่อความสำเร็จของธุรกิจสมัยใหม่ โดยเฉพาะธุรกิจไทยที่กำลังเผชิญการทำลายจากการแข่งขันที่ไร้พรมแดน” ดังนั้น ผู้บริหารที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันสำหรับอนาคตไม่เพียงแต่จะต้องเป็นผู้จัดการที่ดี แต่จะต้องเป็นผู้นำเชิงกลยุทธ์ (Strategic Leader) ที่เก่ง เพื่อที่จะนำพาองค์กรของตนไปสู่เป้าหมายอย่างราบรื่น และคงรักษาความสามารถในการแข่งขันอย่างต่อเนื่อง

กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์

การตัดสินใจของผู้บริหารระดับสูง เช่น การขยายกำลังการผลิต การผลิตสินค้าชนิดใหม่ การเปลี่ยนโครงสร้างธุรกิจ การเพิ่มหรือลดทุน หรือการถอนตัวออกจากการแข่งขัน ต่างเป็นการตัดสินใจที่มีผลต่อการดำเนินงานและอนาคตขององค์กร ซึ่งเรียกการตัดสินใจลักษณะนี้ว่า “การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์” (Strategic Decision) โดยที่การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์จะเป็นพื้นฐานสำคัญของ “กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์” (Strategic Management Process) ซึ่งมีส่วนประกอบสำคัญ ดังต่อไปนี้

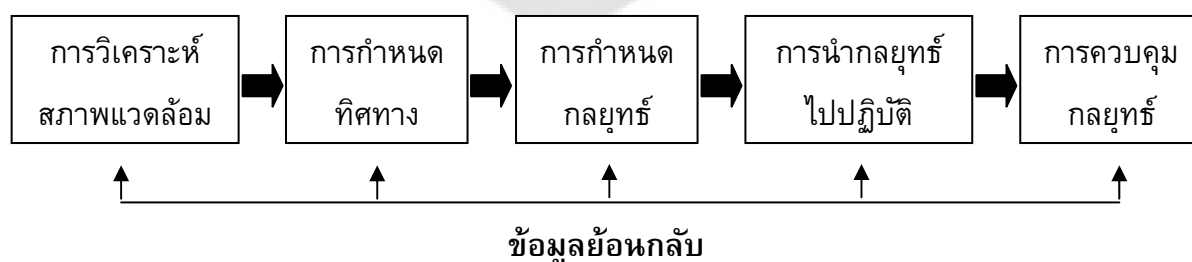
1. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (Environment Analysis) ผู้บริหารหรือนักกลยุทธ์ (Strategist) จะต้องศึกษาและวิเคราะห์ปัจจัยในด้านต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อการดำเนินงานขององค์การ ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ สภาพแวดล้อมภายนอก (External Environment) และ สภาพแวดล้อมภายใน (Internal Environment) โดยทำการวิเคราะห์ถึงจุดแข็ง (Strength), จุดอ่อน (Weakness), โอกาส (Opportunity) และอุปสรรค (Threat) หรือที่เรียกว่า การวิเคราะห์ “SWOT” (SWOT Analysis) ว่าแต่ละปัจจัยมีส่วนเอื้ออำนวยหรือขัดขวางการดำเนินงานขององค์การอย่างไรบ้าง

2. การกำหนดทิศทางขององค์การ (Set Organization Direction) ผู้บริหารจะนำข้อมูลต่างๆ ที่ได้จากการวิเคราะห์โอกาสและข้อจำกัดมาทำการประมวลผลเพื่อใช้กำหนดทิศทางเชิงกลยุทธ์ขององค์การ โดยที่การกำหนดทิศทางขององค์การสามารถกระทำได้ในลักษณะของการกำหนดภารกิจ และการตั้งเป้าหมาย (Mission and Goal Establishment) ขององค์การ

3. การกำหนดกลยุทธ์ (Strategic Formulation) หมายถึง การนำทิศทางขององค์การที่กำหนดไว้อย่างกว้างๆ มาพัฒนา เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานในอนาคตขององค์การ โดยมักจะกำหนดกลยุทธ์ตามลำดับชั้นภายในองค์การ ตั้งแต่กลยุทธ์องค์การ กลยุทธ์ธุรกิจ และกลยุทธ์ตามหน้าที่

4. การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ (Strategic Implementation) หมายถึง การนำกลยุทธ์ที่ถูกกำหนดขึ้นไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม ผ่านการจัดโครงสร้างบุคลากร และการประสานงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ

5. การควบคุมและการประเมินกลยุทธ์ (Strategic Evaluation and Control) หมายถึง การติดตามและตรวจสอบ (Monitoring) วิเคราะห์ปัญหา กำหนดแนวทาง ปรับปรุง และพัฒนาให้กลยุทธ์ที่กำหนดอยู่เกิดความสอดคล้องกับสถานการณ์จริง เพื่อองค์การจะได้คุณค่าสูงสุดจากการดำเนินงาน ตลอดจนทำการประเมินผลจากการดำเนินกลยุทธ์ว่าประสบผลสำเร็จดังที่ตั้งเป้าหมายไว้หรือไม่เพียงพอ เพื่อนำไปพิจารณาในการพัฒนากลยุทธ์ต่อไป

ภาพประกอบ 7 กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์

ที่มา: ญัตถุพันธ์ เขจรันนท์. (2552) .การจัดการเชิงกลยุทธ์. หน้า 24.

กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์แต่ละขั้นตอน จะมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องและสอดคล้องกัน โดยการเปลี่ยนแปลงในขั้นตอนหนึ่งจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อขั้นตอนอื่นๆ ในกระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์ ตลอดจนมีผลกระทบมีผลกระทบต่อกระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์โดยรวมขององค์กร

ระดับของกลยุทธ์ธุรกิจ

การจัดการเชิงกลยุทธ์ไม่ได้จำกัดอยู่ที่ผู้บริหารระดับสูงเท่านั้น แต่จะดำเนินงานครอบคลุมไปทั่วทั้งองค์กร เพื่อให้องค์ประกอบทุกส่วนของธุรกิจดำเนินงานอย่างส่งเสริมและสอดคล้องกัน โดยมีเป้าหมายของธุรกิจเป็นสำคัญ โดยที่ผู้รับผิดชอบในแต่ละส่วนทำหน้าที่กำหนดกลยุทธ์ที่สามารถจำแนกการกำหนดกลยุทธ์ทางธุรกิจออกเป็น 3 ระดับ ดังต่อไปนี้

1. กลยุทธ์องค์กร (Corporate Strategic) ถูกกำหนดโดยผู้บริหารระดับสูงขององค์กร เช่น กรรมการผู้จัดการ (Managing Director), ประธานกรรมการ (President) หรือหัวหน้าคณะผู้บริหาร (Chief Executive Officer; CEO) เป็นต้น ร่วมกับคณะผู้บริหารและที่ปรึกษาด้านกลยุทธ์ขององค์กร โดยคาดการณ์สถานการณ์และความต้องการในอนาคต เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจ และวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายในการดำเนินงานขององค์กร โดยกลยุทธ์องค์กรจะเป็นกลยุทธ์หลักของธุรกิจที่เป็นแม่แบบและแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์และการวางแผนในระดับอื่นๆ

2. กลยุทธ์ธุรกิจ (Business Strategic) ถูกกำหนดโดยผู้จัดการหรือผู้บริหารที่มีตำแหน่งเป็นหัวหน้าหน่วยธุรกิจ (Business Unit) หรือ BU ที่มีอิสระและความรับผิดชอบในการดำเนินงานของตนเอง โดยพยายามสร้างศักยภาพและความได้เปรียบในการดำเนินงานให้แก่หน่วยธุรกิจ ปกติกลยุทธ์ระดับธุรกิจมักจะเกี่ยวข้องกับการแข่งขัน จนในบางครั้งถูกเรียกว่า “กลยุทธ์การแข่งขัน” (Competitive Strategic)

3. กลยุทธ์ระดับหน้าที่ (Function Strategic) ถูกกำหนดโดยผู้จัดการในแต่ละหน้าที่ทางธุรกิจ เช่น การผลิต การเงิน การตลาด และการบริหารบุคคล โดยมุ่งที่การใช้ทรัพยากรของหน่วยงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตลอดจนมีความสอดคล้องกับกลยุทธ์ในระดับองค์กรและระดับธุรกิจ

เห็นได้ว่า ไม่เพียงแต่ผู้บริหารระดับสูงจะต้องมีความเข้าใจในหลักการของการจัดการเชิงกลยุทธ์อย่างลึกซึ้ง จนสามารถนำความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ออกมาประยุกต์ได้อย่างสอดคล้องกับสถานการณ์ ผู้จัดการระดับกลาง หัวหน้างาน และพนักงานทั่วไปก็ควรที่จะมีความเข้าใจและคุ้นเคยกับกลยุทธ์ธุรกิจในระดับหนึ่ง โดยเฉพาะผู้จัดการและหัวหน้างานในระดับต่างๆ ที่ต้องเกี่ยวข้องกับการนำกลยุทธ์มาสร้างให้เป็นรูปธรรม เพราะนอกเหนือจากความรู้เกี่ยวกับกลยุทธ์ธุรกิจจะช่วยให้บุคคลมีความเข้าใจร่วมกันถึงแนวทางปฏิบัติขององค์กร ส่งผลให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับปรัชญาธุรกิจและนโยบายของหน่วยงาน นอกจากนี้ บุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจในกลยุทธ์ธุรกิจ ยังสามารถนำความรู้ที่มีไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับงานของตน ทำให้มีผลงานที่ดีและก้าวหน้าในหน้าที่การงานต่อไป

แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายและคำนิยามของ ความคิดเห็น ไว้ดังนี้

เรื่องเวทย์ แสงรัตน (2522: 20) สรุปไว้ว่า ความคิดเห็น เป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยการพูดหรือเขียน โดยอาศัยพื้นความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม ซึ่งการแสดงความคิดเห็นนี้อาจจะได้รับการยอมรับหรือการปฏิเสธจากคนอื่น ๆ ก็ได้

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2530: 13) กล่าวว่า ความคิดเห็น ถือได้ว่าเป็นการแสดงออกด้านเจตคติอย่างหนึ่ง แต่หากลงความเห็นนั้นมักมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบและเป็นส่วนที่จะมีปฏิกริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก

บุญมี เลากุลสานต์ (2531: 6) ให้ความหมายว่า ความคิดเห็น เป็นท่าทีความรู้สึกที่มีต่อบุคคลหรือต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเป็นผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ ซึ่งมีทั้งในลักษณะส่งเสริม คิดเห็น สนใจ พอใจ นิยมชมชอบ สนับสนุน และปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ และในลักษณะต่อต้าน คือ ขัดแย้ง เบื่อหน่าย ไม่สนใจ ไม่รวมมือ หรือไม่ปฏิบัติตาม

อนันต์ ชันทรราช (2535: 5) กล่าวว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกด้านความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้านการพูด การเขียน โดยมีพื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับความต้องการประสบการณ์ที่บุคคลได้รับ ตลอดจนสภาพแวดล้อมของบุคคลนั้นเป็นหลัก ในการแสดงความคิดเห็นเพื่อขอรับการสนับสนุนความคิดเห็นเป็นการแสดงออกถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ความคิดเห็นจะเกี่ยวข้องกับค่านิยมและทัศนคติโดยต่างก็เป็นเรื่องราวทางจิตชุดหนึ่งที่เริ่มจากค่านิยมอันเป็นเรื่องราวทางจิตอย่างกว้าง ๆ และทัศนคติเป็นเรื่องราวทางจิตที่แคบลงไปจนกระทั่งถึงความคิดเห็นซึ่งเป็นเรื่องราวทางจิตที่แคบที่สุด คือ เป็นการแสดงออกถึงเรื่องหนึ่งเรื่องใดโดยเฉพาะเท่านั้น

กุ๊ต (บุญชู กลับทุ่ง. 2548: 5; อ้างอิงจาก Good. 1959: 113) ได้ให้คำจำกัดความว่าหมายถึง ความเชื่อ การตัดสินใจ ความรู้สึกประทับใจที่ไม่ได้มาจากการพิสูจน์หรือซึ่งน้ำหนักว่าถูกต้องหรือไม่

พจนานุกรมเว็บสเตอร์ (ชัชวาล มาอยู่วัง. 2548: 6; อ้างอิงจาก Webster. 1968: 1,254) ได้ให้ความหมายของ ความคิดเห็น ไว้ว่า เป็นความเชื่อที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนความรู้อันแท้จริง แต่ตั้งอยู่ที่ใจ ความคิด และการลงความเห็นของแต่ละบุคคลที่เห็นว่ามันจะเป็นจริงตามที่คิดไว้

โคลาซ่า (บุญชู กลับทุ่ง. 2548: 5; อ้างอิงจาก Kolasa. 1969: 386) กล่าวว่า เป็นการแสดงออกของแต่ละบุคคลในอันที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่งหรือเป็นการประเมินผลสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากสถานการณ์แวดล้อมต่าง ๆ หรือเป็นการตอบสนองสิ่งเร้าที่ถูกจำกัดและเป็นสิ่งเร้าที่ได้รับอิทธิพลมาจากความโน้มเอียง

โคเลสนิค (บัวพันธ์ นันตา. 2548: 6; อ้างอิงจาก Kolesnik. 1970: 296) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแปลความหมายหรือการลงความเห็นที่เกิดขึ้นจากข้อเท็จจริง ซึ่งแต่ละบุคคลคิดว่าถูกต้องแต่คนอื่น ๆ อาจจะไม่เห็นด้วย

เทอร์สโตน (ชัชวาล มาอยู่วัง. 2548: 6; อ้างอิงจาก Thurstone. 1977: 285) กล่าวว่า เจตคติเป็นการแสดงออกทางด้านผลรวมของความโน้มเอียงและความรู้สึก ความมีอคติ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นอยู่ในจิตใจมาก่อน ความคิด ความกลัว การบังคับขู่เข็ญ และการลงความเห็นของมนุษย์เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ส่วนความคิดเห็นก็คือเจตคติ แต่เป็นการแสดงเจตคติที่แสดงออกมาเป็นคำพูด นอกจากนั้น ความคิดเห็นยังเป็นสัญลักษณ์ทางเจตคติด้วย

จารุวรรณ บุญรอด (2549: 7) กล่าวว่า ความคิดเห็น เป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งใดด้วยการพูดหรือเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม ซึ่งการแสดงความคิดเห็นนี้อาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่น ๆ ก็ได้

ชาญณรงค์ คำเพชร (2549: 7) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเกิดจากการรับรู้และเรียนรู้ของบุคคลนั้น ๆ เป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ อาจเปลี่ยนแปลงได้เสมอตามกาลเวลา ความคิดเห็นของบุคคลแต่ละคนต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอาจเหมือนหรือไม่เหมือนก็ได้

ศรัณย์ พงษ์รัตนากุล (2549: 9) กล่าวว่า ความคิดเห็น คือ การแสดงออกทางความคิดท่าที ความรู้สึกที่มีต่อบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเกิดเป็นผลที่เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ ซึ่งมีลักษณะส่งเสริม คือ พอใจ นิยมชมเชย สนับสนุน และปฏิบัติตามความเต็มใจ หรือในลักษณะต่อต้าน คือ การขัดแย้ง ไม่ร่วมมือ ไม่ปฏิบัติตาม

องค์ประกอบของความคิดเห็น

จากการศึกษาเรื่ององค์ประกอบของความคิดเห็น ทริอันดิส (ทะนงศักดิ์ ทองศรีสุข. 2548: 5; อ้างอิงจาก Triandis. 1971: 2-3) ได้อธิบายว่า องค์ประกอบของความคิดเห็น มี 3 ส่วน ได้แก่

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive Component) ได้แก่ ความรู้และความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้า ซึ่งอาจเป็นบุคคลกลุ่มหรือสภาวะการณ์ใดๆ ความรู้และความคิดดังกล่าวจะเป็นส่วนกำหนดลักษณะและทิศทางของความคิดเห็นของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความรู้และการติดต่อกับสิ่งเร้าได้ครบถ้วนแล้ว บุคคลจะมีความคิดเห็นต่อสิ่งเร้าในทางบวกหรือลบชัดเจนขึ้น

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) ได้แก่ อารมณ์หรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า อารมณ์หรือความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นสิ่งกำหนดลักษณะและทิศทางของความคิดเห็นของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีอารมณ์หรือความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใด บุคคลก็จะมีความคิดเห็นทางบวกต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าบุคคลมีอารมณ์หรือความรู้สึกไม่ดีต่อสิ่งใด บุคคลจะมีความคิดเห็นในทางลบ

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavior Component) คือ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง พฤติกรรมดังกล่าวจะเป็นสิ่งบอกลักษณะและทิศทางของความคิดเห็นของบุคคล กล่าวคือ ถ้าพฤติกรรมของบุคคลที่จะแสดงออกต่อสิ่งเร้านั้นชัดเจนแน่นอน ความคิดเห็นก็ย่อมมีลักษณะเป็นบวกหรือลบชัดเจนแน่นอน

ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็น

พอสเตอร์ (เรื่องแพทย์ แสงรัตนา. 2522: 20; อ้างอิงจาก Foster. 1952) ได้กล่าวถึง ปัจจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นว่ามีมูลเหตุ 2 ประการ คือ

1. ประสบการณ์ที่บุคคลที่มีต่อสิ่งของ บุคคล หมู่คณะ เรื่องราวต่างๆ หรือสถานการณ์ ความคิดเห็นที่เกิดขึ้นในตัวบุคคลจากการได้พบเห็น ความคุ้นเคย อาจถือได้ว่าเป็นประสบการณ์ตรง และจากการได้ยินได้ฟัง ได้เห็นรูปถ่ายหรืออ่านจากหนังสือ โดยไม่ได้พบเห็นถือว่าเป็นประสบการณ์ทางอ้อม

2. ระบบค่านิยมและการตัดสินใจค่านิยม เนื่องมาจากกลุ่มชนแต่ละกลุ่มมีค่านิยมและการตัดสินใจค่านิยมไม่เหมือนกัน คนแต่ละกลุ่มจึงมีความคิดเห็นในสิ่งต่างๆ แตกต่างกัน

ออสแคมป์ (ประสาธ หลักศิลา. 2529: 398-399; อ้างอิงจาก Oskamp. 1977) ได้กล่าวสรุปถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดความคิดเห็นไว้ ดังนี้

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและสรีระ คือ อวัยวะต่างๆ ของบุคคลที่ใช้รับรู้ความผิดปกติของอวัยวะ ความบกพร่องของอวัยวะสัมผัส ซึ่งมีผลต่อความคิดเห็นที่ไม่ดีของบุคคลภายนอก

2. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล คือ บุคคลได้ประสบกับเหตุการณ์ด้วยตนเอง การกระทำด้วยตนเองหรือได้พบเห็นทำให้บุคคลมีความพึงใจและเกิดความคิดต่อประสบการณ์นั้นแตกต่างกัน

3. อิทธิพลของผู้ปกครอง คือ เมื่อเป็นเด็ก ผู้ปกครองจะเป็นที่อยู่ใกล้ชิดและให้ข้อมูลแก่เด็กได้มาก ซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรมและความคิดเห็นของเด็กด้วย

4. ทศนคติและความคิดเห็นของกลุ่ม คือ เมื่อบุคคลเจริญเติบโตย่อมจะต้องมีกลุ่มและสังคม ดังนั้น ความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อน กลุ่มอ้างอิง หรือการอบรมสั่งสอนของโรงเรียน หน่วยงานที่มีความคิดเห็นเหมือนกัน หรือแตกต่างกัน ย่อมมีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลด้วย

5. สื่อมวลชน คือ สื่อต่างๆ ที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของเรา ดังนั้น สื่อเหล่านี้ซึ่งได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร จึงเป็นปัจจัยอันหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคล

จากการศึกษาสรุปได้ว่า ความคิดเห็น เป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกหรือด้านพฤติกรรม เช่น การพูด หรือการเขียนโดยอาศัยพื้นฐานความรู้และประสบการณ์ที่ผ่านมาหรือที่ได้พบเจอมา ซึ่งการแสดงความคิดเห็นนี้อาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่น ๆ ก็ได้ มีองค์ประกอบของความคิดเห็นมี 3 ส่วน ได้แก่ องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive Component), องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) และองค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavior Component) ซึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดเห็น อาจเกิดจากประสบการณ์ที่บุคคลมีต่อสิ่งนั้น หรือระบบค่านิยม

คุณสมบัติของความคิดเห็น

พัตน์ สุขจำนงค์ (2522: 72) ได้กล่าวถึง คุณสมบัติของความคิดเห็น ไว้ดังนี้

1. มีความคงที่ (Consistency) คือ ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยง่าย
2. มีทิศทาง (Direction) ที่แน่นอนต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการประเมินค่าการรับรู้ความรู้สึกและความพร้อมที่จะกระทำไปในด้านที่เป็นบวกหรือเป็นลบดีหรือเลวมีความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้นพร้อมที่จะสนับสนุนหรือคัดค้านสิ่งนั้น
3. มีความเข้มข้น (Magnitude) คือ เป็นไปในทางบวกหรือลบมากหรือน้อยตามค่านิยมและความสำคัญของสิ่งนั้นๆ ความคิดเห็นของบุคคลนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยมีการเปลี่ยนแปลงใน

องค์ประกอบทั้ง 3 ที่กล่าวมา การเปลี่ยนแปลงจะเกิดได้มากน้อยขึ้นอยู่กับข้อมูลต่างๆ ที่บุคคลรับทราบ ประสบการณ์ที่ได้รับ ค่านิยมและอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงนี้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาและตลอดชีวิตของบุคคล

จากการศึกษาสรุปได้ว่า คุณสมบัติของความคิดเห็นนั้น ต้องมีความคงที่ มีทิศทาง และมีความเข้มข้น ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงมากน้อยขึ้นอยู่กับบุคคล ประสบการณ์ และอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม

การวัดความคิดเห็น

การวัดความคิดเห็น สามารถวัดความคิดเห็นของบุคคลได้หลายวิธี วิธีที่ใช้กันทั่วไป คือ การใช้การตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ วิธีที่ง่ายที่สุดในการที่จะบอกถึงความคิดเห็นนั้น คือ การแสดงให้เห็นถึงร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อความ เพราะความคิดเห็นจะออกมาเป็นลักษณะเช่นไร และจะได้ทำตามความคิดเห็นเหล่านั้นได้

วิเชียร เกตุสิงห์ (2530: 94) ได้กล่าวว่า การใช้แบบสอบถามสำหรับการวัดความคิดเห็น จะต้องระบุให้ผู้ตอบตอบว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนดให้ แบบสอบถามประเภทนี้ นิยมสร้างความคิดของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งแบ่งน้ำหนักของความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ส่วนการให้คะแนนขึ้นอยู่กับว่าจะเป็นไปในทางปฏิฐาน (Positive) หรือปฏิเสธ (Negative)

ไพศาล หวังพานิช (2530: 152) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดความคิดเห็นหรือเจตคติต้องยอมรับข้อตกลงเบื้องต้น ดังนี้

1. เจตคติมีลักษณะคงเส้นคงวาอยู่ในช่วงเวลาหนึ่ง นั่นคือ ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ได้เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จะมีช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่มีความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งสามารถวัดได้
2. เจตคติของบุคคลไม่สามารถวัดหรือสังเกตได้โดยตรง การวัดจะเป็นการวัดทางอ้อม โดยวัดจากแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงออกหรือประพฤติปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ

3. เจตคตินอกจากจะแสดงออกในรูปของความรู้สึกนึกคิด เช่น การสนับสนุนหรือคัดค้าน ยังมีขนาดหรือปริมาณของความรู้สึกด้วย ดังนั้น ในการวัดทัศนคตินอกจากจะทำให้ทราบทิศทางแล้วยังสามารถบอกระดับความมากน้อยได้ด้วย

กรณีการ ชูติพงศ์ศาศวัต (2544: 53) ได้กล่าวไว้ว่า จากความหมายของความคิดเห็นและองค์ประกอบของความคิดเห็นซึ่งประกอบด้วยส่วนที่เป็นความรู้หรือความเชื่อส่วนที่เป็นความรู้สึกหรือการประเมินและส่วนที่เป็นพฤติกรรมทำให้การวัดจะต้องทำทั้ง 3 องค์ประกอบและต้องวัดเป็นภาพรวมโดยพิจารณาจากิริยาท่าทีการตอบสนองต่อสิ่งเร้าในหลายประการร่วมกันมิใช่วัดจากการกระทำหรือพฤติกรรมเพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่งของบุคคลนอกจากนั้นการวัดความคิดเห็นยังต้องบ่งบอกถึงปริมาณ (Magnitude) ความมากน้อยของความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งเร้าและทิศทาง (Direction) ที่บอกว่ามีความคิดเห็นไปในทางบวกหรือทางลบ

ชาตรอนชี (พัชนี วรกวิน. 2526: 78; อ้างอิงจาก Zadrozny. 1959) กล่าวว่า การวัดความคิดเห็นโดยทั่วไปต้องมีส่วนประกอบ 3 อย่าง คือ บุคคลที่ถูกวัด สิ่งเร้า และการตอบสนอง ซึ่งจะออกมาเป็นระดับสูงต่ำมากน้อย

ในการวัดความคิดเห็นของบุคคลสามารถกระทำได้หลายวิธี วิธีที่ใช้กันโดยทั่วไป คือ การตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ซึ่ง เบสท์ (ชิตชัย อุ่นอกพันธ์. 2548: 9; อ้างอิงจาก Best. 1977: 177) เสนอแนะว่า วิธีที่ง่ายที่สุดในการที่จะบอกถึงความคิดเห็นก็คือ การแสดงให้เห็นถึงจำนวนร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อความ เพราะจะทำให้เห็นว่าความคิดเห็นจะออกมาลักษณะเช่นไร และจะสามารถทำตามข้อคิดเห็นเหล่านั้นได้ โดยข้อความเหล่านั้น ตามหลักเกณฑ์บางประการซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เครื่องมือที่ใช้ในการวัดความคิดเห็นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นดังนี้

1. ภาษาที่ใช้ต้องชัดเจน ง่าย ไม่อ้อมค้อม
2. เปิดโอกาสให้ผู้ตอบ สามารถแสดงความคิดเห็นได้หลายระดับ
3. ไม่ควรใช้ข้อความที่ผู้ตอบสามารถตีความได้หลายอย่าง
4. กำหนดระดับความคิดเห็นตามลำดับจากมากไปหาน้อย หรือจากน้อยไปหามากในแต่ละข้อความ
5. ให้ผู้ตอบเลือกระดับความคิดเห็นที่เป็นตัวแทนในแต่ละข้อความ โดยเขียนเครื่องหมายในช่องที่ตรงกับความรู้สึก

อนึ่ง การวัดความคิดเห็นตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) การให้ความคะแนนความคิดเห็นของผู้ตอบต่อข้อความต่างๆ จะขึ้นอยู่กับข้อความว่าเป็นข้อความที่ต้องตอบสนองสนับสนุน หรือข้อความที่ต้องตอบปฏิเสธ

จากการศึกษาสรุปได้ว่า การวัดความคิดเห็นสามารถวัดความคิดเห็นของบุคคลได้หลายวิธี ควรประกอบด้วยส่วนที่เป็นความรู้หรือความเชื่อ ส่วนที่เป็นความรู้สึกหรือการประเมินและส่วนที่เป็นพฤติกรรม ซึ่งการให้ความคะแนนความคิดเห็นของผู้ตอบต่อข้อความต่างๆ จะขึ้นอยู่กับข้อความว่าเป็นข้อความที่ต้องตอบสนองสนับสนุน หรือข้อความที่ต้องตอบปฏิเสธ

ความรู้เกี่ยวกับกีฬาแฮนด์บอลชายหาด

ประวัติความเป็นมาของกีฬาแฮนด์บอลชายหาด

แฮนด์บอลชายหาด เป็นกีฬาประเภททีมที่ทั้งสองทีมจะต้องผลัดกันชิงลูกบอล เพื่อที่จะขว้างทำคะแนนไปยังประตูของฝ่ายตรงข้าม กีฬาชนิดนี้มีความคล้ายคลึงกับกีฬาแฮนด์บอล แต่จะเล่นบนทรายแทน แบ่งออกเป็น 3 ช่วง ผลัดกันรับส่งบอลเพื่อที่จะทำการขว้างไปยังประตูของฝ่ายตรงข้ามที่มีผู้รักษาประตูคอยป้องกันอยู่ ทีมที่ได้คะแนนมากที่สุดหลังจากผ่านไปสองช่วงการแข่งขัน (ภายใน 30 นาทีจะเป็นฝ่ายชนะ) กีฬาแฮนด์บอลชายหาดจะพัฒนามาจากกีฬาแฮนด์บอลที่เล่นกันในที่ร่ม แต่เปลี่ยนมาเล่นบนชายหาดเท่านั้นทั้งสองทีม ส่งตัวแทนเพื่อเสี่ยงเลือกแดน ทั้ง 2 ทีม ส่งหมายเลขผู้ทำประตู 5 คน โดยไม่ต้องเรียงลำดับการเริ่มยิง ผู้รักษาประตูทั้ง 2 ทีมต้องยืนอยู่แนวเดียวกันกับเส้นหลังประตูตนเอง ผู้ยิงถือบอลไว้ที่จุดตัดระหว่างเส้นเขตประตู 6 เมตร กับเส้นข้างส่งบอลให้ผู้รักษาประตูและผู้ยิงวิ่งเคลื่อนที่ไปรับบอลเพื่อยิงประตูฝ่ายตรงข้าม

ความเป็นมา กีฬาแฮนด์บอลเริ่มเล่นบนชายหาดอย่างเป็นทางการ ในปลายศตวรรษที่ 20 โดยเกมส์นี้มีการพัฒนาขึ้นมาในช่วงระหว่างปี 2000 ประวัติกีฬาแฮนด์บอลชายหาดมีต้นกำเนิดมาจากเกาะเล็กๆ ในทางใต้ของอิตาลี หรือเกาะพอนซา (ภาษาอิตาลีเขียนเรียกว่า : Isola Di Ponza) ในปี 2000 มีการประชุมเพื่อกำหนดกฎระเบียบในการเล่นกีฬาชนิดนี้ อีกครั้งในช่วงการแข่งขันกีฬาชิงแชมป์ยุโรปกีฬาแฮนด์บอลได้รับการบรรจุเข้าแข่งขันเป็นครั้งแรกในกีฬาเอเชียนเกมส์ปี 1982 ส่วนในกีฬาเอเชียนบีชเกมส์บรรจุเข้าแข่งขันเมื่อปี 2008

กีฬาแฮนด์บอลชายหาด เข้ามาในประเทศไทย ปี พ.ศ. 2551 โดยสมาคมแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย ส่งทีมแฮนด์บอลชายหาดทั้งประเภททีมชายและทีมหญิง เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา “1st Asian Beach Games (ABG) ที่เมืองบาห์ลี ประเทศอินโดนีเซีย ระหว่างวันที่ 18-26 ตุลาคม 2551 ซึ่งเป็นมหกรรมกีฬารูปแบบใหม่ของชาวเอเชีย ผลการแข่งขัน ประเภททีมชาย ชนะเลิศ ได้แก่ ประเทศปาकिสถาน รองชนะเลิศอันดับ 1 ประเทศคูเวต รองชนะเลิศอันดับ 2 ประเทศไทย ส่วนประเภททีมหญิง ชนะเลิศ ได้แก่ ประเทศจีน รองชนะเลิศอันดับ 1 ประเทศไทย รองชนะเลิศอันดับ 2 ประเทศไต้หวัน

ในปีเดียวกัน สมาคมแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันแฮนด์บอลชายหาด ประเภททีมชายและประเภททีมหญิงชิงแชมป์โลก (World Game) ณ ประเทศไต้หวัน ประเทศไทยได้อันดับที่ 8 ทั้งประเภททีมชายและประเภททีมหญิง

พ.ศ. 2553 กรมพลศึกษา ร่วมกับ สมาคมแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย จัดการอบรมผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินแฮนด์บอลชายหาดนานาชาติ Beach Handball Masters Course for Coaches and Referees และการแข่งขันแฮนด์บอลชายหาดไทยแลนด์โอเพ่น ครั้งที่ 1 (1st Beach Handball Thailand Open Asian Championship) ณ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ระหว่างวันที่ 19-25 ตุลาคม 2553 มีวิทยากรจากสหพันธ์แฮนด์บอลนานาชาติ Mr.Panos Anotoniou และ Mr.Sasa Kuburovic

นอกจากนี้ ประเทศไทยได้ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันแฮนด์บอลชายหาด ประเภททีมชาย และประเภททีมหญิง ในกีฬา “2nd Asian Beach Games (ABG) ที่เมืองมัสกัต ประเทศโอมาน ระหว่างวันที่ 8-16 ธันวาคม 2553 ผลการแข่งขัน ประเภททีมชาย ชนะเลิศ ได้แก่ ประเทศคูเวต รองชนะเลิศอันดับ 1 ประเทศปากีสถาน รองชนะเลิศอันดับ 2 ประเทศไทย ส่วนประเภททีมหญิง ชนะเลิศ ได้แก่ ประเทศจีน รองชนะเลิศอันดับ 1 ประเทศไทย รองชนะเลิศอันดับ 2 ประเทศเวียดนาม จะเห็นได้ว่ากีฬาแฮนด์บอลชายหาดมีการพัฒนาในประเทศไทยอย่างต่อเนื่องตามลำดับ (กรมพลศึกษา. 2553)

ประโยชน์และคุณค่าของการเล่นกีฬาแฮนด์บอลชายหาด

แฮนด์บอลชายหาด จัดเป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่มีความเร็วและแข็งแกร่งมาก เนื่องจากผู้เล่นต้องเคลื่อนไหวไปมาอย่างรวดเร็วตลอดเวลา ผู้เล่นจะต้องมีร่างกายที่แข็งแรง คล่องแคล่วว่องไว มีความอดทน มีการทำงานสัมพันธ์กันของร่างกาย มีความเร็ว มีความแม่นยำ มีปฏิภานการตอบสนองที่ดี มีความอ่อนตัวสูง และมีความทนทานเกี่ยวกับระบบการไหลเวียนโลหิตที่ดี ดังนั้น ผู้ที่เล่นกีฬานี้จะต้องเป็นผู้ที่มีสมรรถภาพทางกายที่ดี นอกจากนี้ การเล่นกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ยังมุ่งส่งเสริมให้ผู้เล่นมีการพัฒนาการทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านทักษะ เช่นเดียวกันกับการเล่นกีฬานานาชาติอื่นๆ กล่าวคือ (กรมพลศึกษา. 2553)

การพัฒนาการทางด้านร่างกาย (Physical Development)

1. ช่วยทำให้ร่างกายแข็งแรงมีสุขภาพสมบูรณ์ อยู่เสมอ
2. ช่วยเสริมสร้างให้ระบบประสาทกับระบบกล้ามเนื้อ ทำงานสัมพันธ์กันอย่างมีประสิทธิภาพ
3. ทำให้เกิดความแข็งแรง ความอดทน กำลัง ความเร็ว ความคล่องตัว ปฏิภานการตอบสนอง ความยืดหยุ่น และความสมดุลที่รวมเรียกว่า สมรรถภาพทางกาย ได้เป็นอย่างดี
4. ทำให้ร่างกายมีการเจริญเติบโต ตามกฎของการใช้และไม่ใช้ (Law of use and disuse) คือ กล้ามเนื้อส่วนใดที่ถูกใช้งานอยู่เสมอก็จะเจริญเติบโต แต่ถ้ากล้ามเนื้อนั้นไม่ได้ใช้งานก็จะทำให้กล้ามเนื้อส่วนนั้นขาดความแข็งแรง
5. ส่งเสริมบุคลิกภาพ ให้เป็นผู้สง่างามสมส่วน สง่าผ่าเผย

การพัฒนาการทางด้านจิตใจ (Mental Development)

1. ช่วยให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง
2. ช่วยให้เป็นคนที่มีเหตุผล
3. รู้จักใช้สติปัญญาไตร่ตรอง
4. ช่วยในการตัดสินใจได้อย่างเด็ดขาดถูกต้องและรวดเร็ว
5. สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี
6. ช่วยให้เป็นผู้ที่มีความเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ไม่เห็นแก่ตัว

7. ชวนนำไปสู่ชีวิตที่มีความสุขทั้งกายและใจ

การพัฒนาการทางด้านอารมณ์ (Emotional Development)

1. ทำให้รู้จักการควบคุมอารมณ์ เพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
2. ช่วยให้เป็นผู้ที่มีความยับยั้งชั่งใจ อดทน อดกลั้น ไม่โกรธง่าย
3. มีความภูมิใจตนเอง เมื่อประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬา
4. มีการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น มีความเชื่อมั่นในตนเอง
5. เป็นการพักผ่อนหย่อนใจ ระบาย ความเครียดต่างๆ ทำให้เกิดความสุขสนุกสนาน

การพัฒนาการทางด้านสังคม (Social Development)

1. ช่วยฝึกการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น รู้จักการเข้าสังคม ไม่เกิดความประหม่า เคอะเขิน
2. รู้จักการอยู่ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตย รู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี
3. รู้จักมารยาทและประเพณีในการเล่นกีฬาเป็นทีม ช่วยฝึกการอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะ
4. ช่วยให้มีสามัคคี และรู้จักรับผิดชอบร่วมกัน
5. รู้จักวางตนเมื่อเป็นผู้แพ้หรือผู้ชนะ
6. รู้จักการเป็นผู้มีระเบียบ วินัย เคารพกฎ กติกา
7. กีฬาเป็นสื่อกลางในการสร้างมิตรสัมพันธ์ ตลอดจนการเมืองระหว่างประเทศ
8. นานักกิจกรรมนี้ไปใช้ จะเป็นการชดเชยการมั่วสุมในสิ่งที่ไม่ดี
9. เป็นผู้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

การพัฒนาการทางด้านทักษะ (Skill Development)

1. ทำให้เกิดการเรียนรู้วิธีการเล่นกีฬานี้มากขึ้น
2. เป็นการพัฒนาการทำงานสัมพันธ์กันระหว่างระบบกล้ามเนื้อกับระบบประสาท
3. การฝึกฝนอยู่เป็นประจำ เป็นทักษะในการใช้อวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกาย
4. ทำให้อยากที่จะเล่นกีฬาต่อไป เมื่อเกิดทักษะที่ดีแล้ว
5. ส่งผลให้การฝึกหัดหรือแข่งขันมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายได้ดียิ่งขึ้น
6. การมีทักษะยังทำให้เกิดความภาคภูมิใจ เกิดความสนใจ และต้องการที่จะร่วมในกิจกรรมต่อไปอีก

ประกอบการใช้ขณะเล่นกีฬา

กติกาและรูปแบบการเล่นกีฬาแฮนด์บอลชายหาด

1. **ขนาดสนามละประตู** สนามมีความยาว 27 เมตร กว้าง 12 เมตร เส้นเขตประตูขนานและห่างจากเส้นหลังประตู 6 เมตร ผิวหน้าของสนามต้องมีทรายความหนาอย่างน้อย 40 เซนติเมตร เขตการเล่นมีขนาดความยาว 15 เมตร กว้าง 12 เมตร เสาประตูมีความกว้าง 3 เมตร สูง 2 เมตร
2. **จำนวนผู้เล่น** ทีมหนึ่งมีผู้เล่นทีมละไม่เกิน 10 คน ในวันแข่งขันแต่ละทีมจะส่งรายชื่อผู้เล่นได้ไม่เกินทีมละ 8 คน จำนวนผู้เล่นในสนามก่อนการเริ่มเล่นมีฝ่ายละ 4 คน ประกอบด้วย

ผู้รักษาประตู 1 คน ผู้เล่น 3 คน (โดยปกติทีมจะจัดให้มีผู้รักษาประตูตัวรับประจำประตู 1 คน และผู้รักษาประตูตัวรุกที่สามารถขึ้นไปทำประตูได้อีก 1-2 คน เนื่องจากผู้รักษาประตูยิงประตูได้จะได้ 2 คะแนน) ผู้เล่นสามารถเปลี่ยนตัวออกและเข้ามาในสนามได้อย่างต่อเนื่อง แต่จะต้องถูกต้องตามกติกา ซึ่งผู้ช่วยตัดสินนอกสนามเป็นผู้ควบคุมการเปลี่ยนตัว หากมีการกระทำผิดกติกาผู้ช่วยตัดสินจะเป่านกหวีดหยุดการแข่งขัน แจ้งผู้ตัดสินในสนาม ผู้เล่นจะถูกสั่งพัก หรือหากทำผิดกติกาเป็นครั้งที่ 2 ผู้เล่นจะถูกให้ออกนอกสนามการแข่งขัน

3. ลูกบอล ทำด้วยยาง ไม่ลื่น มีทรงกลม ลูกบอลสำหรับผู้ชายมีน้ำหนัก 350-370 กรัม มีเส้นรอบวง 54-56 เซนติเมตร ลูกบอลสำหรับผู้หญิงมีน้ำหนัก 280-300 กรัม มีเส้นรอบวง 50-52 เซนติเมตร ส่วนเด็กอาจจะใช้ลูกบอลเล็กกว่านี้ได้

4. การแต่งกายของนักกีฬา นักกีฬาต้องใส่ชุดแข่งขันที่มีหมายเลขทั้งด้านหน้าและด้านหลัง มีความสูงอย่างน้อย 10 เซนติเมตร ผู้รักษาประตูต้องสวมเสื้อที่มีสีต่างจากผู้เล่นและต่างจากทีมตรงข้าม เพื่อความสะดวกในการสังเกต เนื่องจากถ้าผู้รักษาประตูทำประตูได้จะได้ 2 คะแนน ไม่อนุญาตให้สวมใส่อุปกรณ์ที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้เล่น

5. การเริ่มเล่น เริ่มด้วยการโยนลูกบอลของผู้ตัดสินในทิศทางแนวดิ่งที่กึ่งกลางสนาม ผู้เล่นทั้งสองทีมจะกระโดดแย่งลูกบอลได้ก็ต่อเมื่อลูกบอลถึงจุดสูงสุด การเริ่มเล่นด้วยการโยนลูกบอลของผู้ตัดสินจะกระทำเมื่อเริ่มการแข่งขันแต่ละเซต หรือกรณีที่แต่ละเซตคะแนนเท่ากัน แต่เวลาการแข่งขัน 10 นาที ได้หมดลงแล้ว ตามกติกากำหนดให้ใช้กฎ “Golden Goal”

6. การเปลี่ยนตัว สามารถเปลี่ยนตัวได้ตลอดเวลา แต่จะต้องถูกต้องตามกติกา คือ ผู้เล่นในสนามจะต้องออกนอกเขตสนามก่อนที่ผู้เล่นนอกสนามจะเข้าไป และจะต้องเปลี่ยนตัวในเขตที่กำหนดให้เท่านั้น

7. เวลาและจำนวนเซตในการแข่งขัน การแข่งขันในเซต (Period) ที่ 1 และ 2 เซตละ 10 นาที ทีมใดชนะในแต่ละเซตจะได้ 1 คะแนน แต่ในขณะแข่งขันในแต่ละเซต การทำคะแนนเท่ากัน แต่เวลาการแข่งขัน 10 นาที ได้หมดลงแล้ว ตามกติกากำหนดให้ใช้กฎ “Golden Goal” โดยเริ่มจากการโยนลูกบอลของผู้ตัดสิน ณ จุดกึ่งกลางสนาม ทีมใดทำประตูได้ก่อน ทีมนั้นจะเป็นผู้ชนะในเซตนั้น ถ้ามีการเสมอกัน (1 คะแนนเท่ากัน) จะมีการเล่นในเซตที่ 3 เป็นการยิงประตูแบบ Shoot out โดยผู้เล่นที่จะยิงประตูฝ่ายละ 5 คน แต่ถ้ายิงประตูครบทั้ง 5 คนแล้ว ประตูที่ยังเสมอกันอีก ก็จะให้คนที่ 6 ของแต่ละฝ่ายเป็นผู้ยิงประตูที่หลัง เมื่อเริ่มยิงประตูแบบ Shoot out จะได้สิทธิ์ในการยิงประตูก่อน

วิธีการยิงประตูแบบ Shoot out เริ่มจากผู้เล่นถือลูกบอลยืนอยู่ที่เส้นที่เป็นจุดตัดระหว่างเส้นข้างกับเส้นเขตประตูด้านใดด้านหนึ่ง เมื่อผู้ตัดสินให้สัญญาณนกหวีด ให้ผู้เล่นที่ถือลูกบอลส่งลูกบอลให้กับผู้รักษาประตูและเริ่มวิ่งไปยังหน้าประตูของฝ่ายตรงข้ามที่มีผู้รักษาประตูของฝ่ายตรงข้ามยืนอยู่ เพื่อรับลูกบอลจากผู้รักษาประตูของทีมตนเอง ผู้รักษาประตูอาจจะส่งลูกบอลให้ผู้เล่นของฝ่ายตนเองรับลูกบอลวิ่งไปยังประตูโดยไม่ผิดกติกา และถ้าผู้เล่นสามารถยิงประตูด้วยการ

กระโดดหมุนตัว 360 องศา จะได้ 2 คะแนน หรือผู้รักษาประตูสามารถยิงประตูเสียเองก็ได้ถ้าเห็นว่าผู้รักษาประตูของฝ่ายตรงข้ามออกมาสกัดกั้นผู้เล่นที่กำลังวิ่งไปยังประตู ถ้าเข้าประตูจะได้ 2 คะแนนเช่นเดียวกัน

8. การเล่นผิดกติกา ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามจะได้ทำการส่งลูกกินเปล่า ณ จุดที่มีการกระทำผิดกติกา แต่ถ้าฝ่ายป้องกันกระทำผิดกติกาที่รุนแรงในจังหวะที่ฝ่ายรุกกำลังจะยิงประตูหรือมีการย่ำเท้า กติการะบุให้ยิงลูก ณ บริเวณเส้นเขตประตู 6 เมตร ผู้เล่นที่กระทำผิดกติกาอย่างรุนแรงจะถูกออกให้มาพักข้างสนามไม่เกิน 2 นาที หรือเข้าเล่นได้ีกก่อนเวลา 2 นาที ก็ต่อเมื่อฝ่ายของตนเองได้ครอบครองลูกบอล

การกระทำผิดกติการุนแรง 2 ครั้ง ผู้ตัดสินจะให้สัญญาณด้วย “ใบแดง” ผู้เล่นต้องออกจากการแข่งขันและออกนอกสนามแข่งขัน

การกระทำผิดรุนแรงอาจจะเกิดจากการเข้าขัดขวางการเล่นฝ่ายตรงข้าม การเข้าปะทะ หรือการเปลี่ยนตัวเข้า-ออกผิดจุดที่กำหนด ก็ถือว่าเป็นความผิดรุนแรงทั้งสิ้น แม้แต่ผู้ฝึกสอนก็มีสิทธิ์ที่จะถูกใบแดงให้ออกนอกสนามได้เช่นเดียวกัน

9. การขอเวลานอก ในแต่ละเซตทีมหนึ่งๆ จะขอเวลานอกได้เพียง 1 ครั้ง ครั้งละ 1 นาที โดยผู้ฝึกสอนต้องปักแผ่นขอเวลานอกลงบนพื้นทราย และผู้ตัดสินจะให้เวลานอกก็ต่อเมื่อฝ่ายของตนเองเป็นผู้ครอบครองลูกบอลเท่านั้น ส่วนใหญ่ทีมที่ขอเวลานอกจะถูกนำหลายคะแนนหรือถูกนำไม่เกิน 2 คะแนน เพื่อสอนวิธีการช่วงสุดท้ายที่พยายามตีเสมอ และจะได้เล่นตามกติกาที่กำหนดให้ใช้กฎ “Golden Goal” ส่วนทีมที่นำจะขอเวลานอกตอนใกล้จะหมดเวลาการแข่งขัน เพื่อสอนทีมให้รักษาคะแนนในการเป็นผู้ชนะเอาไว้

10. การนับคะแนนจากการยิงประตู การยิงประตู 1 ครั้ง อาจจะได้ 1 หรือ 2 คะแนน ก็ได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความยากง่ายของท่าทางและจังหวะของการยิงประตู ซึ่งผู้ตัดสินจะเป็นผู้พิจารณา หรืออาจจะไม่ได้ประตูหากผู้ตัดสินพิจารณาเห็นว่าเป็นการเล่นที่ผิดกติกา การยิงประตูของผู้เล่นในตำแหน่งผู้รักษาประตูทุกกรณีจะได้ 2 คะแนน การยิงประตูโทษจะได้ 2 คะแนน ไม่ว่าผู้ใดจะเป็นผู้ยิงก็ตาม การได้ประตูจากการกระโดดรับลูกบอลกลางอากาศและยิงประตูได้ จะได้ 2 คะแนน หรือการทำประตูแบบสร้างสรรค์ (นำดู) เช่น การหมุนตัว 360 องศา จะได้ 2 คะแนน

11. การตัดสินผลการแข่งขัน ทีมที่ชนะ 2 ใน 3 เซต (Period) เป็นฝ่ายชนะ ทีมชนะจะได้ 2 คะแนน ทีมแพ้จะไม่ได้คะแนน

ถ้ามีทีมตั้งแต่ 2 ทีมขึ้นไปมีคะแนนเท่ากัน การตัดสินเพื่อหาทีมชนะใช้การหาผู้ชนะหรือทีมที่จะเข้ารอบโดยวิธีที่เรียกว่า “Head to Head” หมายถึง การหาผู้ชนะจากผลการแข่งขันก่อนหน้านั้น ทีมใดเป็นฝ่ายชนะทีมนั้น ก็เป็นฝ่ายชนะไปโดยอัตโนมัติ (กรมพลศึกษา. 2553)

ความเป็นมาของการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ

กรมพลศึกษา เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการแข่งขันกีฬาระดับพื้นฐานที่จัดการแข่งขันกีฬาส่งเสริมเด็กและเยาวชนของชาติ ซึ่งการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ จึงเป็นการแข่งขันกีฬาที่สำคัญสูงสุดที่ได้จัดขึ้นอย่างต่อเนื่องมานานกว่า 30 ปี โดยมีรายละเอียดความเป็นมาดังนี้ (กรมพลศึกษา. 2558: 7-17)

จุดกำเนิดการแข่งขัน

การแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งประเทศไทย เป็นการแข่งขันที่ได้เริ่มจัดในปี พุทธศักราช 2520 ซึ่งในเวลานั้นมี ศาสตราจารย์นายแพทย์บุญสม มาร์ติน เป็นอธิบดีกรมพลศึกษา ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

กรมพลศึกษา ได้ก่อตั้งขึ้นมาภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราช มาสู่ ระบอบประชาธิปไตย ในปีพุทธศักราช 2475 หลังจากนั้น รัฐบาลได้ประกาศแผนการศึกษาขึ้นมาใหม่ ซึ่งสาระสำคัญได้ระบุขอบข่ายการจัดการกรมพลศึกษาเพื่อฝึกหัดนักเรียน เป็นผู้มีความรู้ร่างกายสมบูรณ์และจัดให้การพลศึกษาเป็นส่วนที่สำคัญของแผนการศึกษาชาติ ซึ่งมีความสำคัญไม่น้อยกว่าการศึกษาด้านอื่นๆ ด้วยเหตุผลนี้ พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พุทธศักราช 2475 จึงได้จัดตั้งกรมพลศึกษา เมื่อวันที่ 9 เดือนธันวาคม พุทธศักราช 2476 และได้แต่งตั้ง อำมาตย์เอกพระยาประมวญ วิชาพูล (วงษ์บุญแสง) ปลัดทูลฉลอง (ปัจจุบันคือตำแหน่ง ปลัดกระทรวง) เป็นผู้รักษาการตำแหน่งอธิบดีกรมพลศึกษา ตั้งแต่วันที่ 9 เดือนธันวาคม พุทธศักราช 2476 จนถึงวันที่ 31 เดือนมีนาคม พุทธศักราช 2477 ได้มีคำสั่งแต่งตั้งนาวาโท หลวงศุขชลาศัย (บุญ ศุขชลาศัย) ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมพลศึกษา จึงนับว่า นาวาเอก (ยศได้เลื่อนในโอกาสต่อมา) หลวงศุขชลาศัย เป็นอธิบดีคนแรกของกรมพลศึกษา และได้พัฒนากรมพลศึกษามาเป็นลำดับ ริเริ่มการก่อสร้างสนามกีฬาแห่งชาติ เพื่อให้เป็นสนามกีฬามาตรฐานระดับชาติในการจัดการแข่งขัน กีฬาภายในประเทศ และการแข่งขันกีฬานานาชาติ

นอกจากนี้ ได้เริ่มทำการก่อสร้างยิมเนเซียม สระว่ายน้ำ จัดตั้งหน่วยสารวัตรนักเรียน สโมสรลูกเสือ ฯลฯ อีกทั้งยังก่อสร้างตึก โรงเรียนพลศึกษากลาง ได้ริเริ่มดำเนินกิจการทางพลศึกษา ของชาติไว้อีกมาก ทั้งเรื่องการศึกษา การกีฬา การสุขาภิบาลในโรงเรียน (ซึ่งต่อมากลายหลังได้ ย้ายไปเป็นหน่วยงานหนึ่งของกระทรวงสาธารณสุข) กิจการลูกเสือและยุวกาชาด อันเป็นพื้นฐาน ของการจัดการศึกษาของชาติให้มีความสมดุลระหว่างพุทธศึกษา จริยศึกษา และพลศึกษา ซึ่งเป็น ที่มาของเครื่องหมายห่วงเกี่ยวข้องคล้องกัน 3 ห่วง ได้แก่

ห่วงสีขาว แทน พุทธศึกษา

ห่วงสีเหลือง แทน จริยศึกษา

ห่วงสีเขียว แทน พลศึกษา

มีความหมายโดยรวมว่า บุคคลที่มีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง มีความรู้ มีความประพฤติชอบ อยู่อย่างสมดุลในตัวเองจะเป็นผู้มีความเจริญ สามารถก่อประโยชน์ในสังคมชาติบ้านเมืองได้เป็นอย่างดี

ในปีพุทธศักราช 2481 กรมพลศึกษาได้ย้ายที่ทำการจากกระทรวงธรรมการไปอยู่ ณ อาคารโรงเรียนพลศึกษากลาง ที่ตำบลวังใหม่ อำเภอปทุมวัน จังหวัดพระนคร กรีฑาสถานแห่งชาติ ภายหลังชาวพลศึกษาได้ตั้งชื่อใหม่เพื่อเป็นอนุสรณ์แก่ นาวาโท หลวงศุภชลาศัย ร.น. ผู้ทำคุณประโยชน์ด้านการพลศึกษาให้แก่ชาติ เพื่อเป็นการระลึกถึงคุณความดีดังกล่าว จึงได้ใช้นามสกุลของท่านเป็นชื่อของกรีฑาสถานแห่งชาติว่า “สนามศุภชลาศัย” สืบมาจนปัจจุบัน

กรมพลศึกษา มีอำนาจหน้าที่หลักดังนี้

1. ดำเนินการและประสานงานเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนา การพลศึกษา สุขศึกษา สุขภาพ นันทนาการ กีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา ลูกเสือยุวกาชาด สारวัตรนักเรียนและนักศึกษา
2. ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาด้านพลศึกษา สุขศึกษา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ
3. ปฏิบัติงานอื่นได้ตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมหรือตามที่กระทรวงหรือรัฐมนตรีมอบหมาย (ตามมาตรา 3 แห่งพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2536)

ภารกิจที่อยู่ในความรับผิดชอบแบ่งเป็น

1. การจัดการศึกษาด้านพลศึกษา สุขศึกษา กีฬา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ มีวิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่ง และโรงเรียนกีฬาที่เปิดดำเนินการแล้ว 10 แห่ง
2. การส่งเสริมและพัฒนาพลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการ มีสำนักการกีฬา สำนักพัฒนาการศึกษาสุขภาพและนันทนาการ เป็นหน่วยงานรับผิดชอบในส่วนกลาง สำนักงานศึกษานิเทศก์ประจำเขตการศึกษา (12 แห่ง) และศูนย์พลศึกษาและกีฬาจังหวัด (75 แห่ง) เป็นหน่วยงานปฏิบัติการในส่วนภูมิภาค
3. การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม ส่งเสริมและพัฒนาระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม และความประพฤตินักเรียน นักศึกษา และเยาวชน มีกองลูกเสือ กองยุวกาชาดและกองสารวัตร นักเรียนเป็นหน่วยงานรับผิดชอบ มีค่ายลูกเสือทั่วประเทศ 144 แห่ง ศูนย์ฝึกกิจกรรมยุวกาชาด 2 แห่ง และศูนย์ความประพฤตินักเรียน นักศึกษา 81 แห่ง สำหรับกองสนับสนุนและอำนวยการ มีกองแผนงาน กองคลัง และสำนักงานเลขานุการกรม ทำหน้าที่ประสาน สนับสนุนการอำนวยการของผู้บริหารระดับสูงและการปฏิบัติงานของสำนักงานและกองต่าง ๆ

ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค กรมพลศึกษาแบ่งส่วนราชการออกเป็น 6 กอง 2 สำนัก ดังนี้

1. สำนักงานเลขานุการกรม
2. กองคลังกองการลูกเสือ
3. กองแผนงาน
4. กองยุวกาชาด
5. กองสารวัตรนักเรียน
6. สำนักการกีฬา

7. สำนักพัฒนาการพลศึกษา สุขภาพและนันทนาการ

ทั้งหมดที่กล่าวมา จึงนับได้ว่าเป็นจุดที่สำคัญของกรมพลศึกษา จนกระทั่งสิ้นสุดคำว่า กรมพลศึกษา ลงในการปฏิรูประบบราชการของรัฐบาลในปีพุทธศักราช 2545

ประวัติการจัดการแข่งขัน

การแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งประเทศไทย ของกรมพลศึกษา ได้เริ่มเป็นครั้งแรก ปีพ.ศ. 2520 ณ สนามศุภชลาศัย สนามกีฬาแห่งชาติ ซึ่งขณะนั้นเรียกว่า การแข่งขันกรีฑา ฟุตบอล นักเรียนเขตการศึกษาประจำปี โดยจัดฟุตบอลนักเรียน นักศึกษา อายุไม่เกิน 18 ปี ระหว่าง เขตการศึกษา ตัวแทนภาคต่างๆ และกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมนโยบาย ของรัฐบาล ในการจะพัฒนากีฬาของประเทศให้มีมาตรฐานดียิ่งขึ้น และให้สอดคล้องกับแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อีกทั้งยังเพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียน นักศึกษาและเยาวชนรู้จัก เล่นกีฬา มีความสามัคคีในหมู่คณะ รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง และมีโอกาสทดสอบ ความสามารถทางกีฬา กรีฑา ฟุตบอล นักเรียนเขตการศึกษาของกรมพลศึกษาประจำปี

สมัย ดร.สาอองค์ พ่วงบุตร ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมพลศึกษา (1 ตุลาคม 2523- 30 กันยายน 2529) ยังคงสืบต่อนโยบายของ ศาสตราจารย์ นายแพทย์บุญสม มาร์ติน และมีการ จัดการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งประเทศไทย ในระหว่างการดำรงตำแหน่งของ ดร.สาอองค์ พ่วงบุตร ตั้งแต่ครั้งที่ 2-ครั้งที่ 8

สมัย ดร.วิรัช กุมุทมาศ เป็นอธิบดีกรมพลศึกษา (1 ตุลาคม พ.ศ. 2529-30 กันยายน พ.ศ. 2530) ในปีนี้กรมพลศึกษาได้ตั้งวัตถุประสงค์การแข่งขันกีฬานักเรียนไว้ 7 ประการ คือ

1. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษาในสถานศึกษาได้พัฒนาทักษะและความสามารถในการเล่นกีฬา
2. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพ สมรรถภาพทั่วไปของนักเรียน นักศึกษา
3. เพื่อส่งเสริมให้นำความรู้ขั้นพื้นฐานการเล่นกีฬานานาชาติต่างๆ ไปพัฒนาปรับปรุงเป็น นักกีฬาระดับสูงต่อไป
4. เพื่อยกระดับและปรับปรุงมาตรฐานการเล่นกีฬาของนักเรียน นักศึกษาให้สูงขึ้น
5. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
6. เพื่อส่งเสริมให้รู้จักเล่น และดูแลกีฬา รู้จักออกกำลังกายเพื่อสุขภาพพลานามัยของตนเอง

7. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษาในสถานศึกษาต่างๆ มีความสามัคคีกลมเกลียวกัน

และยังมีนโยบายขยายเขตการแข่งขันออกสู่ส่วนภูมิภาคโดยให้เขตการศึกษาต่างๆ หมุนเวียนกันเป็นเจ้าภาพ ซึ่งเขตการศึกษาที่ 9 จังหวัดอุดรธานี ได้รับเป็นเจ้าภาพการจัดการแข่งขัน ระหว่างวันที่ 6-14 พฤษภาคม 2530 โดยมีการแข่งขันกีฬา 4 ชนิด คือ กรีฑา ฟุตบอล เทนนิส และ เซปักตะกร้อ (ทีมเดี่ยว)

สมัย นายปรีดา รอดโพธิ์ทอง ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมพลศึกษา (1 ตุลาคม 2530-30 กันยายน 2535) มีการจัดการแข่งขันของกรมพลศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531 ทุกชนิดกีฬาที่จัดการแข่งขันจะถือเกณฑ์การจัดตามรุ่นอายุไม่เกิน 10 ปี, 12 ปี, 14 ปี, 16 ปี, 18 ปี และรุ่นอาชีวศึกษา โดยการจัดการแข่งขันตั้งแต่ครั้งที่ 10-14

สมัย ดร.สนั่น อินทรประเสริฐ ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมพลศึกษา (1 ตุลาคม พ.ศ. 2530-30 กันยายน พ.ศ. 2536) ได้จัดขึ้นในระหว่างวันที่ 3-10 พฤษภาคม 2536 เขตการศึกษาที่ 8 จังหวัดเชียงราย เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน และมีการแข่งขันกีฬา 7 ชนิด คือ กรีฑา, ฟุตบอล, เทนนิส, เซปักตะกร้อ (ทีมเดี่ยว-ทีมชุด), วอลเลย์บอล, บาสเกตบอล และเทเบิลเทนนิส

สมัย นายวิสุทธิ์ วิสุทธริน ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมพลศึกษา (1 ตุลาคม พ.ศ. 2536-12 มกราคม พ.ศ. 2537) จัดขึ้นในระหว่างวันที่ 3-10 มิถุนายน 2537 เขตการศึกษาที่ 3 จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน และมีการแข่งขันกีฬา 7 ชนิด คือ กรีฑา, ฟุตบอล, เทนนิส, เซปักตะกร้อ (ทีมเดี่ยว), วอลเลย์บอล, บาสเกตบอล และเทเบิลเทนนิส

สมัย นายกว้าง รอบคอบ ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมพลศึกษา (13 มกราคม พ.ศ. 2537-12 มกราคม พ.ศ. 2540) มีการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งประเทศไทย 2 ครั้ง คือ ครั้งที่ 17 จัดขึ้นระหว่างวันที่ 10-17 มิถุนายน 2538 เขตการศึกษาที่ 9 จังหวัดอุดรธานี เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน โดยภายหลังจากการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งประเทศไทยแล้ว กรมพลศึกษาได้คัดเลือกนักกรีฑานักเรียนอายุไม่เกิน 18 ปี เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาเซียน และครั้งที่ 18 จัดขึ้นในระหว่างวันที่ 20-27 พฤษภาคม 2539 เขตการศึกษาที่ 12 จังหวัดจันทบุรี เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน ใช้ชื่อว่า “ตากสินเกมส์” ซึ่งการจัดการแข่งขันครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งในการเฉลิมฉลองวโรกาสที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงครองราชย์สมบัติเป็นปีที่ 50 และปีที่ แห่งพระราชพิธีกาญจนาภิเษก โดยได้รับพระมหากรุณาธิคุณพระราชทานไฟพระฤกษ์จาก สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร พร้อมทั้งเสด็จเป็นองค์ประธานในพิธีเปิดการแข่งขัน และในการจัดการแข่งขันครั้งนี้ถือว่าการปรับปรุงการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งใหญ่ โดยกรมพลศึกษาและจังหวัดที่เป็นเจ้าภาพสนับสนุนงบประมาณในการจัดแข่งขันที่ เพิ่มขึ้น มีนักกีฬาจาก 12 เขตการศึกษา และเขตกรุงเทพมหานครเข้าร่วมการแข่งขัน 2,893 คน เป็นการประชาสัมพันธ์และประสานการดำเนินงานเพื่อให้นักเรียน นักศึกษา และเยาวชนมีความรู้ และทักษะในการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาอย่างถูกวิธี มีประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬามีสุขภาพร่างกายและจิตใจดี มีน้ำใจเป็นนักกีฬา ทำให้สังคมมีระเบียบวินัย

การเพิ่มจำนวนกีฬาการแข่งขันให้มากขึ้น ทำให้สามารถคัดเลือกตัวแทนนักกีฬาไปแข่งขันกีฬานักเรียนอาเซียน แข่งขันกีฬาอาเซียน แข่งขันกีฬาเกมส์ สนองตอบต่อนโยบายชาติในการสนับสนุนให้นักกีฬารับตามชนิดกีฬาที่มีการจัดการแข่งขันระดับนานาชาติ (ฟิสิกซ์ พอลซ์ สัมภาษณ์ เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2551)

สมัย รองศาสตราจารย์ ดร.ทองคูณ หงส์พันธุ์ (17 ตุลาคม พ.ศ. 2540- 2 พฤศจิกายน พ.ศ. 2541) ในระหว่างวันที่ 3-10 กุมภาพันธ์ 2541 จังหวัดยะลาเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันโดยใช้ชื่อว่า “นิบงเกมส์” ซึ่งได้รับพระราชทานไฟพระฤกษ์จาก พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดย สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร เป็นองค์ประธานในพิธีเปิดการแข่งขัน 18 ชนิดกีฬา คือ กรีฑา, ฟุตบอล, เทนนิส, เซปักตะกร้อ, วอลเลย์บอล, บาสเกตบอล, เทเบิลเทนนิส, แบดมินตัน, วูตวู, ยกน้ำหนัก, รักบี้ฟุตบอล, มวยไทยสมัครเล่น, มวยสากลสมัครเล่น, ยิมนาสติกลีลา, ยิมนาสติกสากล, ยูโด, เปตอง และแฮนด์บอล

สมัย นายสุรธรรม กุสุจิริต เป็นอธิบดีกรมพลศึกษา (3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2441-16 ธันวาคม พ.ศ. 2543) มีการจัดการกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งประเทศไทย 3 ครั้ง คือ ครั้งที่ 20 จัดขึ้นในระหว่างวันที่ 7-14 กุมภาพันธ์ 2542 จังหวัดนครสวรรค์ เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันโดยใช้ชื่อว่า “บึงบอระเพ็ดเกมส์”, ครั้งที่ 21 จัดขึ้นในระหว่างวันที่ 18-25 มกราคม 2543 จังหวัดศรีสะเกษ เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน โดยใช้ชื่อว่า “ศรีสำดวนเกมส์” และครั้งที่ 22 จัดขึ้นในระหว่างวันที่ 15-22 มกราคม 2544 จังหวัดเพชรบูรณ์เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน โดยใช้ชื่อว่า “มะขามหวานเกมส์”

สมัย นายสุทธิ ผลสวัสดิ์ ดำรงตำแหน่งอธิการบดีกรมพลศึกษา (30 เมษายน พ.ศ. 2544-17 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2545) ระหว่างวันที่ 8-15 กุมภาพันธ์ 2545 จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน โดยใช้ชื่อว่า “สุพรรณเกมส์”

สมัย นายทินกร นามบุญจิตต์ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ (1 ตุลาคม พ.ศ. 2545-2550) มีการจัดการกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งประเทศไทย จำนวน 5 ครั้ง ดังนี้ ครั้งที่ 24 สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ร่วมกับจังหวัดกระบี่ เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันขึ้นระหว่างวันที่ 7-14 กุมภาพันธ์ 2546 โดยใช้ชื่อว่า “กระบี่เกมส์”, ครั้งที่ 25 สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ร่วมกับจังหวัดขอนแก่น เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันขึ้นระหว่าง 7-14 กุมภาพันธ์ 2547 โดยใช้ชื่อว่า “แคนเกมส์”, ครั้งที่ 26 สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ร่วมกับจังหวัดชลบุรี เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันขึ้นระหว่างวันที่ 7-14 กุมภาพันธ์ 2548 โดยใช้ชื่อว่า “ฉลามชลเกมส์”, ครั้งที่ 27 สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ร่วมกับจังหวัดลำปาง จัดการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 27 ขึ้นในระหว่างวันที่ 2-9 กุมภาพันธ์ 2549 โดยใช้ชื่อว่า “รถม้าเกมส์” จัดขึ้นเพื่อเฉลิมฉลองในวโรกาสที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงครองราชย์ครบ 60 ปี และครั้งที่ 28 สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ร่วมกับจังหวัดมหาสารคาม เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันขึ้นระหว่างวันที่ 7-14 กุมภาพันธ์ 2550 โดยใช้ชื่อว่า “ตักสิลาเกมส์” เพื่อเฉลิมฉลองและถวายความจงรักภักดีต่อองค์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในวโรกาสที่ทรงมีพระชนมายุครบ 80 พรรษา

ครั้งที่ 29 สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ร่วมกับจังหวัดชุมพร เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันขึ้นระหว่างวันที่ 6-13 กุมภาพันธ์ 2551 โดยใช้ชื่อว่า “ชุมพรเกมส์” สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าสิริวัณณวรีนารีรัตน์ เสด็จแทนพระองค์พระราชทานไฟพระฤกษ์ ณ วังศุโขทัย และทรงโปรดเกล้าฯ ให้เสด็จไปเป็นองค์ประธานในพิธีเปิดการแข่งขัน ณ สนามกีฬาจังหวัดชุมพร มีการแข่งขันกีฬา 27 ชนิด คือ กรีฑา, ฟุตบอล, เทนนิส, เซปักตะกร้อ, วอลเลย์บอล, บาสเกตบอล, เทเบิลเทนนิส, แบดมินตัน, วูตวู, ยกน้ำหนัก, รักบี้ฟุตบอล, มวยไทยสมัครเล่น, มวยสากลสมัครเล่น, ยิมนาสติกลีลา, ยิมนาสติกสากล, ยูโด, เปตอง, แอนด์บอล, เทควันโด, ลีลาศ, กอล์ฟ, เนตบอล, ฟุตซอล, จักรยานเสือภูเขา, วอลเลย์บอลชายหาด, ฟุตบอลชายหาด, ยิงปืน และวู้ดบอล โดยมี นายสมบัติ คุรุพันธ์ เป็นผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ

ครั้งที่ 30 สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ร่วมกับจังหวัดสุโขทัย เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันขึ้นระหว่างวันที่ 2-10 กุมภาพันธ์ 2551 โดยใช้ชื่อว่า “นครสุโขทัยเกมส์” สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าสิริวัณณวรีนารีรัตน์ เสด็จแทนพระองค์พระราชทานไฟพระฤกษ์ ณ วังศุโขทัย และทรงโปรดเกล้าฯ ให้เสด็จไปเป็นองค์ประธานในพิธีเปิดการแข่งขัน ณ สนามกีฬาจังหวัดสุโขทัย มีการแข่งขันกีฬา 30 ชนิด คือ กรีฑา, ฟุตบอล, เทนนิส, เซปักตะกร้อ, วอลเลย์บอล, บาสเกตบอล, เทเบิลเทนนิส, แบดมินตัน, วูตวู, ยกน้ำหนัก, รักบี้ฟุตบอล, มวยไทยสมัครเล่น, มวยสากลสมัครเล่น, ยิมนาสติกลีลา, ยิมนาสติกสากล, ยูโด, เปตอง, แอนด์บอล, เทควันโด, ลีลาศ, กอล์ฟ, เนตบอล, ฟุตซอล, จักรยานเสือภูเขา, วอลเลย์บอลชายหาด, ฟุตบอลชายหาด, ยิงปืน, วู้ดบอล, สุนัขเกอร์, คาราเต้-โด, วูซู และกีฬาสาธิต คือ ออกกี โดยมี นายสมบัติ คุรุพันธ์ เป็นผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ

ครั้งที่ 31 สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ร่วมกับ จังหวัดสุรินทร์ เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันขึ้นระหว่างวันที่ 21-29 มกราคม 2553 โดยใช้ชื่อว่า “เมืองช้างเกมส์” โดย สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าสิริวัณณวรีนารีรัตน์ เสด็จแทนพระองค์ ประทานไฟพระฤกษ์ ณ วังศุโขทัย และทรงโปรดเกล้าฯ ให้ พลอากาศเอก รังสรรค์ ดิษฐบรรจง องคมนตรีผู้แทนพระองค์ ไปเป็นองค์ประธานในพิธีเปิดการแข่งขัน ณ สนามกีฬากลางจังหวัดสุรินทร์ ในครั้งนี้มีการแข่งขัน กีฬาทั้งหมด 31 ชนิด คือ กรีฑา, กอล์ฟ, คาราเต้-โด, จักรยาน, เซปักตะกร้อ, เทควันโด, เทเบิลเทนนิส, เนตบอล, บาสเกตบอล, แบดมินตัน, เปตอง, ฟุตบอล, ฟุตซอล, มวยสากลสมัครเล่น, มวยไทยสมัครเล่น, ยกน้ำหนัก, ยิงปืน, ยิมนาสติกลีลา, ยิมนาสติกศิลป์, ยูโด, รักบี้ฟุตบอล, ลีลาศ, วูตวู, วอลเลย์บอล, วอลเลย์บอลชายหาด, วู้ดบอล, วูซู, สุนัขเกอร์, ออกกี และแอนด์บอล โดยมี นายสมบัติ คุรุพันธ์ เป็นผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ

ครั้งที่ 32 กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้เปลี่ยนชื่อจากเดิม การแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งประเทศไทย เป็น การแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งชาติ โดยร่วมกับจังหวัดเพชรบุรี เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันขึ้นระหว่างวันที่ 19-28 มกราคม 2554 โดยใช้ชื่อว่า “เมืองเพชรเกมส์” โดย สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าสิริวัณณวรีนารีรัตน์ เสด็จแทนพระองค์พระราชทาน ไฟพระฤกษ์ ณ วังสุโขทัย และทรงโปรดเกล้าฯ ให้ พลอากาศเอกรังสรรค์ ดิษฐบรรจง องคมนตรี ผู้แทนพระองค์ไปเป็นองค์ประธานในพิธีเปิดการแข่งขัน ณ สนามกีฬากลางจังหวัดเพชรบุรี และมีการแข่งขันกีฬา 31 ชนิด คือ กรีฑา, กอล์ฟ, คาราเต้โด, จักรยาน, เซปักตะกร้อ, เทควันโด, เทนนิส, เทเบิลเทนนิส, เนตบอล, บาสเกตบอล, แบดมินตัน, เปตอง, ฟุตบอล, ฟุตซอล, มวยไทยสมัครเล่น, มวยสากลสมัครเล่น, ยกน้ำหนัก, ยิมนาสติกศิลป์, ยิมนาสติกลีลา, ยูโด, รักบี้ฟุตบอล, ลีลาศ, วอลเลย์บอล, วอลเลย์บอลชายหาด, วูซู, วูตบอล, สุนุกเกอร์, ฮอกกี้ และแฮนด์บอล มีกีฬาสาธิต 2 ชนิดกีฬา คือ แฮนด์บอลชายหาดและหมากล้อม โดยมีนายสมบัติ คุรุพันธ์ ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รักษาการแทนอธิบดีกรมพลศึกษา

ครั้งที่ 33 กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ร่วมกับจังหวัดอุบลราชธานี เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันขึ้นระหว่างวันที่ 23-31 มกราคม 2555 โดยใช้ชื่อว่า “อุบลราชธานีเกมส์” โดย สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าสิริวัณณวรีนารีรัตน์ เสด็จแทนพระองค์ ประทานไฟพระฤกษ์ ณ วังสุโขทัย และทรงโปรดเกล้าฯ ให้เสด็จไปเป็นองค์ประธานในพิธีเปิดการแข่งขัน ณ สนามกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี มีการแข่งขันกีฬา 33 ชนิด คือ กรีฑา, กอล์ฟ, คาราเต้โด, จักรยาน, เซปักตะกร้อ, เทควันโด, เทนนิส, เทเบิลเทนนิส, เนตบอล, บาสเกตบอล, แบดมินตัน, เปตอง, ฟุตบอล, ฟุตซอล, มวยไทยสมัครเล่น, มวยสากลสมัครเล่น, ยกน้ำหนัก, ยิงปืน, ยิมนาสติกศิลป์, ยิมนาสติกลีลา, ยูโด, รักบี้ฟุตบอล, ลีลาศ, วอลเลย์บอล, วอลเลย์บอลชายหาด, วูซู, วูตบอล, สุนุกเกอร์, ฮอกกี้, แฮนด์บอล, แฮนด์บอลชายหาด, หมากล้อม และมวยปล้ำ (กีฬาสาธิต)

ครั้งที่ 34 กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ร่วมกับ จังหวัดแพร่ จัดการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 34 ประจำปี 2556 โดยใช้ชื่อในการจัดการแข่งขันครั้งนี้ว่า “เมืองแพร่เกมส์” โดย สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ พลอากาศเอกรังสรรค์ ดิษฐบรรจง เป็นผู้แทนพระองค์ในพิธีเปิดการแข่งขันฯ โดยจัดระหว่างวันที่ 28 มกราคม–5 กุมภาพันธ์ 2556 มีการแข่งขันกีฬาทั้งหมด 34 ชนิดกีฬา ได้แก่ กรีฑา, กอล์ฟ, คาราเต้-โด, จักรยาน, เซปักตะกร้อ, เทควันโด, เทนนิส, เทเบิลเทนนิส, เนตบอล, บาสเกตบอล, แบดมินตัน, เปตอง, ฟุตซอล, ฟุตบอล, มวยปล้ำ, มวยไทยสมัครเล่น, มวยสากลสมัครเล่น, ยกน้ำหนัก, ยิงปืน, ยิมนาสติกศิลป์, ยิมนาสติกลีลา, ยูโด, รักบี้ฟุตบอล, ลีลาศ, วอลเลย์บอล, วอลเลย์บอลชายหาด, วูซู, วูตบอล, สุนุกเกอร์, หมากล้อม, ฮอกกี้, แฮนด์บอล และแฮนด์บอลชายหาด มีนักกีฬาและเจ้าหน้าที่เข้าร่วมการแข่งขันทั้งหมด 7,998 คน

ครั้งที่ 35 กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ร่วมกับ จังหวัดเพชรบูรณ์ จัดการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 35 ประจำปี 2557 โดยใช้ชื่อในการจัดการแข่งขันครั้งนี้ว่า “เมืองมะขามหวานเกมส์” จัดการแข่งขันระหว่างวันที่ 28 มกราคม-5 กุมภาพันธ์ 2557 ในครั้งนี้มีการแข่งขันกีฬาทั้งหมด 34 ชนิด คือ กรีฑา, กอล์ฟ, คาราเต้-โด, จักรยาน, เซปักตะกร้อ, เทควันโด, เทนนิส, เทเบิลเทนนิส, เนตบอล, บาสเกตบอล, แบดมินตัน, เปตอง, ฟุตซอล, ฟุตบอล, มวยปล้ำ, มวยไทยสมัครเล่น, มวยสากลสมัครเล่น, ยกน้ำหนัก, ยิงปืน, ยิมนาสติกศิลป์, ยิมนาสติกลีลา, ยูโด, รักบี้ฟุตบอล, ลีลาศ, วอลเลย์บอล, วอลเลย์บอลชายหาด, วูซู, วู้ดบอล, สกูเอร์, หมากล้อม, ฮอกกี้, แอนด์บอล และแอนด์บอลชายหาด

ครั้งที่ 36 กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ร่วมกับ จังหวัดเชียงราย จัดการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 36 ประจำปี 2558 โดยใช้ชื่อในการจัดการแข่งขันครั้งนี้ว่า “เชียงรายเกมส์” จัดการแข่งขันระหว่างวันที่ 23-31 มกราคม 2558 ในครั้งนี้มีการแข่งขันกีฬาทั้งหมด 34 ชนิด คือ กรีฑา, กอล์ฟ, คาราเต้-โด, จักรยาน, เซปักตะกร้อ, เทควันโด, เทนนิส, เทเบิลเทนนิส, เนตบอล, บาสเกตบอล, แบดมินตัน, เปตอง, ฟุตซอล, ฟุตบอล, มวยปล้ำ, มวยไทยสมัครเล่น, มวยสากลสมัครเล่น, ยกน้ำหนัก, ยิงปืน, ยิมนาสติกศิลป์, ยิมนาสติกลีลา, ยูโด, รักบี้ฟุตบอล, ลีลาศ, วอลเลย์บอล, วอลเลย์บอลชายหาด, วูซู, วู้ดบอล, สกูเอร์, หมากล้อม, ฮอกกี้, แอนด์บอล และแอนด์บอลชายหาด และมีกีฬาสาธิตอีก 4 ชนิด คือ เครื่องบินบังคับวิทยุ, ปั่นจักสีลัด, แทรมโพลีน และเชียร์ลีดดิ้ง

ครั้งที่ 37 กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ร่วมกับ จังหวัดนครศรีธรรมราช จัดการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 โดยใช้ชื่อในการจัดการแข่งขันครั้งนี้ว่า “นครศรีธรรมราชเกมส์” ระหว่างวันที่ 23-31 มกราคม 2559 มีการแข่งขันกีฬาทั้งหมด 35 ชนิดกีฬา ได้แก่ กรีฑา, กอล์ฟ, คาราเต้-โด, จักรยาน, เซปักตะกร้อ, เทควันโด, เทนนิส, เทเบิลเทนนิส, เนตบอล, บาสเกตบอล, แบดมินตัน, เปตอง, ปั่นจักสีลัด, ฟุตซอล, ฟุตบอล, มวยปล้ำ, มวยไทยสมัครเล่น, มวยสากลสมัครเล่น, ยกน้ำหนัก, ยิงปืน, ยิมนาสติกศิลป์, ยิมนาสติกลีลา, ยูโด, รักบี้ฟุตบอล, ลีลาศ, วอลเลย์บอล, วอลเลย์บอลชายหาด, วูซู, วู้ดบอล, สกูเอร์, หมากล้อม, ฮอกกี้, แอนด์บอล และแอนด์บอลชายหาด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

แครนดอลล์ (Crandoll. 1977: 7020-7021) ได้ทำการศึกษาเรื่อง คุณค่าของกิจกรรมการแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบันที่มีต่อวิทยาลัยช่างศิลป์ขนาดเล็ก ในรัฐแคลิฟอร์เนียตอนต้น จำนวน 5 แห่ง รวม 1,000 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. นักศึกษามีความเห็นว่าการแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบันให้ผลในทางบวกต่อโปรแกรมทั้งหมดของวิทยาลัย

2. ไม่มีความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของเพศหญิงและเพศชายเกี่ยวกับคุณค่าของกิจกรรมการแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบัน

3. มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความคิดเห็นของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมกับนักศึกษาที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบัน

คาโปลวิทซ์ (Kaplowitz. 1977) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางที่เป็นรากฐานแห่งความยุติธรรมในการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนราษฎรในระดับมัธยมศึกษา โดยทำการศึกษาเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน และใช้วิธีสัมภาษณ์ผู้บริหารกีฬาของโรงเรียน โดยสุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนเอกชนของเมืองมิดเดินเซกส์ รัฐนิวเจอร์ซีย์ ผลการวิจัยพบว่าในการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ ต้องตั้งอยู่บนรากฐาน 3 ประการ คือ

1. ลักษณะของการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
2. ต้องยึดหลักการจัดการแข่งขัน พิจารณาให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับ กฎ กติกาของสหพันธ์กีฬานานาชาติ เพื่อให้เกิดความยุติธรรมในการแข่งขัน
3. ยึดหลักความคิดรวบยอดแห่งดุลยภาพหรือความเสมอภาคในการเข้าร่วมแข่งขันของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงอย่างทัดเทียมกัน

และพบว่าการพัฒนาโปรแกรมการแข่งขันกีฬาส่วนใหญ่จะมุ่งตรงไปที่ผู้บริหาร ซึ่งจะต้องจัดให้ตามความจำเป็นและสนองต่อความต้องการของนักเรียนด้วย

นิลสัน (Neilson. 1979) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการวิเคราะห์ของการจัดการแข่งขันกีฬากายในด้านการสนับสนุนของมหาวิทยาลัยระดับสูงในรัฐเทนเนสซี โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการสำรวจวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งประกอบด้วย 9 หัวข้อ คือ 1) จุดประสงค์ในการจัดการแข่งขัน 2) การจัดและดำเนินงานและการบริหารงาน 3) กฎ ระเบียบการจัดการแข่งขัน 4) การจัดและดำเนินการแข่งขัน 5) กิจกรรมที่จัดในการแข่งขัน 6) อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก 7) ระบบการให้คะแนนและรางวัล 8) การประชาสัมพันธ์ 9) คณะกรรมการในการจัดการแข่งขัน ผลการศึกษาพบว่า

1. โดยทั่วไปการดำเนินงานในแต่ละด้านของทุกมหาวิทยาลัย ทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยกเว้นระบบการให้คะแนน การให้รางวัล และการประชาสัมพันธ์
2. การจัดการแข่งขันเป็นไปตามวัตถุประสงค์
3. การจัดการแข่งขันของแต่ละมหาวิทยาลัย มีความคล้ายคลึงกัน คือ มีผู้ดำเนินการเป็นมืออาชีพในการบริหาร
4. การบริหารงานใช้ผู้มีความชำนาญงานโดยตรง ซึ่งเปลี่ยนแปลงจากเดิม
5. การจัดการด้านปฐมพยาบาลและเหตุฉุกเฉินมีน้อย
6. การสนับสนุนด้านงบประมาณเหมาะสม
7. กฎ ระเบียบการแข่งขันดีอยู่แล้ว
8. การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ไม่ได้เน้นถึงความแตกต่างของผู้เข้าร่วมการแข่งขัน
9. ระบบการให้คะแนนยังมีการเน้นมาก

10. งานเลี้ยงฉลองรางวัล ไม่นิยมกระทำมากนัก

ชูเมคเกอร์ (Shoemaker. 1981) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างวิทยาลัยในวิทยาลัยคริสเตียนที่คัดสรร โดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ผู้จัดการโปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยคริสเตียนตอนกลางของแอตแลนติกและฝั่งตะวันออกเฉียงเหนือของสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นสมาชิกของสมาคมกีฬาวินวิทยาลัยคริสเตียนแห่งชาติ พบว่า กระบวนการจัดและดำเนินการกิจกรรมการแข่งขันกีฬาในวิทยาลัยไม่ยึดถือหลักการต่างๆ มากนัก และการสนับสนุนหลักการให้ได้ผลนั้นอยู่ที่การประสานงานที่ดี สำหรับสมาคมกีฬาวินวิทยาลัยคริสเตียนแห่งชาติไม่ให้การสนับสนุนเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันระหว่างวิทยาลัยคริสเตียนขนาดเล็กเท่าที่ควร

งานวิจัยในประเทศ

วิวัฒน์ จิตตपालกุล (2541) ได้ศึกษา รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย โดยการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและหลักวิชาการเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี ปัญหาอุปสรรคในการจัดการแข่งขันกีฬา และตัวอย่างการจัดการแข่งขันของสถาบันอื่นๆ นำมาสร้างเป็นรูปแบบจำลองการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารกีฬามหาวิทยาลัย จำนวน 17 คน เกี่ยวกับรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยที่เหมาะสม โดยใช้เทคนิคเดลฟาย ผลการวิจัยพบว่า

รูปแบบการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ตามทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วยโครงสร้าง 6 ด้าน คือ ด้านปรัชญาของการจัดการแข่งขันกีฬา ด้านนโยบายในการจัดการแข่งขัน ด้านวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันกีฬา ด้านองค์กรการแข่งขันกีฬา ด้านวิธีการแข่งขันกีฬา และด้านการประเมินผลการแข่งขันกีฬา โดยรูปแบบการจัดการแข่งขันแต่ละด้านมีดังนี้

1. การจัดการแข่งขันควรกำหนดปรัชญา โดยมุ่งเน้นความเป็นเลิศด้านกีฬาส่งเสริมให้นักศึกษาแสดงความสามารถสูงสุดทางด้านกีฬา และส่งเสริมความสามัคคีของนักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัย

2. นโยบายการจัดการแข่งขันกีฬา ควรมุ่งเน้นการส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และให้นักศึกษาแสดงความสามารถในการเล่นกีฬา

3. การจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ควรมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมสุขภาพและพลานามัยของนักศึกษา เพื่อให้ นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการออกกำลังกาย และให้นักศึกษาสนใจเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา

4. การจัดองค์การการแข่งขัน ประกอบด้วย 8 กลุ่มดังนี้ กลุ่มกิจกรรมกีฬา กลุ่มกำหนดการ กลุ่มรางวัลที่จัดในการแข่งขัน กลุ่มจัดบันทึกข้อมูลสถิติการแข่งขัน กลุ่มวางระเบียบคุณสมบัตินักกีฬา กลุ่มตรวจสุขภาพ กลุ่มงบประมาณ และกลุ่มประชาสัมพันธ์

5. วิธีจัดการแข่งขัน จัดให้เหมาะสมกับระยะเวลา จำนวนทีมที่เข้าแข่งขัน และใช้กฎกติกาของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย กำหนดชนิดกีฬาให้สอดคล้องกับกีฬาระดับนานาชาติ

จัดกีฬาไม่มากกว่า 22 ชนิดกีฬา แบ่งกลุ่มชนิดกีฬา ดังนี้ กลุ่มชนิดกีฬابังคับ กลุ่มกีฬาสากล กลุ่มกีฬานันทนาการ และกลุ่มกีฬาท้องถิ่น

6. การประเมินผลการแข่งขันกีฬา ให้มีการประเมินทั้งกระบวนการแข่งขัน ประเมินก่อนการแข่งขัน ระหว่างการแข่งขัน และสิ้นสุดการแข่งขัน

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2541: 84) ทำการศึกษาข้อมูลในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 17 ผลของการศึกษาพบว่า

1. ด้านงบประมาณ ควรมีการจัดตั้งงบประมาณเตรียมการแต่ละสมาคมให้เพียงพอต่อการดำเนินการ ทั้งนี้ควรที่จะพิจารณาปรับปรุงแก้ไขในระดับด้านการจัดการให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น อันได้แก่ การเบิกจ่ายล่าช้า การจัดงบประมาณทำการเก็บตัวฝึกซ้อมได้ต่อเนื่อง

2. การเก็บตัวฝึกซ้อม การคัดเลือกตัวนักกีฬา ควรกำหนดวิธีการคัดเลือกตัวนักกีฬาให้มีมาตรฐานและมีความเป็นธรรม การประสานและกำหนดแนวทางในการดำเนินการ วิธีการคัดเลือกนักกีฬาจากต้นสังกัดเพื่อเข้าร่วมเก็บตัวฝึกซ้อม ให้นักกีฬาที่มีโอกาสเข้าร่วมคัดเลือก

พิสิทธิ์ศักดิ์ สุขขารี (2546) ได้ทำการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25 ผลการวิจัยพบว่า

1. คณะกรรมการจัดการแข่งขัน เห็นว่า ด้านงบประมาณ ด้านการจัดการและดำเนินการแข่งขัน ด้านสนามแข่งขันและอุปกรณ์ ด้านการรักษาพยาบาล และด้านอาหาร ที่พักและน้ำดื่ม สภาพทุกด้านโดยรวมมีความเหมาะสม ยกเว้น ด้านการประชาสัมพันธ์ มีสภาพที่ไม่เหมาะสม และมีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ด้านสนามแข่งขันและอุปกรณ์ และด้านการรักษาพยาบาล มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

2. ผู้ฝึกสอนและผู้ควบคุมทีม เห็นว่า ด้านงบประมาณ ด้านการจัดการและดำเนินการแข่งขัน ด้านสนามแข่งขันและอุปกรณ์ ด้านการรักษาพยาบาล และด้านอาหาร ที่พักและน้ำดื่ม สภาพทุกด้านโดยรวมมีความเหมาะสม ยกเว้นด้านการประชาสัมพันธ์ มีสภาพที่ไม่เหมาะสม และมีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านสนามแข่งขันและอุปกรณ์มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

3. นักกีฬา เห็นว่า ด้านงบประมาณ ด้านการจัดการและดำเนินการแข่งขัน ด้านสนามแข่งขันและอุปกรณ์ ด้านการรักษาพยาบาล และด้านอาหาร ที่พักและน้ำดื่ม สภาพทุกด้านโดยรวมมีความเหมาะสม ยกเว้นด้านการประชาสัมพันธ์ มีสภาพที่ไม่เหมาะสม และทุกด้านมีปัญหายุ่งยากในระดับปานกลาง

กานต์เทพ ยิ่งยง (2550) ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการแข่งขันรักบี้ฟุตบอลประเภท 15 คน ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ นักกีฬา ผู้ฝึกสอน/ผู้ควบคุมทีม และผู้ชม ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการแข่งขันรักบี้ฟุตบอลประเภท 15 คนของผู้ฝึกสอน/ผู้ควบคุมทีม โดยรวมเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นของผู้ชมพบว่า การจัดการแข่งขันรักบี้ฟุตบอลประเภท 15 คน โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักกีฬากับผู้ฝึกสอน/ผู้ควบคุมทีมเกี่ยวกับการพัฒนาการ

จัดการแข่งขันรักบี้ฟุตบอลประเภท 15 คน พบว่า นักกีฬาและผู้ฝึกสอน/ผู้ควบคุมทีมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

พัฒนา โสพัฒน (2550) ได้ทำการศึกษาเพื่อประเมินการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28 “ตักสิลาเกมส์” ซึ่งจังหวัดมหาสารคามรับเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน โดยใช้รูปแบบการประเมินเชิงระบบ (Systematic Approach) ประกอบด้วย การประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input) ด้านกระบวนการ (Process) และด้านผลผลิต (Product) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ บุคลากรที่เกี่ยวข้องในการจัดการแข่งขันกีฬา ประกอบด้วย คณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬา นักกีฬา/ผู้จัดการทีม/ผู้ฝึกสอนนักกีฬา/ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนนักกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา และประชาชนผู้เข้าชมกีฬา ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28 “ตักสิลาเกมส์” โดยรวมและเป็นรายด้าน 2 ด้าน คือ ปัจจัยเบื้องต้นและด้านผลผลิต อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยสูงสุดในแต่ละด้าน 3 อันดับ ดังนี้ ด้านปัจจัยเบื้องต้น คือ 1) มีการประชาสัมพันธ์การแข่งขันกีฬาอย่างทั่วถึง 2) รถยนต์ที่ให้บริการนักกีฬาและผู้เกี่ยวข้องมีเพียงพอ 3) การจัดเตรียมการประสานงานด้านคมนาคมมีความพร้อม ด้านผลผลิต คือ 1) การพิจารณาคุณสมบัตินักกีฬาโปร่งใส 2) การแข่งขันกีฬารอบคัดเลือกเป็นไปตามวัน เวลา สถานที่ที่กำหนด 3) มีการเตรียมการแก้ปัญหาในการแข่งขัน นอกจากนี้ ในด้านกระบวนการมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีรายข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับ คือ 1) ผลการจัดการแข่งขันกีฬารลดตามวัตถุประสงค์ 2) การจัดการแข่งขันกีฬาช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยว และ 3) การจัดการแข่งขันกีฬาทำให้เกิดเงินหมุนเวียนมากขึ้น

ประภาส บุญสุข (2550) ศึกษา การพัฒนาระบบการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียนของศูนย์การท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการจังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า การจัดการแข่งขันกีฬานักเรียนของจังหวัดร้อยเอ็ดยังขาดการประสานงานที่ดี ทำให้ขาดความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีระบบการจัดการแข่งขันที่ไม่มีประสิทธิภาพ ก่อเกิดความซ้ำซ้อนไม่เป็นเอกภาพในการปฏิบัติงาน และขาดการวัดและประเมินผลการดำเนินงาน การติดตามประเมินผลไม่ต่อเนื่องไม่เป็นระบบ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้กำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนา โดยใช้เทคนิคการทำงานแบบมีส่วนร่วมอย่างสร้างสรรค์ (AIC) และการนิเทศ การพัฒนาระบบการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียนใช้การพัฒนาโดยใช้วงจร SDLC 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้ววางแผน 2) ขั้ววิเคราะห์ 3) ขั้วออกแบบ 4) ขั้วนำไปใช้ และ 5) ขั้วสนับสนุน หลังดำเนินการพัฒนาในวงรอบที่ 1 พบว่า ด้านการประสานงาน ผลการสอบถามระดับการพัฒนา มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมีการพัฒนามากที่สุด มีการประสานงานอย่างต่อเนื่องและทั่วถึงกับบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกระดับ มีการประสานงานล่วงหน้า ด้านการจัดการแข่งขัน พบว่า ระดับการพัฒนามีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมีการพัฒนามากที่สุด ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการดำเนินการ มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ได้ครอบคลุมทุกงาน มีการควบคุมให้ปฏิบัติตามกติกา มีการป้องกันปัญหาที่รัดกุม บันทึกผลการแข่งขันเป็นระบบ บุคลากรมีความรู้ความสามารถ ด้านการประเมินผลการดำเนินงาน พบว่า ระดับการพัฒนามีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมีการพัฒนามากที่สุด

มีการจดสถิติและรายงานผลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ สรุปปัญหาและแนวทางแก้ไข จัดทำรายงานนำไปเผยแพร่ให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผลการพัฒนางานรอบที่ 2 พบว่า ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการประสานงาน ด้านการจัดการแข่งขัน และด้านการประเมินผลการดำเนินงาน ผลการสอบถามระดับการพัฒนา มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมีการพัฒนามากที่สุดทุกด้าน โดยสรุปผลการศึกษาระบบการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียนของศูนย์การท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีขั้นตอนชัดเจน ครอบคลุมงานทุกฝ่าย ทั้งด้านการประสานงานการจัดการแข่งขันกีฬา และการวัดและประเมินผลการดำเนินงาน ทำให้สามารถแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น และเป็นปัญหาในการดำเนินการแข่งขันกีฬาก่อนๆ ที่เคยจัดมาได้เป็นอย่างดี แต่ยังมีจุดอ่อนที่ต้องพัฒนาต่อไป คือ การจัดการแข่งขันในแต่ละครั้งจะมีบริบทที่แตกต่างกัน การดำเนินการต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่าย จึงต้องศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาให้เข้าใจสภาพที่แท้จริงและร่วมกันหาแนวทางในการดำเนินงานให้สอดคล้อง ร้อยรัดกับสภาพของการแข่งขันแต่ละครั้งจึงจะประสบความสำเร็จ

ณัฐวุฒิ เพชรราวุธไกร (2551) ศึกษาการพัฒนาระบบการจัดการแข่งขันรักบี้ฟุตบอลประเภท 7 คน ของคณะกรรมการจัดการแข่งขันและความคิดเห็นในการพัฒนาระบบการจัดการแข่งขันรักบี้ฟุตบอลประเภท 7 คน ของผู้จัดการทีม/ผู้ฝึกสอนและนักกีฬา กรอบแนวคิดในการวิจัย ได้พิจารณาและศึกษาถึงปัจจัยในการบริหารที่เรียกว่า 4M's และหลักการพัฒนาระบบการจัดการแข่งขันกีฬา ประกอบด้วย การพัฒนาความสามารถตัวนักกีฬา การพัฒนาบุคลากรทางการกีฬา การพัฒนาสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการแข่งขัน การพัฒนาระบบการจัดการแข่งขัน การพัฒนาการมีส่วนร่วมและสร้างกระแสค่านิยมทางการกีฬา และการนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาประยุกต์ใช้ โดยใช้แบบสอบถามการจัดการแข่งขันรักบี้ฟุตบอลประเภท 7 คน ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของคณะกรรมการจัดการแข่งขันที่มีต่อการจัดการแข่งขันรักบี้ฟุตบอลประเภท 7 คน พบว่า มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านบุคลากร ด้านสถานที่แข่งขัน อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการจัดการมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ด้านงบประมาณ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนความคิดเห็นของผู้จัดการทีม/ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ที่มีต่อการจัดการแข่งขันรักบี้ฟุตบอลประเภท 7 คน พบว่า โดยรวมเห็นด้วยกับการจัดการแข่งขันรักบี้ฟุตบอลประเภท 7 คน โดยส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับการจัดการแข่งขันรักบี้ฟุตบอลประเภท 7 คน และเรื่องที่ผู้จัดการทีม/ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาไม่เห็นด้วยกับการจัดการแข่งขันรักบี้ฟุตบอลประเภท 7 คน ได้แก่ มาตรฐานของสนามและอุปกรณ์สนาม (เสาประตู เบาะหุ้มเสา) ที่ใช้ในการแข่งขัน ความเพียงพอและมีมาตรฐานตามระเบียบการแข่งขันของลูกรักบี้ อุปกรณ์และบุคลากรทางการแพทย์ ระหว่างการแข่งขัน

วรทยา วโรทัย (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37” ใน 8 ด้าน คือ ด้านการวางแผน (Planning) ด้านการจัดการองค์กร (Organizing) ด้านการจัดหาบุคลากร (Staffing) ด้านการอำนวยความสะดวก (Directing) ด้านประสานงาน (Coordinating) ด้านการรายงาน (Reporting) ด้านงบประมาณ (Budgeting) และด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก (Materials) กลุ่มตัวอย่างเป็น

คณะกรรมการดำเนินการจัดการแข่งขัน 15 ฝ่าย และคณะกรรมการจัดการแข่งขัน 26 ชนิดกีฬา ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 313 คน ผลการวิจัยพบว่า คณะกรรมการดำเนินการจัดการแข่งขัน 15 ฝ่าย และคณะกรรมการจัดการแข่งขัน 26 ชนิดกีฬา มีความเห็นว่า สภาพการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 ทุกด้านโดยรวมอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาในรายข้อพบว่า สภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับดีมาก คือ ด้านการจัดการองค์กรระดับดี คือ ด้านการวางแผน ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการประสานงาน และด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ในระดับปานกลาง คือ ด้านการจัดหาบุคลากร และด้านงบประมาณ และระดับควรปรับปรุง คือ ด้านการรายงานผล และมีความเห็นว่า ปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 ทุกด้านโดยรวมอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาในรายข้อพบว่า ปัญหาการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

จิรัชย์ หมื่นฤทธิ์ (2552) ศึกษา การพัฒนาการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว กรณีศึกษา วิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน จังหวัดสุพรรณบุรี โดยใช้รูปแบบของการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สำหรับกลุ่มตัวอย่างนักวิ่งเพื่อสุขภาพที่เข้าทำการแข่งขัน และแบบสัมภาษณ์คณะกรรมการจัดการแข่งขัน ผลการวิจัยพบว่า การจัดการแข่งขันวิ่งมาราธอนมหัศจรรย์สุพรรณบุรีที่มีจุดประสงค์ต่างกัน เป็นต้นว่าการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพและส่งเสริมการท่องเที่ยว การจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ การจัดการแข่งขันด้านบริการท่องเที่ยวไม่มีผลต่อความพึงพอใจของนักวิ่ง ส่วนศักยภาพทางการท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว สถานที่ การคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว สถานที่พักผ่อน และการให้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว พบว่า มีผลต่อความพึงพอใจของนักวิ่งที่มาร่วมแข่งขัน ผลการทดสอบพบว่า ศักยภาพทางการท่องเที่ยว ข้อมูลข่าวสาร มีผลต่อความพึงพอใจของนักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มาร่วมการแข่งขัน สำหรับข้อเสนอแนะ จังหวัดควรประชาสัมพันธ์การแข่งขันเพิ่มขึ้น เพื่อให้ นักท่องเที่ยวได้ทราบถึงกิจกรรมที่จัด รายละเอียดการเข้าร่วม ค่าใช้จ่ายต่างๆ รวมถึงการให้ข้อมูล สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ต่อนักท่องเที่ยวและผู้เข้าร่วมงาน เพื่อให้ นักท่องเที่ยวตัดสินใจเข้าร่วมได้ง่ายขึ้น และช่วยกระตุ้นการท่องเที่ยวในจังหวัด

มนต์ชัย อนุจิตต์ (2553) ศึกษา การดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 มีการดำเนินการจัดการในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการนำ และด้านการประเมินผล ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยได้ดำเนินการจัดการแข่งขันอย่างมีมาตรฐานและเป็นไปตามระเบียบของคณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย หรือ ก.ก.ม.ท. สนามแต่ละชนิดกีฬามีความพร้อมสำหรับการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยสามารถปฏิบัติงานตามที่ผู้บริหารมอบหมายไว้ได้เป็นอย่างดี และคณะกรรมการอำนวยความสะดวกให้การช่วยเหลือและส่งเสริมให้บุคลากรใช้ความรู้ความสามารถของตนในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่

ภัทธิน วงศ์บางโพ (2555) ศึกษา แนวทางการพัฒนาการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งชาติ โดยศึกษาทรัพยากรอันเป็นปัจจัยพื้นฐานการบริหารจัดการใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการ จัดการบุคลากร ด้านการจัดการการเงินและงบประมาณ และด้านการจัดการสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก และศึกษาการใช้กระบวนการจัดการกีฬา (POLE) 4 ประการ ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์กร การนำ และการประเมินผล พบว่า การจัดการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ เกี่ยวกับทรัพยากรในการจัดการ ในด้านทรัพยากรการจัดการ ด้านการจัดการบุคลากร ด้านการ จัดการการเงินและงบประมาณ และด้านการจัดการสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก และเกี่ยวกับ กระบวนการจัดการกีฬา ในด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการนำ และด้านการประเมินผล พบว่า ทั้งหมดมีการดำเนินการความเหมาะสมอยู่ในระดับดี ซึ่งสรุปได้ว่า การดำเนินการจัดการ แข่งขันดำเนินการอย่างมีมาตรฐานและเป็นไปตามแผนงานที่วางไว้ สนามที่ใช้มีความพร้อม มีการจัดแบ่งบทบาทหน้าที่ได้อย่างครอบคลุมงานที่ต้องรับผิดชอบในแต่ละฝ่ายๆ และบุคลากร ผู้ปฏิบัติงานทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีแนวทางการจัดการกีฬาเพื่อการพัฒนาการ แข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด โดยแต่ละด้าน มีแนวทางที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ดังนี้ ด้านการจัดการบุคลากร ควรสรรหาบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถในงานที่ได้รับมอบหมาย ด้านการจัดการการเงินและงบประมาณ ควรทำการบันทึก การใช้จ่ายงบประมาณ ด้านการจัดการสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ควรสำรวจสนามที่ใช้ก่อน การแข่งขันว่ามีความพร้อมในระดับใด ด้านการวางแผน ควรประชุมสรุปความก้าวหน้าของ การดำเนินงานเป็นระยะ ด้านการจัดองค์กร ควรระบุผู้ปฏิบัติงานพิจารณาตามความถนัดและ ความเชี่ยวชาญในงานที่รับผิดชอบนั้น ด้านการนำ ต้องมีการประสานงานอย่างทั่วถึง เพื่อป้องกัน ความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน และด้านการประเมินผล ควรจัดประชุมภายหลังการแข่งขันทุกครั้ง เพื่อสรุปข้อปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น นำมาพิจารณาหาแนวทางแก้ไข

จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น เป็นงานบริหาร จัดการกับชนิดกีฬาที่หลากหลาย ทำให้เห็นภาพรวมของการบริหารจัดการกีฬาแบบองค์รวม แต่ยังไม่ มีผู้ใดศึกษากีฬาแฮนด์บอลชายหาด ซึ่งผู้วิจัยมีโอกาสดำเนินงานร่วมกับสมาคมกีฬาแฮนด์บอล แห่งประเทศไทย จึงสนใจและศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอล ชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียนนักศึกษานักศึกษาแห่งชาติ ผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย การกำหนดกรอบแนวคิด ตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม นิยามศัพท์ สมมติฐาน เพื่อช่วยในการ ออกแบบสำหรับการทดสอบสมมติฐาน และอภิปรายผลการวิจัยต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการการกีฬา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการการกีฬา ประกอบด้วย คณะกรรมการจัดการแข่งขัน จำนวน 20 คน คณะกรรมการบริหารสมาคม จำนวน 20 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 40 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการการกีฬา ประกอบด้วย คณะกรรมการจัดการแข่งขัน ได้แก่ คณะกรรมการจัดการแข่งขัน, คณะกรรมการฝ่ายเทคนิคของการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ (ส่วนกลาง) จำนวน 10 คน และคณะกรรมการบริหารสมาคม ได้แก่ นายกสมาคมแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย เลขาธิการสมาคมแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย ประธานฝ่ายเทคนิค ประธานฝ่ายผู้ฝึกสอน และประธานฝ่ายผู้ตัดสิน จำนวน 10 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 20 คน

2. คณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคม ผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ คณะกรรมการจัดการแข่งขัน (ส่วนกลางของกรมพลศึกษา) จำนวน 20 คน คณะกรรมการบริหารสมาคม จำนวน 20 คน ผู้ตัดสิน (ส่วนกลางของกรมพลศึกษา) จำนวน 20 คน ผู้ฝึกสอน จำนวน 92 คน และนักกีฬา จำนวน 230 คน ที่ปฏิบัติหน้าและเข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ณ จังหวัดนครราชสีมา โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3. ผู้ชม ผู้เชียร์ที่เข้าร่วมชม เชียร์การแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ณ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ชม ผู้เชียร์ที่เข้าร่วมชม เชียร์การแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ณ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 1,500 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ชม ผู้เชียร์ที่เข้าร่วมชม เชียร์การแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ณ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Yamane (ยามาเน. 1973) ที่ระดับค่าความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 316 คน และสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม จำนวน 4 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการการกีฬา เพื่อศึกษาเกี่ยวกับระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) ประกอบด้วยเพศ, อายุ, ระดับการศึกษาสูงสุด และประสบการณ์การเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 4 ระดับ ดีมาก ดี พอใช้ และควรปรับปรุง แบ่งออกเป็น 8 ด้าน คือด้านนโยบายในการจัดการแข่งขันกีฬา ด้านวิธีการจัดการแข่งขันกีฬา ด้านนักกีฬา ด้านผู้ฝึกสอน ด้านผู้ตัดสินและเจ้าหน้าที่จัดการแข่งขัน ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านรูปแบบการเล่น

ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทแบบอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ลักษณะของแบบสอบถามเป็นคำถามที่ใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Likert Scale) แบ่งระดับปฏิบัติออกเป็น 4 ระดับ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกได้เพียงคำตอบเดียวเท่านั้น ซึ่งผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนไว้ ดังต่อไปนี้

คะแนน 4	มีระดับ	มีความคิดเห็นด้วยว่าดีมาก
คะแนน 3	มีระดับ	มีความคิดเห็นด้วยว่าดี
คะแนน 2	มีระดับ	มีความคิดเห็นด้วยว่าพอใช้

คะแนน 1 มีระดับ มีความคิดเห็นด้วยว่าควรปรับปรุง
การอภิปรายผลการวิจัยของลักษณะแบบสอบถามที่ใช้ระดับวัดข้อมูลแบบอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผลออกเป็นระดับ 4 ระดับ การหาช่วงกว้างของ อันตรภาคชั้นจะได้ช่วงกว้างระดับละ 0.75 ซึ่งมีการคำนวณ ดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546: 13)

$$\begin{aligned}\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ช่วงคะแนน}} \\ &= \frac{4 - 1}{4} \\ &= 0.75\end{aligned}$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความหมายของระดับคะแนนของคำถามได้ ดังนี้

3.26 – 4.00	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นในระดับดีมาก
2.51 – 3.25	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นในระดับดี
1.76 – 2.50	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นในระดับพอใช้
1.00 – 1.75	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นในระดับควรปรับปรุง

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended Questionnaire)

ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับคณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคม และผู้ตัดสิน เพื่อศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาสถาบันบอลชายหาด ในการแข่งขัน กีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) ประกอบด้วย สถานภาพ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สูงสุด และประสบการณ์การเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการแข่งขันกีฬาสถาบันบอลชายหาด

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาสถาบันบอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 4 ระดับ ดีมาก ดี พอใช้ และควรปรับปรุง แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการนำ และด้านการควบคุม (Lussier; & Kimball. 2008)

ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทแบบอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ลักษณะของแบบสอบถามเป็นคำถามที่ใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Likert Scale) แบ่งระดับปฏิบัติออกเป็น 4 ระดับ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถาม เลือกได้เพียงคำตอบเดียวเท่านั้น ซึ่งผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนไว้ ดังต่อไปนี้

คะแนน 4	มีระดับ	มีความคิดเห็นด้วยว่าดีมาก
คะแนน 3	มีระดับ	มีความคิดเห็นด้วยว่าดี
คะแนน 2	มีระดับ	มีความคิดเห็นด้วยว่าพอใช้

คะแนน 1 มีระดับ มีความคิดเห็นด้วยว่าควรปรับปรุง
การอภิปรายผลการวิจัยของลักษณะแบบสอบถามที่ใช้ระดับวัดข้อมูลแบบอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผลออกเป็นระดับ 4 ระดับ การหาช่วงกว้างของอันตรภาคชั้นจะได้ช่วงกว้างระดับละ 0.75 ซึ่งมีการคำนวณ ดังนี้ (กัลยา วาณิชยบัญชา. 2546: 13)

$$\begin{aligned}\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ช่วงคะแนน}} \\ &= \frac{4 - 1}{4} \\ &= 0.75\end{aligned}$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความหมายของระดับคะแนนของคำถามได้ ดังนี้

3.26 – 4.00	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นในระดับดีมาก
2.51 – 3.25	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นในระดับดี
1.76 – 2.50	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นในระดับพอใช้
1.00 – 1.75	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นในระดับควรปรับปรุง

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended Questionnaire)

ชุดที่ 3 แบบสอบถามสำหรับผู้ฝึกสอน และนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 เพื่อศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) ประกอบด้วย สถานภาพ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สูงสุด และประสบการณ์การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดฯ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 4 ระดับ ดีมาก ดี พอใช้ และควรปรับปรุง แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการนำ และด้านการควบคุม (Lussier; & Kimball. 2008)

ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทแบบอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ลักษณะของแบบสอบถามเป็นคำถามที่ใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Likert Scale) แบ่งระดับปฏิบัติออกเป็น 4 ระดับ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกได้เพียงคำตอบเดียวเท่านั้น ซึ่งผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนไว้ ดังต่อไปนี้

คะแนน 4	มีระดับ	มีความคิดเห็นด้วยว่าดีมาก
คะแนน 3	มีระดับ	มีความคิดเห็นด้วยว่าดี

คะแนน 2	มีระดับ	มีความคิดเห็นด้วยว่าพอใช้
คะแนน 1	มีระดับ	มีความคิดเห็นด้วยว่าควรปรับปรุง

การอภิปรายผลการวิจัยของลักษณะแบบสอบถามที่ใช้ระดับวัดข้อมูลแบบอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผลออกเป็นระดับ 4 ระดับ การหาช่วงกว้างของ อันตรภาคชั้นจะได้ช่วงกว้างระดับละ 0.75 ซึ่งมีการคำนวณ ดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546: 13)

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ช่วงคะแนน}} \\
 &= \frac{4 - 1}{4} \\
 &= 0.75
 \end{aligned}$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความหมายของระดับคะแนนของคำถามได้ ดังนี้

3.26 – 4.00	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นในระดับดีมาก
2.51 – 3.25	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นในระดับดี
1.76 – 2.50	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นในระดับพอใช้
1.00 – 1.75	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นในระดับควรปรับปรุง

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended Questionnaire)

ชุดที่ 4 แบบสอบถามสำหรับผู้ชม ผู้เชียร์ที่เข้าร่วมชม เชียร์การแข่งขันกีฬาแฮนด์บอล ชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการ จัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดฯ โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด และ ประสบการณ์การเข้าร่วมชมการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลฯ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอล ชายหาดฯ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 4 ระดับ ดีมาก ดี พอใช้ และควรปรับปรุง แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการดำเนินการจัดการแข่งขัน ด้านบุคลากร ด้าน สถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการประชาสัมพันธ์

ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทแบบอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ลักษณะของแบบสอบถามเป็นคำถามที่ใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Likert Scale) แบ่งระดับปฏิบัติออกเป็น 4 ระดับ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถาม เลือกได้เพียงคำตอบเดียวเท่านั้น ซึ่งผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนไว้ ดังต่อไปนี้

คะแนน 4	มีระดับ	มีความคิดเห็นด้วยว่าดีมาก
คะแนน 3	มีระดับ	มีความคิดเห็นด้วยว่าดี

คะแนน 2 มีระดับ มีความคิดเห็นด้วยว่าพอใช้

คะแนน 1 มีระดับ มีความคิดเห็นด้วยว่าควรปรับปรุง

การอภิปรายผลการวิจัยของลักษณะแบบสอบถามที่ใช้ระดับวัดข้อมูลแบบอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผลออกเป็นระดับ 4 ระดับ การหาช่วงกว้างของ อันตรภาคชั้นจะได้ช่วงกว้างระดับละ 0.75 ซึ่งมีการคำนวณ ดังนี้ (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2546: 13)

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ช่วงคะแนน}} \\ &= \frac{4 - 1}{4} \\ &= 0.75 \end{aligned}$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความหมายของระดับคะแนนของคำถามได้ ดังนี้

3.26 – 4.00	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นในระดับดีมาก
2.51 – 3.25	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นในระดับดี
1.76 – 2.50	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นในระดับพอใช้
1.00 – 1.75	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นในระดับควรปรับปรุง

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended Questionnaire)

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับหลักการจัดการแข่งขัน การจัดการกีฬา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบสอบถามจากตำราเอกสารต่างๆ
3. รวบรวมสาระและเนื้อหาต่างๆที่ได้เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาสถาบันพลศึกษา ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ กำหนดขอบเขตและเนื้อหาให้สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหา ตลอดจนรับข้อเสนอแนะต่างๆ
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นแล้ว เสนอคณะกรรมการที่ปรึกษา ตรวจสอบ แก้ไข สำนวน ภาษา ความครอบคลุมเนื้อหา ตลอดจนรับข้อเสนอแนะต่างๆ ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตาม ที่คณะกรรมการที่ปรึกษาแนะนำ จากนั้น ดำเนินการส่งโครงการวิจัยเสนอคณะกรรมการจริยธรรม การวิจัยในมนุษย์ เพื่อพิจารณาและออกใบอนุญาต ทั้งนี้ ได้รับการพิจารณาและออกใบรับรอง หมายเลขที่ SWUEC/E-274/2558 วันที่ให้การรับรอง 21 ธันวาคม 2558 หอมตายุใบรับรอง 21 ธันวาคม 2559

5. ดำเนินการนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไข ไปหาคุณภาพของเครื่องมือโดยดำเนินการดังนี้

หาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct validity) และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

การให้คะแนนผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละคนให้คะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์

จากคะแนนดังกล่าว ผู้วิจัยนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of congruence : IOC) ระหว่างข้อคำถามกับสิ่งที่ต้องการวัด โดยที่ผู้วิจัยจะเลือกคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป เป็นข้อคำถามที่นำไปใช้ได้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540: 117)

ในงานวิจัยนี้ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ของแบบสอบถามชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการการกีฬา อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 แบบสอบถามชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับคณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคม และผู้ตัดสิน อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 แบบสอบถามชุดที่ 3 แบบสอบถามสำหรับผู้ฝึกสอน และนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสานต์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 และแบบสอบถามชุดที่ 4 แบบสอบถามสำหรับผู้ชม ผู้เชียร์ที่เข้าร่วมชม เชียร์การแข่งขันกีฬาสานต์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 อยู่ระหว่าง 0.60-1.00

6. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ นำเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษา เพื่อปรับปรุงให้มีความชัดเจนก่อนนำไปทดลองใช้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย แบบสอบถามชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการการกีฬาจำนวน 30 คน จากอดีตผู้บริหารสมาคมสานต์บอลแห่งประเทศไทย และคณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาสานต์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติ แบบสอบถามชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับคณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคม และผู้ตัดสิน จำนวน 30 คน จากคณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคม และผู้ตัดสิน ในการจัดการแข่งขันกีฬาสานต์บอลชายหาดชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย,แบบสอบถามชุดที่ 3 แบบสอบถามผู้ฝึกสอน และนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสานต์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 จำนวน 30 คน จากผู้ฝึกสอน และนักกีฬาในการจัดการแข่งขันกีฬาสานต์บอลชายหาดชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย และแบบสอบถามชุดที่ 4 แบบสอบถามสำหรับผู้ชม ผู้เชียร์ที่เข้าร่วมชมเชียร์การแข่งขันกีฬาสานต์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 จำนวน 30 คน จากผู้ชม ผู้เชียร์ที่เข้าร่วมชม เชียร์ที่เข้าร่วมชม เชียร์การแข่งขันกีฬาสานต์บอล

ชายหาดชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ซึ่งมีรูปแบบการจัดการแข่งขันที่ใกล้เคียงกัน ทั้งในเรื่องของระดับการจัดแข่งขัน มาตรฐาน คณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการผู้ตัดสินกับการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ โดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Corrected Item Correlation) จากนั้นทำการคัดเลือกข้อคำถาม แล้วนำผลมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha-Coefficient) ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาที่ได้ 0.8 - 1.0 จะแสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม โดยมีค่าระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ ค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง (บุญชม ศรีสะอาด. 2545: 96)

ในงานวิจัยนี้ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการการกีฬา เท่ากับ 0.926 แบบสอบถามชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับผู้ตัดสิน คณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคม และผู้ตัดสิน เท่ากับ 0.930 แบบสอบถามชุดที่ 3 แบบสอบถามสำหรับผู้ฝึกสอน และนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสถาบันพลศึกษาชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 เท่ากับ 0.970 และแบบสอบถามชุดที่ 4 แบบสอบถามสำหรับผู้ชม ผู้เชียร์ที่เข้าร่วมชม เชียร์การแข่งขันกีฬาสถาบันพลศึกษาชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 เท่ากับ 0.963

7. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อความสมบูรณ์ โดยได้รับคำแนะนำจากคณะกรรมการที่ปรึกษา เพื่อความถูกต้องอีกครั้ง จากนั้นจึงนำแบบสอบถามไปแจกกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อติดต่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำหนังสือไปยื่นต่อคณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคมผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

2.1 การเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม ดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วผู้วิจัยรอรับแบบสอบถามกลับคืน ดำเนินการเก็บข้อมูลช่วงการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ประจำปี 2559

2.2 การเก็บข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญการบริหารจัดการการกีฬา ผู้วิจัยติดต่อประสานกับผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อขอนัด วัน เวลาทำการสอบถามและสัมภาษณ์ นำแบบสอบถามพร้อมอุปกรณ์ เดินทางไปสอบถามด้วยตนเอง

3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและผู้ช่วยวิจัยจำนวน 1 คนตามกำหนดการและแผนที่ได้วางไว้ โดยใช้เวลาในการเก็บข้อมูลทั้งสิ้น 45 วัน

การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูล

1. ตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของแบบสอบถามก่อนที่จะนำมาประมวลผล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามมาลงรหัสตัวเลข (Code) นำไปประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบสอบถามปลายปิด สํารวจข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. แบบสอบถามเกี่ยวกับระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ประกอบด้วย 8 ด้าน ได้แก่ ด้านนโยบายในการจัดการแข่งขันกีฬา ด้านวิธีการจัดการแข่งขันกีฬา ด้านนักกีฬา ด้านผู้ฝึกสอน ด้านผู้ตัดสินและเจ้าหน้าที่จัดการแข่งขัน ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านรูปแบบการเล่น ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. แบบสอบถามเกี่ยวกับกระบวนการจัดการกีฬา ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการนำ และด้านการประเมินผล ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
4. แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขัน ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการดำเนินการจัดการแข่งขัน ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการประชาสัมพันธ์ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
5. แบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับการศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ นำมาสรุปเป็นความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ จะใช้สถิติในการวิเคราะห์ ดังนี้

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics Analysis)
 - 1.1 การหาร้อยละ (Percentage)

$$P = \frac{f(100)}{n}$$

เมื่อ P = ค่าร้อยละ หรือ % (Percentage)

f = ค่าความถี่ที่ต้องการแปลเป็นค่าร้อยละ

n = ค่าจำนวนความถี่ทั้งหมดหรือจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

1.2 การหาค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546: 43)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน ขนาดของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.3 การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ $S.D.$ = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

x^2 = ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum x^2$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

n = จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้วัดค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค

(Cronbach's alpha Coefficient) โดยใช้สูตร ดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546: 43)

$$\text{Cronbach's alpha} = \frac{k \text{ covariance} / \text{variance}}{1 + (k-1) \text{ covariance} / \text{variance}}$$

เมื่อ k = จำนวนคำถาม

covariance = ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนร่วมระหว่างคำถามต่างๆ

variance = ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนของคำถาม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลความหมายข้อมูลผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนความหมาย ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนประชากร
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง (Standard Deviation)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้ศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ โดยศึกษากับผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการการกีฬา คณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคม ผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน นักกีฬา และผู้ชม ผู้เชียร์ ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ณ จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการการกีฬา เพื่อศึกษาเกี่ยวกับระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังปรากฏในตาราง 1

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ดังปรากฏในตาราง 2-10

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ส่วนที่ 2 คณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคม และผู้ตัดสิน เพื่อศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังปรากฏในตาราง 11

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ดังปรากฏในตาราง 12-16

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ส่วนที่ 3 ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 เพื่อศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังปรากฏในตาราง 17

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ดังปรากฏในตาราง 18-22

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ส่วนที่ 4 ผู้ชม ผู้เชียร์ที่เข้าร่วมชม เชียร์การแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังปรากฏในตาราง 23

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ดังปรากฏในตาราง 24-28

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ส่วนที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการการกีฬา เพื่อศึกษาเกี่ยวกับระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
(ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการการกีฬา)

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) ประกอบด้วยเพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด และประสบการณ์การเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดฯ ดังนี้

ตาราง 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (n=20)

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
เพศ			
ชาย		17	85.00
หญิง		3	15.00
รวม		20	100.00
อายุ			
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี		-	0.00
อายุระหว่าง 31-40 ปี		5	25.00
อายุระหว่าง 41-50 ปี		5	25.00
อายุระหว่าง 51-60 ปี		7	35.00
อายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป		3	15.00
รวม		20	100.00
ระดับการศึกษาสูงสุด			
ต่ำกว่าปริญญาตรี		-	0.00
ปริญญาตรี		5	25.00
ปริญญาโท		12	60.00
ปริญญาเอก		3	15.00
รวม		20	100.00

ตาราง 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (n=20)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์เข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการแข่งขันกีฬา		
แฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา		
แห่งชาติ		
ครั้งแรก	-	0.00
ครั้งที่ 2	-	0.00
ครั้งที่ 3	-	0.00
ครั้งที่ 4	4	20.00
มากกว่า 4 ครั้ง	16	80.00
รวม	20	100.00

จากตาราง 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 20 คน มีสถานภาพเป็นคณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และเป็นคณะกรรมการจัดการแข่งขัน (กรมพลศึกษา) จำนวน 10 คิดเป็นร้อยละ 50.00 สามารถสรุปได้ดังนี้

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 85.00 และเพศหญิง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 รองลงมา มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 อายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และอายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมา ระดับปริญญาตรี จำนวน 5 คิดเป็นร้อยละ 25.00 และปริญญาเอก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 ตามลำดับ

ประสบการณ์เข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์เข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่มากกว่า 4 ครั้ง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 รองลงมา เป็นครั้งที่ 4 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ตามลำดับ

**ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด
ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ (ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการการกีฬา)**

ระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา
แห่งชาติ ประกอบด้วย 8 ด้าน คือด้านนโยบายในการจัดการแข่งขันกีฬา ด้านวิธีการจัดการ
การแข่งขันกีฬา ด้านนักกีฬา ด้านผู้ฝึกสอน ด้านผู้ตัดสินและเจ้าหน้าที่จัดการแข่งขัน ด้านสถานที่
อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านรูปแบบการเล่น

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของระบบการจัด
การแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ
ของผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการกีฬา ด้านนโยบายการจัดการแข่งขัน (n = 20)

ระบบการจัดการแข่งขันกีฬา (ด้านนโยบายการจัดการแข่งขัน)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
1. ส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษาทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคมี โอกาสใช้ทักษะและประสบการณ์ที่ได้ศึกษาเพื่อเข้าร่วมการแข่งขัน กีฬาระดับประเทศ	3.30	.470	ดีมาก
2. ส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษามีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรง สมบูรณ์อยู่เสมอ	3.15	.587	ดี
3. ส่งเสริมกิจกรรมทางการกีฬาให้แพร่หลายและมีมาตรฐานในการ การแข่งขันกีฬาระดับชาติ	3.20	.523	ดี
4. เป็นการสรรหานักกีฬาที่มีความสามารถดีเด่น และส่งเสริมพัฒนา ไปสู่การแข่งขันในระดับต่อไป	3.30	.470	ดีมาก
5. ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย นำไปสู่ความสามัคคีและ ปรองดองในหมู่คณะ	3.35	.587	ดีมาก
รวม	3.26	.527	ดีมาก

จากตาราง 2 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการกีฬา มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการ
การแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ด้านนโยบายการ
จัดการแข่งขันโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = .527) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า
มีความคิดเห็นในระดับดีมาก และระดับดี โดยข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดีมาก คือ ข้อ 5 ปลูกฝัง
คุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย นำไปสู่ความสามัคคีและปรองดองในหมู่คณะ ($\bar{X} = 3.35$, S.D. = .587),
ข้อ 1 ส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษาทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคมีโอกาสใช้ทักษะและประสบการณ์
ที่ได้ศึกษาเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับประเทศ ($\bar{X} = 3.30$, S.D. = .470) และข้อ 4 เป็นการ

สรรหานักกีฬาที่มีความสามารถดีเด่น และส่งเสริมพัฒนาไปสู่การแข่งขันในระดับต่อไป ($\bar{X} = 3.30$, S.D. = .470) ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดี คือ ข้อ 3 ส่งเสริมกิจกรรมทางการกีฬาให้แพร่หลาย และมีมาตรฐานในการแข่งขันกีฬาระดับชาติ ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = .523) และข้อ 2 ส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษามีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรงสมบูรณ์อยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.15$, S.D. = .587) ตามลำดับ

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ของผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารจัดการกีฬา ด้านวิธีการจัดการแข่งขัน (n = 20)

ระบบการจัดการแข่งขันกีฬา (ด้านวิธีการจัดการแข่งขัน)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
1.ระยะเวลาในการเตรียมการจัดการแข่งขันของคณะกรรมการแต่ละฝ่าย	3.25	.444	ดี
2.การประสานงานของคณะกรรมการแต่ละฝ่าย	2.50	.512	พอใช้
3.มีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของคณะกรรมการแต่ละฝ่ายอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง	2.20	.523	พอใช้
4.การให้ความร่วมมือของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน เจ้าหน้าที่ทีมและนักกีฬา	2.90	.447	ดี
5.การจัดการแข่งขันโดยยึดระเบียบการแข่งขันอย่างเคร่งครัด	3.30	.571	ดีมาก
6.การจัดการแข่งขันเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการแข่งขัน	3.40	.502	ดีมาก
รวม	2.92	.499	ดี

จากตาราง 3 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารจัดการกีฬา มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ด้านวิธีการจัดการแข่งขันโดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.92$, S.D. = .499) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นในระดับดีมาก ระดับดี และระดับพอใช้ โดยข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดีมาก คือ ข้อ 6 การจัดการแข่งขันเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการแข่งขัน ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = .502) และข้อ 5 การจัดการแข่งขันโดยยึดระเบียบการแข่งขันอย่างเคร่งครัด ($\bar{X} = 3.30$, S.D. = .571) ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดี คือ ข้อ 1 ระยะเวลาในการเตรียมการจัดการแข่งขันของคณะกรรมการแต่ละฝ่าย ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = .444) และข้อ 4 การให้ความร่วมมือของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน เจ้าหน้าที่ทีมและนักกีฬา ($\bar{X} = 2.90$, S.D. = .447) ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นในระดับพอใช้ คือ ข้อ 2 การประสานงานของคณะกรรมการแต่ละฝ่าย ($\bar{X} = 2.50$, S.D. = .512) และข้อ 3 มีการติดตาม

ประเมินผลการดำเนินงานของคณะกรรมการแต่ละฝ่ายอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ($\bar{X}$ = 2.20, S.D. = .523) ตามลำดับ

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ของผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารจัดการกีฬา ด้านนักกีฬา (n = 20)

ระบบการจัดการแข่งขันกีฬา (ด้านนักกีฬา)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
1.ความพร้อมในการจัดการแข่งขันกีฬาและระยะเวลาในการจัดการแข่งขัน	3.05	.604	ดี
2.สภาพสนามแข่งขันและสนามฝึกซ้อมมีความเหมาะสมและเพียงพอ	3.15	.587	ดี
3.สถานที่พักสำหรับนักกีฬามีความเหมาะสม (สนามแข่งขัน)	2.65	.812	ดี
4.ระบบขนส่งนักกีฬาระหว่างการแข่งขัน	2.85	.670	ดี
5.ค่าตอบแทน ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ มีความเหมาะสมและเพียงพอของนักกีฬา	2.15	.671	พอใช้
รวม	2.77	.668	ดี

จากตาราง 4 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารจัดการกีฬา มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ด้านนักกีฬาโดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X}$ = 2.77, S.D. = .668) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นในระดับดี และระดับพอใช้ โดยข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดี คือ ข้อ 2 สภาพสนามแข่งขันและสนามฝึกซ้อมมีความเหมาะสมและเพียงพอ ($\bar{X}$ = 3.15, S.D. = .587), ข้อ 1 ความพร้อมในการจัดการแข่งขันกีฬาและระยะเวลาในการจัดการแข่งขัน ($\bar{X}$ = 3.05, S.D. = .604), ข้อ 4 ระบบขนส่งนักกีฬาระหว่างการแข่งขัน ($\bar{X}$ = 2.85, S.D. = .670) และข้อ 3 สถานที่พักสำหรับนักกีฬามีความเหมาะสม (สนามแข่งขัน) ($\bar{X}$ = 2.65, S.D. = .812) ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นในระดับพอใช้ คือ ข้อ 5 ค่าตอบแทน ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ มีความเหมาะสมและเพียงพอของนักกีฬา ($\bar{X}$ = 2.15, S.D. = .671) ตามลำดับ

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ของผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารจัดการกีฬา ด้านผู้ฝึกสอน (n = 20)

ระบบการจัดการแข่งขันกีฬา (ด้านผู้ฝึกสอน)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
1.ความพร้อมในการจัดการแข่งขันกีฬาและระยะเวลาในการจัดการแข่งขัน	3.05	.686	ดี
2.สภาพสนามแข่งขันและสนามฝึกซ้อมมีความเหมาะสมและเพียงพอ	3.15	.587	ดี
3.สถานที่พักสำหรับผู้ฝึกสอนมีความเหมาะสม (สนามแข่งขัน)	2.40	.753	พอใช้
4.ระบบขนส่งนักกีฬาระหว่างการแข่งขัน	2.45	.686	พอใช้
5.ค่าตอบแทน ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ มีความเหมาะสมและเพียงพอของผู้ฝึกสอน	2.15	.671	พอใช้
รวม	2.64	.676	ดี

จากตาราง 5 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารจัดการกีฬา มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ด้านผู้ฝึกสอน โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.64$, S.D. = .676) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นในระดับดี และระดับพอใช้ โดยข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดี คือ ข้อ 2 สภาพสนามแข่งขันและสนามฝึกซ้อมมีความเหมาะสมและเพียงพอ ($\bar{X} = 3.15$, S.D. = .587) และข้อ 1 ความพร้อมในการจัดการแข่งขันกีฬาและระยะเวลาในการจัดการแข่งขัน ($\bar{X} = 3.05$, S.D. = .604) ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นในระดับพอใช้ คือ ข้อ 4 ระบบขนส่งนักกีฬาระหว่างการแข่งขัน ($\bar{X} = 2.45$, S.D. = .686), ข้อ 3 สถานที่พักสำหรับผู้ฝึกสอนมีความเหมาะสม (ที่พักผู้ฝึกสอน) ($\bar{X} = 2.40$, S.D. = .753) และข้อ 5 ค่าตอบแทน ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ มีความเหมาะสมและเพียงพอของนักกีฬา ($\bar{X} = 2.15$, S.D. = .671) ตามลำดับ

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ของผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารจัดการกีฬา ด้านผู้ตัดสินและเจ้าหน้าที่จัดการแข่งขัน (n = 20)

ระบบการจัดการแข่งขันกีฬา (ด้านผู้ตัดสินและเจ้าหน้าที่จัดการแข่งขัน)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
1.ความพร้อมในการจัดการแข่งขันกีฬาและระยะเวลาในการจัดการแข่งขัน	3.00	.561	ดี
2.คณะกรรมการจัดการแข่งขันมีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับกีฬาแฮนด์บอลชายหาด	2.85	.671	ดี
3.ผู้ตัดสินต้องได้รับการรับรองจากกรมพลศึกษาหรือจากสมาคมฯ	3.50	.688	ดีมาก
4.ผู้ตัดสินมีความยุติธรรมในการปฏิบัติหน้าที่และ มีความเหมาะสมในการคัดเลือกผู้ตัดสินในการลงปฏิบัติหน้าที่	2.95	.510	ดี
5.กฎ ระเบียบ และข้อบังคับมีความเป็นมาตรฐาน และเหมาะสมต่อการจัดการแข่งขัน	3.10	.641	ดี
รวม	3.08	.614	ดี

จากตาราง 6 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารจัดการกีฬา มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ด้านผู้ตัดสินและเจ้าหน้าที่จัดการแข่งขันโดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.08$, S.D. = .614) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีความคิดเห็นในระดับดีมาก และระดับดี โดยข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดีมาก คือ ข้อ 3 ผู้ตัดสินต้องได้รับการรับรองจากกรมพลศึกษาหรือจากสมาคมฯ ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = .688) ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดี คือ ข้อ 5 กฎ ระเบียบ และข้อบังคับมีความเป็นมาตรฐาน และเหมาะสมต่อการจัดการแข่งขัน ($\bar{X} = 3.10$, S.D. = .641), ข้อ 1 ความพร้อมในการจัดการแข่งขันกีฬาและระยะเวลาในการจัดการแข่งขัน ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = .561), ข้อ 4 ผู้ตัดสินมีความยุติธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ และมีความเหมาะสมในการคัดเลือกผู้ตัดสินในการลงปฏิบัติหน้าที่ ($\bar{X} = 2.95$, S.D. = .510) และข้อ 2 คณะกรรมการจัดการแข่งขันมีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ($\bar{X} = 2.85$, S.D. = .671) ตามลำดับ

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ของผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารจัดการกีฬา ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก (n = 20)

ระบบการจัดการแข่งขันกีฬา (ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
1.มาตรฐานของสนามแข่งขันและสนามฝึกซ้อม	3.10	.642	ดี
2.มาตรฐานของอุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขัน	3.05	.605	ดี
3.บุคลากรทางการแพทย์และพยาบาลปฏิบัติหน้าที่ประจำสนามการแข่งขัน	3.00	.561	ดี
4.จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่พัก สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายและที่อาบน้ำให้กับนักกีฬาและเจ้าหน้าที่ประจำทีม	2.85	.489	ดี
5.มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำสนามแข่งขัน	2.95	.511	ดี
6.จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ชมผู้เชียร์	2.15	.745	พอใช้
รวม	2.85	.592	ดี

จากตาราง 7 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารจัดการกีฬา มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.85$, S.D. = .592) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นในระดับดี และระดับพอใช้ โดยข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดี คือ ข้อ 1 มาตรฐานของสนามแข่งขันและสนามฝึกซ้อม ($\bar{X} = 3.10$, S.D. = .642), ข้อ 2 มาตรฐานของอุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขัน ($\bar{X} = 3.05$, S.D. = .605), ข้อ 3 บุคลากรทางการแพทย์และพยาบาลปฏิบัติหน้าที่ประจำสนามการแข่งขัน ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = .561), ข้อ 5 มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำสนามแข่งขัน ($\bar{X} = 2.95$, S.D. = .511) และข้อ 4 จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่พัก สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายและที่อาบน้ำให้กับนักกีฬาและเจ้าหน้าที่ประจำทีม ($\bar{X} = 2.85$, S.D. = .489) ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นในระดับพอใช้ คือ ข้อ 6 จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ชมผู้เชียร์ ($\bar{X} = 2.15$, S.D. = .745) ตามลำดับ

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ของผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารจัดการกีฬา ด้านการประชาสัมพันธ์ (n = 20)

ระบบการจัดการแข่งขันกีฬา (ด้านการประชาสัมพันธ์)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
1.มีระบบการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการแข่งขันและผลการแข่งขันที่มีมาตรฐาน	2.15	.587	พอใช้
2.ระหว่างการแข่งขันควรมีกิจกรรมให้กับผู้ชม	1.90	.552	พอใช้
3.มีป้ายประชาสัมพันธ์สนามแข่งขัน	1.55	.604	ควรปรับปรุง
4.การเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับการแข่งขันก่อนการดำเนินการจัดการแข่งขัน	1.60	.502	ควรปรับปรุง
5.จัดให้มีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ประจำสนาม แข่งขันเพื่อรายงานผลการแข่งขัน	1.80	.523	พอใช้
รวม	1.80	.553	พอใช้

จากตาราง 8 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารจัดการกีฬา มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ด้านการประชาสัมพันธ์โดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 1.80$, S.D. = .553) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความคิดเห็นในระดับพอใช้ และระดับควรปรับปรุง โดยข้อที่มีความคิดเห็นในระดับพอใช้ คือ ข้อ 1 ผู้มีระบบการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการแข่งขันและผลการแข่งขันที่มีมาตรฐาน ($\bar{X} = 2.15$, S.D. = .587), ข้อ 2 ระหว่างการแข่งขันควรมีกิจกรรมให้กับผู้ชม ($\bar{X} = 1.90$, S.D. = .552) และ ข้อ 5 จัดให้มีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ประจำสนาม แข่งขันเพื่อรายงานผลการแข่งขัน ($\bar{X} = 1.80$, S.D. = .523) ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นในระดับควรปรับปรุง คือ ข้อ 4 การเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับการแข่งขันก่อนการดำเนินการจัดการแข่งขัน ($\bar{X} = 1.60$, S.D. = .502) และข้อ 3 มีป้ายประชาสัมพันธ์สนามแข่งขัน ($\bar{X} = 1.55$, S.D. = .604) ตามลำดับ

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ของผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารจัดการกีฬา ด้านรูปแบบการเล่น (n = 20)

ระบบการจัดการแข่งขันกีฬา (ด้านรูปแบบการเล่น)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
1.จัดการอบรมทักษะและรูปแบบการเล่นให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน ก่อนการแข่งขัน	1.40	.502	ควรปรับปรุง
2.จัดทำเอกสารเผยแพร่เทคนิคการเล่นให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน	1.60	.753	ควรปรับปรุง
3.มีพิธีกรผู้มีความรู้ ความสามารถ บรรยายเทคนิคการเล่นระหว่าง การแข่งขัน	2.70	.571	พอใช้
4.แนะนำเทคนิคการเล่นโดยผู้เชี่ยวชาญ	2.05	.686	พอใช้
5.รูปแบบการเล่นที่ถูกต้องและถูกต้องตามกฎหมายกติกา	2.00	.648	พอใช้
รวม	1.95	632	พอใช้

จากตาราง 9 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารจัดการกีฬา มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ด้านรูปแบบการเล่น โดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 2.23$, S.D. = .553) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นในระดับพอใช้ และระดับควรปรับปรุง โดยข้อที่มีความคิดเห็นในระดับพอใช้ คือ ข้อ 3 ผู้มีพิธีกรผู้มีความรู้ ความสามารถ บรรยายเทคนิคการเล่นระหว่างการแข่งขัน ($\bar{X} = 2.70$, S.D. = .571), ข้อ 4 แนะนำเทคนิคการเล่นโดยผู้เชี่ยวชาญ ($\bar{X} = 2.05$, S.D. = .686) และข้อ 5 รูปแบบการเล่นที่ถูกต้องและถูกต้องตามกฎหมายกติกา ($\bar{X} = 2.00$, S.D. = .648) ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นในระดับควรปรับปรุง คือ ข้อ 2 จัดทำเอกสารเผยแพร่เทคนิคการเล่นให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน ($\bar{X} = 1.60$, S.D. = .753) และข้อ 1 จัดการอบรมทักษะและรูปแบบการเล่นให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอนก่อนการแข่งขัน ($\bar{X} = 1.40$, S.D. = .502) ตามลำดับ

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ของผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารจัดการกีฬา โดยรวม ($n = 20$)

ระบบการจัดการแข่งขันกีฬา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
ด้านนโยบายในการจัดการแข่งขันกีฬา	3.26	.527	ดีมาก
ด้านวิธีการจัดการแข่งขัน	2.92	.499	ดี
ด้านนักกีฬา	2.77	.668	ดี
ด้านผู้ฝึกสอน	2.64	.676	ดี
ด้านผู้ตัดสินและเจ้าหน้าที่จัดการแข่งขัน	3.08	.614	ดี
ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	2.85	.592	ดี
ด้านการประชาสัมพันธ์	1.80	.553	พอใช้
ด้านรูปแบบการเล่น	1.95	.632	พอใช้
รวม	2.66	.595	ดี

จากตาราง 10 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารจัดการกีฬา มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.66$, S.D. = .595) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นในระดับดีมาก ระดับดี และระดับพอใช้ โดยด้านที่มีความคิดเห็นในระดับดีมาก คือ ด้านนโยบายในการจัดการแข่งขันกีฬา ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = .527) ส่วนด้านที่มีความคิดเห็นในระดับดี คือ ด้านผู้ตัดสินและเจ้าหน้าที่จัดการแข่งขัน ($\bar{X} = 3.08$, S.D. = .614), ด้านวิธีการจัดการแข่งขัน ($\bar{X} = 2.92$, S.D. = .499), ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 2.85$, S.D. = .592), ด้านนักกีฬา ($\bar{X} = 2.77$, S.D. = .668) และด้านผู้ฝึกสอน ($\bar{X} = 2.64$, S.D. = .676) ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นในระดับพอใช้ คือ ด้านรูปแบบการเล่น ($\bar{X} = 1.95$, S.D. = .632) และด้านการประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 1.80$, S.D. = .553) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารจัดการกีฬา ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับระบบการจัดการแข่งขัน กีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ต้องมีแผนการดำเนินการอย่างละเอียดให้กับคณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬา ได้ดำเนินการไปตามแผนการดำเนินงาน
2. วางแผนการดำเนินงานด้านประชาสัมพันธ์ การจัดแถลงข่าว โฆษณาสื่อสิ่งพิมพ์ ก่อนการแข่งขัน การรวบรวมและรายงานผลการแข่งขันต่างๆ
3. สำรวจสถานที่ใช้ก่อนการแข่งขันว่ามีความพร้อมในระดับใด หากไม่พร้อมทำการปรับปรุง หรือปรับสภาพให้ถูกต้องตามกฎหมาย กติกา
4. มีการประชุมปรึกษาหารือเพื่อพิจารณาความพร้อมด้านต่างๆระหว่างคณะกรรมการ ส่วนกลาง และคณะกรรมการจัดการแข่งขัน
5. ใช้บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในชนิดกีฬาแฮนด์บอลชายหาด
6. กำหนดบุคลากรปฏิบัติงานพิจารณาตามความถนัด ความเชี่ยวชาญในงานที่ต้องรับผิดชอบนั้น และมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน
7. จัดอบรมบุคลากรหรือส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับกฎ กติกา และระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด จากวิทยากรที่มีความรู้
8. นำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการแข่งขันให้มากขึ้น เช่น ระบบรายงานผล ระบบประมวลผล เป็นต้น
9. ศึกษากฎ กติกาของสนาม แล้วตรวจสอบสนามว่าเป็นอย่างไร มีสภาพเป็นไปตามกฎระเบียบหรือไม่
10. เมื่อจบการแข่งขัน นำข้อปัญหามาพิจารณาและหาแนวทางแก้ไขในการดำเนินการ ใดๆให้ดีขึ้นกว่าเดิม
11. มีการประชุมภายหลังการแข่งขันทุกครั้ง เพื่อสรุปข้อปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น นำมาพิจารณาหาแนวทางแก้ไขในการดำเนินการในวันถัดไป (ครั้งต่อไป) ให้เกิดข้อผิดพลาดน้อยที่สุด
12. ควบคุมให้มีการดำเนินการตามกฎหมาย และเวลาที่วางไว้
13. จัดให้มีผู้บรรยายในระหว่างการแข่งขัน เพื่อให้ผู้ชมผู้เชียร์มีความเข้าใจในรูปแบบการเล่น และระเบียบกติกากีฬาการแข่งขันให้มากขึ้น
14. ระยะเวลาในการจัดการแข่งขันควรปรับให้เข้าสภาพแวดล้อม สภาพอากาศ และลักษณะภูมิประเทศ
15. สถานที่ในการจัดการแข่งขันควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักกีฬา ผู้ฝึกสอน ตลอดจนเจ้าหน้าที่
16. จัดสถานที่สำหรับผู้ชมผู้เชียร์ให้มีความเหมาะสม

17. กำหนดกรอบการทำงานของแต่ละฝ่าย อำนาจหน้าที่ของแต่ละฝ่ายให้ชัดเจน และกำหนดผู้รับผิดชอบผู้มีอำนาจในการตัดสินใจในกรณีที่เกิดปัญหาอุปสรรคต่างๆ

18. เปิดคลินิก สอนเทคนิคการเล่นกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ตั้งแต่ทักษะพื้นฐานจนถึงทักษะขั้นสูง ให้กับนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน ผู้ฝึกสอน ตลอดจนเด็ก นักเรียนและเยาวชนที่สนใจ โดยจัดวิทยากรผู้ที่มีความรู้มาฝึกสอน รวมทั้งนักกีฬาทิมชาติ

ส่วนที่ 2 คณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคม และผู้ตัดสิน เพื่อศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

(คณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคม และผู้ตัดสิน)

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย สถานภาพ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด และประสบการณ์การเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ

ตาราง 11 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (n=60)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพ		
คณะกรรมการจัดการแข่งขัน	20	33.33
คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย	20	33.33
ผู้ตัดสิน	20	33.33
รวม	60	100.00
เพศ		
ชาย	47	78.33
หญิง	13	21.64
รวม	60	100.00
อายุ		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	3	5.00
อายุระหว่าง 21-30 ปี	20	33.33
อายุระหว่าง 31-40 ปี	13	21.67
อายุระหว่าง 41-50 ปี	8	13.33
อายุระหว่าง 51-60 ปี	15	25.00
อายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป	1	1.67
รวม	60	100.00

ตาราง 11 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (n=60)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษาสูงสุด		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	7	11.67
ปริญญาตรี	37	61.67
ปริญญาโท	16	26.66
ปริญญาเอก	-	0.00
รวม	60	100.00
ประสบการณ์เข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการแข่งขันกีฬา		
แฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา		
แห่งชาติ		
ครั้งแรก	1	1.67
ครั้งที่ 2	5	8.33
ครั้งที่ 3	7	11.67
ครั้งที่ 4	8	13.33
มากกว่า 4 ครั้ง	39	65.00
รวม	60	100.00

จากตาราง 11 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 60 คน มีสถานภาพเป็นคณะกรรมการจัดการแข่งขัน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33, เป็นคณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และเป็นผู้ตัดสิน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 สามารถสรุปได้ดังนี้

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 78.33 และเพศหญิง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 21.64

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมา มีอายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 อายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 21.67 อายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 และอายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.67 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 61.67 รองลงมาระดับปริญญาโท จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 26.66 และต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 11.67 ตามลำดับ

ประสบการณ์เข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการแข่งขันกีฬาแอนดบอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์เข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่มากกว่า 4 ครั้ง จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 65.00 รองลงมาเป็นครั้งที่ 4 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 เป็นครั้งที่ 3 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 11.67 เป็นครั้งที่ 2 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 และเป็นครั้งแรก จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.67 ตามลำดับ

**ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด
ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 (คณะกรรมการจัดการแข่งขัน
คณะกรรมการบริหารสมาคม และผู้ตัดสิน)**

กระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน
นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ประกอบด้วย 4 ด้าน คือด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร
ด้านการนำ และด้านการควบคุม

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของกระบวนการจัด

การแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37
ของคณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย
และผู้ตัดสิน ด้านการวางแผน (n = 60)

กระบวนการจัดการแข่งขันกีฬา (ด้านการวางแผน)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
1.มีแผนงานที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการจัดการแข่งขันและ ตามนโยบายของกรมพลศึกษา	3.43	.499	ดีมาก
2.มีการกำหนดแผนการจัดการแข่งขันที่ชัดเจน	3.27	.578	ดีมาก
3.มีการปฏิบัติตามแผนงานที่วางไว้ตามลำดับถูกต้อง	3.22	.715	ดี
4.ผู้ปฏิบัติหน้าที่มีส่วนร่วมกับการวางแผนงานการจัดการแข่งขัน	3.10	.706	ดี
5.มีการวางแผนด้านการประชาสัมพันธ์ที่มีคุณภาพ	2.80	.754	ดี
รวม	3.16	.650	ดี

จากตาราง 12 พบว่า คณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬา
แฮนด์บอลแห่งประเทศไทย และผู้ตัดสิน มีความคิดเห็นต่อกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬา
แฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านการวางแผน
โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.16$, S.D. = .650) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นใน
ระดับดีมาก และระดับดี โดยข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดีมาก คือ ข้อ 1 มีแผนงานที่สอดคล้องกับ
วัตถุประสงค์ในการจัดการแข่งขัน และตามนโยบายของกรมพลศึกษา ($\bar{X} = 3.43$, S.D. = .499) และ
ข้อ 2 มีการกำหนดแผนการจัดการแข่งขันที่ชัดเจน ($\bar{X} = 3.27$, S.D. = .578) ส่วนข้อที่มีความ
คิดเห็นในระดับดี คือ ข้อ 3 มีการปฏิบัติตามแผนงานที่วางไว้ตามลำดับถูกต้อง ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = .715),
ข้อ 4 ผู้ปฏิบัติหน้าที่มีส่วนร่วมกับการวางแผนงานการจัดการแข่งขัน ($\bar{X} = 3.10$, S.D. = .706) และ
ข้อ 5 มีการวางแผนด้านการประชาสัมพันธ์ที่มีคุณภาพ ($\bar{X} = 2.80$, S.D. = .754) ตามลำดับ

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ของคณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย และผู้ตัดสิน ด้านการจัดองค์กร (n = 60)

กระบวนการจัดการแข่งขันกีฬา (ด้านการจัดองค์กร)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
1.มีการจัดทำโครงสร้างของแผนงาน โครงสร้างการบริหารงานที่ชัดเจน	3.07	.709	ดี
2.ผู้บริหารมีการแบ่งงานออกตามฝ่ายต่างๆตามความเหมาะสมและชัดเจน	3.23	.563	ดี
3.มีการกำหนดขอบข่ายการทำงานที่ถูกต้องชัดเจน	3.26	.717	ดีมาก
4.การดำเนินงานมีความถูกต้องตามลำดับและขั้นตอนที่ชัดเจน	3.18	.676	ดี
5.กำหนดข้อบังคับ และระเบียบการแข่งขัน	3.27	.578	ดีมาก
6.คัดเลือกและตรวจสอบคุณสมบัติของกรรมการ ผู้ตัดสินกีฬาให้เหมาะสม	3.37	.519	ดีมาก
7.พิจารณาจำนวนผู้ปฏิบัติงานให้เพียงพอต่อการจัดการแข่งขัน	3.05	.746	ดี
รวม	3.20	.644	ดี

จากตาราง 13 พบว่า คณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย และผู้ตัดสิน มีความคิดเห็นต่อกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านการจัดองค์กร โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = .644) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นในระดับดีมาก และระดับดี โดยข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดีมาก คือ ข้อ 6 คัดเลือกและตรวจสอบคุณสมบัติของกรรมการ ผู้ตัดสินกีฬาให้เหมาะสม ($\bar{X} = 3.37$, S.D. = .519), ข้อ 5 กำหนดข้อบังคับ และระเบียบการแข่งขัน ($\bar{X} = 3.27$, S.D. = .578) และข้อ 3 มีการกำหนดขอบข่ายการทำงานที่ถูกต้องชัดเจน ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = .717) ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดี คือ ข้อ 2 ผู้บริหารมีการแบ่งงานออกตามฝ่ายต่างๆตามความเหมาะสมและชัดเจน ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = .563), ข้อ 4 การดำเนินงานมีความถูกต้องตามลำดับและขั้นตอนที่ชัดเจน ($\bar{X} = 3.18$, S.D. = .676), ข้อ 1 มีการจัดทำโครงสร้างของแผนงาน โครงสร้างการบริหารงานที่ชัดเจน ($\bar{X} = 3.07$, S.D. = .709) และข้อ 7 มีพิจารณาจำนวนผู้ปฏิบัติงานให้เพียงพอต่อการจัดการแข่งขัน ($\bar{X} = 3.05$, S.D. = .746) ตามลำดับ

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ของคณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย และผู้ตัดสิน ด้านการนำ (n = 60)

กระบวนการจัดการแข่งขันกีฬา (ด้านการนำ)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
1.มีการประสานงานอย่างทั่วถึง เพื่อป้องกันความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน	3.22	.555	ดี
2.ผู้ควบคุมงานใช้วิธีการมอบหมายงานไปยังผู้ปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม	3.35	.577	ดีมาก
3.การมอบหมายงานให้ผู้ปฏิบัติตามความสามารถของผู้ปฏิบัติ	3.10	.706	ดี
4.ผู้ปฏิบัติมีความรู้ ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงาน	3.07	.634	ดี
5.เน้นการทำงานเป็นทีม เปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติมีส่วนร่วมเสนอแนะ และให้คำแนะนำ	3.23	.767	ดี
รวม	3.19	.648	ดี

จากตาราง 14 พบว่า คณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย และผู้ตัดสิน มีความคิดเห็นต่อกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านการนำโดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = .648) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นในระดับดีมาก และระดับดี โดยข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดีมาก คือ ข้อ 2 ผู้ควบคุมงานใช้วิธีการมอบหมายงานไปยังผู้ปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 3.35$, S.D. = .577) ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดี คือ ข้อ 5 เน้นการทำงานเป็นทีม เปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติมีส่วนร่วมเสนอแนะ และให้คำแนะนำ ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = .767), ข้อ 1 มีการประสานงานอย่างทั่วถึง เพื่อป้องกันความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = .555), ข้อ 3 การมอบหมายงานให้ผู้ปฏิบัติตามความสามารถของผู้ปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.10$, S.D. = .706) และ ข้อ 4 ผู้ปฏิบัติมีความรู้ ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.07$, S.D. = .634) ตามลำดับ

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ของคณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย และผู้ตัดสิน ด้านการควบคุม (n = 60)

กระบวนการจัดการแข่งขันกีฬา (ด้านการควบคุม)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
1. มีการประเมินผลการจัดการแข่งขันทุกครั้ง	3.83	.871	ดีมาก
2. ผู้ควบคุมติดตามงานและกำกับดูแลงานทุกขั้นตอน	3.17	.457	ดี
3. มีการควบคุมให้มีการดำเนินงานตามแผน กติกา และเวลาที่วางไว้	3.16	.587	ดี
4. กำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน	3.87	.451	ดีมาก
5. กำหนดข้อบังคับ และระเบียบการแข่งขัน	3.35	.577	ดีมาก
6. มีการควบคุมให้คำแนะนำแก่ผู้ปฏิบัติในกรณีที่ไม่เข้าใจใน ขอบข่ายการทำงานอย่างถูกต้องชัดเจน	3.25	.571	ดี
7. การปรับปรุงแก้ไขงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	3.27	.578	ดีมาก
รวม	3.41	.584	ดีมาก

จากตาราง 15 พบว่า คณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย และผู้ตัดสิน มีความคิดเห็นต่อกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านการควบคุม โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 3.41$, S.D. = .584) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นในระดับดีมาก และระดับดี โดยข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดีมาก คือ ข้อ 4 ผู้กำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = .451), ข้อ 1 มีการประเมินผลการจัดการแข่งขันทุกครั้ง ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = .871), ข้อ 5 กำหนดข้อบังคับ และระเบียบการแข่งขัน ($\bar{X} = 3.35$, S.D. = .577) และข้อ 7 การปรับปรุงแก้ไขงานให้มีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.27$, S.D. = .578) ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดี คือ ข้อ 6 การควบคุมให้คำแนะนำแก่ผู้ปฏิบัติในกรณีที่ไม่เข้าใจในขอบข่ายการทำงานอย่างถูกต้องชัดเจน ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = .571), ข้อ 2 ผู้ควบคุมติดตามงานและกำกับดูแลทุกขั้นตอน ($\bar{X} = 3.17$, S.D. = .457) และข้อ 3 มีการควบคุมให้มีการดำเนินงานตามแผน กติกา และเวลาที่วางไว้ ($\bar{X} = 3.16$, S.D. = .587) ตามลำดับ

ตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ของคณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย และผู้ตัดสิน โดยรวม ($n = 60$)

กระบวนการจัดการแข่งขันกีฬา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
ด้านการวางแผน	3.16	.650	ดี
ด้านการจัดองค์กร	3.20	.644	ดี
ด้านการนำ	3.19	.648	ดี
ด้านการควบคุม	3.41	.584	ดีมาก
รวม	3.24	.631	ดี

จากตาราง 16 พบว่า คณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย และผู้ตัดสิน มีความคิดเห็นต่อกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.24$, S.D. = .631) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีความคิดเห็นในระดับดีมาก และระดับดี โดยด้านที่มีความคิดเห็นในระดับดีมาก คือ ด้านการควบคุม ($\bar{X} = 3.41$, S.D. = .584) ส่วนด้านที่มีความคิดเห็นในระดับดี คือด้านการจัดองค์กร ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = .644), ด้านการนำ ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = .648) และด้านการวางแผน ($\bar{X} = 3.16$, S.D. = .650) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

คณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย และผู้ตัดสิน ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอต่อการพัฒนาการกีฬาของชาติให้มากขึ้น
2. ควรเพิ่มงบประมาณการจัดการแข่งขัน เพื่อให้การดำเนินงานเกิดความคล่องตัวส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการแข่งขันกีฬา
3. ควรคัดเลือกบุคคลที่พร้อมจะปฏิบัติงาน เพราะจะสามารถแก้ปัญหาได้
4. ควรมีการกระจายผู้รับผิดชอบ ไม่ควรรับผิดชอบหลายชนิดกีฬา
5. ควรนำข้อปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่ได้จากการสรุปรายงานของคณะกรรมการไปพัฒนาปรับปรุงในปีต่อไปให้เหมาะสมทั้งด้านงบประมาณและระยะเวลาการดำเนินงาน
6. ควรกำหนดกรอบการทำงานของแต่ละฝ่ายให้ชัดเจน

7. ควรจัดอบรมให้กับคณะทำงานก่อนการแข่งขัน เพื่อจะได้ทราบถึงบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงาน
8. จัดอบรมระเบียบ กฎ กติกาการแข่งขันให้กับคณะทำงาน

ส่วนที่ 3 ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 เพื่อศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

(ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา)

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย สถานภาพ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด และประสบการณ์การเป็นผู้ฝึกสอน/นักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ

ตาราง 17 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (N=322)

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพ			
ผู้ฝึกสอน		92	28.57
นักกีฬา		230	71.43
อื่นๆ		-	0.00
รวม		322	100.00
เพศ			
ชาย		186	57.76
หญิง		136	42.24
รวม		322	100.00
อายุ			
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี		230	71.43
อายุระหว่าง 21-30 ปี		24	7.45
อายุระหว่าง 31-40 ปี		32	7.45
อายุระหว่าง 41-50 ปี		28	9.94
อายุระหว่าง 51-60 ปี		8	8.70
อายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป		-	0.00
รวม		322	100.00

ตาราง 17 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (N=322)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษาสูงสุด		
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	234	72.67
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	8	2.49
ปริญญาตรี	58	18.01
ปริญญาโท	22	6.83
ปริญญาเอก	-	0.00
อื่นๆ (ระบุ)	-	0.00
รวม	322	100.00
ประสบการณ์เป็นผู้ฝึกสอน/นักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา		
แฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา		
แห่งชาติ		
ครั้งแรก	128	39.75
ครั้งที่ 2	66	20.50
ครั้งที่ 3	82	25.47
ครั้งที่ 4	9	2.80
มากกว่า 4 ครั้ง	37	11.48
รวม	322	100.00

จากตาราง 17 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 322 คน มีสถานภาพเป็นผู้ฝึกสอนจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 และเป็นนักกีฬา จำนวน 230 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 สามารถสรุปได้ดังนี้

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 57.76 และเพศหญิง จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 42.24

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี จำนวน 230 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 รองลงมา มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 7.45 อายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 9.94 อายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 7.45 และอายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.70 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 72.67 รองลงมา ระดับปริญญาตรี จำนวน 58 คน คิดเป็น

ร้อยละ 18.01 ระดับปริญญาโท จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.83 และระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.49 ตามลำดับ

ประสบการณ์เป็นผู้ฝึกสอน/นักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์เข้าร่วมการแข่งขันเป็นครั้งแรก จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 39.75 รองลงมา เป็นครั้งที่ 3 จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 25.47 ครั้งที่ 2 จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 มากกว่า 4 ครั้ง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 11.48 และเป็นครั้งที่ 4 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.80 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 (ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา)

กระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ประกอบด้วย 4 ด้าน คือด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการนำ และด้านการควบคุม

ตาราง 18 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ของผู้ฝึกสอนและนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันฯ ด้านการวางแผน (N = 322)

กระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาฯ (ด้านการวางแผน)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
1.มีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการจัดการแข่งขัน	3.39	.603	ดีมาก
2.กำหนดระยะเวลาการแข่งขันที่ชัดเจนและเหมาะสม	3.37	.624	ดีมาก
3.โปรแกรมการจัดการแข่งขันมีความเหมาะสม	3.33	.643	ดีมาก
4.มีการเตรียมสนามฝึกซ้อมอย่างเพียงพอและตารางการใช้สนามฝึกซ้อมอย่างเหมาะสม	3.26	.781	ดีมาก
5.มีการประชาสัมพันธ์การแข่งขันและผลการแข่งขันที่มีมาตรฐาน	3.26	.679	ดีมาก
รวม	3.32	.666	ดีมาก

จากตาราง 18 พบว่า ผู้ฝึกสอนและนักกีฬา มีความคิดเห็นต่อกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านการวางแผน โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 3.32$, S.D. = .666) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นในระดับดีมากทุกข้อ คือ ข้อ 1 มีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการจัดการแข่งขัน ($\bar{X}=3.39$, S.D. = .603), ข้อ 2 กำหนดระยะเวลาการแข่งขันที่ชัดเจนและเหมาะสม ($\bar{X}= 3.37$, S.D. = .624), ข้อ 3 โปรแกรมการจัดการแข่งขันมีความเหมาะสม ($\bar{X}= 3.33$, S.D. = .643), ข้อ 4 มีการเตรียมสนามฝึกซ้อมอย่างเพียงพอและตารางการใช้สนามฝึกซ้อมอย่างเหมาะสม ($\bar{X}= 3.26$, S.D. = .781) และข้อ 5 มีการประชาสัมพันธ์การแข่งขันและผลการแข่งขันที่มีมาตรฐาน ($\bar{X}= 3.26$, S.D. = .679) ตามลำดับ

ตาราง 19 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ของผู้ฝึกสอนและนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันฯ ด้านการจัดองค์กร (N = 322)

กระบวนการจัดการแข่งขันกีฬา (ด้านการจัดองค์กร)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
1.คณะกรรมการจัดการแข่งขัน เจ้าหน้าที่และบุคลากรปฏิบัติงานในหน้าที่ได้ถูกต้องและเหมาะสม	3.26	.781	ดีมาก
2.คณะกรรมการจัดการแข่งขัน มีการแบ่งงานแต่ละฝ่ายอย่างเหมาะสมและชัดเจน	3.26	.679	ดีมาก
3.ผู้ตัดสินที่ปฏิบัติหน้าที่ได้รับการรับรองจากสมาคมหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	3.27	.746	ดีมาก
4.มีการเตรียมบุคลากรที่เพียงพอในการจัดการแข่งขันให้ได้อย่างเพียงพอ	3.29	.714	ดีมาก
5.กฎ ระเบียบ กติกาการแข่งขันมีความเหมาะสมต่อการจัดการแข่งขัน	3.25	.797	ดี
รวม	3.26	.743	ดีมาก

จากตาราง 19 พบว่า ผู้ฝึกสอนและนักกีฬา มีความคิดเห็นต่อกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านการจัดองค์กร โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = .743) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นในระดับดีมาก และระดับดี โดยข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดีมาก คือ ข้อ 4 มีการเตรียมบุคลากรที่เพียงพอในการจัดการแข่งขันให้ได้อย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 3.29$, S.D. = .714), ข้อ 3 ผู้ตัดสินที่ปฏิบัติหน้าที่ได้รับการรับรองจากสมาคมหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 3.27$, S.D. = .746), ข้อ 1 คณะกรรมการจัดการแข่งขัน เจ้าหน้าที่และบุคลากรปฏิบัติงานในหน้าที่ได้ถูกต้องและเหมาะสม ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = .781) และข้อ 2 คณะกรรมการจัดการแข่งขัน มีการแบ่งงานแต่ละฝ่ายอย่างเหมาะสมและชัดเจน ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = .679) ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดี คือข้อ 5 กฎ ระเบียบ กติกาการแข่งขันมีความเหมาะสมต่อการจัดการแข่งขัน ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = .797) ตามลำดับ

ตาราง 20 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ของผู้ฝึกสอนและนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันฯ ด้านการนำ (N = 322)

กระบวนการจัดการแข่งขันกีฬา (ด้านการนำ)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
1.คณะกรรมการจัดการแข่งขันสามารถตอบข้อสงสัยเกี่ยวกับการแข่งขันได้ชัดเจน	3.41	.585	ดีมาก
2.คณะกรรมการจัดการแข่งขันสามารถตัดสินใจและแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ถูกต้อง เหมาะสม	3.34	.678	ดีมาก
3.บุคลากรและเจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม ยุติธรรม และเสมอภาค	3.25	.712	ดี
4.บุคลากรและเจ้าหน้าที่มีความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน	3.33	.650	ดีมาก
5.บุคลากรและเจ้าหน้าที่มีการประสานงาน การทำงานเป็นทีม และมีส่วนร่วม	3.37	.597	ดีมาก
รวม	3.34	.644	ดีมาก

จากตาราง 20 พบว่า ผู้ฝึกสอนและนักกีฬา มีความคิดเห็นต่อกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านการนำ โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 3.34$, S.D. = .644) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นในระดับดีมาก และระดับดี โดยข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดีมาก คือ ข้อ 1 คณะกรรมการจัดการแข่งขันสามารถตอบข้อสงสัยเกี่ยวกับการแข่งขันได้ชัดเจน ($\bar{X} = 3.41$, S.D. = .585), ข้อ 5 บุคลากรและเจ้าหน้าที่มีการประสานงาน การทำงานเป็นทีมและมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.37$, S.D. = .597), ข้อ 2 คณะกรรมการจัดการแข่งขันสามารถตัดสินใจและแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ถูกต้อง เหมาะสม ($\bar{X} = 3.34$, S.D. = .678) และข้อ 4 บุคลากรและเจ้าหน้าที่มีความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.33$, S.D. = .650) ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดี คือข้อ 3 บุคลากรและเจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม ยุติธรรม และเสมอภาค ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = .712) ตามลำดับ

ตาราง 21 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ของผู้ฝึกสอนและนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันฯ ด้านการควบคุม (N = 322)

กระบวนการจัดการแข่งขันกีฬา (ด้านการควบคุม)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
1.มีการประเมินผลและสรุปผลการแข่งขันทุกวัน	3.34	.611	ดีมาก
2.ผู้ควบคุมติดตามงานและกำกับดูแลงานอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง	3.29	.602	ดีมาก
3.การดำเนินงานเป็นไปตามแผนงาน กติกา และเวลาที่วางไว้	3.33	.615	ดีมาก
4.มีมาตรฐานในการทำงานและถูกต้องตามข้อบังคับและระเบียบการแข่งขัน	3.34	.646	ดีมาก
5.เมื่อมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น สามารถปรับปรุงแก้ไขได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ	3.27	.655	ดีมาก
รวม	3.31	.625	ดีมาก

จากตาราง 21 พบว่า ผู้ฝึกสอนและนักกีฬา มีความคิดเห็นต่อกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านการควบคุม โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 3.31$, S.D. = .625) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นในระดับดีมากทุกข้อ คือ ข้อ 1 มีการประเมินผล และสรุปผลการแข่งขันทุกวัน ($\bar{X} = 3.34$, S.D. = .611), ข้อ 4 มีมาตรฐานในการทำงานและถูกต้องตามข้อบังคับ และระเบียบการแข่งขัน ($\bar{X} = 3.34$, S.D. = .646), ข้อ 3 การดำเนินงานเป็นไปตามแผนงาน กติกา และเวลาที่วางไว้ ($\bar{X} = 3.33$, S.D. = .615), ข้อ 2 ผู้ควบคุมติดตามงานและกำกับดูแลงานอย่างใกล้ชิด และต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.29$, S.D. = .602) และข้อ 5 เมื่อมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น สามารถปรับปรุงแก้ไขได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.27$, S.D. = .655) ตามลำดับ

ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ของผู้ฝึกสอนและนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันฯ โดยรวม (N = 322)

กระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาฯ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
ด้านการวางแผน	3.32	.666	ดีมาก
ด้านการจัดองค์กร	3.26	.743	ดีมาก
ด้านการนำ	3.34	.644	ดีมาก
ด้านการควบคุม	3.31	.625	ดีมาก
รวม	3.31	.669	ดีมาก

จากตาราง 22 พบว่า ผู้ฝึกสอนและนักกีฬา มีความคิดเห็นต่อกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 3.31$, S.D. = .669) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีความคิดเห็นในระดับดีมากทุกด้าน คือ ด้านการนำ ($\bar{X} = 3.34$, S.D. = .644), ด้านการวางแผน ($\bar{X} = 3.32$, S.D. = .666), ด้านการควบคุม ($\bar{X} = 3.31$, S.D. = .625) และด้านการจัดองค์กร ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = .743) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ผู้ฝึกสอนและนักกีฬา ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ควรจัดเตรียมที่พักให้เรียบร้อยพร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักกีฬา
2. ต้องการให้ปรับปรุงที่พักนักกีฬาให้ดีกว่าเดิม เนื่องจากพักรวมกับโรงเรียนอื่นๆ
3. ต้องการให้นักเรียนจังหวัดใกล้เคียงได้มีส่วนร่วมและได้ชมกีฬามากกว่านี้
4. มุ่งหวังให้คณะกรรมการจัดการแข่งขันเข้าถึงนักกีฬาให้มากที่สุด
5. ควรทำป้ายบอกทางไปสนามแข่งขันให้ชัดเจน เนื่องจากสนามแข่งขันอยู่ห่างจากถนนหลัก
6. ผู้ตัดสินควรตัดสินด้วยความยุติธรรมเป็นหลักสากล ไม่ควรตัดสินพลาดเพราะอาจจะส่งผลต่อการแข่งขันของนักกีฬา
7. คณะกรรมการจัดแข่งขันสามารถชี้แจงเหตุและผลให้ชัดเจนเมื่อมีการซักถามเกี่ยวกับการแข่งขัน
8. ระบบขนส่งควรมีรถให้บริการมากกว่านี้
9. สนามฝึกซ้อมควรมีเพิ่มอีก 1 สนาม และควรมีสถานแข่งขันสำรองอีก 1 สนาม ในกรณีที่จะเกิดสิ่งที่ไม่คาดคิด เช่น ภัยธรรมชาติ เป็นต้น
10. ควรมีการทบทวนกฎ กติกาของผู้ตัดสินก่อนปฏิบัติหน้าที่

ส่วนที่ 4 ผู้ชม ผู้เชียร์ที่เข้าร่วมชม เชียร์การแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (ผู้ชม ผู้เชียร์)

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด และประสบการณ์การเข้าร่วมชมการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอล ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37

ตาราง 23 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (n=316)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	134	42.41
หญิง	182	57.59
รวม	316	100.00
อายุ		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	195	61.71
อายุระหว่าง 21-30 ปี	68	21.52
อายุระหว่าง 31-40 ปี	34	10.76
อายุระหว่าง 41-50 ปี	7	2.22
อายุระหว่าง 51-60 ปี	10	3.16
อายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป	2	0.63
รวม	316	100.00
ระดับการศึกษาสูงสุด		
ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า	41	12.97
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	170	53.80
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	27	8.54
ปริญญาตรี	74	23.42
ปริญญาโท	2	0.63
ปริญญาเอก	1	0.32
อื่นๆ (ระบุ) ไม่ได้ศึกษา	1	0.32
รวม	316	100.00

ตาราง 23 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (n=316)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์การเข้าร่วมชมการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอล		
ชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ		
ครั้งแรก	203	64.24
ครั้งที่ 2	41	12.98
ครั้งที่ 3	34	10.76
ครั้งที่ 4	10	3.16
มากกว่า 4 ครั้ง	28	8.86
รวม	316	100.00

จากตาราง 23 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ชม ผู้เชียร์ที่เข้าร่วมชม เชียร์การแข่งขัน กีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 จำนวน 316 คน สามารถสรุปได้ดังนี้

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 57.59 และเพศชาย จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 42.41

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 61.71 รองลงมาอายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 21.52 อายุระหว่าง 34-10 ปี จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 10.76 มีอายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.16 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.22 และอายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.63 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษามัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 53.80 รองลงมาระดับปริญญาตรี จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 23.42 ระดับประถมศึกษาหรือเทียบเท่า จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 12.97 ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 8.54ระดับปริญญาโท จำนวน 2คน คิดเป็นร้อยละ 0.63 ระดับปริญญาเอก จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.32 และอื่นๆ (ไม่ได้ศึกษา) จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.32 ตามลำดับ

ประสบการณ์เข้าร่วมชมการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์เข้าร่วมชมเป็นครั้งแรก จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 64.24 รองลงมาเป็นครั้งที่ 2 จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 12.98 เป็นครั้งที่ 3 จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 10.76 มากกว่า 4 ครั้ง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 8.86 และเป็นครั้งที่ 4 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.16 ตามลำดับ

**ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬา
แฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 (ผู้ชม ผู้เชียร์)**

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านการดำเนินการจัดการแข่งขัน ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการประชาสัมพันธ์

ตาราง 24 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ของผู้ชมและผู้เชียร์การแข่งขันฯ ด้านการดำเนินการจัดการแข่งขัน (n = 316)

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาฯ (ด้านการดำเนินการจัดการแข่งขัน)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
1. โปรแกรมจัดการแข่งขันมีความเหมาะสม	3.24	.635	ดี
2. รูปแบบการจัดการแข่งขันมีความเป็นมาตรฐานสากล	3.24	.687	ดี
3. ช่วงเวลาในการจัดการแข่งขันมีความเหมาะสม สามารถเข้าชมได้ อย่างเต็มที่	3.19	.667	ดี
4. มีการประสานและทำความเข้าใจกับทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันเป็น อย่างดี	3.11	.665	ดี
5. มีการเตรียมความพร้อมก่อนการแข่งขันในครั้งนี้อย่างดี	3.23	.675	ดี
6. มาตรการรักษาความปลอดภัยในช่วงก่อนการแข่งขัน ระหว่าง การแข่งขัน และหลังการแข่งขันมีประสิทธิภาพ	3.22	.716	ดี
รวม	3.21	.674	ดี

จากตาราง 24 พบว่า ผู้ชมและผู้เชียร์การแข่งขันฯ มีความคิดเห็นต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านการดำเนินการจัดการแข่งขันโดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.21$, S.D. = .674) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความคิดเห็นในระดับดีทุกข้อ คือ ข้อ 1 โปรแกรมจัดการแข่งขันมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.24$, S.D. = .635), ข้อ 2 รูปแบบการจัดการแข่งขันมีความเป็นมาตรฐานสากล ($\bar{X} = 3.24$, S.D. = .687), ข้อ 5 มีการเตรียมความพร้อมก่อนการแข่งขันในครั้งนี้อย่างดี ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = .675), ข้อ 6 มาตรการรักษาความปลอดภัยในช่วงก่อนการแข่งขัน ระหว่างการแข่งขัน และหลังการแข่งขันมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = .716), ข้อ 3 ช่วงเวลาในการจัดการแข่งขันมีความเหมาะสม สามารถเข้าชมได้อย่างเต็มที่ ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = .667) และข้อ 4 มีการประสานและทำความเข้าใจกับทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.11$, S.D. = .665) ตามลำดับ

ตาราง 25 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ของผู้ชมและผู้เชี่ยวชาญการแข่งขันฯ ด้านบุคลากร (n = 316)

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬา (ด้านบุคลากร)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
1. บุคลากรในการจัดการแข่งขันมีความรู้ ความสามารถ	3.28	.683	ดีมาก
2. ผู้ติดต่อประสานงานในการแข่งขันให้ความรู้และอธิบายได้อย่างเข้าใจ	3.16	.698	ดี
3. เจ้าหน้าที่ประจำสนามอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ชมอย่างทั่วถึง	3.15	.728	ดี
4. คณะกรรมการการดำเนินงานและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.19	.672	ดี
5. ผู้ตัดสินสามารถปฏิบัติงานได้อย่างยุติธรรมและปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.29	.742	ดีมาก
6. แพทย์สนามปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.23	.717	ดี
7. เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.24	.727	ดี
8. เจ้าหน้าที่สนามปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.19	.724	ดี
รวม	3.22	.711	ดี

จากตาราง 25 พบว่า ผู้ชมและผู้เชี่ยวชาญการแข่งขันฯ มีความคิดเห็นต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านบุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = .711) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นในระดับดีมาก และดี โดยข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดีมาก คือ ข้อ 5 ผู้ตัดสินสามารถปฏิบัติงานได้อย่างยุติธรรมและปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.29$, S.D. = .742) และข้อ 1 บุคลากรในการจัดการแข่งขันมีความรู้ ความสามารถ ($\bar{X} = 3.28$, S.D. = .683) ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดี คือ ข้อ 7 เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.24$, S.D. = .727), ข้อ 6 แพทย์สนามปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = .717), ข้อ 8 เจ้าหน้าที่สนามปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = .724), ข้อ 4 คณะกรรมการการดำเนินงานและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = .672), ข้อ 2 ผู้ติดต่อประสานงานในการแข่งขันให้ความรู้และอธิบายได้อย่างเข้าใจ ($\bar{X} = 3.16$, S.D. = .698) และข้อ 3 เจ้าหน้าที่ประจำสนามอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ชมอย่างทั่วถึง ($\bar{X} = 3.15$, S.D. = .728) ตามลำดับ

ตาราง 26 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ของผู้ชมและผู้เชี่ยวชาญการแข่งขันฯ ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (n = 316)

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬา (ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
1. สนามและอุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขันมีความเหมาะสม	3.33	.676	ดีมาก
2. ที่นั่งหรืออัฒจันทร์เพียงพอต่อการรองรับผู้เข้าชม	2.69	.855	ดี
3. สนามแข่งขันอยู่ในแหล่งชุมชน เดินทางสะดวก	2.95	.802	ดี
4. สนามแข่งขันได้มาตรฐาน พร้อมจัดการแข่งขัน และมีสภาพแวดล้อมที่สวยงาม	3.26	.711	ดีมาก
5. สถานที่บริการอาหารและเครื่องดื่มเพียงพอกับความต้องการของผู้ชม	3.09	.698	ดี
6. สถานที่พักของ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน เจ้าหน้าที่ทีมและนักกีฬา จัดได้อย่างเหมาะสม	3.02	.697	ดี
รวม	3.06	.739	ดี

จากตาราง 26 พบว่า ผู้ชมและผู้เชี่ยวชาญการแข่งขันฯ มีความคิดเห็นต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.06$, S.D. = .739) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า มีความคิดเห็นในระดับดีมาก และดี โดยข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดีมาก คือ ข้อ 1 สนามและอุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขันมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.33$, S.D. = .676) และข้อ 4 สนามแข่งขันได้มาตรฐาน พร้อมจัดการแข่งขัน และมีสภาพแวดล้อมที่สวยงาม ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = .711) ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดี คือ ข้อ 5 สถานที่บริการอาหารและเครื่องดื่มเพียงพอกับความต้องการของผู้ชม ($\bar{X} = 3.09$, S.D. = .698), ข้อ 6 สถานที่พักของ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน เจ้าหน้าที่ทีมและนักกีฬา จัดได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 3.02$, S.D. = .697), ข้อ 3 สนามแข่งขันอยู่ในแหล่งชุมชน เดินทางสะดวก ($\bar{X} = 2.95$, S.D. = .802) และข้อ 2 ที่นั่งหรืออัฒจันทร์เพียงพอต่อการรองรับผู้เข้าชม ($\bar{X} = 2.69$, S.D. = .855) ตามลำดับ

ตาราง 27 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ของผู้ชมและผู้เชี่ยวชาญการแข่งขันฯ ด้านการประชาสัมพันธ์ (n = 316)

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬา (การประชาสัมพันธ์)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
1. การประชาสัมพันธ์การแข่งขันมีความหลากหลาย ผู้ชมสามารถเข้าถึงได้ง่าย	2.91	.721	ดี
2. มีกิจกรรมที่จัดรวมกับการจัดการแข่งขันในบริเวณโดยรอบสนาม มีความน่าสนใจ	2.97	.729	ดี
3. สามารถรับรู้ข่าวสารจากศูนย์ประชาสัมพันธ์ที่ตั้งอยู่ในสนามแข่งขัน	2.95	.756	ดี
4. มีการรายงานผลการแข่งขันให้ทราบ	2.98	.754	ดี
5. ท่านสามารถรับทราบข่าวสาร ความเคลื่อนไหว หรือผลการแข่งขันได้อย่างรวดเร็ว	2.99	.757	ดี
รวม	2.96	.743	ดี

จากตาราง 27 พบว่า ผู้ชมและผู้เชี่ยวชาญการแข่งขันฯ มีความคิดเห็นต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านการประชาสัมพันธ์โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.96$, S.D. = .743) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นในระดับดีทุกข้อ คือ ข้อ 5 ท่านสามารถรับทราบข่าวสาร ความเคลื่อนไหว หรือผลการแข่งขันได้อย่างรวดเร็ว ($\bar{X} = 2.98$, S.D. = .754), ข้อ 4 มีการรายงานผลการแข่งขันให้ทราบ ($\bar{X} = 2.98$, S.D. = .754), ข้อ 2 มีกิจกรรมที่จัดรวมกับการจัดการแข่งขันในบริเวณโดยรอบสนามมีความน่าสนใจ ($\bar{X} = 2.97$, S.D. = .729), ข้อ 3 สามารถรับรู้ข่าวสารจากศูนย์ประชาสัมพันธ์ที่ตั้งอยู่ในสนามแข่งขัน ($\bar{X} = 2.95$, S.D. = .756) และข้อ 1 การประชาสัมพันธ์การแข่งขันมีความหลากหลาย ผู้ชมสามารถเข้าถึงได้ง่าย ($\bar{X} = 2.91$, S.D. = .721) ตามลำดับ

ตาราง 28 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ของผู้ชมและผู้เชี่ยวชาญแข่งขันฯ โดยรวม ($n = 316$)

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
ด้านการดำเนินการจัดการแข่งขัน	3.21	.674	ดี
ด้านบุคลากร	3.22	.711	ดี
ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.06	.739	ดี
ด้านการประชาสัมพันธ์	2.96	.743	ดี
รวม	2.96	.743	ดี

จากตาราง 28 พบว่า ผู้ชมและผู้เชี่ยวชาญแข่งขันฯ มีความคิดเห็นต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.96$, S.D. = .743) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นในระดับดีทุกด้าน คือ ด้านบุคลากร ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = .711), ด้านการดำเนินการจัดการแข่งขัน ($\bar{X} = 3.21$, S.D. = .674), ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 3.06$, S.D. = .739) และด้านการประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 2.96$, S.D. = .743) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ผู้ชม ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ช่วงเวลาในการแข่งขันควรเป็นช่วงตอนเย็น เนื่องจากสภาพอากาศที่ร้อนในช่วงเวลากลางวัน และผู้ชมบางส่วนยังไม่เลิกงาน
2. ควรจัดให้มีผู้บรรยายการแข่งขัน เนื่องจาก ผู้ชม ผู้เชี่ยวชาญไม่มีความรู้เรื่องกฎ กติกา
3. ที่นั่งหรืออัฒจันทร์ควรมีเพิ่มเติม เนื่องจากมีผู้ชม ผู้เชี่ยวชาญให้ความสนใจจำนวนมาก
4. เส้นทางมาสนามแข่งขันมีความคับแคบ เนื่องจากไม่ใช้ถนนสายหลัก ทำให้เส้นทางบางจุดมีความแคบมาก จะทำให้รถยนต์ไม่สามารถสวนกันได้
5. ควรจัดเตรียมรถสุขาเคลื่อนที่มาให้บริการ เนื่องจากห้องน้ำมีไม่เพียงพอ
6. สถานที่พักของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน เจ้าหน้าที่ทีม และนักกีฬา ควรกำหนดไว้ชัดเจน และควรมีป้ายบอกสถานที่พักของทีม ผู้ตัดสิน เจ้าหน้าที่จัดการแข่งขัน

7. ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์การแข่งขันทั้งรายการโทรทัศน์ส่วนกลาง ท้องถิ่น วิทยุกระจายเสียง วิทยุชุมชน หนังสือพิมพ์ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น เกี่ยวกับโปรแกรมการแข่งขัน ผลการแข่งขัน
8. ควรจัดกิจกรรมร่วมกับผู้ชม ผู้เชียร์ มีกิจกรรมเกมร่วมสนุกกับผู้ชม ผู้เชียร์ระหว่างพักการแข่งขัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยศึกษากับผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการการกีฬา คณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคม ผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน นักกีฬา และผู้ชม ผู้เชี่ยวชาญในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ณ จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งสรุปสาระสำคัญของการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะไว้ ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ
2. เพื่อศึกษากระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ
4. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ

คำถามในการวิจัย

1. การจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ มีระบบการจัดการแข่งขันอย่างไร
2. การจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ มีกระบวนการจัดการแข่งขันอย่างไร
3. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติอย่างไร
4. การจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ มีแนวทางพัฒนาการจัดการแข่งขันอย่างไร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม จำนวน 4 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการการศึกษา เพื่อศึกษาเกี่ยวกับระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ แบ่งออกเป็น 8 ด้าน คือ ด้านนโยบายในการจัดการแข่งขันกีฬา ด้านวิธีการจัดการแข่งขันกีฬา ด้านนักกีฬา ด้านผู้ฝึกสอน ด้านผู้ตัดสินและเจ้าหน้าที่จัดการแข่งขัน ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านรูปแบบการเล่น

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended Questionnaire)

ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับคณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคม และผู้ตัดสิน เพื่อศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการนำ และด้านการควบคุม

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended Questionnaire)

ชุดที่ 3 เป็นแบบสอบถามสำหรับผู้ฝึกสอนและนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 เพื่อศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการนำ และด้านการควบคุม

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended Questionnaire)

ชุดที่ 4 แบบสอบถามสำหรับผู้ชม ผู้เชียร์ที่เข้าร่วมชม เชียร์การแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดฯ โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดฯ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการดำเนินการจัดการแข่งขัน ด้านบุคลากร ด้านสถานที่วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการประชาสัมพันธ์

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended Questionnaire)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับหลักการจัดการแข่งขัน การจัดการกีฬา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบสอบถามจากตำราเอกสารต่างๆ

3. รวบรวมสาระและเนื้อหาต่างๆที่ได้เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ กำหนดขอบเขตและเนื้อหาให้สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหา ตลอดจนรับข้อเสนอแนะต่างๆ

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นแล้ว เสนอคณะกรรมการที่ปรึกษา ตรวจสอบ แก้ไข สำนวน ภาษา ความครอบคลุมเนื้อหา ตลอดจนรับข้อเสนอแนะต่างๆ ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามที่คณะกรรมการที่ปรึกษาแนะนำ จากนั้น ดำเนินการส่งโครงการวิจัยเสนอคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ เพื่อพิจารณาและออกใบอนุญาต ทั้งนี้ ได้รับการพิจารณาและออกใบรับรองหมายเลขที่ SWUEC/E-274/2558 วันที่ให้การรับรอง 21 ธันวาคม 2558 หอมตายุใบรับรอง 21 ธันวาคม 2559

5. ดำเนินการนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไข ไปหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยหาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct validity) และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ในงานวิจัยนี้ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ของแบบสอบถามชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการการกีฬา อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 แบบสอบถามชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับคณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคม และผู้ตัดสิน อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 แบบสอบถามชุดที่ 3 แบบสอบถามสำหรับผู้ฝึกสอน และนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 อยู่ระหว่าง

0.80-1.00 และแบบสอบถามชุดที่ 4 แบบสอบถามสำหรับผู้ชม ผู้เชียร์ที่เข้าร่วมชม เชียร์การแข่งขัน กีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 อยู่ระหว่าง 0.60-1.00

6. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ นำเสนอต่อคณะกรรมการ ที่ปรึกษา เพื่อปรับปรุงให้มีความชัดเจนก่อนนำไปทดลองใช้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วนำไป ทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย แบบสอบถามชุดที่ 1 แบบสอบถาม สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการการกีฬาจำนวน 30 คน จากอดีตผู้บริหารสมาคม แฮนด์บอลแห่งประเทศไทย และคณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขัน กีฬาเยาวชนแห่งชาติ แบบสอบถามชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับคณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคม และผู้ตัดสิน จำนวน 30 คน จากคณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคม และผู้ตัดสินในการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดชิงชนะเลิศ แห่งประเทศไทย แบบสอบถามชุดที่ 3 แบบสอบถามผู้ฝึกสอนและนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน กีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 จำนวน 30 คน จากผู้ฝึกสอนและนักกีฬาในการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย และแบบสอบถามชุดที่ 4 แบบสอบถามสำหรับผู้ชม ผู้เชียร์ที่เข้าร่วมชมเชียร์การแข่งขันกีฬา แฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 จำนวน 30 คน จากผู้ชม ผู้เชียร์ที่เข้าร่วมชม เชียร์การแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ซึ่งมี รูปแบบการจัดการแข่งขันที่ใกล้เคียงกัน ทั้งในเรื่องของระดับการจัดแข่งขัน มาตรฐาน คณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการผู้ตัดสิน กับการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ โดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Corrected Item Correlation) จากนั้นทำการคัดเลือกข้อคำถาม แล้วนำผลมาวิเคราะห์หาค่า ความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha-Coefficient) ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาที่ได้ 0.8-1.0 จะแสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม โดยมีค่าระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ ค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง (บุญชม ศรีสะอาด. 2545: 96) ในงานวิจัยนี้ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญ ด้านการบริหารจัดการการกีฬาเท่ากับ 0.926 แบบสอบถามชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับ คณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคม และผู้ตัดสินเท่ากับ 0.930 แบบสอบถาม ชุดที่ 3 แบบสอบถามผู้ฝึกสอนและนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการ แข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 เท่ากับ 0.970 และแบบสอบถามชุดที่ 4 แบบสอบถามสำหรับผู้ชม ผู้เชียร์ที่เข้าร่วมชม เชียร์การแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขัน กีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 เท่ากับ 0.963

7. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อความสมบูรณ์ โดยได้รับ คำแนะนำจากคณะกรรมการที่ปรึกษา เพื่อความถูกต้องอีกครั้ง จากนั้นจึงนำแบบสอบถามไปแจก กลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

8. ขอหนังสือแนะนำตัวเพื่อติดต่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูลนำหนังสือไปยื่นต่อคณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคม ผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและผู้ช่วยวิจัยจำนวน 1 คน ตามกำหนดการและแผนที่ได้วางไว้ โดยใช้เวลาในการเก็บข้อมูลทั้งสิ้น 45 วัน

9. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามมาลงรหัสตัวเลข (Code) นำไปประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

10. สรุปผล และอภิปรายผลที่ได้จากการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบสอบถามปลายปิด สืบหาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. แบบสอบถามเกี่ยวกับระบบการจัดการแข่งขันกีฬาสถาบันบอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ประกอบด้วย 8 ด้าน ได้แก่ ด้านนโยบายในการจัดการแข่งขันกีฬา ด้านวิธีการจัดการแข่งขันกีฬา ด้านนักกีฬา ด้านผู้ฝึกสอน ด้านผู้ตัดสินและเจ้าหน้าที่จัดการแข่งขัน ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านรูปแบบการเล่น ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. แบบสอบถามเกี่ยวกับกระบวนการจัดการกีฬา ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการนำ และด้านการประเมินผล ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4. แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขัน ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการดำเนินการจัดการแข่งขัน ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการประชาสัมพันธ์ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5. แบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาสถาบันบอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ นำมาสรุปเป็นความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษา แนวทางการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ สรุปได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อ 1 เพื่อศึกษาระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ

ส่วนที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการการกีฬา เพื่อศึกษาเกี่ยวกับระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถสรุปได้ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 20 คน มีสถานภาพเป็นคณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และเป็นคณะกรรมการจัดการแข่งขัน (กรมพลศึกษา) จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 50 สามารถสรุปได้ดังนี้

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 85 และเพศหญิง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 35 รองลงมา มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 25 อายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 25 และอายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมา ระดับปริญญาตรี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 25 และปริญญาเอก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15 ตามลำดับ

ประสบการณ์เข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์เข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่มากกว่า 4 ครั้ง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 80 รองลงมา เป็นครั้งที่ 4 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ตามลำดับ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ สามารถสรุปได้ดังนี้

ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการการกีฬา มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X}$ = 2.66, S.D. = .595) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นในระดับดีมาก ระดับดี และระดับพอใช้ โดยด้านที่มีความคิดเห็นในระดับดีมาก คือ ด้านนโยบายในการจัดการแข่งขันกีฬา ($\bar{X}$ = 3.26, S.D. = .527) ส่วนด้านที่มีความคิดเห็นในระดับดี คือ ด้านผู้ตัดสินและเจ้าหน้าที่จัดการแข่งขัน ($\bar{X}$ = 3.08, S.D. = .614) ด้านวิธีการจัดการแข่งขัน ($\bar{X}$ = 2.92, S.D. = .499) ด้านสถานที่

อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 2.85$, S.D. = .592) ด้านนักกีฬา ($\bar{X} = 2.77$, S.D. = .668) และด้านผู้ฝึกสอน ($\bar{X} = 2.64$, S.D. = .676) ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นในระดับพอใช้ คือ ด้านรูปแบบการเล่น ($\bar{X} = 1.95$, S.D. = .632) และด้านการประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 1.80$, S.D. = .553) ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อ 2 เพื่อศึกษากระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ

ส่วนที่ 2 คณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคม และผู้ตัดสิน เพื่อศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถสรุปได้ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามมีสถานภาพเป็นคณะอนุกรรมการจัดการแข่งขัน จำนวน 20 คน, คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย จำนวน 20 คน และเป็นผู้ตัดสิน จำนวน 20 คน

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 78.33 และเพศหญิง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 21.64

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมามีอายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 อายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 21.67 อายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 5 และอายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.67 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 61.67 รองลงมาระดับปริญญาโท จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 26.66 และต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 11.67 ตามลำดับ

ประสบการณ์เข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์เข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่มากกว่า 4 ครั้ง จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 65.00 รองลงมาเป็นครั้งที่ 4 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 เป็นครั้งที่ 3 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 11.67 เป็นครั้งที่ 2 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 และเป็นครั้งแรก จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.67 ตามลำดับ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 สามารถสรุปได้ดังนี้

คณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย และผู้ตัดสิน มีความคิดเห็นต่อกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด

ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.24$, S.D. = .631) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นในระดับดีมาก และระดับดี โดยด้านที่มีความคิดเห็นในระดับดีมาก คือ ด้านการควบคุม ($\bar{X} = 3.41$, S.D. = .584) ส่วนด้านที่มีความคิดเห็นในระดับดี คือ ด้านการจัดองค์กร ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = .644), ด้านการนำ ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = .648) และด้านการวางแผน ($\bar{X} = 3.16$, S.D. = .650)

ส่วนที่ 3 ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 เพื่อศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถสรุปได้ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามมีสถานภาพเป็นผู้ฝึกสอน จำนวน 92 คน และเป็นนักกีฬา จำนวน 230 คน

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 57.76 และเพศหญิง จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 42.24

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี จำนวน 230 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 รองลงมา มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 7.45 อายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 9.94 อายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 7.45 และอายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.70 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา หรือเทียบเท่า จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 72.67 รองลงมา ระดับปริญญาตรี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 18.01 ระดับปริญญาโท จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.83 และระดับอนุปริญญา หรือเทียบเท่า จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.49 ตามลำดับ

ประสบการณ์เป็นผู้ฝึกสอน/นักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์เข้าร่วมการแข่งขันเป็นครั้งแรก จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 39.75 รองลงมา เป็นครั้งที่ 3 จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 25.47 ครั้งที่ 2 จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 มากกว่า 4 ครั้ง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 11.48 และเป็นครั้งที่ 4 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.80 ตามลำดับ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 สามารถสรุปได้ดังนี้

ผู้ฝึกสอนและนักกีฬา มีความคิดเห็นต่อกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 3.31$, S.D. = .669) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นในระดับดีมากทุกด้าน คือ ด้านการนำ ($\bar{X} = 3.34$,

S.D. = .644) ด้านการวางแผน ($\bar{X}$ = 3.32, S.D. = .666) ด้านการควบคุม ($\bar{X}$ = 3.31, S.D. = .625) และด้านการจัดองค์กร ($\bar{X}$ = 3.26, S.D. = .743)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อ 4 เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬา แอนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ

ส่วนที่ 4 ผู้ชม ผู้เชียร์ที่เข้าร่วมชม เชียร์การแข่งขันกีฬาแอนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแอนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ชม ผู้เชียร์ที่เข้าร่วมชม เชียร์การแข่งขันกีฬาแอนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 57.59 และเพศชาย จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 42.41

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 61.71 รองลงมา อายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 21.52 อายุระหว่าง 34-10 ปี จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 10.76 อายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.16 อายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.22 และอายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.63 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษามัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 53.80 รองลงมา ระดับปริญญาตรี จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 23.42 ระดับประถมศึกษาหรือเทียบเท่า จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 12.97 ระดับอนุสัญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 8.54 ระดับปริญญาโท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.63 ระดับปริญญาเอก จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.32 และอื่นๆ (ไม่ได้ศึกษา) จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.32 ตามลำดับ

ประสบการณ์เข้าร่วมชมการจัดการแข่งขันกีฬาแอนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์เข้าร่วมชมเป็นครั้งแรก จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 64.24 รองลงมา เป็นครั้งที่ 2 จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 12.98 เป็นครั้งที่ 3 จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 10.76 มากกว่า 4 ครั้ง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 8.86 และเป็นครั้งที่ 4 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.16 ตามลำดับ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแอนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 สามารถสรุปได้ดังนี้

ผู้ชมและผู้เชียร์การแข่งขันฯ มีความคิดเห็นต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแอนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X}$ = 2.96,

S.D. = .743) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นในระดับดีทุกด้าน คือ ด้านบุคลากร ($\bar{X}$ = 3.22, S.D. = .711) ด้านการดำเนินการจัดการแข่งขัน ($\bar{X}$ = 3.21, S.D. = .674) ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X}$ = 3.06, S.D. = .739) และด้านการประชาสัมพันธ์ ($\bar{X}$ = 2.96, S.D. = .743)

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

คำถามในการวิจัย ข้อ 1 การจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ มีระบบการจัดการแข่งขันอย่างไร

ผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารจัดการกีฬา เพื่อศึกษาระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ได้แก่ ด้านนโยบายในการจัดการแข่งขันกีฬา, ด้านวิธีการจัดการแข่งขันกีฬา, ด้านนักกีฬา, ด้านผู้ฝึกสอน, ด้านผู้ตัดสินและเจ้าหน้าที่จัดการแข่งขัน, ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก, ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านรูปแบบการเล่น โดยรวมอยู่ในระดับดีแสดงให้เห็นว่าการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬา ให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้นั้น จำเป็นที่จะต้องมีการจัดการและกระบวนการในการบริหาร เพื่อเป็นแนวทางในการเตรียมการและดำเนินการแข่งขันซึ่งการแข่งขันกีฬาเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่ช่วยพัฒนามาตรฐานการกีฬาของชาติ ตลอดจนการเสริมสร้างและพัฒนามนุษย์ให้เป็นผู้ที่มีสุขภาพที่สมบูรณ์ และมีจิตใจที่เปี่ยมไปด้วยความมีน้ำใจนักกีฬา มีวินัย เสียสละ อดทน รู้แพ้รู้ชนะ เพื่อที่จะเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ จำเป็นต้องมีการเตรียมการในการดำเนินการที่ดี มีผู้รับผิดชอบต่อการจัดดำเนินการที่มีคุณภาพ กล่าวคือ ต้องมีความรู้ความสามารถในวิธีการจัดการแข่งขันที่ดี และทราบถึงปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการจัดการแข่งขันกีฬา มีความยุติธรรมกับทุกฝ่าย จะทำให้การจัดเตรียมการแข่งขันกีฬาเป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ จากแนวคิดของน้อม สังข์ทอง (2543) กล่าวว่า องค์ประกอบที่ควรนำมาพิจารณาตัดสินใจเลือกใช้วิธีการจัดการแข่งขัน (1) จุดมุ่งหมายของการแข่งขัน (2) ระยะเวลาที่ใช้ในการแข่งขัน (3) สถานที่ อุปกรณ์ (4) กรรมการผู้ตัดสินและบุคลากรอื่นๆ ที่จัดดำเนินการแข่งขัน (5) งบประมาณ (6) ผู้เข้าแข่งขัน ชนิดกีฬา และรุ่นที่จัด (7) ค่าน้ำดื่มวัย อายุ ความสนใจ และความสามารถของผู้เข้าแข่งขันและสอดคล้องกับระเบียบและข้อบังคับว่าด้วยการแข่งขันกีฬารายการนั้นๆ โดยสามารถใช้หลักกระบวนการบริหารจัดการ ถือเป็นกลไกและตัวประสานที่สำคัญที่สุดในการประมวล ผลักดัน และกำกับให้ปัจจัยต่างๆ ที่เป็นทรัพยากรการจัดการประเภทต่างๆ สามารถดำเนินไปได้โดยมีประสิทธิภาพ จนบรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการตามแนวคิดของ ลุซซีเออร์ และ คิมบอล (Lussier; & Kimball. 2008) กล่าวว่า การจัดการ คือ การทำให้งานสำเร็จตามเป้าหมายที่องค์กรกำหนดไว้ โดยใช้หลักการจัดการ 4 ด้าน คือ ด้านการวางแผน (Planning) ด้านการจัดองค์กร (Organizing) ด้านการนำ (Leading) และด้านการควบคุม (Controlling)

และสอดคล้องกับงานวิจัยของวิวัฒน์ จิตตपालกุล (2541) ได้ศึกษารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย โดยการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและหลักวิชาการเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี ปัญหา อุปสรรคในการจัดการแข่งขันกีฬา ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ตามทัศนะของผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วยโครงสร้าง 6 ด้าน คือ ด้านปรัชญาของการจัดการแข่งขันกีฬา ด้านนโยบายในการจัดการแข่งขัน ด้านวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันกีฬา ด้านองค์กรการแข่งขันกีฬา ด้านวิธีการแข่งขันกีฬาและด้านการประเมินผลการแข่งขันกีฬา

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านนโยบายการจัดการแข่งขัน โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก แสดงให้เห็นว่ามีปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย นำไปสู่ความสามัคคีและปรองดองในหมู่คณะ ส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษาทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคมีโอกาสใช้ทักษะและประสบการณ์ที่ได้ศึกษาเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับประเทศเป็นการสรรหานักกีฬาที่มีความสามารถดีเด่น และส่งเสริมพัฒนาไปสู่การแข่งขันในระดับชาติต่อไป ส่งเสริมกิจกรรมทางการกีฬาให้แพร่หลายและมีมาตรฐานในการแข่งขันกีฬาระดับชาติ และส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษามีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรงสมบูรณ์อยู่เสมอ สะท้อนให้เห็นว่านโยบายการจัดการแข่งขันมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559) ในข้อยุทธศาสตร์ที่ 1 คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการออกกำลังกายและกีฬาระดับพื้นฐาน ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ความเข้าใจ มีเจตคติและทักษะในการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่องและมีการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัยและน้ำใจนักกีฬา และยังส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนที่มีทักษะและความสามารถทางการกีฬาระดับพื้นฐานได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศทางการกีฬาและพัฒนาสู่ระดับอื่นๆ ต่อไป และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในมิติกีฬาเพื่อสุขภาพ เป็นมิติของการส่งเสริมกีฬาเพื่อการออกกำลังกายและก่อให้เกิดสุขภาวะที่ดีของประชาชน เป็นมิติที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและคุณภาพของประชาชนในประเทศ จึงเป็นมิติที่ควรได้รับการพัฒนาและการสนับสนุนจากภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน และทุกระดับเพื่อส่งเสริมและผลักดันให้ประชาชนเล่นกีฬาเพื่อการออกกำลังกายจนเป็นวิถีชีวิต ทำให้เห็นว่านโยบายเป็นเครื่องชี้นำและกรอบในการวางแผนเป็นเครื่องชี้นำการบริหารขององค์กรโดยเป็นเครื่องมือที่ทำให้ผู้บริหารทราบว่าทำอะไรและใช้ปัจจัยชนิดใดบ้างทั้งยังเป็นเสมือนเข็มทิศและหางเสือที่ช่วยให้การบริหารงานดำเนินไปถูกทิศทางซึ่งจะช่วยสนับสนุนความชอบธรรมในการใช้อำนาจของผู้บริหารช่วยให้เกิดการพัฒนาทางการบริหารในแง่ของการน่านโยบายไปปฏิบัตินอกจากนี้ยังเป็นเครื่องมือในการประสานงานเนื่องจากนโยบายจะช่วยให้น่วยปฏิบัติงานเข้าใจถึงเป้าหมายแนวปฏิบัติ และทิศทางการดำเนินงานร่วมกันทำให้เกิดความเข้าใจความร่วมมือและการประสานงานกันได้สะดวกมากขึ้น

ด้านวิธีการจัดการแข่งขันกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับดี แสดงให้เห็นว่า การจัดการแข่งขันเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการแข่งขัน และการจัดการแข่งขันโดยยึดระเบียบการแข่งขันอย่างเคร่งครัด มีระยะเวลาในการเตรียมการจัดการแข่งขันของคณะกรรมการแต่ละฝ่ายและการให้ความร่วมมือของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน เจ้าหน้าที่ทีมและนักกีฬา แต่ยังคงขาดการประสานงานของคณะกรรมการแต่ละฝ่ายและการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของคณะกรรมการแต่ละฝ่ายอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า วิธีการจัดการแข่งขันในส่วนของการดำเนินการซึ่งประกอบด้วย การประสานงาน การสั่งงาน และการควบคุมงานตามแนวคิดของ น้อม สังข์ทอง (2545) กล่าวว่า วิธีการจัดการแข่งขัน ประกอบด้วย 1) การประสานงาน เป็นการรวมความพยายามเป็นการกระทำต่างๆ จากหลายหน่วยงาน ผู้ที่เกี่ยวข้องที่ทำงานคนละด้าน ให้ความสนใจอันหนึ่งอันเดียวกันในการทำงานมีความช่วยเหลือและรับผิดชอบซึ่งกันและกัน 2) การสั่งงาน ต้องมีวิธีการที่ทำให้เกิดความจูงใจที่จะทำงาน และสื่อความหมายเด่นชัดจึงทำให้เกิดงานได้ การสั่งงานควรใช้วิธีการที่เหมาะสมจะทำให้ได้ทั้งผลงานและผลทางด้านจิตใจของผู้ร่วมงานควบคู่กันไป และ 3) การควบคุมงาน หมายถึง การตรวจสอบและแก้ไขการปฏิบัติงานให้ได้เป็นไปตามจุดประสงค์ที่ได้วางไว้ เป็นการตรวจสอบว่า สิ่งที่ได้สั่งการไปแล้วว่ามีการปฏิบัติที่ถูกต้องเรียบร้อย และทันตามกำหนดเวลาหรือไม่ การควบคุมงานควรใช้วิธีที่แสดงว่าเป็นการคอยให้ช่วยเหลือ เอาใจใส่ ซึ่งจะเป็นผลดีแก่การทำงาน และเป็นการกระตุ้นให้คนรู้สึกอยากทำงานมากขึ้น การควบคุมงานจะต้องไม่เป็นไปในทางสร้างความหวาดกลัวหรือก่อให้เกิดความท้อถอยแก่ผู้ร่วมงานเป็นอันขาด

ด้านนักกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับดี แสดงให้เห็นว่า สภาพสนามแข่งขันและสนามฝึกซ้อมมีความเหมาะสมและเพียงพอ ความพร้อมในการจัดการแข่งขันกีฬาและระยะเวลาในการจัดการแข่งขัน ระบบขนส่งนักกีฬาระหว่างการแข่งขัน และสถานที่พักสำหรับนักกีฬามีความเหมาะสม (สนามแข่งขัน) แต่ในส่วนของการตอบแทน ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ มีความเหมาะสมและเพียงพอของนักกีฬา ยังไม่ตอบสนองตามความต้องการของนักกีฬาได้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นว่างบประมาณที่ได้จัดสรรให้กับนักกีฬานั้นอาจจะไม่เพียงพอเมื่อเทียบกับการจัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติลักษณะรูปแบบการจัดคล้ายคลึงกันแต่ค่าตอบแทน ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยงที่ได้แตกต่างกัน ซึ่งอาจเป็นเพราะงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลแตกต่างกันอย่างไรก็ตาม หากต้องการมาตรฐานที่สูงสุดต่อการจัดการแข่งขัน ควรเพิ่มงบประมาณสนับสนุนขึ้นอีก เพราะจะได้จัดสรรให้กับการเล่นให้หลาย ๆ ส่วนพัฒนาขึ้นได้อีกตามแนวความคิดของ ชงชัย สันติวงษ์ (2534) กล่าวว่าเงินนับเป็นปัจจัยสำคัญในการให้การสนับสนุนให้การจัดการทรัพยากรเพื่อหล่อเลี้ยงและอำนวยให้กิจกรรมขององค์กรดำเนินไปไม่ติดขัด

ด้านผู้ฝึกสอน โดยรวมอยู่ในระดับดี แสดงให้เห็นว่า สภาพสนามแข่งขันและสนามฝึกซ้อมมีความเหมาะสมและเพียงพอ และความพร้อมในการจัดการแข่งขันกีฬาและระยะเวลาในการจัดการแข่งขัน ทั้งนี้ ในเรื่องของระบบขนส่งนักกีฬาระหว่างการแข่งขันสถานที่พักสำหรับผู้ฝึกสอน (ที่พักผู้ฝึกสอน) และค่าตอบแทน ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ มีความเหมาะสมและเพียงพอของนักกีฬา

และควรจัดให้เหมาะสมและเพียงพอต่อความต้องการซึ่งควรมีระบบการจัดการอย่างเป็นระบบ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ เพื่อจะได้มีความเป็นมาตรฐานตามแนวความคิดของ เวียห์ริช และ คูนท์ซ (Wehrich; & Koontz. 1993) ได้ให้ความหมาย การจัดการ คือ การดำเนินงาน ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้โดยอาศัยปัจจัยทั้งหลาย ได้แก่ คน เงิน วัตถุ สิ่งของที่เป็นอุปกรณ์ ในการปฏิบัติงานนั้น

ด้านผู้ตัดสินและเจ้าหน้าที่จัดการแข่งขัน โดยรวมอยู่ในระดับดี แสดงให้เห็นว่า ผู้ตัดสิน ต้องได้รับการรับรองจากกรมพลศึกษาหรือจากสมาคมฯ ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดี คือ เรื่องกฎ ระเบียบ และข้อบังคับมีความเป็นมาตรฐาน และเหมาะสมต่อการจัดการแข่งขันความพร้อม ในการจัดการแข่งขันกีฬา และระยะเวลาในการจัดการแข่งขัน ผู้ตัดสินมีความยุติธรรมในการปฏิบัติ หน้าที่และมีความเหมาะสมในการคัดเลือกผู้ตัดสินในการลงปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการจัดการแข่งขัน มีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ซึ่งแสดงให้เห็นถึงด้านบุคลากรผู้ตัดสินและ เจ้าหน้าที่จัดการแข่งขันมีการบริหารงานและใช้ทรัพยากรได้ถูกต้องและเหมาะสมกับงานเพื่อให้งาน บรรลุตามวัตถุประสงค์ ตามแนวความคิดของเนตร์พัฒนา ยาวีราช (2546) กล่าวว่า การบริหาร ทรัพยากรมนุษย์ คือ การได้บุคคลที่ดีที่สุดเหมาะสมที่สุดกับงานนั้น และต้องมีการฝึกอบรมเป็น กระบวนการในการพัฒนาคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์เพื่อมีผลการทำงานที่ดีขึ้น เพื่อให้บรรลุ เป้าหมายขององค์กร และต้องมีการประเมินผลการปฏิบัติงานทำให้ทราบผลสะท้อนกลับที่เป็นประโยชน์

ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมอยู่ในระดับดี แสดงให้เห็นว่า มาตรฐานของสนามแข่งขันและสนามฝึกซ้อมมาตรฐานของอุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขันบุคลากร ทางกายภาพและพยาบาลปฏิบัติหน้าที่ประจำสนามแข่งขันเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำ สนามแข่งขัน ส่วนเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่พัก สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายและที่อาบน้ำ ให้กับนักกีฬาและเจ้าหน้าที่ประจำทีมอยู่ในระดับดีแต่ควรจัดให้เพียงพอต่อความต้องการของ นักกีฬาและเจ้าหน้าที่ประจำ รวมไปถึงจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ชมผู้เชียร์เช่น อัมพจรรย์ สำหรับชมและเชียร์กีฬานั้นอาจไม่เพียงพอและไม่ได้รับความสะดวกสบายเท่าที่ควร ดังนั้น ควรจัด ให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเหมาะสมและมีมาตรฐาน ตามแนวความคิดของ ธงชัยสันติวงษ์ (2531) กล่าวว่าวัสดุอุปกรณ์เป็นปัจจัยที่มีปริมาณและมูลค่าสูงไม่ต่างไปจากปัจจัยอื่นๆ เพราะวัตถุดิบและสิ่งเหล่านั้นจะต้องมีการจัดหาใช้ในการดำเนินการผลิตหรือพัฒนาตลอดเวลา เพื่อใช้ปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดและคุ้มค่าส่วนการจัดการด้านสถานที่เน้นถึงกระบวนการ และวิธีในการปฏิบัติงานในด้านความสะดวกสบายเพื่อเอื้ออำนวยในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีการจัดสถานที่ให้สะอาดเรียบร้อยตลอดจนการถ่ายเทของอากาศที่เหมาะสม เหมาะแก่การทำงานวัสดุอุปกรณ์ซึ่งจะทำให้การบริหารประสบผลสำเร็จได้ผลสมบูรณ์เป็นการบริหาร อย่างแท้จริงและให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

ด้านการประชาสัมพันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ แสดงให้เห็นว่า ต้องมีการเพิ่มระดับในการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้นอีก เนื่องจากการดำเนินการจัดการแข่งขันนั้นยังต้องพึ่งการประชาสัมพันธ์ที่ดีมีประสิทธิภาพ และการประชาสัมพันธ์ที่มีคุณภาพก็ยังสามารถเผยแพร่กิจกรรมการจัดการแข่งขันให้สาธารณชนได้รับรู้และเข้าถึงกิจกรรมนั้นๆได้ตามแนวความคิดด้านการประชาสัมพันธ์ ของ เสรี วงษ์มณฑา (2546) กล่าวไว้ว่า กิจกรรมทั้งหลายทั้งปวงที่เกิดขึ้น เพื่อโน้มน้าวใจหรือว่ามีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของสาธารณชนที่เกี่ยวข้องให้เกิดความรู้สึก ทศนคติ ความเข้าใจที่ดี ซึ่งจะก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างหน่วยงาน องค์การกับสาธารณชนที่เกี่ยวข้องอันจะนำไปสู่สัมพันธภาพ การร่วมมือ และการสนับสนุนที่ดี และการที่จะปฏิบัติงานให้สำเร็จตามเป้าหมายที่องค์กรกำหนดไว้ สามารถดำเนินการได้อย่างครบถ้วน ในเรื่องระบบการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการแข่งขันและผลการแข่งขันที่มีมาตรฐานระหว่างการแข่งขันควรมีกิจกรรมให้กับผู้ชมจัดให้มีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ประจำสนามแข่งขันเพื่อรายงานผลการแข่งขันการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับการแข่งขันก่อนการดำเนินการจัดการแข่งขันและมีป้ายประชาสัมพันธ์สนามแข่งขัน ทั้งนี้การประชาสัมพันธ์ (Public relation) เป็นหนึ่งในส่วนประสมของการสื่อสารทางการตลาดซึ่งมีความสำคัญถือว่าเป็นช่องทางสื่อสารและการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่สำคัญมากและเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการกระจายข้อมูลข่าวสารที่ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่จะนำไปสู่ภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่องค์กรหากมีการจัดการระบบการประชาสัมพันธ์ที่ดีแล้วก็จะทำให้ระบบการจัดการแข่งขันประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ได้ดังนั้นการวางแผนประชาสัมพันธ์จึงมีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับความสำเร็จ หรือล้มเหลวในการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ขององค์กรการวางแผนการประชาสัมพันธ์มี 3 ส่วน ได้แก่ การกำหนดวิธีการปฏิบัติ การระบุกิจกรรมพร้อมกำหนดเวลารวมทั้งรายละเอียดอื่นที่เหมาะสมและมีความสอดคล้องต่อเนื่องเพื่อบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ โดยลักษณะของการวางแผนประชาสัมพันธ์ที่ดีนั้น ควรมีคุณสมบัติดังนี้ คือ ต้องมีความยืดหยุ่น สามารถปฏิบัติได้เหมาะสมกับเวลา มีความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์และสามารถประเมินผลได้ จึงจำเป็นต้องนำหลักกระบวนการจัดการมาใช้ในการดำเนินงานด้านการประชาสัมพันธ์ ตามแนวคิดของ ลุซซีเออร์ และ คิมบอล (Lussier; & Kimball. 2008) กล่าวว่า การจัดการ คือ การทำให้งานสำเร็จตามเป้าหมายที่องค์กรกำหนดไว้ โดยใช้หลักการจัดการ 4 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการนำ และด้านการควบคุม

ด้านรูปแบบการเล่น โดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ เนื่องจากการประสานงานระหว่างคณะกรรมการจัดการแข่งขัน (จังหวัดนครศรีธรรมราช) กับคณะอนุกรรมการจัดการแข่งขัน (ส่วนกลาง) เกี่ยวกับการจัดการอบรมทักษะและรูปแบบการเล่นให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอนก่อนการแข่งขัน การจัดเตรียมเอกสารเผยแพร่เทคนิคการเล่นให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน ตลอดจนการเชิญผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถด้านกีฬาแฮนด์บอลชายหาดเพื่อแนะนำเทคนิคการเล่นและรูปแบบการเล่นที่ถูกวิธีและถูกต้องตามกติกา ซึ่งโดยปกติจะต้องมีการจัดการอบรมกีฬาแฮนด์บอลชายหาดก่อนการแข่งขัน จึงส่งผลให้ผลการวิจัยในข้อรูปแบบการเล่นอยู่ในระดับพอใช้

แสดงให้เห็นถึงการใช้ทรัพยากร การบริหารทรัพยากรมนุษย์ การมอบหมายงานให้ตรงกับความสามารถ และเหมาะสม ตามบทบาทและภาระหน้าที่ของแต่ละบุคคล ตามแนวคิดของ สมคิด บางโม (2540: 206) กล่าวว่า องค์การต้องมีเป้าหมาย นโยบาย และแผนงานในการดำเนินงานอย่างชัดเจนเพื่อให้ผู้ร่วมงานหรือสมาชิกขององค์การทราบ ต้องระบุหน้าที่การงานและความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคนให้ชัดเจนมีการแบ่งแยกหน้าที่การงานตามความเหมาะสมตรงกับความรู้ ความสามารถต้องจัดระบบการทำงานที่เหมาะสม มีเทคนิค การควบคุมงานและการประสานงานภายใน ควรจัดทำเอกสารเผยแพร่เทคนิคการเล่นให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน จัดการอบรมทักษะและรูปแบบการเล่นให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอนก่อนการแข่งขัน ซึ่งในการที่จะพัฒนาระบบการจัดการแข่งขันให้มีความเป็นมาตรฐานนั้นจะต้องรู้จักลักษณะที่สำคัญของกีฬาว่ากีฬาต้องอาศัยหลักการทางด้านวิชาการ ความรู้ ทักษะและอุปกรณ์ที่มากกว่าในระดับที่สูงกว่าเกม หลักวิชาการเหล่านี้อาจจะแบ่งเป็น 2 พวกใหญ่ๆ คือ หลักวิชาการของการกีฬาโดยตรงและหลักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา หลักวิชาการของกีฬาโดยตรงนั้น ได้แก่ (ก) ความรู้ที่จำเป็นและสำคัญในการกีฬา เช่น กฎกติกา กฎวิธีการเล่น (ข) ทักษะที่จำเป็นและสำคัญของการกีฬา เช่น การรับ การส่ง การยิงประตู การป้องกัน ในกีฬาแฮนด์บอลชายหาด (ค) ลักษณะของสถานที่และอุปกรณ์ที่เป็นในการเล่น เช่น ลูกบอล เครื่องแต่งกาย สนามเล่นสอดคล้องกับแนวคิดของรอปบินส์ และ คูล์เตอร์ (Robbins; & Coulter. 2002) กล่าวว่า การจัดการแข่งขันกีฬาให้ประสบผลสำเร็จนั้นเป็นกระบวนการของความร่วมมือเพื่อให้เกิดการร่วมกันดำเนินกิจกรรมการทำงานให้ประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อตนเองและผู้อื่น

คำถามในการวิจัย ข้อ 2 การจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ มีกระบวนการจัดการแข่งขันอย่างไร

1. คณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคม และผู้ตัดสิน เพื่อศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดฯ ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการนำ และด้านการควบคุม โดยรวมอยู่ในระดับดี แสดงให้เห็นว่า การวางแผนมีความสอดคล้องกับนโยบายที่กรมพลศึกษากำหนด สามารถปฏิบัติตามแผนงานที่วางไว้ได้อย่างถูกต้อง โดยมีการมอบหมายงานให้กับบุคลากร เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถ และมีความเหมาะสมกับงานนั้นๆ ซึ่งเจ้าหน้าที่และบุคลากรมีความเข้าใจในงานที่ได้รับมอบหมาย สามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องครบถ้วน และมีการติดตามงานและประเมินการจัดการแข่งขัน และมีการแก้ไขงานกรณีที่เกิดข้อผิดพลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติบรรลุตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ตามแนวคิดของลูซซีเออร์ และ คิมบอล (Lussier; & Kimball. 2008) กล่าวว่า การจัดการ คือ การทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมายที่องค์กรกำหนดไว้โดยใช้หลักการจัดการ 4 ด้าน คือ (1) ด้านการวางแผน เป็นกระบวนการในการกำหนดเป้าหมาย และมีอิทธิพลต่อความต้องการพัฒนาให้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างถูกต้อง,

(2) ด้านการจัดองค์กร เป็นกระบวนการกระจายและประสานงานให้ตรงกับบทบาทหน้าที่และจัดทรัพยากรต่างๆให้ตรงกับแผนงานที่วางไว้ การมอบหมายงานให้ตรงกับความสามารถและเหมาะสมตามบทบาทและภาระหน้าที่ของแต่ละบุคคล, (3) ด้านการนำเป็นกระบวนการที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานให้สำเร็จตามแผนงานที่วางไว้ โดยการใช้ภาวะผู้นำในการจูงใจให้คนปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิผล และ (4) ด้านการควบคุม สอดคล้องกับแนวคิดของ ดร็คเกอร์ (Drucker. 1954) กล่าวว่าหน้าที่ในการจัดการ คือ งานที่ผู้บริหาร ผู้จัดการ หรือผู้น้ององค์กรจะต้องทำเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรมี 4 ประการ คือ (1) การวางแผน (Planning) คือ การกำหนดเป้าหมายแนวทางในการดำเนินการขององค์กร, (2) การจัดองค์กร (Organizing) คือ การนำแผนงานที่ได้จากการวางแผนมาสู่การปฏิบัติ เป็นการออกแบบโครงสร้าง เป็นการจัดระบบการทำงาน กำหนดขอบข่ายหน้าที่ความรับผิดชอบ การจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน, (3) การอำนวยการหรือการนำไปปฏิบัติ (Implementing) คือ กระบวนการแปลแผนงานเพื่อให้เป็นงานที่มอบหมายให้ปฏิบัติโดยใช้การนำ (Leading) การสั่งการการจูงใจกับผู้ปฏิบัติทุกระดับ (Staffing) และ (4) การควบคุม (Controlling) เป็นหน้าที่ในการดูแลการดำเนินงานขององค์กรและการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรให้มีความสอดคล้องในทุกระดับเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การประเมินผลบุคลากรปฏิบัติงานและปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพ มีระบบการรายงานผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กรที่ดีเพื่อการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของมนต์ชัย อนุดิษฐ์ (2553) ศึกษาการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 มีการดำเนินการจัดการในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการนำ และด้านการประเมินผลทุกด้านอยู่ในระดับมาก

2. ผู้ฝึกสอนและนักกีฬา เพื่อศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดฯ ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการนำ และด้านการควบคุม โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก แสดงให้เห็นว่า การดำเนินงานสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ระยะเวลาการจัดการแข่งขันเหมาะสม คณะกรรมการจัดการแข่งขัน บุคลากร และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานได้ถูกต้องเหมาะสมกับภาระงานที่ได้รับผิดชอบ มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน และสามารถตอบข้อซักถาม แก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง มีการสรุปปัญหา และแนวทางในการแก้ไขปัญหาให้เกิดประสิทธิภาพ และสามารถดำเนินการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดฯ ได้สำเร็จตามเป้าหมายวางไว้ตามแนวคิดของลูซซีเออร์ และ คิมบอล (Lussier; & Kimball. 2008) กล่าวว่า การจัดการทางกีฬาคือ การดำเนินงานหรือกิจกรรมทางกีฬา อย่างมีกระบวนการและการวางแผน ภายใต้เงื่อนไขของปัจจัย ข้อจำกัด และทรัพยากรที่มีอยู่โดยใช้ประโยชน์จากทรัพยากรเหล่านั้นให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ประกอบกับความร่วมมือจากบุคลากรในองค์กรที่มีการจัดแบ่งหน้าที่รับผิดชอบตามความรู้ ความสามารถ และความเหมาะสมของบุคลากรกับงานนั้นๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมหรือกีฬาที่ตั้งไว้ ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กานต์เทพ ยิ่งยง (2550) ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการแข่งขันรักบี้ฟุตบอลประเภท 15 คน ประชากรและ

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักกีฬา ผู้ฝึกสอน/ผู้ควบคุมทีม และผู้ชม ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการแข่งขันรักบี้ฟุตบอลประเภท 15 คน ของผู้ฝึกสอน/ผู้ควบคุมทีม โดยรวมเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

คำถามในการวิจัย ข้อ 3 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติอย่างไร

ผู้ชมและผู้เชี่ยวชาญการแข่งขันฯ มีความคิดเห็นต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ได้แก่ ด้านการดำเนินงานการจัดการแข่งขัน ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการประชาสัมพันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับดี ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า รูปแบบการจัดการแข่งขัน โปรแกรมการแข่งขัน ช่วงเวลาในการแข่งขันมีความเหมาะสมดี คณะกรรมการและเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถเป็นอย่างดีสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความมีมาตรฐานของสนามแข่งขัน วัสดุ อุปกรณ์ ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ดี มีความเหมาะสม การประชาสัมพันธ์การแข่งขัน ตลอดจนผลการแข่งขัน ตลอดจนกิจกรรมที่จัดรวมกับการแข่งขัน และการมีส่วนร่วมของผู้ชมผู้เชี่ยวชาญในระดับดี ทำให้ภาพรวมของการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ในความคิดเห็นของผู้ชม ผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับดี แสดงให้เห็นว่าการบริหารงาน (4M's) การบริหารจัดการด้านทรัพยากรได้เกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพมากที่สุด ในการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพนั้น ผู้บริหารทุกระดับต้องมีความรู้ความเข้าใจในการบริหาร ยิ่งด้านการบริหารด้านการศึกษา ผู้บริหารต้องเห็นความสำคัญของกีฬา จะต้องมีการวางแผน การจัดโปรแกรมถูกต้อง สมบูรณ์ในทุกๆ ด้าน (ธงชัย สันติวงษ์, 2545) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐวุฒิ เพชรารุณศิริ (2551) ศึกษาการพัฒนาระบบการจัดการแข่งขันรักบี้ฟุตบอลประเภท 7 คน ของคณะกรรมการจัดการแข่งขันและความคิดเห็นในการพัฒนาระบบการจัดการแข่งขันรักบี้ฟุตบอลประเภท 7 คน ของผู้จัดการทีม/ผู้ฝึกสอนและนักกีฬา กรอบแนวคิดในการวิจัยได้พิจารณาและศึกษาถึงปัจจัยในการบริหารที่เรียกว่า 4M's และหลักการพัฒนาระบบการจัดการแข่งขันกีฬาผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของคณะกรรมการจัดการแข่งขันที่มีต่อการจัดการแข่งขันรักบี้ฟุตบอลประเภท 7 คนพบว่า มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านบุคลากร ด้านสถานที่แข่งขัน อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการจัดการ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านงบประมาณมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

คำถามในการวิจัย ข้อ 4 การจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ มีแนวทางพัฒนาการจัดการแข่งขันอย่างไร

จากการศึกษาการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ได้นำข้อเสนอแนะของการวิจัยทั้ง 4 ส่วน มาวิเคราะห์ตามทฤษฎีการจัดการ (POLC) ดังนี้

**ตารางสรุปข้อเสนอแนะเกี่ยวกับระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด
การแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ
ตามทฤษฎีการจัดการ (POLC)**

ด้านการวางแผน (Planning)	ด้านการจัดองค์กร (Organizing)	ด้านการนำ (Leading)	ด้านการควบคุม (Controlling)
1.ต้องมีแผนการดำเนินการอย่างละเอียดให้กับคณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาได้ดำเนินการไปตามแผนการดำเนินงาน 2.วางแผนการดำเนินงานด้านประชาสัมพันธ์ การจัดแถลงข่าว โฆษณาสื่อสิ่งพิมพ์ ก่อนการแข่งขัน การรวบรวมและรายงานผลการแข่งขันต่างๆ	1.กำหนดบุคลากรปฏิบัติงานพิจารณาตามความถนัด ความเชี่ยวชาญ ในงานที่ต้องรับผิดชอบนั้น และมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน 2.จัดอบรมบุคลากรหรือส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับกฎ กติกา และระบบการจัด การแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด จากวิทยาการที่มีความรู้	1.สำรวจสถานที่ใช้ก่อนการแข่งขันว่ามีความพร้อมในระดับใด หากไม่พร้อมทำการปรับปรุง หรือปรับสภาพให้ถูกต้องตามกฎหมาย กติกา 2.มีการประชุมปรึกษาหารือเพื่อพิจารณาความพร้อมด้านต่างๆ ระหว่างคณะกรรมการส่วนกลาง และคณะกรรมการจัดการแข่งขัน 3.ใช้บุคลากรผู้มีความเชี่ยวชาญในชนิดกีฬาแฮนด์บอลชายหาด	1.นำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการแข่งขันให้มากขึ้น เช่น ระบบรายงานผล ระบบประมวลผล เป็นต้น 2.เมื่อจบการแข่งขัน นำข้อปัญหามาพิจารณาและหาแนวทางแก้ไขในการดำเนินการอย่างไรให้ดีขึ้นกว่าเดิม

ด้านการวางแผน (Planning)	ด้านการจัดองค์กร (Organizing)	ด้านการนำ (Leading)	ด้านการควบคุม (Controlling)
	3.จัดให้มีผู้บรรยายในระหว่างการแข่งขัน เพื่อให้ผู้ชมผู้เชียร์มีความเข้าใจในรูปแบบการเล่น และระเบียบกติกาการแข่งขันให้มากขึ้น 4.สถานที่ในการจัดการแข่งขันควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักกีฬา ผู้ฝึกสอน ตลอดจนเจ้าหน้าที่ 5.จัดสถานที่สำหรับผู้ชมผู้เชียร์ให้มีความเหมาะสม 6.กำหนดกรอบการทำงานของแต่ละฝ่าย อำนาจหน้าที่ของแต่ละฝ่ายให้ชัดเจน และกำหนดผู้รับผิดชอบผู้มีอำนาจในการตัดสินใจในกรณีที่เกิดปัญหาอุปสรรคต่างๆ	4.ศึกษากฎ กติกาของสนามแล้วตรวจสอบสนามว่าเป็นอย่างไรมีสภาพเป็นไปตามกฎ ระเบียบหรือไม่ 5.ระยะเวลาในการจัดการแข่งขันควรปรับให้เข้าสภาพแวดล้อมสภาพอากาศ และลักษณะภูมิประเทศ 6.เปิดคลินิก สอนเทคนิคการเล่นกีฬาสเนดบอลลายหาด ตั้งแต่ทักษะพื้นฐานจนถึงทักษะขั้นสูง ให้กับนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน ผู้ฝึกสอน ตลอดจนเด็กนักเรียนและเยาวชนที่สนใจ โดยจัดวิทยากรผู้ที่มีความรู้มาฝึกสอนรวมทั้งนักกีฬาทิမ်ชาติ	3. มีการประชุมภายหลังการแข่งขันทุกครั้ง เพื่อสรุปข้อปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น นำมาพิจารณาหาแนวทางแก้ไขในการดำเนินการในวันถัดไป (ครั้งต่อไป) ให้เกิดข้อผิดพลาดน้อยที่สุด 4. ควบคุมให้มีการดำเนินการตามกติกา และเวลาที่วางไว้

แนวทางการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติตามการจัดการเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management)

เป็นกระบวนการที่ประกอบด้วยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการประกอบการตัดสินใจ การวางแผนการดำเนินงาน และควบคุมการปฏิบัติงานเชิงกลยุทธ์ขององค์กร เพื่อที่จะสร้างความมั่นใจว่า องค์กรสามารถที่จะดำเนินการได้อย่างสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ตลอดจนสามารถมีพัฒนาการและสามารถแข่งขันในอุตสาหกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการเชิงกลยุทธ์ไม่ได้จำกัดอยู่ที่ผู้บริหารระดับสูงเท่านั้น แต่จะดำเนินการครอบคลุมไปทั่วทั้งองค์กร เพื่อให้องค์ประกอบทุกส่วนของธุรกิจดำเนินงานอย่างส่งเสริมและสอดคล้องกัน โดยมีเป้าหมายของธุรกิจเป็นสำคัญ โดยที่ผู้รับผิดชอบในแต่ละส่วนทำหน้าที่กำหนดกลยุทธ์ซึ่งสามารถจำแนกการกำหนดกลยุทธ์ทางธุรกิจออกเป็น 3 ระดับ ดังต่อไปนี้

1. กลยุทธ์องค์กร (Corporate Strategic) ถูกกำหนดโดยผู้บริหารระดับสูงขององค์กร ร่วมกับคณะผู้บริหารและที่ปรึกษาด้านกลยุทธ์ขององค์กร โดยคาดการณ์สถานการณ์ และความต้องการในอนาคต เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจ และวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายในการดำเนินงานขององค์กร โดยกลยุทธ์องค์กรจะเป็นกลยุทธ์หลักของธุรกิจที่เป็นแม่แบบและแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์และการวางแผนในระดับอื่นๆ ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการจัดการแข่งขันฯ ดังนี้

1. กลยุทธ์พัฒนาแผนปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

จากข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดให้มีแผนการดำเนินการอย่างละเอียดให้กับคณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาได้ดำเนินการไปตามแผนการดำเนินงาน จึงทำให้เกิดกลยุทธ์พัฒนาแผนปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการกำหนดแผนการดำเนินงาน การทำเป็นปฏิทินการปฏิบัติงานตามลำดับตั้งแต่ขั้นตอนการเตรียมการขึ้นดำเนินการและขึ้นสรุปประเมินผลจัดแผนการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอต่อการดำเนินงาน และวางแผนการใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งการจัดทำแผนปฏิบัติงานเพื่อให้บุคลากรสามารถดำเนินไปตามแผนการได้อย่างชัดเจน ดร็คเกอร์ (Drucker. 1954) กล่าวว่า การวางแผน (Planning) คือ การกำหนดเป้าหมายแนวทางในการดำเนินการขององค์กร การกำหนดรูปแบบในการวางแผน จะมีลักษณะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการจัดทำแผน ได้แก่ แผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติการ แผนพัฒนาระยะสั้น แผนระยะยาว หรือแผนเฉพาะกิจ เป็นต้น

2. กลยุทธ์ขยายฐานกีฬาแฮนด์บอลชายหาดคุ่มค่า

จากผลการวิจัย พบว่า ด้านการประชาสัมพันธ์โดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ รวมถึงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวางแผนการดำเนินงานด้านประชาสัมพันธ์ การจัดแถลงข่าว โฆษณาสื่อสิ่งพิมพ์ ก่อนการแข่งขัน การรวบรวมและรายงานผลการแข่งขันต่างๆ จึงทำให้เกิด กลยุทธ์ขยายฐานกีฬาแฮนด์บอลชายหาดคุ่มค่า โดยการจัดการทำแผนการประชาสัมพันธ์ที่มีคุณภาพทำการ

กำหนดตัวบุคลากรที่จะร่วมทำแผน/โครงการ/กิจกรรม เพราะพลังความร่วมมือจากภายนอกเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งที่จะทำให้กิจกรรมขององค์กรที่ได้วางแผนไว้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพและใช้งบประมาณที่น้อยกว่าที่ควรจะเป็น เวียห์ริช และ คูนท์ซ (Wehrich; & Koontz. 1993) ได้ให้ความหมาย การจัดการ คือ การดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้โดยอาศัยปัจจัยทั้งหลาย ได้แก่ คน เงิน วัตถุ สิ่งของที่เป็นอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานนั้น

ตามทฤษฎีการจัดการ (POLC) การจัดทำแผน การวางแผน (Planning) เป็นกระบวนการในการกำหนดเป้าหมายและมีอิทธิพลต่อความต้องการพัฒนาให้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างถูกต้อง ผู้จัดการจะกำหนดตารางการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามแผนการทำงานสอดคล้องกับแนวความคิดของศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2545) ที่กล่าวถึง การวางแผนว่าเป็นสะพานเชื่อมระหว่างเหตุการณ์ปัจจุบันและอนาคต ซึ่งทำได้โดยการให้บรรลุเป้าหมายผลลัพธ์ที่ต้องการ การวางแผนจึงต้องอาศัยการกำหนดกลยุทธ์ที่ให้ประสบความสำเร็จ เช่นเดียวกับเนตรพัฒนา ยาวีราช (2546) กล่าวว่า การวางแผน เป็นการเลือกวิธีการทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร และกำหนดว่าจะทำงานนั้นอย่างไร และวิโรจน์ สารัตนะ (2542: 57) กล่าวว่า แผนเป็นการประกาศอย่างกว้างๆ เกี่ยวกับจุดหมายหรือเหตุผลพื้นฐานในการดำรงอยู่ขององค์กร และขอบข่ายงานเฉพาะขององค์กรหรือที่ทำให้องค์กรแตกต่างจากองค์กรอื่น สำหรับจุดหมายเป็นเป้าหมายแห่งอนาคตหรือผลลัพธ์สุดท้ายที่องค์กรต้องการให้บรรลุ ขณะเดียวกัน แผน คือ วิธีทางที่จะก่อให้เกิดการกระทำเพื่อให้บรรลุผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับองค์กร

2. กลยุทธ์ธุรกิจ (Business Strategic) โดยพยายามสร้างศักยภาพและความได้เปรียบในการดำเนินงานให้แก่องค์กร ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการจัดการแข่งขันฯ ดังนี้

1. กลยุทธ์พัฒนามาตรฐานการจัดการแข่งขันก้าวสู่ระดับโลก

จากผลการวิจัย พบว่า ด้านผู้ตัดสินและเจ้าหน้าที่จัดการแข่งขันโดยรวมอยู่ในระดับดี ซึ่งคณะกรรมการจัดการแข่งขันต้องมีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับกีฬาแฮนด์บอลชายหาด รวมถึงข้อเสนอนี้เกี่ยวกับกฎกติกา ระเบียบข้อบังคับ ตลอดจนความรู้ความเข้าใจในการแข่งขัน กีฬาแฮนด์บอลชายหาดของเจ้าหน้าที่ที่มาร่วมปฏิบัติหน้าที่ จึงทำให้เกิดกลยุทธ์พัฒนามาตรฐานการจัดการแข่งขันก้าวสู่ระดับโลก โดยกำหนดข้อบังคับ และระเบียบการแข่งขันให้มีมาตรฐานและกำหนดบทบาทหน้าที่ในแต่ละฝ่ายจำนวนผู้ปฏิบัติงานให้เพียงพอต่อการจัดการแข่งขันตลอดจนการจัดอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่โดยผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้เกิดความเป็นมาตรฐานระดับโลก ธงชัย สันติวงษ์ (2545) ได้กล่าวว่า คนเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญ แม้ว่าองค์กรจะมีเครื่องจักรอุปกรณ์ที่ทันสมัยและมีราคาแพงเพียงใดก็ตาม ถ้าหากขาดบุคคลที่มีความรู้ความสามารถแล้ว เครื่องจักรอุปกรณ์เหล่านั้นก็จะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อันใด และถึงแม้จะใช้ดำเนินงานได้บ้างประสิทธิภาพเครื่องจักรก็คงอยู่ในระดับต่ำ ด้วยเหตุผลข้างต้นการจัดคนเข้ามาทำงานหรือการบริหารงานบุคคลจึงถือได้ว่าเป็นงานที่มีความสำคัญยิ่ง ซึ่งจะมีผลทำให้การบริหารงานและการเพิ่มผลผลิตทำได้ดีขึ้น

2. กลยุทธ์พัฒนามาตรฐานบุคลากรก้าวสู่ระดับสากล

จากผลการวิจัย พบว่า ด้านรูปแบบการเล่นโดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ ควรมีการให้ความรู้เกี่ยวกับทักษะ รูปแบบการเล่นที่ถูกต้องตามกฎ กติกา โดยผู้เชี่ยวชาญ รวมถึงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการคัดเลือกบุคลากรเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ จึงทำให้เกิดกลยุทธ์พัฒนามาตรฐานบุคลากรก้าวสู่ระดับสากล โดยจัดให้มีกรรมการผู้ตัดสิน ผ่านการรับรองของกรมพลศึกษาและสมาคมกีฬาแฮนด์บอลฯ ผู้ปฏิบัติงานต้องมีความถนัดและความเชี่ยวชาญในงานที่รับผิดชอบสร้างและพัฒนาผู้ฝึกสอน นักกีฬาให้มีความรู้และความเข้าใจใน กฎ กติกา และวิธีการเล่นให้เป็นไปตามมาตรฐาน ตามขั้นตอนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ของเนตร์พัฒนา ยาวีราช (2546) 4 ขั้นตอน คือ 1) การสรรหา (Recruitment) คือ การได้มาซึ่งทรัพยากรมนุษย์ การสรรหาที่มีประสิทธิภาพ แหล่งทรัพยากรมนุษย์ที่จะทำการสรรหาที่จะทำให้ได้ทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ 2) การคัดเลือก (Selection) การคัดเลือกบุคคลที่ดีที่สุดเหมาะสมที่สุดกับงานนั้น 3) การพัฒนาและฝึกอบรม (Training) การฝึกอบรมการพัฒนาคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์เพื่อมีผลการทำงานที่ดีขึ้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย วัตถุประสงค์มีผลต่อความสำเร็จขององค์กร 4) การประเมินผลการปฏิบัติงาน (Performance Appraisal) เพื่อให้ทราบถึงผลการทำงาน บรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ การประเมินผล การปฏิบัติงาน ทำให้ทราบผลสะท้อนกลับที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กร

3. กลยุทธ์ผสมผสานเทคโนโลยีการสื่อสารเข้าถึงประชาชน

จากผลการวิจัย พบว่า ผู้ชมผู้เชียร์ด้านการประชาสัมพันธ์โดยรวมอยู่ในระดับดี ต้องการรับทราบข้อมูลข่าวสาร ความเคลื่อนไหวและผลการแข่งขันได้อย่างรวดเร็ว รวมถึงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การประชาสัมพันธ์การแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดเพื่อให้เกิดกระแสความนิยมและเกิดความแพร่หลาย จึงทำให้เกิดกลยุทธ์ผสมผสานเทคโนโลยีการสื่อสารเข้าถึงประชาชน โดยสร้างกระแสความนิยมโดยใช้ช่องทางในการประชาสัมพันธ์ สื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ Facebook Line Youtube ตลอดจนแอปพลิเคชันต่างๆ เพื่อเป็นการเผยแพร่ การแข่งขัน ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ให้ประชาชนได้เกิดประโยชน์ เกิดความสนใจ เกิดความพึงพอใจได้ เสรี วงษ์มณฑา (2523) กล่าวว่า มนุษย์เป็นผู้กำหนดความต้องการของตนเอง จากความสนใจ แรงจูงใจที่เกิดขึ้นในกรณีต่างๆ กัน และการใช้สื่อเพื่อประโยชน์ ความพึงพอใจ

ตามทฤษฎีการจัดการ (POLC) การจัดองค์กร (Organizing) เป็นกระบวนการกำหนดโครงสร้างขององค์กรอย่างเป็นทางการโดยการจัดแบ่งออกเป็นหน่วยงานย่อยต่างๆ กำหนดอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานเพื่อให้เอื้อต่อการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพตามแนวคิดของสมคิด บางโม (2540: 202) รวมถึงการกำหนด กฎ ระเบียบ แบบแผน ในการปฏิบัติงานขององค์กร ซึ่งรวมถึงวิธีการการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มซึ่งในการที่จะพัฒนาศักยภาพในการดำเนินการจัดการแข่งขันให้เท่าเทียมและมีความเป็นมาตรฐานนั้นเราต้องคำนึงถึงการพัฒนามาตรฐานให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ โดยยึดหลักพื้นฐานการจัดการของฟายอล (Fayol. 1949) กล่าวถึงหลัก OSCAR ว่า

ต้องมีหลักพื้นฐาน 5 ประการ คือ 1) Objective หรือวัตถุประสงค์ กล่าวคือ การจัดองค์การต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ขององค์การและเพื่อแบ่งงานออกไปแล้ว องค์การหรือหน่วยงานย่อยจะต้องปฏิบัติได้ตามวัตถุประสงค์ขององค์การนั้นๆ 2) Specialization คือ ความชำนาญเฉพาะอย่างต้องคำนึงอย่างมากเพราะหากบุคคลหรือพนักงานทำงานด้วยความเชี่ยวชาญ หรือชำนาญงานนั้น จะออกมาดีตามที่ต้องการ 3) Coordination หรือหลักการประสานงาน การจัดองค์การต้องคำนึงถึงการประสานงานกันด้วยเพื่อจะได้วัตถุประสงค์ร่วมกัน, 4) Authority หรือหลักของอำนาจ คือ อำนาจหน้าที่นั้นต้องสอดคล้องกับการแบ่งงานด้วย โดยลดลงไปทุกๆ ระดับขององค์การ ตามสายงานบังคับบัญชา โดยมีชื่อว่า Seale Principle (หลักแห่งความลดหลั่นของอำนาจ), และ 5) Responsibility คือ หลักของความรับผิดชอบ กล่าวคือ ควรจะแบ่งอำนาจหน้าที่เป็นสัดส่วน คือบุคคลใดได้รับมอบหมายความรับผิดชอบแล้ว ควรมอบหมายอำนาจให้เพียงพอด้วย

3. กลยุทธ์ระดับหน้าที่ (Function Strategic) โดยมุ่งที่การใช้ทรัพยากรของหน่วยงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตลอดจนมีความสอดคล้องกับกลยุทธ์ในระดับองค์การและระดับธุรกิจ ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการจัดการแข่งขันฯ ดังนี้

1. กลยุทธ์สร้างทีมงานระดับมืออาชีพ

จากข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงาน และเพื่อพัฒนาการปฏิบัติหน้าที่ให้ก้าวสู่ระดับมืออาชีพ จึงทำให้เกิดกลยุทธ์สร้างทีมงานระดับมืออาชีพ โดยการทำงานเป็นทีม การมีส่วนร่วมเสนอแนะ ให้คำแนะนำและควบคุมให้มีการดำเนินการตามแผน กติกา และเวลาที่วางไว้ วิโรจน์ สารัตนะ (2542) กล่าวว่า การนำ (Leading) เป็นภาวะที่ผู้นำใช้ความพยายามที่จะให้มีอิทธิพลต่อผู้อื่น เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุจุดหมายขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การที่จะเป็นผู้นำที่มีศักยภาพดังกล่าวได้พึงทำความเข้าใจทฤษฎีการจูงใจ (Motivation) ภาวะผู้นำ (Leadership) การติดต่อสื่อสาร (Communication) และการบริหารกลุ่ม (Group) เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม

2. กลยุทธ์สร้างความต่อเนื่องในการปฏิบัติงาน

จากข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการติดตามการปฏิบัติงานและปัญหาอุปสรรคต่างๆ ในการจัดการแข่งขัน จึงทำให้เกิดกลยุทธ์สร้างความต่อเนื่องในการปฏิบัติงาน โดยการส่งการมอบหมายงานและการติดตามงานอย่างต่อเนื่อง และจัดการประชุม เพื่อสรุปปัญหาอุปสรรคอย่างต่อเนื่อง วรรัตน์ เขียวไพรี (2542: 65) กล่าวว่า การควบคุม หมายถึง การติดตามตรวจสอบกิจกรรมงานและการปฏิบัติงาน มีการดำเนินการตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ มีการจัดโครงสร้างที่ดี ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ มีการคัดเลือกคน โยกย้าย ประเมินผลที่ดีหรือไม่ หากมีข้อบกพร่องจะต้องดำเนินการแก้ไขตามวงจรของการควบคุมได้

3. กลยุทธ์สร้างทรัพยากรอย่างทรงคุณค่า

จากข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามความรู้ความสามารถเพื่อให้เกิดคุณภาพในการจัดการแข่งขัน จึงทำให้เกิดกลยุทธ์สร้างทรัพยากรอย่างทรงคุณค่า โดยจัดผู้ปฏิบัติงานตามความเชี่ยวชาญเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดจัดสร้างทรัพยากรเกี่ยวกับกีฬาแฮนด์บอลชายหาดให้เกิดคุณภาพ ทั้งผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และนักกีฬาให้มีความเป็นมาตรฐาน จัดวางทรัพยากรบุคคล และทรัพยากรที่ไม่ใช่บุคคลอย่างถูกต้อง รัชชัย สันติวงษ์ (2545) ได้กล่าวว่า คนเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญ แม้ว่าองค์กรจะมีเครื่องจักรอุปกรณ์ที่ทันสมัยและมีราคาแพงเพียงใดก็ตาม ถ้าหากขาดบุคคลที่มีความรู้ความสามารถแล้ว เครื่องจักรอุปกรณ์เหล่านั้นก็จะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อันใด และถึงแม้จะใช้ดำเนินงานได้บ้างประสิทธิภาพเครื่องจักรก็คงอยู่ในระดับต่ำ ด้วยเหตุผลข้างต้นการจัดคนเข้ามาทำงานหรือการบริหารงานบุคคลจึงถือได้ว่าเป็นงานที่มีความสำคัญยิ่ง ซึ่งจะมีผลทำให้การบริหารงานและการเพิ่มผลผลิตทำได้ดีขึ้น

4. กลยุทธ์สร้างฐานข้อมูลเพื่อการติดตาม

จากข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสรุปผลการแข่งขันรวมทั้งความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมการแข่งขันและผู้ชมผู้เชียร์ การรายงานผลการแข่งขัน จึงทำให้เกิดกลยุทธ์สร้างฐานข้อมูลเพื่อการติดตาม โดยทำการประเมินผลการจัดการแข่งขันและสรุปการดำเนินการด้านความสำเร็จความพึงพอใจของทั้งนักกีฬา ผู้เข้าร่วมแข่งขัน และผู้ชม ผู้เชียร์ พร้อมทั้งจดสถิติและมีการรายงานผลการแข่งขันให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบอย่างถูกต้องและรวดเร็ว เนตร์พัฒนา ยาวีราช (2546) ได้กล่าวถึงการควบคุม (Controlling) หมายถึง หน้าที่ทางการจัดการสำหรับผู้บริหารในการรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้เป็นมาตรฐานวัดผลการทำงานในองค์กร รวมทั้งการวัดผลการทำงานในปัจจุบันเพื่อกำหนดมาตรฐานขึ้น และเปรียบเทียบกับผลงานที่ทำได้เพื่อปรับปรุงแก้ไขผลการทำงานได้สอดคล้องกับมาตรฐานที่กำหนดขึ้น

ตามทฤษฎีการจัดการ (POLC) การนำ (Leading) เป็นภาวะที่ผู้นำใช้ความพยายามที่จะให้มีอิทธิพลต่อผู้อื่น เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุจุดหมาย ขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การที่จะเป็นผู้นำที่มีศักยภาพดังกล่าวได้พึงทำความเข้าใจ ทฤษฎีการจูงใจ (Motivation) ภาวะผู้นำ (Leadership) การติดต่อสื่อสาร (Communication) และการบริหารกลุ่ม (Group) เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมเป็นกระบวนการกำหนดโครงสร้างขององค์กรอย่างเป็นทางการ โดยการจัดแบ่งออกเป็นหน่วยงานย่อยต่างๆ (วิโรจน์ สารรัตน์. 2542: 127) และยังให้บุคคลที่อยู่ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่ง และตรวจสอบว่าเขาเหล่านั้นปฏิบัติงานอย่างดีที่สุดเท่าที่จะทำได้หรือไม่ การนำเป็นหน้าที่หลักของผู้บังคับบัญชาทุกคนในการใช้ภาวะผู้นำวินิจฉัย สั่งการ ตรวจสอบ เสนอแนะ และจูงใจให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมาย (วรารัตน์ เขียวไพร. 2542: 152) อีกทั้งผู้นำจะต้องมีการอำนวยการ (Direction or Leading) คือผู้บริหารหรือผู้จัดการดำเนินการให้บุคคลผู้ปฏิบัติงานได้ปฏิบัติงานให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งการดำเนินการจะเกี่ยวกับภาวะผู้นำ (Leadership) การมอบหมายงานและอำนาจหน้าที่กับความรับผิดชอบ (Delegation of Work, Authority and Responsibility)

การวินิจฉัยสั่งการ (Decision-Making) การออกคำสั่ง การติดต่อสื่อสารและการประสานงาน การจูงใจ (Communication and Coordination) (ปรียงค์ โตจินดา. 2545: 173) นอกจากการนำ (Leading) แล้วการที่จะทำให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ในการดำเนินการนั้น จะต้องมีการติดตาม ตรวจสอบ การควบคุม การดำเนินงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการซึ่งการควบคุมงาน เป็นหน้าที่ของผู้บริหารและเป็นขั้นตอนสำคัญของกระบวนการบริหารงานการควบคุม (Controlling) เป็นกระบวนการในการกำกับติดตามให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้ การควบคุมนั้นไม่ใช่การจับผิดกัน แต่ว่าจะเป็นการประคองซึ่งกันและกัน ช่วยปรับแต่งให้ถึงเป้าหมายการใช้หลักมนุษยสัมพันธ์ ในการควบคุมเป็นหน้าที่ที่สำคัญอย่างหนึ่งในการจัดการ (พงษ์ศักดิ์ ปัญจพรผล. 2542: 181) รวมถึง การติดตามตรวจสอบกิจกรรมงาน และการปฏิบัติงานของพนักงานมีการดำเนินตามจุดมุ่งหมายที่ได้ กำหนดเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ มีการจัดโครงสร้างที่ดีปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ มีการคัดเลือกคน โยกย้ายประเมินผลที่ดีหรือไม่ หากมีข้อบกพร่องจะต้องดำเนินการแก้ไขตามวงจร ของการควบคุม คือ การกำหนดมาตรฐาน การวัดผลปฏิบัติงาน เปรียบเทียบผลงานกับมาตรฐาน หากผลการเปรียบเทียบต่ำกว่ามาตรฐานจะต้องแก้ไขการปฏิบัติงาน ต้องมีการตั้งมาตรฐานใหม่ วางแผนใหม่การจัดองค์การใหม่และการสั่งการใหม่ตามแนวความคิดของวอร์ธตัน เชียวไพรี (2542: 65) ได้กล่าวถึง รูปแบบของการควบคุมว่าแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ คือ 1) การควบคุมข้างหน้า เป็นการควบคุมเพื่อป้องกันปัญหาซึ่งอาจเกิดขึ้นในอนาคตการควบคุมจะมีประสิทธิภาพได้นั้น ผู้บริหารจะต้องได้รับข้อมูลที่ถูกต้อง ทันเวลา และการคาดการณ์ที่เหมาะสม, 2) การควบคุมขณะ ปฏิบัติงาน เป็นการติดตามควบคุมกิจกรรมต่าง ๆ ระหว่างที่บุคลากรกำลังปฏิบัติงาน การควบคุม จะเป็นการประเมินงานที่ทำให้เป็นไปตามมาตรฐานการปฏิบัติงานรวมทั้งแนวทางกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ผู้บริหารมอบหมายและ 3) การควบคุมจากข้อมูลย้อนกลับ เป็นการควบคุมภายหลังจากการ ปฏิบัติงานแล้วเน้นคุณภาพของผลผลิตหรือบริการขององค์การเมื่องานสิ้นสุดแล้ว ซึ่งจะทำให้เกิด ประโยชน์ คือ ช่วยให้ผู้บริหารรู้ข้อมูลว่างานใดมีแนวโน้มที่จะบรรลุเป้าหมายตามแผนที่วางไว้ จะต้องปรับปรุงแก้ไข สิ่งใดบ้าง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรทำการสัมภาษณ์เพิ่มเติมจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลทุกกลุ่ม ตัวอย่าง เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกของระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดฯ
2. ควรวางแผน ติดตาม ประสานงานอย่างต่อเนื่องในการรวบรวมแบบสอบถามฯ จากผู้ฝึกสอนและนักกีฬา เนื่องจากมีบางทีมที่กรอบแรกและเดินทางกลับ ทำให้ต้องจัดส่ง แบบสอบถามทางไปรษณีย์ ทำให้เกิดการล่าช้าในการรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูล อีกทั้งส่งผลต่อ ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นด้วย

3. ควรปรับปรุงข้อคำถามให้มีความเข้าใจง่ายขึ้น หรืออาจจะต้องจัดทำนิยามความหมายขององค์ประกอบต่างๆเพิ่มเติม เพื่อให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด เฉพาะการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ดังนั้นการศึกษารoundต่อไป ควรมีการศึกษาระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในรายการแข่งขันอื่นๆ เช่น การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ หรือรายการแข่งขันในระดับนานาชาติ

2. ควรมีการศึกษารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในประเทศไทย โดยศึกษากับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันทุกภาคส่วน

บรรณานุกรม

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2555). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559). กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- (2555). ยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555-2559. กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กัลยา วาณิชยปัญญา. (2546). การวิเคราะห์สถิติ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กรรณิการ์ ชูติพงศ์ศาสด. (2544). ความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดราชบุรี. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กานต์เทพ ยิ่งยง. (2550). ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการแข่งขันรักบี้ฟุตบอลประเภท 15 คน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การจัดการทางการกีฬา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2533). การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: เอแอนที.
- (2541). คู่มือผู้นำการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ. กรุงเทพฯ: นิวไทยมิตร.
- กรมพลศึกษา. (2553). คู่มือกีฬาแฮนด์บอลชายหาด. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาบุคลากรการพลศึกษาและการกีฬา กรมพลศึกษา.
- (2554). แผนยุทธศาสตร์ 5 ปี (พ.ศ. 2554-2558). กรุงเทพฯ: กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- (2558). ประเมินและสรุปโครงการการแข่งขันกีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 36. กรุงเทพฯ: กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- จรินทร์ ธานีรัตน์. (2525). วิชาการพลศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จักรกฤษณ์ สำราญใจ. (2544). การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเพื่อการวิจัย. สืบค้นเมื่อ 4 มกราคม 2558, จาก http://www.jakkrit.lpru.ac.th/pdf/27_11_44/9.pdf
- จารุณี เล็กอุทัย. (2546). เอกสารประกอบการสอนวิชาการจัดการแข่งขันกีฬา: หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู (ปวส.) พุทธศักราช 2546. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- จารุวรรณ บุญรอด. (2549). ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาใน โรงเรียนเตรียมทหาร ปีการศึกษา 2548. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- จิรัชย์ หมื่นฤทธิ์. (2552). การพัฒนาการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว
กรณีศึกษา วิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน จังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(การจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว). พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
นเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- ชัชวาลย์ มาอยู่วัง. (2548). ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา
พลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
(พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชาญณรงค์ คำเพชร. (2549). ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อ
การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
(พลศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชิตชัย อุ่นอกพันธ์. (2548). ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อคุณลักษณะของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่
การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2541). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ชวลิต ประภาวนนท์. (2542). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ: ไดมอนด์.
- ณัฐพันธ์ เขมจรนนท์. (2552). การจัดการเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ณัฐวุฒิ เพชรราวุธไกร. (2551). การพัฒนาระบบการจัดการแข่งขันรักบี้ฟุตบอลประเภท 7 คน.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การจัดการทางการกีฬา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- ตุลา มหาพสุธานนท์. (2545). หลักการจัดการหลักการบริหาร. กรุงเทพฯ: พ.ศ.พัฒนา.
- ทะนงศักดิ์ ทองศรีสุข. (2548). ความคิดเห็นของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาศึกษา
ชั้นสูง วิชาเอกพลศึกษา วิทยาลัยพลศึกษา เขตภาคเหนือ ปีการศึกษา 2547 ที่มีต่อ
การเรียนการสอนวิชามวยไทย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2531). หลักการจัดการ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- (2534). การวางแผน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- (2539). การบริหารเชิงกลยุทธ์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- (2541). ทฤษฎีองค์การและการออกแบบ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- (2543). องค์การและการบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- (2545). หลักการจัดการ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- ทร สุนทรายุทธ. (2554). *ปรัชญาการบริหารจัดการ*. กรุงเทพฯ: เนติกุล.
- นภาพร ทวีสิน. (2541). *ปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 23 พุทธศักราช 2541*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เนตร์พัฒนา ยาวีราช. (2546). *การจัดการสมัยใหม่*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: เซ็นทรัลเอ็กซ์เพรส.
- น้อม สังข์ทอง. (2542). *การจัดการแข่งขันกีฬา*. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- (2543). *การจัดการแข่งขันกีฬา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- บรรยงค์ โตจินดา. (2545). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น.
- บุญชู กลั้มทุ่ง. (2548). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของผู้บริหารและครู โรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2547*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *วิธีการสร้างสถิติสำหรับการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญมี เลากุลศานต์. (2531). *ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาใน วิทยาลัยพลศึกษาภาคใต้. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา)*. สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา. ถ่ายเอกสาร.
- บัวพัน นันดา. (2548). *ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียนที่มีต่อการจัดโครงการ พลศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประนัย จันทประดิษฐ์. (2524). *บทบาทของสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2530). *การวัด การเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมอนามัย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ประภาส บุญสุข. (2550). *การพัฒนาระบบการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียน ของศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัดร้อยเอ็ด. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต กศ.ม. (การบริหารการศึกษา)*. มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.

- ประสาธ หลักศิลา. (2529). *สังคมวิทยา*. กรุงเทพฯ: ก้าวหน้า.
- ปรานทิพย์ ยัวนนท์. (2552). *การจัดการกีฬา*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- พักตร์ผจง วัฒนสินธุ์. (2541). *การวางแผนเชิงกลยุทธ์. เอกสารประกอบการสอน*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชนี วรกวิน. (2526). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- พัฒน์ สุขจำนงค์. (2522). *สุขศึกษา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- พัฒน์ช โสพัฒน์. (2550). *การประเมินการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28 “ตักสิลาเกมส์”*. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโทบัณฑิต ศศ.ม. (การจัดการกีฬาและสุขภาพ). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- พะยอม วงศ์สารศรี. (2538). *องค์การและการจัดการ*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- พิมลจรรย์ นามวัฒน์. (2544). *ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารธุรกิจ*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล.
- ฟิลิธีร์ศักดิ์ สุขزاری. (2546). *สภาพและปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 25*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พีรศักดิ์ วิลัยรัตน์. (2559). *การกีฬา ความสำคัญของกีฬา*. สืบค้นเมื่อ 12 พฤษภาคม 2559, จาก <http://www.pantown.com/group.php?display=content&id=36749&name=content84&area=3>.
- พงษ์ศักดิ์ ปัญจพรผล. (2542) *องค์การและการจัดการ*. นครปฐม: สถาบันราชภัฏนครปฐม.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพศาล หวังพานิช. (2530). *วิธีการวิจัย*. กรุงเทพฯ: งานส่งเสริมวิจัยและตำรา กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภัทธิน วงศ์บางโพ. (2555). *แนวทางการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ*. วิชานิพนธ์ ศศ.ม. (วิทยาศาสตร์การกีฬา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2534) *การจัดการโรงเรียนมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

- มนต์ชัย อนุตติย. (2553). การศึกษาการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (วิทยาศาสตร์การกีฬา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์.
- เรืองเวทย์ แสงรัตนา. (2522). ความคิดเห็นและความสนใจของนักเรียนเตรียมทหารเกี่ยวกับอัตรา การเพิ่มประชากรของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (ประชากรศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- วรัทยา วโรทัย. (2552). การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่ง ประเทศไทย ครั้งที่ 37. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (วิทยาศาสตร์การกีฬา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วรรัตน์ เขียวโพธิ์. (2542) องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- วันทนี้อย์ แสนภักดี; พรทิพย์ วีระสวัสดิ์; และ ธิดา พาหอม. (2553). การจัดการพัสดุและสำนักงาน. กรุงเทพฯ: เอ็กสเปอร์เนท.
- วาณี ฐาปนวงศ์ตานติ. (2543). การจัดและบริหารงานห้องสมุด. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2542). การบริหาร หลักการ ทฤษฎีและประเด็นทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: อักษราพิพัฒน์.
- วิวัฒน์ จิตตपालกุล. (2541). รูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2530). หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วิเชียร วิทญ์อุดม. (2548). ทฤษฎีองค์การ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ชีระฟิล์มและไซเท็กซ์.
- วิทยา ด้านธำรงกุล. (2546). การบริหาร. กรุงเทพฯ: เวิร์ดเวฟ เอ็ดดูเคชั่น.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2525, กรกฎาคม). ความหมายและลักษณะที่สำคัญของกีฬา. วารสารสุข ศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ. 8(3): ไม่ปรากฏเลขหน้า.
- (2540). หลักการพลศึกษา. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.

- ศรัณย์ พงษ์รัตนานกุล. (2549). *ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูพลศึกษา และอาจารย์
นิเทศก์ที่มีต่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนิสิตเอกพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2548*. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์; และคณะ. (2542). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพฯ: ไดมอนด์ อิน
บิสสิเนสเวิร์ด.
- (2545). *ทฤษฎีองค์การ ฉบับมาตรฐาน*. กรุงเทพฯ: ไดมอนด์ อิน บิสสิเนสเวิร์ด.
- ศิริอร ชันหัตถ์. (2539) *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพฯ: อักษรการพิมพ์.
- (2545). *องค์การและการจัดการ*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: อักษราพัฒนา.
- เสนาะ ตีเยาว์. (2546). *การบริหารกลยุทธ์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุพจน์ วัฒนประดิษฐ์. (2532). *บทบาทของกรมพลศึกษาในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2533-2543)*.
กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนาการพลศึกษา สุขภาพ และนันทนาการ กรมพลศึกษา.
- สำเนา ขจรศิลป์. (2542). *มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 2: การพัฒนานักศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- สำออง พ่วงบุตร. (2523). *รายงานวิจัยเรื่อง การดำเนินงานการป้องกันยาเสพติดให้โทษในเยาวชนไทย:
กรณีศึกษาเฉพาะกรณีถึงมาตรการและยุทธศาสตร์เพื่อความมั่นคงของชาติ*. กรุงเทพฯ:
วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.
- สมคิด บางโม. (2540). *การประกอบธุรกิจ*. กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒน์.
- (2544). *องค์การและการจัดการ*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: จุฬาลักษณ์.
- สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์. (2540). *กลยุทธ์การแข่งขันของธุรกิจ*. กรุงเทพฯ: มติชน.
- สมยศ นาวิการ. (2538). *การบริหารเชิงกลยุทธ์และนโยบายธุรกิจ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:
ผู้จัดการ.
- (2545). *การบริหารแบบมีส่วนร่วม*. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ.
- อนันต์ ชันทรราช. (2535). *ความคิดเห็นในการพัฒนาตนเองของครูประจำการโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดสามัญศึกษา จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา).
พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- อำนาจ ธีระวนิช. (2553). *การจัดการยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Bartol, K.M.; & David, C.M. (1994). *Management*. 2nd ed. New York: McGraw-Hill.

- Bertalanffy, L.V. (1968). *General System Theory: Foundations, Development, Applications*. New York: George Braziller.
- Bovee, C. L.; & et al. (1993). *Management*. New York: McGraw-Hill.
- Brown, Warren B.; & Moberg, Denis J. (1980). *Organizational Theory and Management : A Macro Approach*. New York: John Wiley & Sons.
- Certo, S.C.; & Certo, S.T. (2006). *Modern Management*. 10th ed. New Jersey: Pearson Prentice Hall.
- Drucker, Peter F. (1954). *The Practice of Management*. New York: Harper & Row.
- Fayol Henri. (1949). *General and Industrial Management*. London: Sir Isaac Pitman & Sons Ltd.
- Fayol, H. General; & industrial. (1949). *Management*. London: Sir Isaac Pitman & Sons.
- French, Dereck; & Saward Heather. (1975). *Dictionary of Management*. New York: International Publications Service.
- Glueck, William F. (1984). *Business Policy and Strategic Management*. Auckland: McGraw-Hill.
- Haiman, T.; & Scott, W.G. (1970). *Management in Modern Organization*. Boston: Houghton Mifflin.
- Herbert, Hicks G. (1972). *The Management of Organization: A Systems and Human Resources Approach*. 12th ed. New York: Appleton-Century-Crofts.
- Hoye, Russell.; et al. (2006). *Sport Management Principles and applications*. India: Cepha Imaging Pvt.
- Jones, G.R.; & George, J.M. (2004). *Essentials of Contemporary Management*. Boston, MA: Irwin McGraw-Hill.
- Kaplowitz, S.C. (1977, June). Guidelines for Establishing Equitable Interscholastic Athletic Programs for Boys and Girls in Public High Schools. *Dissertation Abstracts International*, 38: 7210A.
- Kathryn, M.; & Martin, David C. (1998). *Management*. 2nd ed. New York: McGraw-Hill.
- Kindred, Alton R. (1980). *Data System and Management: Introduction to Systems Analysis and Design*. 2nd ed. New Jersey: Prentice Hall.

- Koontz, H.; et al. (1968). *Principle of Management: Analysis of Managerial Functions*. 4th ed. New York: McGraw-Hill.
- Koontz, H.; & Weihrich, H. (1988). *Management*. New York: McGraw –Hill.
- Masteralexis, Lisa P.; Barr, Carol A.; & Hums, Mary A. (2009). *Principles and Practice of Sport Management*. Canada: Jones and Bartlett.
- Longenecker, J.G.; & Pringle, C.D. (1981). *Management*. Ohio: Merrill.
- Lussier, Robert N.; & Kimball, David C. (2008). *Applied Sport Management Skills*. United States: Thomson South-Western.
- Neilson, R. L. (1979). An Analysis of Intramural Sports Programs in the State Supported Senior Universities in Tennessee. *Dissertation Abstracts International*: 1951-A.
- Roby, Mary Paulich. (1996). The Power of Sport. In *Journal of Arizona Association for Health, Physical Education and Recreation*. 12(11).
- Robbins, S.P.; et al. (2006). *Management*. 4th ed. Australia: Pearson Education Australia.
- Robbins, S.P.; & Coulter, M. (2002). *Management*. 7th ed. Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.
- Semprevivo, Phillip C. (1976). *System Analysis: Definition, Process, and Design*. Chicago: Science Research Associates.
- Schoderbek, C.G.; Schoderbek, P.P.; & Kefalas, A.G. (1990). *Management System: Conceptual Consideration*. Texas: Business Publications.
- Scott, W.G. (1967). *Organization Theory*. Illinois: Richard D. Irwin.
- Shoemaker, L. (1981). Intercollegiate Athletic Management in Selected Christian College. *Dissertation Abstract International*.
- Shusher, H.S. Man. (1967). *Sport and Existence*. Philadelphia: Lea & Febiger.
- Terry, G.R. (1977). *Principles of Management*. Illinois: Richard D. Lewin.
- Weihrich, H.; & Koontz, H. (1993). *Management: A Global Perspective*. New York: McGraw-Hill.
- Wiener, Norbert. (1954) *The Human Use of Human Beings: Cybernetics and Society*. N.Y: Doubleday Anchor.
- Yamane, T. (1973). *Statistic: An Introductory Analysis*. 3rd ed. New York: Harper and Row.

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามชุดที่ 1
สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารจัดการกีฬา
เรื่อง ระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน
นักศึกษาแห่งชาติ

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประกอบการศึกษาในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถามฉบับนี้ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด
ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ในฐานะที่ท่านเป็นบุคคลหนึ่งที่มีความสำคัญในการวิจัย และพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ จึงขอความกรุณาตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริงให้ครบทุกข้อ ผู้วิจัยขอรับรองว่าข้อมูลที่ได้จะเก็บเป็นความลับและจะไม่ส่งผลกระทบใดๆ ทั้งสิ้น เพียงแต่จะเป็นการสะท้อนสภาพความเป็นจริงที่ใช้เป็นข้อมูลในการวิจัยเท่านั้น ผู้วิจัยขอขอบพระคุณที่สละเวลาอันมีค่าในการให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ด้วย

ขอขอบคุณอย่างสูง

นายกิตติศักดิ์ คลังดิษฐ์

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงที่สุด

1. สถานภาพ

- ☐ คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย
- ☐ นายกสมาคมกีฬาแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย
 - ☐ เลขาธิการสมาคมกีฬาแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย
 - ☐ ประธานฝ่ายเทคนิค สมาคมกีฬาแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย
 - ☐ ประธานฝ่ายผู้ฝึกสอน สมาคมกีฬาแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย
 - ☐ ประธานฝ่ายผู้ตัดสิน สมาคมกีฬาแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย
 - ☐ กรรมการบริหารสมาคมกีฬาแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย
 - ☐ อื่นๆ.....
- ☐ คณะอนุกรรมการจัดการแข่งขัน (ส่วนกลาง กรมพลศึกษา)
- ☐ คณะอนุกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด
 - ☐ คณะอนุกรรมการฝ่ายเทคนิค
 - ☐ อื่นๆ.....

2. เพศ

- ☐ ชาย ☐ หญิง

3. อายุ

- ☐ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี ☐ อายุระหว่าง 31 – 40 ปี
- ☐ อายุระหว่าง 41 – 50 ปี ☐ อายุระหว่าง 51 – 60 ปี
- ☐ อายุเท่ากับหรือ 61 ปี ขึ้นไป

4. ระดับการศึกษาสูงสุด

- ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ ปริญญาตรี
- ☐ ปริญญาโท ☐ ปริญญาเอก
- ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ.....)

5. ท่านมีประสบการณ์การเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด การแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติมากน้อยเท่าไร (หรือกี่ครั้ง)

- ☐ ครั้งแรก ☐ ครั้งที่ 2
- ☐ ครั้งที่ 3 ☐ ครั้งที่ 4
- ☐ มากกว่า 4 ครั้ง

ตอนที่ 2 ระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ

คำชี้แจง : ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ ว่ามีความเหมาะสมในระดับใดดังต่อไปนี้ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงช่องเดียว

ระบบการจัดการแข่งขันฯ	ระดับความคิดเห็น			
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง
ด้านนโยบายในการจัดการแข่งขันกีฬา				
1.ส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษาทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคมีโอกาสใช้ทักษะและประสบการณ์ที่ได้ศึกษาเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับประเทศ				
2.ส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษามีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรงสมบูรณ์อยู่เสมอ				
3.ส่งเสริมกิจกรรมทางการกีฬาให้แพร่หลายและมีมาตรฐานในการแข่งขันกีฬาระดับชาติ				
4.เป็นการสรรหานักกีฬาที่มีความสามารถดีเด่น และส่งเสริมพัฒนาไปสู่การแข่งขันในระดับต่อไป				
5.ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย นำไปสู่ความสามัคคีและปรองดองในหมู่คณะ				
ด้านวิธีการจัดการแข่งขันกีฬา				
1.ระยะเวลาในการเตรียมการจัดการแข่งขันของคณะกรรมการแต่ละฝ่าย				
2.การประสานงานของคณะกรรมการแต่ละฝ่าย				
3.มีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของคณะกรรมการแต่ละฝ่ายอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง				
4.การให้ความร่วมมือของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน เจ้าหน้าที่ทีมและนักกีฬา				
5.การจัดการแข่งขันโดยยึดตามระเบียบการแข่งขันอย่างเคร่งครัด				
6.การจัดการแข่งขันเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการแข่งขัน				

ระบบการจัดการแข่งขันฯ	ระดับความคิดเห็น			
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง
ด้านนักกีฬา				
1.ความพร้อมในการจัดการแข่งขันกีฬาและระยะเวลาในการจัดการแข่งขัน				
2.สภาพสนามแข่งขันและสนามฝึกซ้อมมีความเหมาะสมและเพียงพอ				
3.สถานที่พักสำหรับนักกีฬามีความเหมาะสม (ที่พักนักกีฬา)				
4.ระบบขนส่งนักกีฬาระหว่างการแข่งขัน				
5.ค่าตอบแทน ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ มีความเหมาะสมและเพียงพอของนักกีฬา				
ด้านผู้ฝึกสอน				
1.ความพร้อมในการจัดการแข่งขันกีฬาและระยะเวลาในการจัดการแข่งขัน				
2.สภาพสนามแข่งขันและสนามฝึกซ้อมมีความเหมาะสมและเพียงพอ				
3.สถานที่พักสำหรับผู้ฝึกสอนมีความเหมาะสม (ที่พักผู้ฝึกสอน)				
4.ระบบขนส่งนักกีฬาระหว่างการแข่งขัน				
5.ค่าตอบแทน ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ มีความเหมาะสมและเพียงพอของผู้ฝึกสอน				
ด้านผู้ตัดสินและเจ้าหน้าที่จัดการแข่งขัน				
1.ความพร้อมในการจัดการแข่งขันกีฬาและระยะเวลาในการจัดการแข่งขัน				
2.คณะกรรมการจัดการแข่งขันมีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับกีฬาแฮนด์บอลชายหาด				
3.ผู้ตัดสินต้องได้รับการรับรองจากกรมพลศึกษาหรือจากสมาคมฯ				
4.ผู้ตัดสินมีความยุติธรรมในการปฏิบัติหน้าที่และมีความเหมาะสมในการคัดเลือกผู้ตัดสินในการลงปฏิบัติหน้าที่				
5.กฎ ระเบียบ และข้อบังคับมีความเป็นมาตรฐานและเหมาะสมต่อการจัดการแข่งขัน				

ระบบการจัดการแข่งขันฯ	ระดับความคิดเห็น			
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง
ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก				
1.มาตรฐานของสนามแข่งขันและสนามฝึกซ้อม				
2.มาตรฐานของอุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขัน				
3.บุคลากรทางการแพทย์และพยาบาลปฏิบัติหน้าที่ประจำสนามการแข่งขัน				
4.จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่พัก สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายและที่อาบน้ำให้กับ นักกีฬาและเจ้าหน้าที่ประจำทีม				
5.มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำสนามแข่งขัน				
6.จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ชมผู้เชียร์				
ด้านการประชาสัมพันธ์				
1.มีระบบการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการแข่งขัน และผลการแข่งขันที่มีมาตรฐาน				
2.ระหว่างการแข่งขันควรมีกิจกรรมให้กับผู้ชม				
3.มีป้ายประชาสัมพันธ์สนามแข่งขัน				
4.การเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับการแข่งขัน ก่อนการดำเนินการจัดการแข่งขัน				
5.จัดให้มีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ประจำสนามแข่งขันเพื่อรายงานผลการแข่งขัน				
ด้านรูปแบบการเล่น				
1.จัดการอบรมทักษะและรูปแบบการเล่นให้กับ นักกีฬาและผู้ฝึกสอนก่อนการแข่งขัน				
2.จัดทำเอกสารเผยแพร่เทคนิคการเล่นให้กับ นักกีฬาและผู้ฝึกสอน				
3.มีพิธีกรผู้มีความรู้ ความสามารถ บรรยาย เทคนิคการเล่นระหว่างการแข่งขัน				
4.แนะนำเทคนิคการเล่นโดยผู้เชี่ยวชาญ				
5.รูปแบบการเล่นที่ถูกต้องและถูกต้องตามกฎหมายกติกา				

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1. ด้านนโยบายในการจัดการแข่งขัน

.....

.....

.....

.....

.....

2. ด้านวิธีการจัดการแข่งขันกีฬา

.....

.....

.....

.....

.....

3. ด้านนักกีฬา

.....

.....

.....

.....

.....

4. ด้านผู้ฝึกสอน

.....

.....

.....

.....

.....

5. ด้านผู้ตัดสินและเจ้าหน้าที่จัดการแข่งขัน

.....

.....

.....

.....

6. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

.....

.....

.....

.....

7. ด้านการประชาสัมพันธ์

.....

.....

.....

.....

8. ด้านรูปแบบการเล่น

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่สละเวลาในการร่วมตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดที่ 2

สำหรับคณะกรรมการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารสมาคมฯ และผู้ตัดสิน
เรื่อง กระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน
นักศึกษาแห่งชาติ

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประกอบการศึกษาในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถามฉบับนี้ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 กระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด
ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ในฐานะที่ท่านเป็นบุคคลหนึ่งที่มีความสำคัญในการวิจัย และพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ จึงขอความกรุณาตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริงให้ครบทุกข้อ ผู้วิจัยขอรับรองว่าข้อมูลที่ได้จะเก็บเป็นความลับและจะไม่ส่งผลกระทบใดๆทั้งสิ้น เพียงแต่จะเป็นการสะท้อนสภาพความเป็นจริงที่ใช้เป็นข้อมูลในการวิจัยเท่านั้น ผู้วิจัยขอขอบพระคุณที่สละเวลาอันมีค่าในการให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ด้วย

ขอขอบคุณอย่างสูง

นายกิตติศักดิ์ คลังดิษฐ์

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ

คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงที่สุด

1. สถานภาพ

- ☐ คณะอนุกรรมการจัดการแข่งขัน
☐ คณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย
☐ ผู้ตัดสิน
☐ อื่นๆ.....

2. เพศ

- ☐ ชาย ☐ หญิง

3. อายุ

- ☐ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี ☐ อายุระหว่าง 21 – 30 ปี
☐ อายุระหว่าง 31 – 40 ปี ☐ อายุระหว่าง 41 – 50 ปี
☐ อายุระหว่าง 51 – 60 ปี ☐ อายุเท่ากับหรือ 61 ปี ขึ้นไป

4. ระดับการศึกษาสูงสุด

- ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ ปริญญาตรี
☐ ปริญญาโท ☐ ปริญญาเอก
☐ อื่นๆ (ระบุ).....

**5. ท่านมีประสบการณ์เข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด
การแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติกี่ครั้ง รวมครั้งนี้**

- ☐ ครั้งแรก ☐ ครั้งที่ 2
☐ ครั้งที่ 3 ☐ ครั้งที่ 4
☐ มากกว่า 4 ครั้ง

**ตอนที่ 2 กระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน
นักศึกษาแห่งชาติ**

คำชี้แจง : ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติว่ามีความเหมาะสมในระดับใดดังต่อไปนี้ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงช่องเดียว

กระบวนการจัดการแข่งขันฯ	ระดับความคิดเห็น			
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ควร ปรับปรุง (1)
ด้านการวางแผน (Planning)				
1. มีแผนงานที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการจัดการแข่งขันและตามนโยบายของกรมพลศึกษา				
2. มีการกำหนดแผนการจัดการแข่งขันที่ชัดเจน				
3. มีการปฏิบัติตามแผนงานที่วางไว้ตามลำดับถูกต้อง				
4. ผู้ปฏิบัติหน้าที่มีส่วนร่วมกับการวางแผนงานการจัดการแข่งขัน				
5. มีการวางแผนด้านการประชาสัมพันธ์ที่มีคุณภาพ				
ด้านการจัดองค์กร (Organizing)				
1. มีการจัดทำโครงสร้างของแผนงาน โครงสร้างการบริหารงานที่ชัดเจน				
2. ผู้บริหารมีการแบ่งงานออกตามฝ่ายต่างๆตามความเหมาะสมและชัดเจน				
3. มีการกำหนดขอบข่ายการทำงานที่ถูกต้องชัดเจน				
4. การดำเนินงานมีความถูกต้องตามลำดับและขั้นตอนที่ชัดเจน				

กระบวนการจัดการแข่งขัน	ระดับความคิดเห็น			
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ควร ปรับปรุง (1)
ด้านการจัดองค์กร (Organizing) (ต่อ)				
5.กำหนดข้อบังคับ และระเบียบการแข่งขัน				
6.คัดเลือกและตรวจสอบคุณสมบัติของ กรรมการ ผู้ตัดสินกีฬาให้เหมาะสม				
7.พิจารณาจำนวนผู้ปฏิบัติงานให้เพียงพอ ต่อการจัดการแข่งขัน				
ด้านการนำ (Leading)				
1.มีการประสานงานอย่างทั่วถึง เพื่อป้องกัน ความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน				
2.ผู้ควบคุมงานใช้วิธีการมอบหมายงานไป ยังผู้ปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม				
3.การมอบหมายงานให้ผู้ปฏิบัติตาม ความสามารถของผู้ปฏิบัติ				
4.ผู้ปฏิบัติมีความรู้ ความเข้าใจในบทบาท หน้าที่การปฏิบัติงาน				
5.เน้นการทำงานเป็นทีม เปิดโอกาสให้ผู้ ปฏิบัติมีส่วนร่วมเสนอแนะและให้คำแนะนำ				
ด้านการควบคุม (Controlling)				
1.มีการประเมินผลการจัดการแข่งขันทุกครั้ง				
2.ผู้ควบคุมติดตามงานและกำกับดูแลงาน ทุกขั้นตอน				
3.มีการควบคุมให้มีการดำเนินงานตามแผน กติกา และเวลาที่วางไว้				

กระบวนการจัดการแข่งขัน	ระดับความคิดเห็น			
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ควร ปรับปรุง (1)
ด้านการควบคุม (Controlling) (ต่อ)				
4.กำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน				
5.กำหนดข้อบังคับ และระเบียบการแข่งขัน				
6.มีการควบคุมให้คำแนะนำแก่ผู้ปฏิบัติในกรณีที่ไม่วางใจในขอบข่ายการทำงานอย่างถูกต้องชัดเจน				
7.การปรับปรุงแก้ไขงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น				

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1. ด้านการวางแผน (Planning)

.....

.....

.....

.....

.....

2. ด้านการจัดองค์กร (Organizing)

.....

.....

.....

.....

.....

3. ด้านการนำ (Leading)

.....

.....

.....

.....

.....

4. ด้านการควบคุม (Controlling)

.....

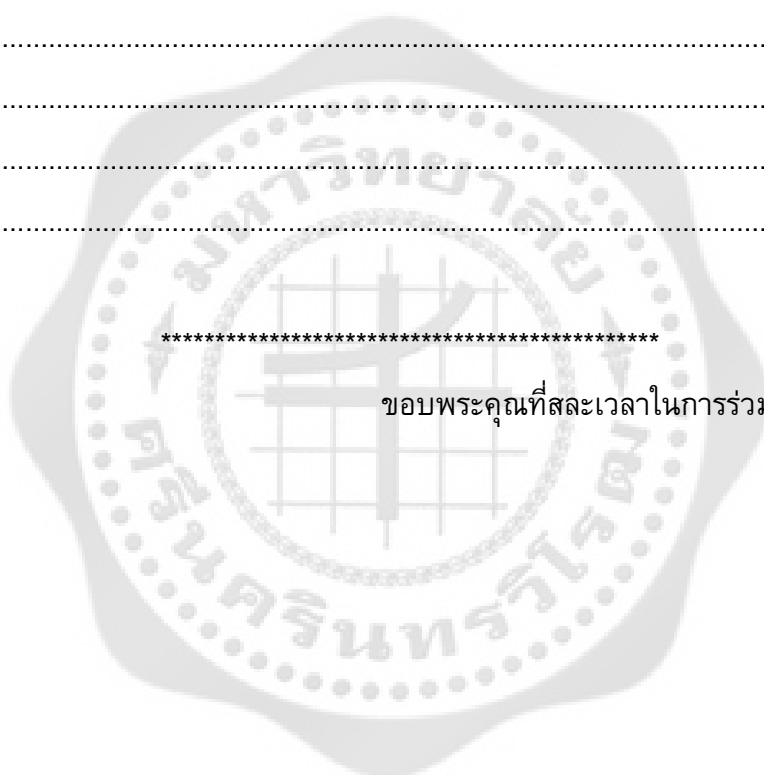
.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่สละเวลาในการร่วมตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดที่ 3
สำหรับผู้ฝึกสอนและนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน
เรื่อง กระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน
นักศึกษาแห่งชาติ

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประกอบการศึกษาในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถามฉบับนี้ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 กระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด
ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ในฐานะที่ท่านเป็นบุคคลหนึ่งที่มีความสำคัญในการวิจัย และพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ จึงขอความกรุณาตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริงให้ครบทุกข้อ ผู้วิจัยขอรับรองว่าข้อมูลที่ได้จะเก็บเป็นความลับและจะไม่ส่งผลกระทบใดๆทั้งสิ้น เพียงแต่จะเป็นการสะท้อนสภาพความเป็นจริงที่ใช้เป็นข้อมูลในการวิจัยเท่านั้น ผู้วิจัยขอขอบพระคุณที่สละเวลาอันมีค่าในการให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ด้วย

ขอขอบคุณอย่างสูง
 นายกิตติศักดิ์ คลังดิษฐ์

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ
 คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงที่สุด

1. สถานภาพ

- ☐ ผู้ฝึกสอน
☐ นักกีฬา
☐ อื่นๆ.....

2. เพศ

- ☐ ชาย ☐ หญิง

3. อายุ

- ☐ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี ☐ อายุระหว่าง 21 – 30 ปี
☐ อายุระหว่าง 31 – 40 ปี ☐ อายุระหว่าง 41 – 50 ปี
☐ อายุระหว่าง 51 – 60 ปี ☐ อายุเท่ากับหรือ 61 ปี ขึ้นไป

4. ระดับการศึกษาสูงสุด

- ☐ มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ☐ อนุปริญญาหรือเทียบเท่า
☐ ปริญญาตรี ☐ ปริญญาโท
☐ ปริญญาเอก ☐ อื่นๆ (ระบุ).....

5. ท่านมีประสบการณ์เป็นผู้ฝึกสอน/นักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติกี่ครั้ง รวมครั้งนี้

- ☐ ครั้งแรก ☐ ครั้งที่ 2
☐ ครั้งที่ 3 ☐ ครั้งที่ 4
☐ มากกว่า 4 ครั้ง

**ตอนที่ 2 กระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน
นักศึกษาแห่งชาติ**

คำชี้แจง : ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติว่ามีความเหมาะสมในระดับใดดังต่อไปนี้ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงช่องเดียว

กระบวนการจัดการแข่งขันฯ	ระดับความคิดเห็น			
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ควร ปรับปรุง (1)
ด้านการวางแผน (Planning)				
1.มีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ในการจัดการแข่งขัน				
2.กำหนดระยะเวลาการแข่งขันที่ชัดเจนและ เหมาะสม				
3.โปรแกรมการจัดการแข่งขันมีความ เหมาะสม				
4.มีการเตรียมสนามฝึกซ้อมอย่างเพียงพอ และตารางการใช้สนามฝึกซ้อมอย่าง เหมาะสม				
5.มีการประชาสัมพันธ์การแข่งขันและผล การแข่งขันที่มีมาตรฐาน				

กระบวนการจัดการแข่งขันฯ	ระดับความคิดเห็น			
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ควร ปรับปรุง (1)
ด้านการจัดองค์กร (Organizing)				
1.คณะกรรมการจัดการแข่งขัน เจ้าหน้าที่และบุคลากรปฏิบัติงานในหน้าที่ได้ถูกต้องและเหมาะสม				
2.คณะกรรมการจัดการแข่งขัน มีการแบ่งงาน แต่ละฝ่ายอย่างเหมาะสมและชัดเจน				
3.ผู้ตัดสินที่ปฏิบัติหน้าที่ได้รับการรับรองจากสมาคมหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง				
4.มีการเตรียมบุคลากรที่เพียงพอในการจัดการแข่งขันให้มืออย่างเพียงพอ				
5.กฎ ระเบียบ กติกาการแข่งขันมีความเหมาะสมต่อการจัดการแข่งขัน				
ด้านการนำ (Leading)				
1.คณะกรรมการจัดการแข่งขันสามารถตอบข้อสงสัยเกี่ยวกับการแข่งขันได้ชัดเจน				
2.คณะกรรมการจัดการแข่งขันสามารถตัดสินใจและแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ถูกต้อง เหมาะสม				
3.บุคลากรและเจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม ยุติธรรม และเสมอภาค				
4.บุคลากรและเจ้าหน้าที่มีความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน				
5.บุคลากรและเจ้าหน้าที่มีการประสานงานการทำงานเป็นทีม และมีส่วนร่วม				

กระบวนการจัดการแข่งขันฯ	ระดับความคิดเห็น			
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ควร ปรับปรุง (1)
ด้านการควบคุม (Controlling)				
1.มีการประเมินผลและสรุปผลการแข่งขัน ทุกวัน				
2.ผู้ควบคุมติดตามงานและกำกับดูแลงาน อย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง				
3.การดำเนินงานเป็นไปตามแผนงาน กติกา และเวลาที่วางไว้				
4.มีมาตรฐานในการทำงานและถูกต้องตาม ข้อบังคับและระเบียบการแข่งขัน				
5.เมื่อมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น สามารถปรับปรุง แก้ไขได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ				

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่สละเวลาในการร่วมตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดที่ 4
สำหรับผู้ชมและผู้เชียร์การแข่งขัน
ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน
นักศึกษาแห่งชาติ

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประกอบการศึกษาในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถามฉบับนี้ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด
 ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ในฐานะที่ท่านเป็นบุคคลหนึ่งที่มีความสำคัญในการวิจัย และพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ จึงขอความกรุณาตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริงให้ครบทุกข้อ ผู้วิจัยขอรับรองว่าข้อมูลที่ได้จะเก็บเป็นความลับและจะไม่ส่งผลกระทบต่อใดๆทั้งสิ้น เพียงแต่จะเป็นการสะท้อนสภาพความเป็นจริงที่ใช้เป็นข้อมูลในการวิจัยเท่านั้น ผู้วิจัยขอขอบพระคุณที่สละเวลาอันมีค่าในการให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ด้วย

ขอขอบคุณอย่างสูง
 นายกิตติศักดิ์ คลังดิษฐ์

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ
 คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงที่สุด

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. อายุ

☐ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี

☐ อายุระหว่าง 21 – 30 ปี

☐ อายุระหว่าง 31 – 40 ปี

☐ อายุระหว่าง 41 – 50 ปี

☐ อายุระหว่าง 51 – 60 ปี

☐ อายุเท่ากับหรือ 61 ปี ขึ้นไป

4. ระดับการศึกษาสูงสุด

☐ ประถมศึกษา

☐ มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า

☐ อนุปริญญาหรือเทียบเท่า

☐ ปริญญาตรี

☐ ปริญญาโท

☐ ปริญญาเอก

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

4. ท่านมีประสบการณ์การเข้าร่วมชมการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด การแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติกี่ครั้ง รวมครั้งนี้

☐ ครั้งแรก

☐ ครั้งที่ 2

☐ ครั้งที่ 3

☐ ครั้งที่ 4

☐ มากกว่า 4 ครั้ง

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ

คำชี้แจง : ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติว่ามีความเหมาะสมในระดับใดดังต่อไปนี้ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงช่องเดียว

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันฯ	ระดับความคิดเห็น			
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ควรปรับปรุง (1)
ด้านการดำเนินการจัดการแข่งขัน				
1. โปรแกรมจัดการแข่งขันมีความเหมาะสม				
2. รูปแบบการจัดการแข่งขันมีความเป็นมาตรฐานสากล				
3. ช่วงเวลาในการจัดการแข่งขันมีความเหมาะสม สามารถเข้าชมได้อย่างเต็มที่				
4. มีการประสานและทำความเข้าใจกับทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันเป็นอย่างดี				
5. มีการเตรียมความพร้อมก่อนการแข่งขันในครั้งนี้อย่างดี				
6. มาตรการรักษาความปลอดภัยในช่วงก่อนการแข่งขัน ระหว่างการแข่งขัน และหลังการแข่งขันมีประสิทธิภาพ				
ด้านบุคลากร				
1. บุคลากรในการจัดการแข่งขันมีความรู้ความสามารถ				
2. ผู้ติดต่อประสานงานในการแข่งขันให้ความรู้และอธิบายได้อย่างเข้าใจ				
3. เจ้าหน้าที่ประจำสนามอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ชมอย่างทั่วถึง				
4. คณะกรรมการการดำเนินงานและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ				

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันฯ	ระดับความคิดเห็น			
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ควร ปรับปรุง (1)
ด้านบุคลากร				
5. ผู้ตัดสินสามารถปฏิบัติงานได้อย่าง ยุติธรรมและปฏิบัติงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพ				
6. แพทย์สนามปฏิบัติงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพ				
7. เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยปฏิบัติงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ				
8. เจ้าหน้าที่สนามปฏิบัติงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพ				
ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก				
1. สนามและอุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขัน มีความเหมาะสม				
2. ที่นั่งหรืออัฒจันทร์เพียงพอต่อการรองรับ ผู้เข้าชม				
3. สนามแข่งขันอยู่ในแหล่งชุมชน เดินทาง สะดวก				
4. สนามแข่งขันได้มาตรฐาน พร้อมจัดการ แข่งขัน และมีสภาพแวดล้อมที่สวยงาม				
5. สถานที่บริการอาหารและเครื่องดื่ม เพียงพอกับความต้องการของผู้ชม				
6. สถานที่พักของ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน เจ้าหน้าที่ทีมและนักกีฬา จัดได้อย่าง เหมาะสม				

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการแข่งขันฯ	ระดับความคิดเห็น			
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ควร ปรับปรุง (1)
ด้านการประชาสัมพันธ์				
1. การประชาสัมพันธ์การแข่งขันมีความหลากหลาย ผู้ชมสามารถเข้าถึงได้ง่าย				
2. มีกิจกรรมที่จัดรวมกับการจัดการแข่งขันในบริเวณโดยรอบสนามมีความน่าสนใจ				
3. สามารถรับรู้ข่าวสารจากศูนย์ประชาสัมพันธ์ที่ตั้งอยู่ในสนามแข่งขัน				
4. มีการรายงานผลการแข่งขันให้ทราบ				
5. ท่านสามารถรับทราบข่าวสาร ความเคลื่อนไหว หรือผลการแข่งขันได้อย่างรวดเร็ว				

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่สละเวลาในการร่วมตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ดร.กิตติพงษ์ โพธิ์มู
อธิบดีกรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
2. นายวีรศักดิ์ วิศาลาภรณ์
รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ
3. นายวินิตย์ จันทรมนตรี
ผู้อำนวยการกลุ่มกีฬาขั้นพื้นฐาน
รักษาราชการผู้อำนวยการสำนักการกีฬา
4. รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล ตั้งสัจพจน์
ผู้เชี่ยวชาญด้านนันทนาการและการใช้เวลาว่าง
5. ดร.สุรศักดิ์ เครือหงษ์
อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ภาคผนวก ค
ใบอนุญาตการทำวิจัยใหม่มนุษย์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สถาบันยุทธศาสตร์ทางปัญญาและวิจัย โทร. 11013

ที่ ศธ 0519.38/110

วันที่ 12 ม.ค. 2559

เรื่อง ใบอนุญาตการทำวิจัยในมนุษย์

เรียน นายกิตติศักดิ์ คลังศิษฐ์ (คณะพลศึกษา)

ตามที่ ท่านได้ส่งโครงการวิจัย เพื่อขออนุญาตทำการวิจัยในมนุษย์ นั้น คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ได้พิจารณาและออกใบอนุญาตให้ท่าน ดังนี้

หนังสือรับรองเลขที่ SWUEC/E-274/2558 เรื่อง แนวทางการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาแสนดบอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ

อนึ่งท่านต้องดำเนินการโครงการวิจัยตามที่ได้กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด หากมีการปรับเปลี่ยน/แก้ไขใดๆ ต้องนำเสนอคณะกรรมการเพื่อขออนุมัติก่อน และถ้าโครงการวิจัยนี้เสร็จสิ้นแล้ว ขอความกรุณาส่งรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์(รูปเล่ม)ให้กับประธานคณะกรรมการจริยธรรมฯ จำนวน 1 เล่ม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการดังกล่าวด้วย จักขอบคุณยิ่ง

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

หมายเหตุ : ใบอนุญาตการทำวิจัยในมนุษย์ ที่ท่านได้รับนี้ออกโดยคณะกรรมการจริยธรรมฯ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สามารถทำวิจัยได้เฉพาะภายในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หากท่านต้องการทำวิจัยในมนุษย์ ที่หน่วยงานภายนอก ท่านจะต้องขอใบอนุญาตการทำวิจัยฯ จากหน่วยงานภายนอกที่มีคณะกรรมการจริยธรรมฯ ด้วย

MF4Version1:15/7/2556

ใบรับรองจริยธรรมการวิจัยของข้อเสนอการวิจัย
เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมการวิจัยและยินยอม

หมายเลขข้อเสนอการวิจัย SWUEC- 251/58E

ข้อเสนอการวิจัยนี้และเอกสารประกอบของข้อเสนอการวิจัยตามรายการแสดงด้านล่าง ได้รับการพิจารณาจาก คณะกรรมการสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแล้ว คณะกรรมการฯ มีความเห็นว่าข้อเสนอการวิจัยที่จะดำเนินการมีความสอดคล้องกับหลักจริยธรรมสากล ตลอดจนกฎหมาย ข้อบังคับและ ข้อกำหนดภายในประเทศ จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยตามข้อเสนอการวิจัยนี้ได้

- ชื่อโครงการวิจัยเรื่อง:** แนวทางการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดีในการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ
- ชื่อผู้วิจัยหลัก:** นายกิตติศักดิ์ คลังศิษฐ์
- สังกัด:** คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- เอกสารที่รับรอง:**
1. แบบเสนอโครงการวิจัย
 2. โครงร่างการวิจัย
 3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย
 4. หนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย

เอกสารที่พิจารณาพบ

1. แบบเสนอโครงการวิจัย	ฉบับที่ 2 วัน/เดือน/ปี 16 ธ.ค. 2558
2. โครงร่างการวิจัย	ฉบับที่ 2 วัน/เดือน/ปี 16 ธ.ค. 2558
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย	ฉบับที่ 2 วัน/เดือน/ปี 16 ธ.ค. 2558
4. หนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย	ฉบับที่ 2 วัน/เดือน/ปี 16 ธ.ค. 2558

(ลงชื่อ).....

(อาจารย์ แพทย์หญิงจันทร์ทรา ตันนัทยุทธวงศ์)

เลขานุการคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

(ลงชื่อ).....

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

หมายเลขรับรอง : SWUEC/E-274/2558

วันที่ให้การรับรอง : 21/12/2558

วันหมดอายุใบรับรอง : 21/12/2559

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายกิตติศักดิ์ คลังดิษฐ์
วันเดือนปีเกิด	4 มกราคม 2518
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	เลขที่ 15 ซอยพุทธบูชา 36 แขวง บางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	พนักงานราชการ นักพัฒนาการกีฬา
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สำนักการกีฬา กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2533	มัธยมศึกษาปีที่ 3 จาก โรงเรียนราชโอรส แขวงบางค้อ เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2536	มัธยมศึกษาปีที่ 6 จาก โรงเรียนราชโอรส แขวงบางค้อ เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2542	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) พลศึกษา จาก วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม
พ.ศ.2545	วิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) สาขาวิชาพลศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ.2559	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ